

B

134-

135.

George Mason

[Blank label with red border]

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA

B. 134-5.

בחינת העולם

אגרת חברה החכם הגדול המשורר תבד"ש

אנכונ'ט אברס הנקראת
בחינת העולם:

כרפס במת טו לפק על די
קארכליון אריל קיכר

בוניציאה

אמר המבאר

המאמר הזה הנכבד חברו החכם הסגל
הפילוסוף האלהיר ידעיה הפנימי הבררסי
זל קראנו אגרת בחינת העולם להיות הביא

בו המאמרים גם יבחו חולסת זה המציאות הטפל בהגעת ההצלחה והיותו באופן
מה מעיף לה יכרי לעורר בפסותינו לכל ממסך אל המוחס ממנו הכלה
וסכספתק בהכרחי לבר ואל סכסם מגמתינו במוסכל
ממנו הקיים אשר בו תכון לנו הצלחתנו הנכחית
ולא חובד באומתינו חבור קטון הסמות
גדול האיכות מרבר
כחות כמותו :

וארץ

לעומק ורוחב לב נכון אין חקר / אוהב התחקות על שרשי מחצב
 אנושותו / אין חקר לתבונתו רבים חקרי לב אשר אתו / רבות
 מחשבות בלב צדיק צדקות אהב / בקרביו יקדש קרשי ישראל /
 ובשפתיו יכבד / להי חכמתו / אין חכמה ואין עצמה ואין תבונה אשר אין להם רועה / מי
 משפלי בלעדי השלם יתכחשו לו / היכלכל לב שמי' היכול לב ימים מחקר כללוחו
 קירות לב / היסוככו כנפי רוח על רוח חכמה מרחפת על מי מנוחות ונחלי ערך /
 היקיפו רחבי ארץ מחשבה מושבה עלית קיר קטנה ככף איש ראה זה חלק אדם מאל
 וחלק אלוה מעולמו / האלהים בשמי' וזה לבדו על הארץ / הולך נכחו דורש רשומות
 בכתב אמת / גדולי מעשיו בדת ודין / ולולא בעתות זמנו יבהלוהו / ורוח עתו מבעתו
 אל יעצור לו לרכוב שמים לחבק זרועות עולם / עד היוותו כאלהים לרעת טוב /

שמים

לרום / רלפי השמים יש להם גבול ברומם והארץ בעמקה / אחסב
 ללב נכון אין חקר רל שאין לו גבול / אוהב התחקות על מרמי מחצב
 רל כי הוא אוהב החכמות השכליו בטבע ער הרבין במחשבו / אסר
 אין להם רועה / רל טבכולם יתבאו שלמים מבני אדם / מי משפלים בלערי השלם /
 הוא האדם / יתכחשו לו כמון יתכחשו אויבי לך / עלית קיר קטנה ככף אים / הוא הלב /
 ראה זה חלק אדם מאל רל הנפש אשר מס בו להספיל להיותו כלם אלהים / לבדו על
 הארץ הולך ככוחו / רל כי בשפלים אין בעל סכל רק האדם לבדו עם חסת הרביקות
 בעלמים על ררך אורה חיים למעלה למשכיל / היותו כאלהים / רל ער השלמו נפשו
 ותצוב אל ההצלחה האמיתית במרצת סכל הפועל /

ישתומם כל חסיד יבהל כי אזלת יד כי אראה חמס וריב בעיר צלמי
 אבדת כי אתבונן לתמורות כמדניות שנאתי נפשי אמרתי הן
 האדם הלז בתכל היה כאחד מצבא המרום במרום לכבו מני ים רחבו גדותיו יפרוש
 בנפיו לתימן כחדרו סתום יגלה הן קדם יהלך ויבין תעלומות חכמה יסק שמים
 שמה מרכבות התחכמותו יציע שאול הנה עליות בתחומות יקרה יעלה משפל מצבו
 לרום שמו ירד מבנהי שמו על ארצו עד יסוקלו לפניו נתיבות עולמו רצוא ושוב עד
 בקלות הרגל שכלו ורוחו בינתו בקצוי הבריאה מוליך ומביא מעלה ומוריד עד יאסוף
 בחפניו גלילות ארץ בתעצומו ורומו ובגאותו שחקים עד יכלול מדעו טבעי היצורים
 ותכונתם תקבץ בחינתו אמיתת הנבראים למיניהם ועל אל אלים ידבר נבלאות
 ומלין לצד עילאה ימלל

על זאת

ישתומם כל חסיד יבהל כי אזלת יד כו' ר"ל על זאת ישתומם חיד
 יקרוהו מקרים מחלפלי יעשיר יעני יחמס וישרר בדאיותיה כלמי אבזם
 גם כי אתבונן לתמורות במריכות סנאית נפשו : כי מהבלתי ראוי הוא טגוף כזה יכול
 תחת המקרה 'אמרתי הן האדם הלז בתכל' ר"ל אחרי כי הוא כאחד מצבא המרום
 ר"ל אחרי כי ים בועשם נכחי והוא הנפסם הסאר מוכן ומלך לבר עילאית ימלל ר"ל כי הוא
 יודעו במופת על היותו מחוייב המציאות והיותו קרמוז ועל רברים רבים כאלה :

לאיש

אשר אלה לראנכי חריתי עמל וכעס השיב היות גזרת ספיר אשר כורח
 למקרה ופגע כמשרא לחץ הנכון התעתדו לבז ולקלון כאחד הרקים
 וזאות שאתו עול וחרפה כבעוריו וכזקוניו איך יושב בשבת תחכמוני יושב כרד
 וירום דמי לבר אלהין רועה אמונה איכה ירעה רוח מרביץ חכמה ומוסר איכה ירפץ
 תחת משאו נשען על בינתו להמלט איך חכמתו לא עמדו לנחמוזיק בתומתו
 איך תרפנה ידיו או אם תחת מסכות יתהפך למה זה ינוע אדם ואיך ככהמות השרח
 וחייתו יער למה אבני קרש בין רגבים ידובקו תחת צאלים תשתפכנה איך לגרוח
 במחוגה אלהית מתוארת יי' אמר לשכון בערפל רע עלי המעשה ואין סכחם ממלאכת
 ה' בשוכה נפכזה וכמס מארוים נשעו באצבע אלהים כי יעלה הכורת עליהם אבינח
 באבשו אבחינה יצירתו ולא מצאתי בה חסרון רק את המות הזה

לאיש

אשרי ר"ל אחרי היותו שלם בתכלית הסלמות כאשר ביארנו יעמל וכעס
 בעיני היותו למקרה ופגע ר"ל כי ייקרה המות ולא יוכל להסכל ממנו עם
 היותו גזרת ספיר ר"ל עשם מזהיר היאות סאתו עול וחרפה אינו מן הככון היותו לבז
 למסוסה איך יושב בשבת תחכמוני ר"ל היה לו לישב ולעסוק במוסללות וירמה לבר
 אלהין ר"ל לא היה לו ראוי ונסיגהו המות רק היה לו להיות נכחי כבני אלהין סהס האיש
 והוא הסכל הפועל אמר ממנו לוקח ועוד הוא מתרעס מן המקרה ואומ' רועה אמונה
 וכופל מסלו פנמיס רבות במחוג' היא הנפס' יי' אמר לה שתסכון בערפל יה' החומר :

מקור

מקור חיים

הכין לנו הטבע בחכמת בוראו השאיר לנו בהשאיר לנפשתינו
 אחריו ברכה' כרה נוכל התנחם ממעשרה ההבל מעצבון
 החעדרים' תשועת עולמים יש לנו בכית המלך' ומה תחאונן בן ארמה כי הצבת לך
 פה קבר מושב אל'קי תקהל לשכת' שוקט ובוטח ומה תדאג פה להפקד כלי מלחמה
 דמית היות מבני עליה ומה יחסרך עזיבת שפל ומורד אף כי מחמדי תבל אשר
 תבקש סלוגים וסרבים הם אתנו מיום אשר פקד ה' את האדמה להסגיר בגושיה רוח
 חיים הלזו ותהי לאדם' הן חמה ארכו לרמו והם היו בעוכריו' החשקים מחשכים
 וכלי הנשקים שקים' הפנינים צנינים וחשושנים קמשונים' הרהבים להכים'
 וזהוהובים וזכובים' ותענוגות בני האדם שדה ושרתיך' ואתה תבקש לך תועבות
 גדולו' כאלה אל תבקש' ומה לעשות רק להנהיג הזמן כהנהיגך חבר עסק ופתלתול
 תאהבו אבל על פי בדותיו תיסרוהו אבל כפי תכונותיו תשמה במעט המושג
 מתועלותיו והשגותיו ועיני הבחיבה תעצום בראות כמה שיתשל מהועיל או שיוק
 אפס כי חכרת הזמן מצללי ערב מהירת הנטירה כעלם יאסוף אל ידו ניצוץ השמש
 מלא קומצו / ובפתחו עומד מרעיד' כי איבנו רואה את כל מאומה בידו'

מקור

חיים וכו' אחרי התרעמו על המקרה הטוב הגוף הטיב ואמר איך האמת
 אתי בהתרעמי על המקרה כי המקרה לא יסגן רק ההרכבה חמנס
 הבורא השאיר לנו סארית והוא הנפש והמקרה לא יסוגנה' בה מוכל להתחמס כי היא
 תכלית המבוקש ולא הקנינים המדומים ההווים ונפסדים' מה תתאונן וכו' לל אם
 יקרך המות מושב אלהים תקוה לטבת סוקט ובוטח היא הנפש אשר לא תמות להסגיר
 בגושיה לל החומר ומתהיך מן התאוה הגשמיות באומרו החשקים מחשכים וכו' ומה
 לעשות' הוא מיעבך איך תחכה בצולס הזה להגיע ל ההצלחה הנכחי' להנהיג הזמן
 סהנהיגך וכו' יקרא הזמן חבה כי לא תחיה בלתי עקסופתלתול ועץ כי לא יורך דרך
 סלמו כלל רק התאוה' תשמח במעט המושג לל המתפק ממנו בהכרחי לבר ול תסתכל
 בו במה סלא יועילך או יזיקך כי הזמן קצר ככללי ערביכטו במהרה וכסל מסלנו'

ראה

זו רעה חולה לא זורה ולא חובשה בהתעצם תשוקת משכיל להכליות
 בלא הועיל בהגדילו מועצות נמרצות ועשתונות משתנות להרבות
 סוהר ולהרחיב מתן נפשוים עלי ארץ בחלפו נעזבים אחרי נפלו' כי מה חלקו בביתו
 מכל עמל שיעמול לגותו ודרכתו מלבד ארוהת תמיד' ומעשר שדלחנו' ושאר
 מכמניו ובתי נכאת וצרי אשר הפיל לנפשו חבלים כנעימותם מה כשרון לו מהם כי
 אם ראות עיניו'

ראה

זו רעה חולה בהתעצם תסוקת משכיל לל כירע ומר עלי המעטה מן
 האדם שהוא משכיל בתרעו ונפסומו סכלו אל תכליות בלי הועיל כאסר
 יבחר אחר כן בקנינים המדומים לקנות ממון אשר ייחזהו אחריו במותו'
 אף כי

אף כי הם יהיו לו למוקש / ברוממו חלקי נפשו העבדי / והעבדיו והפשי מהם החשוב /
 כל אשר תאמר תברת פחותי כחותי ינתן לה / וככל אשר יאורו הם יקחו חלקם /
 וככלכ יחידתו בירכתים תרדם יחידה היא והיא מתנכרה אם יבקשו תכונות מפיהו /
 תסכל עצתו יאלם / נתקו מורשיו כהנתק פתיל הנעורת כהריחו / אש ביראה ורעד /
 הוח פועל חכם / הימתיק נזיד עדשים בו תמכר בכורה או הישב מלא כף נחת חלוש /
 מושג ממלא חפנים אסף עמל מכאיב / הטוב שישישו בני מעי / ונפשי תאבל / אדמתי /
 עצם תאדם / ונשמתי תשם / ומה יתרון מולך כחזיון לילה וכחזקתו וגובה לבו יעוד /
 והנח חלום או במרא' יתודע ותחכם / אינו יאספו עדרי בעלי אספופו והקיץ וריקה נפשו /
 אוי לו איש זרוע שיפול הזרועו תשכר / אוי לו איש זרוע ארץ תגחלהו / כי לא לו יחידה /
 הזרוע אשר יירש ארץ /

אף כי הם יהיו לו למוקש / כל שבחטאו לעצוב המוסכל הקיי / כדי להמטך למוחס הכלה /
 לבחרו הקייני המדומי / וקייית הממוכות בהיותו אף ונבהל להם להמטכו לתאותיו לא /
 יקנס במישור וירמס התחוות הגשמיות אשר נכראו להיות משרתים לכחות הסכליות /
 ועבדים לסכל טראוי טימלון / עליהם ויטס כפשו כל הכחות הסכליות והסכל פראוי /
 מן הרין להיות חפשי ובטבע ארון להם עבד ומשרת לתאוות / וככלכ יחידתו / כל כפשו /
 הסכלית / יבקשו תכונות מפיהו / תסכל כי לא הרגיל כפשו א המוסכלות רק בגשמיות /
 ותמה על זה ואמר הזה פועל חכם / בתמיה / הימתק כזיר ערפס / המטול הנזיר /
 לתאוות הגשמיות והטבירה היא ההכלחה הנכחית וכפלו מסלול לחזק / ארץ תחילהו /
 כל ארץ היסודיית כי ימות כאחד הבהמות מאן תקומה יען לא עשה מעשה יזכה /
 למענו לרשת את ארץ כל ארץ החיים כאומרו / ועמך כלם צדיקים לעולם ירם ארץ /

ורעה עוד מזאת עוצם תשוקת האיש החמוני שיגיעו תקופות הימים להגיע /
 למבוקשיו / ואולי עם זר לראות ברעתו כלתה נפשו שתכלה /
 שנה וקללותיה תגלינה / ואיכה ישמור מה מלילה שבין לילה יאבד / או יאמר מי יתן /
 ערב בו ימולל ויבש / איך ישאף על אשר עם נוס הצללים / נוס ליחה ושאף צמים /
 הילר / או יבטח על חברת נשמתו וגוו כבוא השמש מועד צאתה וצפה לוי / ספח יחכות /
 לקץ ימים / יקוץ באימים / למועד / ימעדו רגליו / לשנים / ישתנו סודיו / לטמטות /
 שמש / ליובלי / יתאבל / נכספה נפשו שיכסיפו פניה תשבע כחרפה חכמה שתוכה בלו /
 חמלה העל זאת לא שבת לבך ברצותך לדלג במהירו כחרף עין מראשית שנה ועד /
 אחרית שנה / ואם חשקת עבוד האדמה כעבוד אלהים מאהבה איך תאוה יום /
 תשמשנה ונששתה אין זה כי אם רוע לב /

ורעה עוד מזאת כו' / כל כי תסוקת האדם ההמוני אינו לסלימות סלל רק להגיע א /
 מבוקשיו היינו לקבל ממנו / או מרונה לזמן קצוב כגון הסכירי / כשהוא /
 בתחילת הסכה היה רוכה להיו בסופה ולא ירע כי בנפשו הוא / ומבאר זה בכפל משלים /
 אם לקחת

אם לקחה

נפשי שמין מנתיבות כאלה למה לי חיים / אם קצרו בסעי ומה לכי
אל מחוז החפץ / מה יועיל לי במעברות כי ארכו לי שם הימים / אם
להשגת תכלית רחוק כבראתי ואני אתנהלה לאמי מתעצל טומן יד בלאה להשיב אל
שולחי דבר / מה תמריצני שיכה טובה / ושנות חיים שיוסיפו לי מה יוסיף ומה יתן /
אם לעשות מלאכתי שולחתי הנה ואני רפח ידים נגוע השויל מוכה הכסלה מה ישיב
ומה ידע שבתי הבת מעט או הרבה / ואם רואה אנכי הרעות והזטוב ובחור בטוב בלי
ארע מה טוב כי ארע וכי אכין וכי אומר מה מתוק לחכי דרכי מה טובו כל מעייני
לעיני / התיאמת בחירתי היאמן דברי כי יטב לנפשי אורח אבחרהו הייטב בעיני ה' או
התיישר דרכי לדרוך במתי גאותי כי היא ישרה בעיני / האתעצם כינסכתי מלכי יעפר
עלי אם בחצר מלכי שקר נסכי או כי אעריץ עצתי הגבלה אם נערץ בסוד קדושים
חמוני יערוץ / או כי אאמיר אבירתי אם מרה תהיה באחרונה /

אם לקחה

נפשי שמין / אם אני כהם לעשות מעשיהם למה לי חיים / אם קצרו
מסעי ומהלכי לל גם אם אני מתעצל בהצלחה מה יועיל לי ארכו
לי עם הימים אם לא אעשה המוטל עלי ואסר עליו כבראתי / לפי סגנה החסוק להגיע
לתקופת הסגנה כאשר ביארו גינה גם מי שאינו חס על הזמן אמנם הוא מאכזרו בדברי
הבאי ימה תמריצני שיכה טובה ופול מפלוג ואם רואה אני הרעו והטוב ובחור בטוב בלי
ארע לל לא ארע לבחור הטוב מה טוב כי ארע וכי אבין מה טובו כל מעייני לעיני לל
אם חומי בסרירות לבי אלך לא תתאמת בחירתי על זה כי לא יטב בעיני ה' הייטב
בתמיה / אלאמיר / כמו אלאמירך /

העולמים

זועף / רב מצוללה רחב ידים והזמן גשר רעוע בני עלי / ראשו
אחוז בחבלי ההעדר הקודם להויל ותכליתו לראות בנועם מתמיד
לאור באור פני מלך / רחב הגשר אמת איש וגם אגסו חסגנרות /

העולם ים

זועף / המטל הוא מוכן אחוז בחבלי ההעדר הקודם להויות רצה בזה
מה שהתבאר בחכמת הטבע היות סבות ההויה שלמה החומר והצורה
וההעדר / להיות ההעדר הקודם להויה אחת מסיבות ההויה עם הויתה סיבה במקרה
והאחרות בעצם כאשר התבאר במקומו כי לא יתקוה רב אם לא היה לו העדר תחילה
להיות החומר פוטט צורה ולובם צורה אחרת כי הוית רבר אחר הפסד חבירו וכל הויה
כפסד / בנועם מתמיד לל ההצלחה הנכחית / אמת איש / כנה רוחת הבכר לאמה כי
היא מדה קצרה ובעבו ארס על גשר כזה לא יעמוד רוחו בו / חסכו המסגרת הם המית
והלידה על דרך על כרחך אתה חי ועל כרחך אתה מת והמטל מוכן כל זה מוכן /

ראתה

כן אדם על כרחך אתה חי עובר עליו תמיד מיום היותך לאיש / בהכשך
קוצר המסלול ואין דרך לנשות ימין ושמאל / התתפאר ביד ושם בהצניץ
אברות ומות לך וחסם מימיןך וששמאלך / היעטו לבכך התתחזקנה יודך / וכי תתהלל
בחבורת

כחמת קנין ורוב ענין אשר אספתו חשפתו / אשר בקשתו בקשתך ותרו לרשתו
ברשתך / מה תעשה לזעף הים והמונו כי יתגעש ושטף ועבר ובית מלונך אף הוא
יחשב להשבר / זה הים גדול אשר אתה בקרבו התתפאר עליו / גם השתרר על פרשיו
ורכבו / צא נא עתה והלהם בו / גם כי תחוג ותנוע מיין תנווא / גאונך אשר יונך מעסים
רמוני רוממותך שהמה רמוך כמעט כמעט בטותך / אנה ואנה תאבד כרגע כמצולות
מכהילות ורמך מידם אין מכקש / תלך מתהו / לתהום נכוד כבכביים ואין אומ' השב /
על שקר האשען על משענת קנה רצון / לחשוב מלון אורחים אשר

האבטח

כזה מבצר נשגב ובית מקדש מלך / כנף פרעוש צפורן שמיר קורי
עכביש ראמות וגביש וכי תראר / הימים נעימים והזמן מפוז ומכרך והרגע הולך
להרגיעך והשעה משתעשעת משחקת לפניך / כתבל ותכז בלבך לאחרית הימים / על
שקר אתה בוטח / על הקקיון אתה רואה כהר גבוה ותלול / העל אלה השלכת נשמוד
אחרי גיו הסיכות דרכיך אל מול נוגי תענוגי / בשר וכל אשר תראנה אוהבת אלהיך
כזוכרת אחרייתך / כמצטיידת לדרך בעמל ידיר / תרגיזנה / מדי עלותך בבית ה' כן
תכעיסנה / העל הבלי חמורות מדומות תשוש יקרת נצח חמדות עולם / והיה כי ישאלך
לבכך מחר בקפוץ ילדי יום מי ילד לי את אלה אף אתה אמור לו / שרירות לבכך ועצתו
הרעה והיקלקל עבר מלאכת חקי ורוח חמושל / לא תמאסו / היתהלך איש את אוניו
בבלי דעת והוא לא שונא לו /

האבטח

על סקר / כנה העולם הזה לקנה רצון ומלון אורחים מהם רכבי בלי
קיימי וכפל / יתכו בלבך לאחרית הימים / ללכי לא סמת על לב להגיע
ל ההצלחה / עץ ראותך הזמן הספיעך כל טוב ס / זכת עבית כסית / על סקר אתה בוטח /
כל הקקיון / לל תינך אשר אתה רואה כהר גבוה ותלול / כמצטיידת למון זודה / כן
תכעיסנה / אתה מכעיסה / הבלי חמורות הם הקניכי / המדומי / ילדי יום הם המקרים /

ומה תתהלל הגבור ברעות נאות / דשא אחרי הבחורים / לעיני השמש / בהרביץ

בפוך אכניך / בצהרים עם עדרי חבריך / האומרים / אנפשם אכול ושתה ולבם
כל עמם אשר אין לפניהם כי אם גויתם / וגובה רומם המדומ' / נשיאים ורוח וגשם אין /
הלא ידעת כי יש למעשיך זכרון / וכיש למעלה / ממך עין רואה / ואוזן שומעת את כל
שאנך / ואת כל התרגזך / ועתה על מי בטחת / לפרוץ גדרות / אשר יסדו אביי / הרועי /
המבלי אין אלקים עליך / לדעת את מוצאך / ואת מוצאך המבלי אין קברים תחתך
/ להגם כתוכם מאויבי יי

ומה תתהלל הגבור / אין זה הגבור האמיתי / רק כמו גבור זיר / ברעות נאות / רסא

לל באכול משמנים / ושתה ממתיקי / אכול ושתה ולבם כל עמם / לל כי
לו יחמועל כפסם / נשיאים ורוח וגשם אין / כי כאשר יעלו כשיאים / ורוח תהלייתם הטוב
להוריד / בשמים אמנם כאשר לא ירד / גשם הכשיאים / והרוח אינם אלא רמיון / בלי תועלת
כן האדם / כאשר לא ישתמש / במוסכלות / מהם כמו הגם / לל התכלית / והמאר מובן /

התמורה

ואיך לא שמת על לבי התמורר המגיעות שלוחי ההשגחה לא יסבו בלכתם לגמול ולענוש פרטי האדם וכתותיו / וכי מפי עלין תצא חשפלת הנדיב וחרמת הנבל / יום יעלה במעלות איש הבלועל מני / היתה נסכה / ויום משמים ירד איש האלהים המלך דבר רוח / ואיך על אלה לא פקחת עיניך ההסתוך וגם יכלי לך רעיונים דרונים ושעופים נרפים ומס יעצק כליות אף לילות יסרוך בשוטים המתקנו לחכך רגבי הכשלוך בחמאת פתני בחמת תנינים מסוכה / ובעלילות השחיתו התעקבו הכאיבו לך כל חלקה טובה ותשועות בחלקת אמרים רבו משמן / מה לך נדרים למה רמוך לתתך יורש עשר ארצות כאלה כל ימי עולם / ואתה שאול בירכתי ביתך מדת ימים ארוכים הם כי גרשוך מהסתפח בכחלת קדושים מצורם חצבת מהתערב בסוד חיות החייד / ומעונות אריות היו לך למעון / ואם על אוצרות מופז וסגלת מדינות אשר כנסת הוספת גאון לגוה בהשפילך לפניה רוח נדיב / ראה הוכת כשכט סכלות ונגעי עורון העל אוצרות חשך צרדת שכאת צרודת בצרוד החיים / העל רצי כסף עשקת ורצות כוסף אמתי ותשוקה נככרת / אפס כי לא תהיה תפארת המבונות במשכת עוד מעט ויצאה רוח אלהים רעה לכזור רכושך והיו כלא היו המשים אלפי זהב אשר בקנינים מכרת בפשך / יתהפך הזמן כמעט רגע לקחת חן וכבוד מעל ראשך תרד אש אלהים מן השמים ותאכל אותך ואת חמשיך /

התמורות המגיעות הם התנינים המרומים הסתנים והנעדרים זה יצטיר זה יעניזה יחליא זה יבדיל / שלוחי ההשגחה הם לגמול ולענוש כו / נסיבה / כמו סיבה / רעיונים זידונים לל לחשוב שאין גמול ועונם / מהסתפקה בכחלת קדושים מזורם חוצבת / כי כפשך דומה להם ומסם כאכלת וכפל ממלו לחזק ואם על תמיכך בטחת בהשפילך למיך רוח נדיבה / מהיא כפשך ראה הוספת בטבת סכלות כו / אפס כי לא תהיה תפארת הממונות נמסכת לל כי לא יעמוד בידך זמן מה / וכאה רוח וכו / והסאר מוכן /

ומה אחמוד

אדמה כאדמה וצבא כצבאי שמורה עברתה בחברתה אמיץ קשרה בקשרה מתקה רצופה קש בסופה אחריתה וסופרה כקנה וסופה קלון מתמיד וחרפה רצופה או מה יתענג בשרי בהתבשר על רוב שנים ומתבוסת תמותה אין מנוסה / מה יגבר לגבורות עברות וקברות אחריתם או ישמן לשמונים אשמינים בעדם או יתעשת לתשעים אין תשועה נבבולם היחנשאו למלוך נמלים יתמוללו וימלו ורמשי יבסו כמו מים ואם יום או יומי יעמודו להנצח חרב לא יאכלו ואיך תצלהנה שדמות סוים ועמיירי עמורה /

ומה

אחמוד ארמיה כאדמה כו / אמר בלבו אחרי מהארץ הזאת והעולם הזה כלם ונפסד באדמה וצבוי אשר עינים ידוע / וצבא כמו צבא לאנוס ראו בעברתה בחברתה / לל כל אשר תתחבר איה תוסף עברה / אמיץ קשרה כמו קשר קשר לל מרד והסאר מוכן היתפסאו למלוך כמלים וכו / כי האדם יתגאה ויעלה אימתו על כל הארץ יסוים ומחר בקבר יוכל ולא יעמוד לנצח רק זמן קצר כמו יום או יומים על דרך משל /

תכל

מקור הבליה וההפסד מהחליך נייחל וליחנתחל להשאיר לנו אחריה
 ותקורת מוצא ההעדרים הממך נקוח למצא שם ושארית כי אתור
 בחקירת שרשך ומוציאין מאין באת ואיך בוצרת לדעת התוכלי להשיב התצלה
 למלוכה מצאתי בוכיך היו בעוכריך ועושיך מהרסיך ידי מעצביך מעצביך ומציביך
 מחריביך הרביעוך בעש יסודך ברקב המציא ואפס מונך במסה הרכבתך אבל אחרי
 עמדי על מומך ונלותי חרפתך לכל מוצאך האץ אחריך האתכבד בחברתך האוסף
 עוד חשוק כיופך הנראה ליעני אחרי כיתיו בלבבי ואין אמכל ונפשי אשכל
 זמאשכול מרורך מרורך ומלענת ענביך אקו עשות פרי ותנוכה המעה צחנת שחינים
 בחמת תניבלי אוציא מתוק ומגוית הארי והדוב ארדה רבש אף כי באזתי חשוקיך בני
 בלי שם ואנשי השם המה שנואיך ראייתך תלקטי הקליפות והתוכו תזרוקי תאספי
 האפסוף תקריבי הרק והמלא תסיעי בזאת תעידי על שרשך רוכלת המכשולות
 סותרת וחסרונות בזאת תכריזי על נבלותך אשת לפידות בהשתדלך כל היום כדוב
 רשעתיך חסר ומלכים איש ממקומו ושים פחות משפחות וכוז משפחות תחתיהם
 בחשתנעיד כל היו להתוות על דלתות בתי חנריבי תו השחת ומפל ואת בתי הנכלי
 תבני גזית ואבן יקרה אש חרוניך כגן אהים כעצי לכוך מתלקחת והסנה איננו אוכל
 ארזי תגרעי ולשקמי תחלפי כח תאפילי והללה מהלל הילל כן שחר תשהירי לבנת
 ספיריו תככסי כנתר הלאה נכתמי עון לזייף גלוי ובתוכם ארבים ומה ליוולך גברת
 הזבלות תדברי רכות לרכי הלבב אחר תשברי גרמיהם תשיבי ראשך תשקפי בשחר
 בעד חלונך ואחר תעוף עינים ואינך יוצץ כבודך סביבות אהלם מעט ואחר יעלם
 שולי מעיליהם על כמות זמנם תסחכי כמעט רגע אחר תנודם בסחכי המלחי סחוב
 וחשליך יאציל כרגע קטון רצונך על ראשיהם לזית חן והדר ועוד מעט ישלח
 קצפך ימשוך לזיתן בחכר מכת חרב ואבדן היית בעיני כאשר זרה סלרת
 זוללת כל אשר יוסיפו לאכול מפתה ולשכב בחקרה והיו לה לבן

תכל

מקור הבליה כו עור אמר כאלו היה מדבר אל תבל סהוא סס נגזר על
 היסוב מקור הבליה וההפסד כלל בזה כל המורכבים אשר אין להם
 מציאות רק בתכל המהכליך נייחל להשאיר לנו שארית לל תיוס נכחי כי הכל כלה
 וכפסד וכפל משלו כי אתור כן אחקור מציאותי איך נבראת מציאתי בוכיך בעוכריך
 כן זה מובן כימי פנכאה עשה לה זה סהיה נפסדת אחר כן אבל אחרי עומדי על
 מומך מן הרין הוא שלא אוסף חסות כיופך כו המעוז בתמים אוציא מתוק ארדה
 הדבם הוא מטל אל ההלחה אף כי בחזוהי חשוקיך לל כי אראה אסוביך הם בני
 בלי סס אכסיס רקיס ופוחזים ואכסיס הסם ישאוך וכפל משלועז את חרוניך לל
 כי כל חסךך הוא להרע לטובים הממולים לגן אלהים וקטובי לרעים הממולים
 לפכה וכפל משלו בממולים פוחזים נכתמי עון לל רשעים אשר נכתם עונם
 ולא יועיל להם כבודם במתן ובזרית והיא תכבם במתן לזייף גלויים רוכה לומר
 בי נבליהם והיה יסר וטוב ובתוכם ארבים לזיתן חבורם כמו כמעט אים ולזיות

אז תפסע לכנה בעת הזאת . ואז או בן השנאה לא תכיר . שמעוני אחי ועמי זאת
המרטשת עול ליה ברוע מעל ליה זאת עצתי עליה סורו מפתחיה שהמה פתיחת
ומנגר עיניכם הסירוה אל תפקרו את הארורה הזאת וקברוה

לכנה פירום וטביתכל הסקראים בכיה היא תפסע בהם

ואיך אבטח על זמן ירופפו עמודיו הרריו תלויים בסערה סוככת אין מעצור

לרוחה ושתנה בכל חלק מרגעיו בעלות וברדת שנויים אין מספר
בחזותי סביבי יקרו אכיר הכל וכוז אחוז בעד עיקרו ובראותי באוצרי חבו ארגיש
נחש הנחשת כרוך בעקבו כל אשר יוסף להטיב אומר לרעיוני דעו נא וראו כי רעת
זה מבקש . ואני כרוחל באלמה משתאה מהריש מתעצב לעבר כרוחל להווה ירא
לעתיד מתנהל לאטו נושא עול סכלו סוכל על כרחי עד תום כחי וננס לחי המון
תמורות בזמן קצר וצבא הרפות עשרת אלפים בחדש חליפות

Handwritten notes in a cursive script, likely a translation or commentary, including phrases like 'garrato mi' and 'come'.

ואיך אבטח

על זמן . ללכי הזמן הוא כמטר לתנועה הגורמת הסוים
והספסר בתמידות על כן אמר תלויים בסערה סוככת
סוהא הגלגל אשר בו יסוער הזמן כאשר נאמר בדרו סוהא מספר התנועה . איך
מעבור לרוחה רוכה לומר להיות התנועה עם ההסתנות מתמיד . וסתנה בכל חלק
מרגעיו . ללכי יבואו ממנו מקדים מסתמים כפי התחלף מקום מצב הכוכבים מרגע
לרגע יסבבו בכבראים הספלים התחלפות וסנוי מצד ספעע עליהם ובהם בתמידות
על דרך אומרים רזל אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא איך מסדיוז עליו מלמעלה .
ובכלל היות המציאות הזה הספל מוספע ומונה ממערכת העליונים והיוותם הם קיבות
ומה עיקרה בספלים מסובב רבר מבואר מאד למי טעיין ברברים הטבעיים עיון מה
אכיר הכל וכוז אחוז בעד עיקרו . רוכה לומר מהזמן אינו רק מספר התנועה סוהא
המהווה ומפקרת בתמרות . וכל רבר נכחי לא יפול תחת הזמן . מסתמים לעבר ככהל
להוה ירא לעתיד . כטל טלטה לטכות אשר הזמן ככלל בהם כי כל רבר וכל חלק ממנו
הוא או עבר או הווה או עתיד ואין לו מציאו רת בעתה סוכל על כרחי כי כל עוד הרבך
העצם בחומר הוא תחת הזמן וזריך לסכול תמוכותיו עד יום זאת לחפשי כסמתו

עתה

אומ' שצדק מאמר החכם אשר חשבו שסכל הבנתו באמרו הזמן ענין אלו
לא תושג אמתתו או לעינים שכך רואות מצבאות שאות בהזמתי ויוסיפו
להתאבק בחיקו בלי ישביתו מלאכת חמשוש . כל עוד יוסף להתעולל בהם
הסמחים אלי גיל בראתם יתאב שיאם . וינשא תועבותם לעיניהם . ולא יסקלוהו

עתה

אומר סדרך מאמר החכם אשר רכה לתת גרר לזמן ולא מצאיהו בתמרות
הצמרה ולא ידע לבררו ואמר הזמן ענין ליה לא תושג אמתתו וחזר לכופו
ואין או לעיני סכך רואות לל מה תמורות והמקרי הרעי מלאכת המסום הוא המסבלי

בשפכו למעמקות תוכחות להוצות / ונאצות נמרצות בראש כל הוצות ועיניהם
הרואות ולא יחושו / כאלו יצחק אליהם ולא יאמינו / לא האמינו לשמועתו / אורכי
מחלות אוהבי כללות חושקי יעלות נושקי אילות שוחרי ערביו סוהרי רבני השכחו
במהל / וידו כמצחק בעיני חבני /

במפכו למעמקות כל אף כי יראו מקרי הזמן הבאים עליהם לפרס לא יחזקו כאלו
יסחק אליהם ולא יאמינו קטנה למוקר /

ובחפשי

אמתחות עתותי אם אמצא גביעי הוד וקני מנורה האם יוכל זמני
ככדני גם כי יהיה בעוזרי שבתי ואראהו קצר יד מהושיע למשול
במכאיבי להסירם מעלי / לא יסור שבט פחדו עליהם ולעצור במחריבי לא יעצור כח /
כי יבחרני מיתר שכיני לצפני כסוכר מרוכסי מהומות מקריות מרגשת שואות
רצונית / ונתבני עליון נגד אחי במלט משבכת המכוכות הנמשכות לבחירה / היש
לא ליור להצילי מכמה פגעים טבעיים מוכרחים / והמון תוצאות תלאות משמים
ילחמו בי / כי אראה כדורים יקרים מסודרים סביבותי כדור יצנפני צנפרי / והמח
נפלא ממני בפלאי מעשיהם וגבורתם / תאבד כל חכמה וכל בינה תסתתר לשער
גדולי רחוקים ומרחבי קצותם על כנף / ארץ נתנה באמצעיתם מערה שפלה אליה
ישפכו כל מותרות הטבעים ועפושיהם / ובשאתי עיני ואבינה בעליונותם המופלא
ממני ורבבות גדויהם עושרים אלי ואל אנשי אשר בקצה המערער יושבים בקצה
בקוורו קטנה שפלת המקומות אחרי התחלקה לאיקלימים ובדינות ועיירות ובתים /
מקומו כשיעור יתוש כשיעור קומתי וצל קורתו הקטנה / מאחד בתי עיר קטנה
אחת / היתפאר חלש אשר כמוני על אלה הגבורים החוצבים קברי טרם היותי / וכל
דומים אשר אני חי על הארמה האכזר אני ומלכותי והמה יטוני לכל אשר יחפצו מח
ישתרר צעיר זבובים קצוץ כנפים / שקוע בכלא מעוך ככלוב וכל צבא השמי עומדים
עליו מימינו ומשמאלו / היוכל זמני מלטי מפחד אחת וזפתים הקטנים אשר
ממרום יכרו לרגלי / אשר מעת היצירה ערכים להובילי אליהם /

ובחפשי

אמתחות וכו' / לל ובחפשי אמתחות שתיתי לראות היס סם גביעי
הוא משל על השלמות הוד וקני מזורה כו' / הם כנוי אל הסכל ואל
הסכליות / האם יוכל זמני ככדני לל סיוכל להסגי ההכלחה ולממרי מהמקרי ההוים
תמיד / שבתי ואראהו קצר יד מהושיע למשול במכאובי ולהסיר מעלי ולא יפרדו ממני
היס לא ירי להצילי מכמה פגעי וכו' מסמים נלחמו בי לל יסופצ אלי באמצעות הברמי
הסממיים / כי אראה כדורים וכו' לל הגלגלי הסובבי ומתנועעים בלי לאות / ורבבות
גדויות / הם הכוכבי והמזלות / היתפאר חלש / לל שאין לי להתפאר עליהם ולמ' שאני
ככבר מהם כי הם חוצבים קברי טרם היותי כי בתנועתם ילבטו החומרי בורה וישפטו
בזה / המאר מובן / היוכל זמני מלטי / כראמרינן רגלוהירבר חסם אינן ערבין ליה /
חילן

אלו הגופים הנוראים שמש בוראם עבדים מתמידים להתענג בספור כבודו מכלי שפה מכלי היות ללאות ולעמל מעמדם כמערכות הם יתנו צדקות ולא ניתנו לצוקית המה יעבדון שדי ולא ידעו שדון ואף גם זאת ביכול השביעים בוראם בגזרת היקרה נתנם בחילוף מצבים ומהלכים הפכיים מחייבי פעלים בשפלי בהנעת גופים שובתים מתים ונתינת הגנות לקבל צורות להשיב מתלבש המתבייש ממעדרמו / לא שלבך נוצרו לעבוד יצורים אוברים שהמה נכבדים מהם וגבוהים עליהם חלילה ליוצרים להכניע היקר לזולל / והעומד לאובר / ולא יחשב פועל חכם שיבין כלים משקלם עשרת אלפים ככר כסף לעשות מחט ברזל אחד / אבל בראם בתכונת בתכונה לא ידעה בלתו אשר דרך סבובם ולכתם לעשות מלאכתם / הוזה להם מן הטוב שיטור רחב ידים / כיז אלהיהם הטובה אשר כן יסד וישבעו ויתירו לכבוד ה' עקח להם מיטב השפע ראשונה לתתם יושבי ראשונה במלכו / וכל המלאכה נמכוח וגם השליכו ארצה ותבל ובניה תחיה בגותר /

אלו הגופים הנוראים כו' לל כי הם יתמידו בעבודת בוראם ומתענגים בו בלי לזכות גם לא יתבלו הפקר / ואף גם זאת וכו' / לל כי בוראם נתן להם טבעם בתנועתם וחלוקה מצבם / יענינו גופים שובתים / לל החמרים וישטימו צורה וילביטו צורה / לא מלבד כבודו חלילה ליוצרים להכניע היקר לזולל / לל כי הם יקרים בהיותם נכחיים והחמרים זוללים הם נפקדים אבל בחכמת הבורא בראם הולכו לעמות רצונו ולעבדו בתמידות מרוחקת ועם מרוחקת נמטך הספעתם בתבל עד כי היא ובניה לל הנהגים ממנה תחיה בנותר /

צעיר

אני לימים והמה ישישים / בער אנכי מאיש והמה חכמים מחולמים / טרם אוצר בבטן שפכו הסוללות להם גירני / טרם חבראי כוננו ומעודות לעורדני / ועד לא אצא מרחם לכרו המעברות לתפשני / המדת צברו עפרי המה קרובי וימינם שפחתני / ואולם כפי חיוב המערכת לא משנאתם אותי שמוכי מתחלת היצירה חלוש והרכבה רפה המוג נתר הקשרים / וכי יפגשני עת ופגע כי יקרבו שמש ושרב להלחם בי או תער שכירר וקרח נורא /

צעיר

אני לימים והם ישישים / לל הגופים הנוראים הנזכרים לעיל ישישים כי הם מענת היצירה כאשר בארתי כי הגוף הוא תחת המקרה מהמזמן ומערכת השמים זולת הנפש / על כן כל הדברים הטבעיים כמו המות והחיים וקנין הממון והעדרו ודומיהם הם הכרחיים ולא יוכל להמלט מהם / אמנם הנמצאים לביצירה כהוא פעולת הנפש אין לה בהם מתגלה והם כמו הכרית והרצע ודומיהם / טרם אוצר בבטן שפכו וכו' לל כי קודם הברואותן בטבע כל אח מהיסודות לטוב לא יסודו והפקר ההרכבה באמצעות תנועות הגרמים השמימי / המה קרובי לל כי הם מניעי החמרים ללבטט צורה / לא משנאתם / כמו לא ממזגם כי הם נכחיים ואני נפקד וכפל מטל / ואם

או אחשא כשפתי להתקשר במעדרנות פי כסיל מחתת הגופות העלולים / דנע ימסו
אסורי בניני ושפל שיאי ונפל למשכב וחליתי והייתי כאחד האדם אשר מאסתי שקר
אז החון וחכל החצלחה והיתרון אשר יעניקני זמני באהבתי אותו / אספו לי חסידיו
דופאי גלעד קראו לי נאמני יודעי צירי עוד הוסיפו צרי / עוד הוסיפו הפשו אלי ספר
דפואות הנבוז וחקרו כל חכמת מצרים ושאלו את החרטומי היש מגיד לי במוי ישוב
כחי במוי אוכל לתקן את אשר עותו המעב השמימי מיום הוסדי / היוכלו כל חכמי
הגלילות ואם יותן לחם מלא ביתי / כסף והוב לעשות ארובות בשמים להחיל ולהשיל
מהם דרך ארוכה כחות אחרות ובנין חדש להשיבני רענן כברוש וכריא אולם /

ואח אתפעל מן החום והקור והלחות והיובם או אחטא בספתי לל רוע ההנהגת
במזונותי / כי יקרני המות סקר אז ההון כו' אספו לי חסידים לל כי על דרך טבע כאסר
תם הלחות הטבעי אשר הביא ממני אמו לא יוכל כו' לחיות עוד ולא יותן תמורתו /

ובלערי אלה האתפאר בחברת זמני וכריתו מאמות עצמות ובהלות גדולו מלא
האחים עשאים שאירא מלפניו / בהערות עלי ואני שליו בכיתי רוח
ממרום גדולה וחוק ישבר הסלעי הגבוהי פיל החומות הכעורות התגטח גייתי / ואם
בקיר החומה היא יושבת / וזולת זה האמלט מרגז הזיו קולות במקלות ישברו מפרקת
ביום הגשם / בחראות הברקי כמרקי / מחרכי ארקים נזוקי / בהשפך מכווקי ריקעי
זיעים משקיעי לא יערכם כל חררן וזיקים חזקים ונזקים כל צד איננו שוה בהם וקול
חמוץ הגשם כקול מים רבי כקול שרי ישטוף מדינות ישקיע מקימות וכל מרבנות שו'
לחרדה כל גנות כפרגות מזרם וממטר כל חוצות רחוצות ורחובות תלכנה מים ופעם
מימו קפואי קצת הקפאה לחוזק הקור ושליך שלג כפתי / לא ימגנו קירי מקרירותו
ולא תציל צנה מצנתו או קפא קפואות שלם והיה לאבן ונתך כרד ארצה / עד הראות
אבני גדולו ממקו אבני שיש טהור למען הכות כל מוצאם וכל עץ טוב יפילו היעמוד
שלטון היועיל הצלחה לפקוח עיני אן אבוס לעירי אתם ריעי ראו כי הנתן את החצי
ביד השמש בגבורתו ואת קשתו נתן בענן ואני עני וכואב שולחתי הנה כמטרה לחץ
לא הצער וחסערה ולא יחשיאו כי ישימני זמני מולך על כל שכיות חמדה מושל בכל
משאלות עינים חישכילי סגולתי בכל זאת להחטיא כונת רבי המלך רובי קשת /

ובלערי אלה האתפאר בחברת כו' אחר אשר ביאר כי לא יוכל להציל מן
המות שלא תבואהו באמצעות הנופים הנוראים הנזכרים לעיל
בתועתם אמר עוד ובלערי אלה לל לא הייתי יכול להציל ולברוח ממקריהם עד יום
מוותי כי אמנם בזולת המות יש מקרים רבים אחרים נכ אשר לא אוכל להציל מהם
ופירוש מהם הרוח טהור מסבר הגוף והברקים והסלג והקרח והברד מכל אלה לא
יוכל לברוח ולהציל מהם כל זה מובן בתן החצים ביד השמש דמה השמש לחצי והקשת
לענן כי שניהם מכה לכל חילי המקרי הבאים עליו כי ישימני זמני לל אף אם יהיה בירי
תנן רב מהקנינים המרומים לא אוכל למנות טבע /

והיתה

זהותה

לי נפשי בכל שוללי לשלך / וכי אמלט בחמלת ה' עלי ממחומות מקרי
הטבע האלה ככל האותות והמופת' בשמי' ובארץ אשר תמעט הויתם
ומשאותם אפשרי רחוק היוכל עוד כחי ועוצם ידי להסיר מעלי נגעי תקופות הימים
הסוככי' עלי בתמירות וחודושם הכרחי האביב לא יאכה חשקשיני כאובות במכאובות
חדשי' יבקעני הקיץ יקחן בחיי במצוקו' יציקני יקיצני משנת מבוח' בקטב מרידי החורף
יחרפני למות יחרף לבכי מהיותי שלי' מפגעיו הסתיו יסית צנח וסגירי לכלעני הגם'

זהותה

לי נפשי ר'ל כי בכל קימי אין בו קנין שלם שאוכל להעזר בה רק
הנפט כי אינה תחת המקרה / וכי אמלט ר'ל אף כי אנכל מחלני
המקרים אשר דברתי אשר הם אותות בטמים ובארץ אפשרי רחוק / ר'ל כל דבר אשר
יבא בעתו רחוקים עוד ים מקרי' אחרים אשר הם מתמיד' לא אוכל להציל מהם בטוש
כד האביב לא כו' כי אז יתלרו חלאי' רעים כי הם געתק' מאיכות הפכי מקר' ולח לחם
ולח ויתלרו חלוי הדם תקיץ יקץ כו' כי אז תגבר הארומ' ויתהוו חלוי הקרחות המריר'
החרף כו' כי אז יתהוו חלוי הפחור' כי אז תגבר הפתיו כו' אז יתהוו חלוי הלכב' והסגול'.

כאלו

ישוב הגלגל יתפלא כי להוציאני מרעה ה' רעה לרחותי מרחי אל רחי
וגם בחיות טבעי הפרקי' הגאה על תכלית סדורם ויותר מהמה בהתעות
סדריהם עוד יוס' פוצרה כחתחדש לאחד מהם מכוכבי המזר' מצב מיוחד מן השמש
וכפול חוזק איכות התקיפ' בשיעור נמרץ לא אוכל שאתו או יחסרנו מהצריך להשלם
תקון עוות הזמן אשר חלף ויעוררו תבורתם ביצורי מדויים וכאבים חדשים גם ישנים
נדולי' מנשוא וכלכל לא אוכל ראה זה חדש ונפלא הכוכבי' ממסילותם כאלו נלחמ'
איש ברעהו לקצת התנגדות בפעליהם המיוחד' ואני רש ונקלה וחלקי חבל בעולמי
יפקדוני בשפלי משכנ' מלחה יכוננו נגדי חניתותם יסוכו עלי רביהם גם שנאתם גם
קנאתם אני אסכול' כי הציולי' זמני מיתר בעתות ובהלות היציולי' טאר ובלעדי זאת
חיבשחני על שלות זרעי שיבא אחרי ומי יודע אם ישוב וכיחם על טובות גמלני ועשתי
עמהם רעה בהחפך לבב עתי להם לאכזר אחרי טובי לעפרותי תחת לכתו אתי
בשלום וכמישור נכופר בריתו את מות /

כאלו

ישוב הגלגל כי שכל עתות השנה כל אחר מהתקופות תקימי לפי איכותם
מכוכבי המזר' ר'ל כיבאמר יספע סוכב אח' מהכוכבי' הנכוכבי' יוסף לחזק
איכות התקופה בחום או בקור בלחות או ביובס להשלם עוות הזמן כי אם היה הקור
רפה כדי לתקן הזמן לא יהיה הקיץ כל כך חם או הפכו / רביהם כמו רובה קסה כי
הזמן כן כי הציולי' זמני כו' כי אף אם היה יכול זמני להציולי' מכל פאח' המקרי' הציולי'
מאלה בתמיהה ובלעדי להם כו' ר'ל חולת כל זה היבטויחמי מניח בני אחרי ומי יודע ישוב
הזמן וכיחם רובה לומר כי הקימים הם תחת המקרה כאשר ביארתני לעיל ואלת' אפשר
כי אחרי מותי ישוב הזמן ויפלא ממל' טוב שהיחתי להם אשר גמלני וכופר כריתי את
מזן רובה לומר במותי כי לא יספיע את בני בתומי /

אבל זה

ואם הוא מין ממיני עעבוכות האנשים לא עליו אחרד או אתעבב
 כי מה יגיע לי אם הבאים אחרי ירעו ברמות בהררי אלף או מעט
 הצאן החנה במדבר ומי גבר חכם יחוש לבאים העתידים עודד לויתן למועד שמור
 אם שלום ואמת יהיה בימי /

אבל זה

ואם הוא כו' דל ואם האנשים יראו ויתעצבו כי לא ירעו מה יהיה
 מבניהם אחריהם גם בהניחם משוללים מכל קנין יגדל בערס וחמ'
 לא עליו אחרד כי לא יגיעי מזה תועלת כלל ואם אעזוב להם מעט ואם הרבה ואלו
 וכפל משלו בזה לויתן לסוף קינה כלומר אחרי מותי /

בלנעקתי

וצעקתי על עתי בכגדו כי בחזותי חזות שוא אחזתני בתתו המוני
 וצבאי לתמורות כל ימי צבאי מרמס אדערט מה חרל הלדי מוז
 באלח כלחי ואמאן הנחם אי שמים ישומו על זאת אם בו יאות בריאות ושוכות יברא
 ה' וברא אתהן כחרכותי יצוה על רוח במרום במקום קדוש יתהלך לנוע מעצי עדן
 על עצי השדה ואחר כן יאכלם עש ורקב ואיך אראה אריות יוארו וגורים יגורו בכשים
 יבשו וזורים פניהם יחורו סגנים בגנות עגונים בחורים בחורים נבאים ופחות
 כשפחות כפחת ופח בלכדים השמים והארץ רגזו ואל תחדלו מבפש קדושה תשובות
 ממעשרי תקפה ולהג תגפם מחשיב רוח יקר הולך למושעות מהוריד נשמת אנוש
 בחורים עליים לצלמות תחתיה מני שים אדם עלי ארץ / חמסי על מעשיו על פועל
 ידי ומה אצק ואשוע /

בלנעקתי

כו על עתי דל לא אתרעם רק על זמני כי וסללני מכל קניני במתירי
 ואהיה כל ימי צבאי מרמס דל זמני ארעה מה חרל חלרי דל זקנתי
 כי יקפה העני יותר בימי הזקנה מבימי הבהרות וכפל משלו כלחי בלכמו תבא בכלח
 דל זקנה ואמאן הנחם אי שמים עוד התרעם על המקרים ובפרט על המיתה ההוא
 ואמר אם בריאות כו' וברא אתהן דל יכרות יבוה עליו ממרום דל הכפם לנוע מעצי עדן
 על עצי השדה דל ממקום נכחי אל מקום כפמר אריות יוארו ללפון קללה וכפל משלו על
 זה השמים והארץ רגזו וכו' אמר אחרי כי בבוף חץ מתוס להגיע אל ההצלחה עד
 היותו נכחי / דין היה שהשמים והארץ ירגזו על כפם קדושה תשובות ממעשה תקפה
 מהסתרלה במושכלות עד כי כאמר היא רוח יקר הולך למושעות דל טובה אל מוחצבה
 וטוב לה מהוריד נשמת אנוש כו' מהשתרל בבטמות אחר סרירות לב הגוף אז יהיה
 לה צלמות תחתיה דל בהינם מני שים אדם עלי ארץ דל כי האדם הוא על הארץ
 לבחור כל אחד מהדרסים האלו / חמסי על מעשי אחרי כי התרעם מכל המקרים
 ההווים בפרט וכלל אמר חץ לי להתרעם כי אם מעצמי וממעשה די כי האדם הוא
 תחת המקרה חמס השלם המושגב ימנע ה' יתעלה המקרה ממנו ויזלהו כאמר
 הציל נחמן המבול ולטו מקרום ורבים כאילו /

ומה יי אלהים אדרוש ממך חיים וחסד אם חפץ לבכי להמיתני אם אין אני לעצמי מי אתי מה בצע באותה חכה יתירר שתודיע לבפשי אם אנכי שנאתיה אם ידי עצבוני הכעסוני בהכליהם מה תשמחני יי בפעלך ואם סעיפי גזולי ככודי כחלו גרו מה תעניקני יקר וגדולה ואם אני אני הוא המונע ממני השוב כרבות השוכה יי אלהים מה תתן לי

על כן ה' אלהים מה אדרוש ממך חיים וחסד אם חפץ לבכי להמיתני ואני הוא המונע הטוב ממני בבחירתי הרעה עלי כן איך לי להתרעם כי אם על מעמי וכפל משלו פעמים רבות

זו אלהים אתה ידעת את האיש ואת שיחו כחנת כנת לרעו תתאר כל גבולי חורי יצוריו וסתרוי אתה חופשי כי מששת את כל כליו עליות העולה על רוחו מרווחי כני כונתו פתוחי שקופי א מול פני מועך אתה חצבת מוקשי חרוךך ילכדונו בערמתו אחר מושל בגאותו תסוב פלכיו נסכיו מטריפי חקיו נותני לחמו פשתו שמנו ושקויו אתה כוננת דרכיו מערכיו הניכיו לידי ביתו כנפי שחריו תשא יומיו וילילו אתה יסדת ומספר רגעיו תגיד תשים שפלי מכור תחתיו למרום וגבוהים עליה צולי במצולה תפיל משמי ארץ נדיבי ארץ כשבת עברתך תתן מחבק אשפתו רוכב שמי בעורך אתה חזקת כריחי שערי שומרי תור נוצרי משפט אתה שברת ראשי עם הארץ אתה רואה כליות ולב ומכין אל כל מעשיהם הדומך מרום עולם על גפי מדומי היצירות יאריכו ראש להפליא כבוד ליחד ממשלה שם חביון עווד שמה מדרכות כבודך לאמר אני ואפסי עוד שם צפנת דורך הגדולה והגבורה והמתנשא לאמר אני אמרוך גבהת מכל יש חתרוממת מכל נמצא ועיני רצונך בשפל מצבינו ישוטטו מראשית שנותינו בהם עד אחריתם גדלת מאד מחבלי פעלינו והכלי פעלינו תבחן נוראות נפלאות על כל המעשים וזכר כל המעשים לפניך בא

זו אלהים אתה ידעת את האיום ותדע מצפון לבו כי מעטת את כל כליו רל כל הרכבתו בלתי נעלמת ממך גם מחשבותיו עליות הכלח' כוכי רל חלונ' כונתו ממם באחרותך הכל גלוי וידוע לפניך אשר חצבת מבקטי רוכך רל אתה בראת המתקרי אשר יעשו רוכך ליסרו אם יש לו כונה רעה או בידו מעשים רע' הם יענישוהו כאשר תגזור חכמתך לפי הטאות קצוב פלכיו כמו פלך רכב כסיכיו מטריפו כול אתה הוא המספיע לו כל טוב וטרף חקו וכל המצטרך לו ולא נעלם ממך מאומה ממעטיו תש' ספלי למרום על דר הגמול והעונם תגביה ספלי ותספיל רמו' וכפל אתה חזקת כו רל כי סומרי התורה יעזרו בהסגחה ותגביה בהם לסמרים מכל רע אתה שברת ראשי רל עמי הארצות סאינס למורים תורת יי תשימים למקרה וסנע עם יאכלס כי אינס יודעים מעשה יי ודרכיו הדומך מרום עולם רוצה לומר רם על רמים וכל הכבדראש עלולי ואתה עלה וקדמון סוף סוף מספר איך נעלה ה' מאר על כל הכבדראי ואיך יסוטט רוצה לומר יגביח בכבדראים ובפרטים וכי זכר כל המעשים לפניך בא

היעשה

ה' אלהים דבר בלתי אם נגלה לך סודו טרם חקשתי התעלה על רוחי
 כהררי משכבי גדולרו או קטנה ואתה ארני המלך לא ידעת שכלך
 הנבחה גובה גבהי שמים שפלו בערכו ידע את כל אשר נעשה בעמק מצולותינו אשר
 היא תכלית תחתית כל עמוק ואין עלינו להפליא איך ואיככה אתה לברך תדע ואיך
 תדע ההפכיל והמנינים השונים בידיעה אחת לכך מכל צד ופרטים מיוחדים משתנים
 בלי תכלית במקצר במדע אחר קיים ומקיף על כולם והדברים העתידיים אשר לא
 יצאו אל המציאות בידיעה אמיתית בלי התלות בהעדר והצורך משני קצוות האפשר
 בעתיד בהכרעה סגולית נפלאה משארת שבע אפשרותם מי ידע בכל אלה זולתך
 וידיעותינו בלות ומשולאות קצרו מהשיג איך ידעתנו עם רוחק היחס בינתינו מצורך
 ומצדנו. ואולם כל אשר יצא אל היש אתר יצרתו וכל אשר אתר רואה לך הוא
 הנסתר לנו והנגלות ואי זה לבב חכם יתפלא כי תשוב תתפלא במעשה ייך
 היפלא מהיוצר דבר ממלאכת החומר ומעשהו אתה המצאת כל אשר ראתה החכמה
 להמציאו ותתן בטבע מדענו אלו המסכים והמניעות וסודם השארת רשום כחותם
 כתב אמתך האמת אתה הוא יי אלהינו והאמת הוא אתה התודע למושב לצ' התגלה
 לפני בני עולה הנח המלאכים לא עמדו על סוד מכתבך האמיתי החרות בלוחותיהם
 ואיך נעמוד אנחנו דילא איתי אינש די כתב יכיל למקריהן בקדושיך אשר כך יאמינו
 לעולם לא תאמין ואיך תשמין בשפעך בועט במלכו ובאלהיו או איך יתוש גואש ימצא
 חן בעיניך וידעך תכלית מה שנדע כך שלא נדעך

היעשה

יי אלהי דבר כאל דבר מיריעת הבורא ית' ואל' כי הכלגלו וירוע לכניו
 קהוה והנעשה ואשר עתיד להיות לא כדברי זה האומר עזב יי את הארץ
 ריק ודוע לפניו את כל אשר נעשה והוא ית' ידע כל הספכים והמיני' והדברים העתיד'
 להמלא ואשר נמצאים בידיעה אשר איננה חוץ ממנו והיא ידיעה אמיתית בלי התלות
 בהשר כו' ל' כי אין לרמות ידיעתנו לידיעתו כי אין יחס ביניהם רק שתוף הסם לבד כי
 ידיעתנו נעדרות והם לבו בקיין וידיעותינו נכחית סגולית וכאשר גרלה חכמתנו על
 חכמתנו כן גרלה ידיעתנו על ידיעתנו והצורך משני קצוות האפשר ל' אפשר יהיה כך
 או לא יהיה והוא ית' ידע אשר יהיה מבלתי סיכריח הימתו על זה קוף ביריעת עמנו ידע
 כל אשר זולתנו מיריע בכל אילנו כו' ל' אין בכל הנמצאים ידע כל זה זולתך כי ידיעתנו
 קצרה אפי' להשיג איך ידיעתנו ואלו כו' ל' ואלו ידענו כל אשר יבא א היש אחת יצרתנו
 ואת ידיעתנו ומי זה חכם ל' ואלו זה חכם יחסו מהמזה הכל מאין כאשר עשית ואל' חסוב
 תתפלא ל' שלא תסגיח בו היפלא בתמיה ויתתן בטבע מדענו אילו המסכים והמניעות
 מלעשות הרע בעיניך וסודם השארת ל' המצו אשר צונו אשר הם יסוד להרגיל נפסנו א
 המדות הסכליו האמת אתה הוא כו' המצוה הא' מיריעות היא לאמת יחדו אכני יי אהוך
 התתודע למושב לכו' כו' ל' כאמרם ר' ל' אין נבואה סודה א' על חכם גבור ועשיר / הן
 בקדושיך ע' הפסוק ואיך תשמין נבחה מדוע רשעים יחיו וגו' או איך יתוש גואש כו' ל'
 או איך ידעך יתוש גואש כמוני תכלית מה שנדע כך שלא נדעך ל' שלא נדעך בסלמו'
 ואלו

ואולם ידע היותך נמצא זה חלקנו מכל עמל ההשתכלות וידיעת השקפה
 לבד בהשגת קצת שולליות ילבש צדקת מבקר בהיכלך ובהבנת
 הרחקו יקרב איש להשתחוות לך ואיך יעלם מציאותך עם גודל פרסום פלאי מעשיך
 והגלותם ואם תכלית הראותם מחייב לנו העלם לקצורינו לא בכל זאת נודל
 להכיר גדלך כי חזק הסתירו יעיד עלינו למקצרים כמו שיגלו חזק הראותו למשיגים
 כמו העטלף אשר אור יקרית לא ראתה עינו לחולשת כחו והוא בהכרח מציייר
 חזק ניצוץ השמשן אחרי היותו בורח ממנו כמו שיצייירו חשך ציור אמיתי ברוב
 התקרב אליו להתענג בזיווואם שני מיני הציור אין ביניהם הרמות

ואולם ידע היותך נמצא ולא נוכל לירע יותר כל עוד היותנו בחומר קצת סולליות
 לל כאשר ידע שאת' אחר לסלול מתך סאיך סיני וסיהו קרמון לסלול ממנו
 סאינו נברא ודומיהם ואיך יתעלם מציאות כו אחרי ראותנו פלאי מעשיך בסמי' ובארץ
 היה לנו להכיר מתך ולידע מתך מציאותך וידעתך אמנם הם המחייבי לני העלמם
 לקצרו: כי בראת אות' בחמתך אשר כלאה סכלנו להספיד איכה ואיכ' כל סכך לירעך
 אבל לא בכל זאת כו' לל לא נכחו בסביל זה פלא נוכל להסיג ל תקל' וידעתך מלהתק'ר
 לך וידעך ספי טבע מרענו כי חזק הסתרו יעיד על היותנו כפלא הפלא ופל כמו סיג' לה
 חזק הראותו למטיגיו כמו העטלף כו כשא ספי מסלים משל העטלף הוא על המקצר
 בדיעתו ומשל הכסר הוא על המטיגו אין בניה' הרמו' כי זה יברח ממנו זה יתקרב ליו'

אתה ידעת מכל יודע ומעשיך מוכיחים כי חכם מכל חכם אתה ועשית כחכמתך
 מלאכות בלי בערכות נפלאות לא ישוערו גודאות לא ידמו חמצאת בציווי
 ויצירתו מעשים אשר לא יעשו עשית עמודי אתה והרכבת אנוש מראש בגויה שפלה
 סכלה שכולה הצוללת היא בתהומות נקמות ומארות ורוח יקרר' יודעת בינינו מה
 טוב אצולה מכבוד העולה היא למעלה והייתה למאורות יי' אלהי בתכונת מלאכת
 מערכת תכנית יצורי גדלת מאד נפלאים מעשיך כנפשי היודעת

אתה ידעת כו' כפלאות לא ישוערו כולן כמצאות בציור ויצירתו כמבואר למי סעיין
 בחכמת הטבע אתה הרכבת אנוש מראש עתה מבאר כל יצירת האר' ואיך
 נברא מד' וסודות מגויה ספלה הוא העפר בתהומות יסור המים ורוח יקר' כולל ספי
 היסודות הקלים כי בזולת הכנס אין להם מציאות בגוף והוא הכנס

אתה עשית לנו את הנפש הזאת ננוכת היכלי מלך שכונה באוהלים עלינו
 במורד מתגוררת שושנת העמקים

אתה עשית לנו את הנפש רוכה לומר בראת אותם ממקום קרום להסכינס
 באוהלים רוכה לומר בגוף

אחה

הקצית לשבתה מצע קצר בכסלי השך משחור תארו פנית הכית הכינות
כסא לה משכן עלטה כצלעי ותעשה לה רגבי ורקב מחולקים בקו מסגרת
טופח סביב ותכסה בחלאה וקדרו מצופים על חרס ותחמרה בחמר וכזפת זאת כבודו
בת מלך פנימה תזכור יקר משפחתה ובית אביה ולא ידעה מי הכיאה הלוים בשנת
דעיונה בעוז חבינה ושגבה מחשבה במחצבה לא יחרידות העדר וכלה וכללה תעוד
כל כלי יקר ובתרת על לב כי שולחה ממנוח לאף וחמרה לעבוד את הארמה וכי
גורשה מחצר המלכות ללקט בשרה לבקש טרפה בזעת אפה ולהבק אשפר כוכבי
נשפה ולשבוע בחרפה בימי חורפה תתעצב במעצבה כי הכלימה אכיה תתכס בצעיף
אלמנותה ותתעלף מה זאת עשה אלהים לה להעתיק אהלה מזבולה לגור בין נכרים
אשר לא ידעה לשלח לעזאזל אילת רחוקים אשר לא נסתה כף רגלה הצג על הארץ
אם צורה מוכרה ועושה הכעיסה וישת עפר לחמה ורגבים הטעימה לבעבור הרעימה
הלא תכוש ותלם ואביה ירוק ירק בפניה הלא תכלם ובין כה וכה יהיה בשתה מבעתה
והכרת טומאתה יחזיק בשוליה לאמר אם גנבו גונבתי ממקום שלמות וכבוד וגם פה
לא עשיתי מאומה להשלים חסרוני הלא טוב לי עוד אמרת עם אשר ערן לא היה
בכל כחי אעבוד את אלהי אעלה אל אבי בתמרות עשן הקטרת המורח לאפי מריחו
בכל יכלתי אדמה לעליון אוהה בסנסני ההנהגה היורדת מכוכבי רקיעו ידעתי כי
למוחית שלחני אלהים ליושבי הארץ כי כולם פגרים מתים / לא כיננה ההכמרת
להמיתני אבל להחיותם אף לא להשפיל כבודי כי אם להרבות ביקרם וגם נשאתני
רוח אלהים וישלכני באחת הגאיות עוד יעטרני רצון אחר שלוחי כחוי אז כחי עתה
לעמוד בהיכלו הן עוד היום גדול בהשקע חרתי ביון מצולח יזל כטל סביב מחנותי
כבוד אלהים מאיר עיני חשכתי ואף כי שמו אותי בכור שפעת אני רואה שפע שבע
רצון ממלא כל גדותי יספיק ברוחב שיעורו לעבוד ממני לזולתי מחכחות השכנים

אחה

הקצית לשבתה כו בכסלי הוא המוח מסכן עלטה בצלעי הוא הלב ותעשה לה
הגבים רל הכלי כמו הרגלים והידי ושאר איברי הגוף להמציא לה המצטרך
ותכסה בחלאה רל בגדי ועורות ובשר זאת כבודה כו רל זאת הכפס תזכור יקר רל עת
היותה במחצבה לא ידעה מי הביאה הלום כמי שסמנוה בבזר יסן וכאשר יעור יבהל
מאר ובתתה כו ממנוחה ממקום שלמות לעבור הארמה רל הגוף וכפל מסלות עצב
במעצבה מה זאת עשה אלהי לה והוא מובן והכרת טומאתה רל שאין לה שלמות ערוץ
יחיותי בפוליה כי זה היה קבת רדתה אעלה ל אבי כו כמו שאמרו רזל הרבך במעטני
ידעתי כי לא למחיה שלחני רל לא שלחתי להחיות יושבי הארץ כי כלם פגרי מתים רל
אחרי כי הם מורכבים הם נפשים בתכרח ולא כוונה החכמה להמיתני כי היא נכחית
כחוי אז כחי עתה לעמוד בהיכלו הן עוד היום גדול כו רל אחרי שנת הגוף לעליון יזל
כטל סביב מחנותי רל אז אשוב אל מחכבו ואף כי שמו אותי בכור רל אף כי הנני תוך
הגוף הזה שפעת אפי רואה שפעת כמו סכלית יספיק ברוחב רל בו יספיק לי
ולשכותי להתעסק בסכליות ולהזהר מבלי הסתמם באחת מן הכחות המורגשות /

אלי עד הרגלי גותי גם הוא הקרוב אל ביתי במככת נפשות לבלתי השתמש
במושגיהם או לעשות כל מלאכה

כז אם חפץ בה השכל להעזר בהצלחה לכלם חלקתי מכבודי איש לפי אכלו
ובכרדי הודי התבשמו וגם שמו בכליהם ויום הירשלים מהתאמץ לעזרתי
כי יפתום אהבים מרהיבים ומחוננות תענוגות יתהלכו להתעלים בעצבי עשבי ערבים
להשביע נפש בהמתם ולרעות רוח המרחפת על פני שלחבת תאותם אחליק להם
אמרים אמת לבלתי לכת אחרי מהרסי ולשוב מאחרי מחריבי אשר כהרו לאמר מה
לכם ריעי לבקש אחרי רעתכם ולתור אחרי שנאיכם מנדיכם הגיחו גביש וראמות
לאויל הידעתם כי לנו חכמות רמות ואנחנו מחשים ממשול כחמדתם ומצאנו עון
הגני בתוככם כגזת צמר שוככת כארץ צמאה ברדת שכבת הטל כאמת על הגזח
יהיה טל ועל כל הארץ יהיה חורב אחר התנער רכיסיה על מקום מושבה ירטב גם הוא
מעט בתמידות שכונתה אבל כהיות חורב על הגזח עם רפיונה וספוגיותה איך על
הארץ העיפה יהיה טל זכן כל אשר תתישר דרכי וארוץ להקשר בשפע אמרתי אני
בצלו אחיה וגם אתם יטב לכם בעבורי וחיותם כגלגלי כי היתה ברכת ה' בכל אשר יש
לי ויברך אתכם לרגלי אכן בנשותכם מעלי להתכסו באפר תפארת העתי להחפליש
באפר אופיר לעפר בעפרות זהב ונחפכתם אל הרווך וחיותם לי לאויבים מה נקל
לכם להפסיק חוט החסד המשוך עלי כי במחרה ינתק לחולשתו ומצאוני עוד
חמוגעים ההכרחיים היושבים ממולי ומכשולי הזמן הסובבים בעיר העושרים על
חמורותי לתפשם והייר כל מחמו עיני ישימו בידם ולקחו ואבדתם מהרה אתם
ראשונ' המושבע' בחפסד וחית' לי הכרתכם למוקש להאבידני גם אני עמכם וכי יהפך
לבככם וקראתם לי לתשועה מאין אושיעכם המגרני תבובו אשר סכלתי או המיקבי
גבורותי אשר שכלתי כי אם את הטוב לא נקבל מאת ה' גם לי גם לכם לא יהיה

כח אם חפץ בה השכל כן רל רק בהכרחי לכלם חלקתי מכבודי רל לכל כחותי
חלקתי כי בהיותי נקיייה גם הם יתכבדו כי ויהיה להם גמול כפי מעשי גם
יהיו עמי חיים נעימים ואם התרסלם רל הכחות הנזכרות יתרסלו מלעזור אותי כי
יפתום אהבים רל סורו להסתפק בגשמיות לתאוותם כפעם בהמתם נפש הבהמית
סונאיכ' מנדרם הם התאוות הגשמיות הנני בתוככם כגזת צמר הנפש היא הגזח והארץ
הצמאה היא הגוף והטל הוא הטפע מהשכל והחורב הוא סכלות הכפע והמשל מוכן
וחיותם לי לאויבים בהשתמשכם בגשמיות לבר תהיו אויבי כי טבע הכפע הוא ההפך
להשתמש בגמולות ומאזוכי עוד המונעים ההכרחיים רל הבטול למצא טרפו עת
האוכל ועת הסיבה ישימו בידם ולקחו כי אף כי השכלתי מעט ואכפנה ממנו אשכחנו ואף
כי הייתי רוצה להסביל עוד ימנעני ואבדתם מהרה כי הם כפד' ולא יאריכו ימים זמן
מה וכי יהפך לבככם וקראתם לי לישועה רוצה לומר בעת הזקנה ותרוצו להסכים על
ידי כי אז ירעך תאותכם הרעה ומאין אושיעכם כן אם את הטוב רוצה לומר אחרי כי
אונכם רוצים לקבל הטוב עמרי גם לי גם לכם לא יהיה

מלכו ואלהי אלה דברי אמתך נפשי הדברית אשר יצרת לשחק בי לפניך בכל
עת כחנהגת אודותיך ותוכחת שכניה אשר נתת עמרי לעבוד עבודתך
ולשמור משמרתך מה טובו אוהליה כי תבחר מסחר העבודה וחמדע כי תאהב זהב
הפרישות והעיון שניהם מדרגות סולם עלותה למעונה וערוגת מטעה להשקות גן
עדנה אחר בלותה לחדש עדנה ומתוכם לתשועה בשורר מוצאת ובתוכם מ' זאת
המלאכה וזה פרייה להקימה מעפרה עד עלותה בשלום עליה לא תרד תמיד אחריה
ושבה אל בית אביה כנעוריה

מלכו ואלהי כו' ותוכחת מכינייה רוצה לומר כחותיה מה טובו אוהליה ר"ל מה
טוב היותה בגוף כי תאהב כו' ר"ל כאשר תהיה הסכמתם טובה עלותה
למעונה ר"ל למחכבה להסקות גן עדנה ומתוכם לתשועת הגוף ג"כ זאת המלאכה וזה
פרייה רוצה לומר זה הדרך אשר תעשה לטוב אל בית אביה כנעוריה

וכל הימים אשר התחברת בת המלך אל הגוף הגוף הלז מה רגשו רעיוניך מה
גדל צערך כי חזק העדר ההסכמה ביניהם וינצו שניה וירגבו באהליהם ואין
מושיע להם אוי לבית כי ישא עול מריבת איש ואשתו כל ימותם מזעימי' האה' לרעהו
שרשי רתמים ועומים ואסונים מענים איש אל רעהו קוצים מקיצים ושיכים מציקים
וספור דבריהם כקול סירים מפצירי' וחפלים מחבלים וראות פניהם כראות שמיר
ושית מקום יפה פריזית או אש אוכלת בפנות הבית כן מריבת הרוח והגויה כל ימי
היותם יחידו במצודר זה יאהב הצידי וזאת תשב אהלים זאת דבקה כיי' מתקדשת
מטמאת העול אשר נתנו בלבה וזה ינזר לבשת דרך כרמי' כדל מצורו מצאתו מרחם
כי נזיר אלהים יהיה מן הכסין והוא בכבודו יתקלם יעשה לו כבהט ושש רצפה וכיון
רצפה לשלח רשפה לבער הקדש מן הבית והיא עצובת רוח יוצאת לשאוב מי שהיה
מן המקד' לכבו' את הרשפה עד כי חזק עמלה בפעלה וטוב שכלה במחקרה של' ישר'
את הבערה ולא יעצרה הגש' מהשקות בגשם נדבו הדיסיה במצול' ולא ישרידו הדאג'
ושאגות וחמון תוגות מהגות לבח תכונות תציץ מהרכי מצוקי חלדה תשגיח מחלונ'
קלונות ומנה צוהר תעשה לגינה בעד חאשנב נשקפה כמו שהר לרעת ערכה ביציר'
הטובה היא אם רעה בעיני ארוביה יעשה לה שלום במרוביו תתעורר משנתה תלטש
אישוניה מארכו חורי עפר וקפי' הקיפוח תשלח עיני' בחיבתה מן החורי' שנתחבאו שם

וכל הימי' אשר התחבר בת המלך כו' היא הנפש אים ואסתומטל לסכל ולחמ' וכפל
משלו פרי זית ר"ל כמו פרי' אור'ל מקוט יפה טל פרי זית כהפך לסמיר וסית כן
מריבת הרוח והגויה כו' במצודה בעולם הזה זה יאהב הצידי כו' הוא החומר וזאת תשב
אוהלי' הנפש כי כזיר אהים כו' ר"ל כזיר מוכרל מלעבר יי' והוא בכבודו יתקלם ר"ל כיסל
השתדלו' החמר להרכבו קניין וכבוד עובדת רוח ר"ל הנפש סלס יקלם כו' ר"ל יחטא הגוף
בס' הוא יענש ולא יעצרו' הגשם ר"ל הגוף מהגות ר"ל מללמוד תציץ מן החורי' כמו העיני'
אשר הם מצי' כראמרי'ן עינא ולבא תרי סקורי רעבירה איסוני' כמו איסון בתפיץ

והיה שכרה אשכרה ויקרה מקורה כפי ממכרה ותגמולה כפי מפעלה פעם מחיר כלב מעיני עלמה ערבה ועולמיה נצוה אתכן הקדשה הסודרת פעם סחררה ואתננה קדש ליי פעם על כנפי שרפי שגיא כח אלהי העברים אל המנוחה ואל הנחלה תנשא פעם אשר יודישנה כמוש אלהי העורים אותו תירש אתה יסדת בזבולך חדרים עליים מכונים מכונים נכונים לאידה ולכבודה בישרה תביאנה בסוד קדושי עומדים ממעל בעוונות תכלנה מלמעלה הפקדת עליה ככסלתה מלאך אכזרי יצוה משחיתיה מחבלים אשר בעלותה מרום הרים לתחתיות יריצוה ויאמר שפטוה וישפטוה

והיה סכרה אשכרה כו' רל כפי מפעלה יהיה גמולה עכסה פעם מחיר כלב מעיני ערבה רל כי כאשר נסתפקה בתאוות הבשמי לבר אז עולמה נכח אתכן כו' רל אז יהיה עכסה נכחי ולא תשוב עוד כי היא כאתכן זונה סלא נתן להביא למקדש פעם סכרה ואתננה וכו' רל כאשר תתעסק אז בפסליו להסלי חסרונה אז היא קרם ליי וכפל המסל בזנות אלהי העורי ממם אותן תירם אחה יסדת כו' ככונים לאידה ולכבודה רוצה לומר לבמלה ולעכסה תכלנה לסון כליון בכסלתה רוצה לומר כאשר לא נבלמה שמונה רל כי תעלה ותחשוב לטוב לתחכמה ושמטוה

ואיך

אעשה בנפשי שקר להסגירה ביד אכזרים לא יחמולו ואם בידי הפקדת רוחך לשבת בעלי להיות אצלי כזרועי תנשא ובחקי תשכב ותהי לי לאשת נעורים האבגוד באהבת כלולת האשכח ימיני להסירר מגבירה לשלחה לחרפות הנה מה טוב ומה נעים העולותי יקרתה שמי השמים לכל כלה שם מהשפילי כבודה לעמק עכור לחומה ולאברה מה נכון השיבי מחמודיה קרואים אל על משומם בכסלי שבואים ונזופים טוב תתי אותה לך מתתי אותה לגרופים

איך

אעשה בנפשי שקר כו' רל כי הוא תחת ירי להבילה מזה הרע והוא בבחורתי א"כ איך אסגיר אותה ביד אכזרי לא יחמולו עליה להומה ולאברה ואם בידי הפקדת את רוחה רל נפשי להסירה מגבירה רל משלמותה לסלחה לחרפות רל לבהינס מה טוב ומה נעים כו' רל להתעסק שתשוב למחצבה מהשפילי כבודה לעמק עכור הוא כנוי לבהינס משומם אל על רוצה לומר מחצבם בכסלי שבואים ונזופים רל אף חומרי יסאלו התחמרים מהנפס טוב תתי וכו' רוצה לומר אתכם טוב תתי אותה לך ולסתרל שתשוב למחצבה מתתי אותה לגרופים

אתה

תראה ללכב ולעינים לא יונך רב אונים גבור בארץ ועוכו ארמתו חדר לקשר בשמי שם ושמן טוב למלאכת השמים

אתה

תראה ללכב כו' דבר כנגד יי יתע' כי אנו לא ידענו להבחין בין דתך לרשע על כן ואם אתה בוחץ כליות ולב ולא יונך רב אונ' חרל לקטר במקמי סס וסמן טוב רוצה לומר אשר לא יעשה טוב בעמתי

לא

ירמוך רמי הקומה קדומי שאול רל גהינס מקוצר רוח נגרשים מעין מעבורה קשה
אתה תבחן מחשבות כלב איש להרע ולהטיב תשפוט סתורו ומגלהו לא
תתעלם ראה תראה בעוני נלחצים עוכרך בלכותם ואם יושר לבכם לא יתפרסם
חכיר כזבי מתלוצץ מרצוף עוזב דלים מת ענרר בצום ובכי תקלל מקלקל מוזשבו
מכלל דבריו כל תשפות שלום לשפתים נעות בלב רחוק תשנא מעול וחומץ גם כי
ירבה תפלה תבחן אנוש מועצותיו רקת נמרקות דקות ושדופות עשתונותיו נשברות
ופרוסת פרוסתיו פרוסת ומגבן פרושות ותוכה פרוצות ומצודותיו פרושות וכפיו
פרושות השמים דרכי עצתם תגדור למען האבירים ונתיבות תשובותם תעות תסוב
לבותם אחרותיה ולא יושעו עיני האנשים ההם תנקר לא יעלו

לא

ירמוך רמי הקומה קדומי שאול רל גהינס מקוצר רוח רל נפסם נגרמי מעין
מעבורה קשה מעבורת הקפה בגמיות ראה תראה בעיני כלכי וכו' ואם יוסר
לבכם לא יתפרסם כי לא יפרסמו בדת' העפס אתם יושרו חסיר כזבי מתלוצץ כו' רל
המראה הטלפיים ומראה עצמו דרית מתרצף ועוזב דלי רל גוזל וחומם העכיו ומתענה
בזום ובכי למען יחשבו שהוא דרית תקלל מקלקל מחסבתו ועושה עול כל יספות ולא
יעסה רין אמנה שלו לשפתי רל בשפתי אחי הרין כך הוא כסלח יגיעו ליו הרברי בלב
רחוק כי לו היה מגיע ליו היה עוץ בהסך תשנא דבר הנהכל המתלוצץ אשר לא יכירו
בהם בני אדם ריי יתע' כי הוא יראה ללבב וירע מכפס לבם אמנם כבי האר' יראו לעיני
ולא ירעו ומתסבתו הרעה ע"כ תסוב לבם אחרותיה רל מנע מהם רחסי התשובה פי
יאות לעכסם זה העונם על חטא כזה ההם תנקר רל מראות דרכי התשובה ולא יעלו

מי

יעלה לנו בתולה אל חר' מקום אשר דבר המלך ששם ישב כסאו למשפט
ששם הסתרים גלויים והכל צפוי מי משלבו את מלך ישראל וסבב המצפדת
ועלה ביתאל טהור הרעיונים נקי התשוקות אשכולות הכשרון על עוללות עלילותיו
שמח לבבך השאות ממדיו מרורו ומכלכל אמירי אמריו קושר על זמנו עוכר את אהיו
בכל סעיפי סעיפיו זה יבא לא ביתו לשרתו במחיצתו לעיבו עבודתו ודיו מפרי עץ הדע'
כפי אכלו לקטו ושלה ידו גם לא עץ החיי' בלב נשבר ונכלם ואכל וחי לעולם גם אנכי
אשכן כליותי ואסי' טיח תפל משוחותי ודברי תוכחו אהבר אני שרם אכלה לדב' לא לבני

מי

יעלה לנו כו' מי הוא אשר יעלה אחרי הפרר נפסו ממנו א מקום שלמות שהוא נן
ערך לפי שאמ' מהרשע' עיני האנשים ההם תנקר ולא יעלו זכר עתה העולה מי
מסלנו כפל משלנו וסבב המכפה לסון נופה ועלה בית אל רל כי בהסתרות גדולה יעלה
טהור הרעיונים הטיב כי זה יעלה טהור הרעיונים סמח לכח השאות לסון נפסו רל
שהוא מסוה אמירי אמריו הגמיות ואינו נוטל רק הסוה מהם וההכרחי קושר על זמנו
כפל מה שביארתי גם אנכי אספן כליותי ואסיר טיח טפל מכחותי רל אכל לבס' אני
מהתאות בשמיות ודברי תוכחותי אהבר אני שרם אכלה לדבר רופה לומר שרם מתו כי
אז יעסק דבורי אל לבי רופה לומר זה המוקר אל לבי

לבי

לבי לבי התורה והאדם חבורם הוא נר אלהים בארץ התורה הוא להב מתפרי משכיב היושבי בשמי' והאד' בשני חלקיו אכוקח שואבת אורו גוו פתילה נפתלת ונשמתו שמן זית זך בהסכמת' והצמדס יתמלא הבית כלו אורה יגלו לעיניך ואצרות ההנהגה הכוללת ונבעו לך מצפוני המעשים אשר בהם תתפאר בהשאר בקול ובמשלת מחמדות העיתים' ככל אשר תאזהבפשך ובהעזב שמירת חמדת כתב חזת תשאר עם הזמן כנוודי יחיד כמרב' כורא ונתיבה מעוותת בליל' חשוד ורוח סערות וגשם שוטף באין משען ומשענה יהי ורכי חשך וחלקלקות ופלאך " רודפו וכמת יושע איפה ודע נא וראה כי חבורם חסדי " על בדואיו ופירודם מעשה ידי אדם הנה ידיך עשך ויכונוך

לבי זכור כוראך הפקיד ביוך רוח נדיבה כגד בארץ נאספת לביתך כאורח בחקיך נטתה ללון ומדי היותה במאסרך בבית אפל נושאת עיניה למרו' אשר לוקחת מטס מחשבת משפלותה בגבהות רעיותה הנצבות כראש פינה במקום קדוש והיא מתאבלת חמול עליה ודבר על לבר' כי אין זולתך לגאול והיא אתך כמו הצפור הנלכדת קשור בידי הפתי היונק תבישהמון צפורי' עפות מימינה יעופפו בקיניהם עם חולשת זה הצעיר אשר יעצור בה ולכה בקרבה המס ימס ואם חפצת לבלתי שלוח יד בפקדון הלז הכבד ושכ בביתך לעבדה ולשמרה ולמה תתגרה ברעת מבוכות מבוכת חשבונו רבים להגדיל תלאת מעשי ועצבון ידי' ואתה רואה מלאכת בתי הנפש הזאת ארכה ורחבה וימי שנותיו צערי' מהשיג ואילו חיינו אלף שני' פעמי' לרוחק המבוקש ומה גם עתה בחיות ימי שני חיי מגורינו מעט ורעי' ולא השיגו מרב' קטן ועוד דב' גדול

לבי זכור בוראך רל נשמתך בבית אכל הוא הגוף והוא אחרך כו' הבן זה המפלא על הכסף והגו' לבלתי שלוח יד בפקדון הלז רל הזהר לבלתי שלוח יד בפקדון הזה באמרו הפיקר כו' הכבד ושכ בביתך לעבדה ולשמרה רל לעשות כל המצטרך לה להפיק להם למנותה כעבודת הארמה שהוא תכלית זריעת הזרע והסאר מוכן לרוחק המבוקש רל המבוקש שלמות והוא רחוק כי יצטרך זמן ארוך להשיגו דבר קטן ודבר גדול כראמרי' כי כפר אין דורסין דבר קטן הונית ראבי ורבא דבר גדול מעשה מרכבה

שמעוני אזני אלמדכם לחועיל ראה לבי גם ראה הזמן סכל חבור עצבי' הניחוצ דסתפק ממראה עיניך כשעור ההכרח לעמידת החי אשר לא יעזבני האדם וחי קום כהר לך וקח מזמרת הארץ מעט צרי לשמירת בריאות

שמעוני אזני שתק גם האזנים ללב כי גם הם יבטחו מאר' לסלמות לסמוע ולהבין מאמרי' החכמי' הזמן סכל חבור עצבי' לסון עכבון הכיחנ' סלא יעזבנו האדם וחי והס כמו המאכל והמפתה מעט כרי לשמירת בריאות רוכס לומר שתפתרל בלקיחת המזונות שתקח מהס הסוים בבריאות והמולדים רס טוב ולא תהיה כונתך רק כרי להיות בריא וחזק לעשות דעות חביך שבממים

מעט דבש ללקיחת תענוג ואת היותר תחרים וזהו למאכל לבהמת
 חיה וזאת השרה ולבני האדם הרומים לה ומה לך לרכלות רקב וסגלת עש
 כלה המונס ושאונס הלום אחד הוא פתרונו עלות הגויה בלא עתה ורת הרוח כרות
 הבחמה אחרי מות לבי הלמא לשנאך ופשריה לערך לבי זאת עצתי אם תאבד
 שמוע בעוד כפתך רעננה ואין עננה לכסות שמשך ואתה בחור וטוב ואשר כח כף
 לרוץ אל המערכה קל כאחד הצבאים להשיג ולהציל ורבים מישיני שנת עולם
 ותנומות זמן יקצו לטוב ריחך ואור ירחך ואתה למדת תשכב ותדרם למדת תתעצל
 לבצל עדי כצל ולהתנצל מעון העצלה והכסלה קום קרא לתכונות ותבאנה עד אשר
 לא יבואו ימי רעך עד אשר לא יצאו גדודים חלוצי שיבה יחליפו כח גדול בענות
 חלושת וזמירן גבורה במורד לבב והזמן אשר הברתו הסתרה אותך יתיצב
 מגוד כמעוז עליך כנכול עליך באכזר פעליך כבולו בעליך בעפר שעליך ומוצק
 דעליך מכוס מעליך וכלות מעליך בכבד עולך וכחשכך אחרי חיותו באמונה
 אתך ושעפים סעיף אשר שנאך בהתנכרם על נעורי למכרם לאויביהם ואין חולת
 מהם על מחלתיהם גם המה יהפך לכבם כיירו אשר הרעו

מעט דבש הוא כנוי אל המטביל באמרו ללקיחת תענוג רוצה לומר תצוקת
 בו מעט רק כרי לקיים המין והיותר תחרים ומה לך לרכלות כלים
 וסגולת רקב רוצה לומר ומה לך אל הקנינים המרומים כל המונס ושאונס הלום
 אחד הוא ואין בהם רק הרמיון לבד פתרונו עלות כו כמו בחצי ימי אל תעלפי רוצה
 לומר כריותות חלמא לסנאך ופשרי לערך לבי זאת עצתי אם תאבד שמוע
 בעוד כמו קדים ועיר רוצה לומר אם תאבד שמוע לדברי יי ותעלה ואתה בחור
 וטוב כו רוצה לומר כי נחשב אתה לפני מלכך ואשר כח כף לרוץ אל המערכה כאחד
 הצבאים רוצה לומר תבא השמים להשיג המושכלות ולהציל רוצה לומר להשיג
 ולהפריך הצרות ולהפטיט מעצמיהם ורבים מישיני סינת עולם רמה החושקים
 לתאוות הבשמייות ליטף פי הסינה עריבה עד מאד למסתפק בהכרחי לבד וזריכה
 מאד לבריות הגוף אמנם הרוב הוא מזיק ומביא העבלה כן התאוה ההכרחי טוב
 מאד לקיים המין אמנם היותר הוא מזיק ואמר כי הישנים סינת עולם שאמר ביארתי
 תקיכו רוצה לומר יתעוררו לעשות כמוהו ואמר למה תשכבו ותרדם כל זה כפל לדבר זמי
 הרעם הם הזקנה וכפל במאמרים טובים והזמן אשר חברתו הסתה אותך לפון
 התגרו יתכב מבד רוצה לומר כי לא יושעך הוא כנכול עליך כו רוצה לומר באשר
 תזקק במעשך הרעים ותהיה מתגולל בעון הזמן ובתאוותיו ורשתך היותר רוצה לומר
 הזמן היה בדך אותך כזכור בפח באמנה אתו רוצה לומר אתך ושעפים מעיפים רוצה
 לומר גחשבות לבך המתעפפות לרע אשר סאוך בהתכרם לאויביים רוצה לומר מהם
 המתאכזרות עליך וזאתים אותך ביד אויבך ואין חולה רוצה לומר כי אין במחשבותיך
 דרך סיבאם ארוכה למחלתו וכירו את אשר הרעו רוצה לומר כי בבא ימי הזקנה ותכבם
 פלס בת התאוות תכיר בעצמך כי הרעות ער היים

והביטו אשר דקרו לאמר מה זאת עשינו כי שלחנו הימים הראשונים מעבדנו
 וחס היו טובים מאלה לצאת ולבא ולעשות חיל וכי תחשוב אורך ימי
 בחורותיך כימי השמים לרוכ וכי יש ערך עדינים להרע ולהשיב ותאהב על זאת התקוה
 לחטוא היום ומחר תשוב ויש אתך ממשלה לעיוב גם היום מרי שיחך ומעוות פעליך
 שקר אתה דובר כי הכל ימיד עלי ארץ וכל אשר תתרחל על הטוב מעשותו בדרוחו
 למחרתו תוסיף טרה וכל אשר תאמר לכשאפנה אשנה תשנר באהלת כי מי יודע
 מחרתך התשיגנו ואם יותר לנכל כל מאומה עד אור הכוקר וכמצאת מתאמץ וכוטה
 על עולם שאינו שלך ראה תוחלת התועלת והתשועה נכזבת לך לעולמים אם אינך
 ממלט את נפשך הלילה

והביטו א אשר דקרו לל אשר דקרוך ברמחי הבטלה והעצלה באבור הזמן אשר
 חלף אשר לא יתן תמורתו והסחר מובן וכל אשר תמרסל על הטוב לל
 כי אין לומר לחטא ואסוב כי מי יודע מחרתו התשיגנו מובן הוא תוחלת התשוב ככזבת
 כמו לא יכזבו מימיו ככסף הלילה לל בעולם הזה אשר הוא כלילה לפני העולם הבא

אך אמנם אחרי ראייתך לבי עם חוזק התשוקה וחושק לשלמיות הנפשיים חוזק
 שוכב בחיק הזמן ללוק בין שדי אהביו גם אתה תאווה בזה וגם מזה לא תוכל

אך אמנם אחרי יוטו הכה יסרתך שתתעסק בטכניות ובשלמות הנפשו אמנם את
 סוכב בחיק הזמן ללוק בין שדי אהביו לל המסתפקו בחאוות לכר המה יכלמו
 אבל אתה אף כי מענתי ממך רוב התאוה לא מענתי ממך כלל לאחוז בזה לל במוטכלות
 וגם מזה רובה לומר בתאוות לא תוכל עשה זולתם רק הסתפק בהכרחי מהם לכר

גשה בא אלי ואורך גדולות ובעזרות להשיג חפציך אלרז גם הם תחלת אמר
 ופתח דברי היות רע ומר עלי המעשה הזה להתפתות ללחש הנחש המנחש
 אשר ידעת עותתו מיו היותו ולהתעורר מעצירת אתונך אשר בחבת סכלות להתהלך
 בחוץ על משענתה הומח לנעימי הימי צמא למי חמודתם בכל הימון רעוך הממלאי
 את הארץ לקרום מלחים וחובלים מעמיקים מחזיקים תורן וחבלים להריץ מאת
 ספינות קים נושאות זהב וכל הון עתק ולשים נוגשים ושדי מסים על ששים כרכים
 ביבשה כי מה בצע בהמון חמודות ושעשועים הבל המה מעשה תעתועים אבל אחרי
 אשר למצוא חפץ והשיגו איל ולהוסיף עליו ותלוי ראש לא חמלת תת בברותי ראש
 הרישול אשר כן ריתגני ומרורות קנאות שככה השבעתני

גשה כאל יעור אמר ירוך דרך תשיג בו שלמו ומוקר אם תצמע לי להתפתו לנחם
 הוא יכר הרע ולהתעורר מעצירת אתונך לל החומר המלא לנעימי הימי במה
 למי חמודיהם כל זה כנוי אל התאוות והקנינים המרומים אבל אחרי אשר למכוא חפץ
 רובה לומר אחרי כי להטנך הקנן והכבוד והממון לא חמלת רת בברותי רוב כנו
 רוב ולענה אשר בן מותגני טהו סבת מיתתי המיתה האמיתית הטבעתני לטון סובע

לכה שמעה

בקולי איעצך הפליג השקמי על הלימוד ועל בקשת התועלת
והזרזו על כל מה שתלמוד על קנינו בצדק וגם אחרי ידוע
נסכלת כל אשר תמצא יודך לעשו בכחך עשה לא ימנעו ממך חולט רעיו ועצלות
ידיים ופקח עיניך וראה כי רבים חללי היאוש ועצלות ידיים אשר הפיל מחללי הגזרח
החרותה אשר היא נחמת הפתאים בטח לבי אחרי תכלית הבטחון כבוראך בעוד
החריצו ותשועת העצה כי בס' יברך גבר וכי יברך אלהי את האדם ישלח עזרו במעשהו
ואת כל אשר הוא עושה י' מצליח יכול אפילו יושב ובטל תלמוד לומר בכל אשר
תעשה ואל ישיאך הרפיון והעצלה שיש לזמן גזרות רשומות כל השתדלות עמהם
שקר כי זאת עצת נפתולי לכבכל ידעו בנפשותם השיב להם טוב טעם ודעת להאיר
להם פני מצפוני מחשכי זמנם ולהקל לעיניהם נתיבות עולמם והם נשאר' באפלת
המקרים והתמורות המגיעות קעור ימשש נגד השמש מוכים בסגורי הפתיות לואים
מצוא פתחי התשובה המושמת נגד פניהם והיא רחוקה הרחק מאד מאדם שכמותם
ועתה כאשר צר להם וראותם תכלית הכלה והאכזר יתרעמו מזמנם ואל עליניהם
יבופפו יד ליכות עצתם הנכערה לאמר נקיים אנחנו מה לעשות ואלהים גור' מה
לעשות עוד בחיל ובכח ועצת שכל ולא עשינו אך שקר והתהללות הנכבד ביום רעה
ושוא תשועת אדם ביום עברו מפי עלין תצא הרעות אך לשקר שמרנו המעותד
הכרחי ואין לאל ידיו לרחותו הגזרה אמת ואנחנו כדאים זאת כודאי וזאת הענין
שאין ראוי לחמול עליה לרוב סבלותה אחר שהענינים בצדירה והשכים בעיניה וכל
ירעה מה'

לך שמעה

בקולי איעצך הפליג הפליג על בקשת התועלת האמיתית שהוא
השלמות והזרזו על מה שתמלטו על קנינו בצדק רובה לומר
סתזהר ממה שאין לך רין עליו כי רבים חללי היאוש ע' אל תרסע הרבה אשר היא
נחמת הפתאים רובה לומר הגזרה כאשר נבאר עוד' בטח לבי אחרי תכלית הבטחון
בבוראך ל' כי החריצות ותשועת העצה יבורך בס' גבר ואמר סאל ישיאך ל' כך לאמר
כל מעשי הכרחיים והגני מוכרח לעשות כך וכך מצד מערכת הכוכבים כאשר חסבו
הזבדי שמים ע'כ אמר זה לאוריע כי הכל בבחירתך ואין מכריחך באחד מן המעשים
הטובי או הרעים רשומות כמו אורות זאת עבת נפתלי הלבב וכפל מפלו במלות פזות
ועתה כאשר צר להם ל' כאשר יבואם המקרים על ררך המוסר בהסגרה פרטית לא
ישבו מדרבם הרעה רק יאמרו נקיים אנחנו ומה לעשות ואלהים גזר רובה ל' ל' כי ישנו
מעשיהם הרעי ולא יקבלו המקרים ע' התוכחת רק ייחסוהו אל הקרייה הזרמן ויחסו
עול להסם ית' ולא להם אך ל' מקר' שמרנו עוד זה דברם המעויד הכרחי הם הרבדים
הכחיים תמיד והם הכרחי' ל' כמו החוס והקור כ' רק הגזרה אמת ואנחנו כדאים
ויאמרו היות הגזרה חלה על כלם הכדיק והרסע חלילה לאל מעול זאת הכת העמים
אשר אין ראוי לחמול עליה כי כבער עבתם מאר והענינים בצדירה והשכים בעיניה רובה
לומר מעשיהם הרעים וכל ירעה מה רובה לומר כי לא ירגסו במומם'

מה יתאונן אד' חי מדבר בעל חיים להתקרב בהם למועיליו ולתת משומר ממוזיקין ובעל שכל להוסיף בו עלילות ותחכולות בתקון ורחיית המועיל וחמזיק מהם על פגעים כי ידביקוהו בפועל ידיו לבלתי ירעה ובמלאכתו לתת חרם והי' לא תצליח אחרי אשר בכוונתו גדל סגולת היותו והכביד בנטל עצלות קלות תנועתו ואחרי אשר בדעתו הפסיד דעתו וברצונו שכל את ידיו לבעבור הדיח עליו בשתי ידיו את הרעף על כן לבי לא תספיקך הנחת המעשים אל הזמן מבלי תקון עצתך וטוב העצה גם היא הבל כוללת עינים חזריות על הרצאת הפועל וחבור שניהם בכתיב הנבואה נקרא רוח עצה ונבוכרה והנה שכל העצל ככנפי הנמלה וכאכוקה ביד העור שניהם להוסיף מעטם לבעליהם לא לעזר ולא להועיל.

מה יתאונן אדם חי וזכר גרר האדם חי מדבר בעל חיים כו' ר"ל כי נוסחו שלם בתכלית הסלמות מדבר ר"ל מטכיל ר"ל סם בו כלים כמו היריס והרגלים ושאר ממושי החוסים להתקרב בהם למועיליו ולתתו מסומר ממוזיקין ובעל שכל להוסיף בו עלילות ר"ל שבטלוי וכל להטבל מכל המקרה ההוא ורחיה ממנו המזיק ויקריב המועיל ולא יחטא כי אם בבחייתו והכביד בנטל עצלות קלות תנועתו כי לא יהיה זריז לפני המקרה המכמה פעמים ואשר איך ברעתו ר"ל כי כשלא ירע דרך המלט מן המקרים הפסיד דעתו והרצונו ר"ל על כי לא הרגילו במוטלות שכל את ידיו לפסוק סכולה הנמורה לבעבור הדיח בשתי ידיו את הרעה להביאה עליו כי לא ימצא דרכי התשובה על כן אל תספיקך הנחת המעשים אל הזמן רוצה לומר שלא תביח מעשיך אל המקרה והזהרמן מבלי תמטבה בס וכלי תקון ענות גם הוא הבל רוצה לומר כי איך זה מיוחס רק אל הסכילות בהניח מעטיו כוללת עבם הזריות ועל הובאת המעשים והמחשבות אשר בקרבה אל הפועל בלי בעלה וליאות והנה מכל העצל כו' המטל מובן מעמם משוי.

ורע נא וראו כי כאשר אתר בן אדם נתנך אלוהיך עליון על כל המוצאות החכירות וכי תראה שמיך גבהו ממך ותביש בוכבים נשגבים כי רמו לא תדמה ולא תחשוב היות רצונך תחת משפטיהם אשר גבלו ראשונים לך לכוך בתנה הארץ אין להם בתוכה ממשלה והכרח בכל מה שיש לו והתלות גמור בבחייתו כי תבחר ותקרב דרכים בערכים ומסוללים שקולים במספר במשקל לכל.

ורע נא וראה עוד דבר על דרכי האדם מחשבותיו לחלק נתיבות הסלמות מלפני ההולכים בו נתנך אלהים עליון על כל המוצאות החכירות ר"ל ביתך סכל לבחור מכל הכרחים כי איך במציאות הפסל ירע בחור בטוב ומאוס ברע זולתך על כן הזהירך שלא תטעה בזה לחשוב היות תחת מסכטו הכוכבים ומערכתם לך לבדך נתנה הארץ והם לא יכריחו בחייתך להרע או להטיב ואין להם ממסלה רק להכיע הגופי והחמרי ללבס כורה או להפטיטס כורה והוא אל בכל מה פיסבו התלות גמור בבחייתך כי תבחר ותקרב דרכך כו' רוצה לומר כי כאשר תבחר דרכי הסלמות הלל.

הלא

אצלת לך ברכות בחשבון מחשביך וטוב אזונם כי למעשיך יש זכרון
ומן האלהים ידעת ספורות וכי תבצור כרמי זממיק ועלילותך תקולל
כאיש נדוה וכמו שיודמן לא בכחירה ולא בהשכל ואת אשר ישים המקרה בפיך אותו
תדבר וכי תדבק ראה הובשת היום את פני ההולכים בקרבך לשלול שלל למלא חדרך
זפחו המהירות ריקם השיבני כי בוחר אתה במעבישי לכושתך וגם להרפתמי ומהרוסי
ומחריבי ממוך וממני יצאו ומה אחשוב אז גזרת עירון על יבשת כחצלת שרונני כי
בתרדמת עצלותי חלום חלמתי ואין לאלהים פתרונים עלינו תלונותינו לא על יד

הלא

אכלת לך ברכות בחשבון מחשביך רוצה לומר אז הפרסת לך שלמות חסוב
סבסובים ומן האלהים ידעת ספורות רוצה לומר כי בהתעסקך בררכי
השלמו אז תע ררכי ויתעלה וכי תבצור כרמי זממיק רוצה לומר וכאשר תכנס בפרדס
מבלי הטענות ועלילותך תעולל כאים כרהם כי תהיה נבון המחמבה והרעיון ולא
תחשוב אל האמת רק אשר ישים המקרה בפיך ואז תדבר ראה הובשת היום רוצה
לומר כי תבא לתרבות רעה ואם רבם אכלת תקיאנו ותבייש פני ההולכים בתרע
לשלו שלל רוצה לומר הנוכח להכנס בחקירת השלמות למלאות חדרים רוצה לומר
חררי לבי ופחו המהירות רוצה לומר המהירות שהיה לך וכספת רת הטובותי כי ירחי
להכנס גם אני פן אפגע כי בוחר אתה למעבישי כי בוחר אתה לענפי לבסתך רוצה
לומר כרי שלא ארביש בבסתך וגם להרפתמי אם אפגה כמוך מהרוסי ומחריבי ממך
וממני יצאו רוצה לומר כי אחזנו היינו בעכרנו ומה אחשוב אז גזרת עירון על יבשת
כו רוצה לומר ואת אחשוב שהיא גזרת אלהים להרחיבו ולברשי מן ערוננו בתרדמת
מזמתי רוצה לומר כי במחשבותי ידמה לי שהיה כן חלום חלמתי רוצה לומר חלום הוא
ואין לאלהים רוצה לומר ואיך צריך לחסם אל הפי זה העול כי עלינו חלונותינו לא על
הפי רוצה לומר כי אחזנו הבורחים הטוב והרע ואשר הרענו לכספותינו

לבי לבי

לך אל חכמים ותאו למטעמותם היה שבוליהם לוקט כונס כנז וכנס
תשא את שמותם זאת עשרה עשרה דודי מחמודיהם וסודותם דיונס
זכעיסך לקנא בעצמתם וכעסם ירעד לעבוד עבודתם קח נא ברכה עלי קלחת
ושמח לבי בעל כל הון בערתם כי תוצאות תשועה יפוצו לך ממעינותם ועל שרשי
האמת יעמוד לך במקלי שיחותם לבי ראשית כל דרכיך תאמין שיש על כל
יש מי שהוא סבתו וסוף כל הסכות אחת אשר לא תשתכח הוא הנמצא שאין גבול
לשלמותו ולא תקיף על חלק מצער ממנו ידיעת כל בעל שכל ותאמין שאיננו גוף
ולא כח מכחותינו מתערב או בלתי מתערב ושהוא אחד לא אחדות הכומר אבל
במערכי הכי והחלוק כו מכל צד ושתארי החיוב מנועי ממנו מדר' שיהיו נוספים
עליו או חלקים שונים ממנו ושיש לו ידיעה בפרטינו לגמול ולהוכיח במשפט וכאשר
שהם שני חלקי הנהגת החכם ושהוא הנצחי אשר לא סר מהיות ושאליו לכדור יאתרה
העבודה והתפלה ושכל מה שזולתו נבדא ומקודש ובלתי ראוי שיעבד ושיש במציאתו

מלאכי

מלאכי עליין גבוה מעל גבוה וקדושים המה מראשית דרכם ודבר אין להם עם ענף
וערפל הם המה אשר יי קורא לשבח אחריו ראשונה במלכות ימשיכו וקיום לראשונה
הגופות ונכבדיהם ושיש מהם מלאך מליץ בשפל מדרגותם שבהו בוראו חונן שכליבו
תחת שמי יי חמציאות וההטלמה וההשאר ושהיעירה האנושית מבחר כל המשתנים
בעצמם אבל כל נצחי באישו יותר נכבד ממנו וכי זרע ישראל עדת יי / וצאן מרעיתו
מבחר האנוש וסגולת האדם היתר בפני זה ההנהגה והעיון במעשיהם יותר חזקה
ומיוחדת וכחמלת יי עליהם ואהבת אבותיהם נתיחדו בתורתו הקדושה אשר לא
תשתנה דת נתנה מאביר הרועים אשר הוא אדון כל הנביאים אשר מעולם עוד בארץ
בבחרת רוחת ידים בקור כל שלמות אמתי ומדומה עוד בחכמות אמיתיות ומושכלות
נקיות בעבורם יקרא להם כראשונה עם נכון והכם ושאהרי זאת הכבדיל מעכה ענני
עונותיה בין חאור האלהי וכינים כמעט נדעך עליהם קצת מבחירות ההשגחה להעזב
אל המקרים המרים המאירים והיתר ארצם לשמה ולחרפה וחלשה בהם ידעת
אמתות התורה וסתריה והסתרה חכמתם וכינתם ויחזק עליהם העונש עד שמאסו
ושנאו פזורה בארצות הגו אשר בעתקו שם ושאהריכין כמה שיכא מהזמן תשובה
הסגלות כלם אל עצמותם הקדומה ישוב המלכות ותצמח החכמה ותחזק ההשגחה
ויאורו עיני הלבבות בחדרי הסתרים התוריים בשוכ יי את שבות עמו ועיניבו תחזיק
ותכלית כל הטובות הזמניות היות מתי ישראל בגויותם ונפשותם הראשונות להראות
בהם את מעשה יי בי נורא הוא

סוף

דבר תשמאל לבי או תימין תאמין בכל מה שהאמין בו אחרון הגאונים
בזמן ראשם בחשיבות הרב המורר הגדול רבנו משה בן הרב הגדול
רבינו מיימון זצל אשר אין ערוך אליו בכל חכמי ישראל אחר חתימת התלמוד בזאת
אני בוטח אשר בכל הדרי החכמה והתורה את יי אלהיך תירא

סוף

דבר תאמין לבי כו כאשר הורנו הדרך הישר והטוב בספור דברים לבר
רוצה לומר מבלי חות ומופת רק על דרך המוסר במליצתו רצה לגלות
מאין בא לו זה הספע ואנה ימצא האדם האותות והמופתים חרותות במטה אים
האלהים אשר חבר המורה הגדול הרמבם זל והוא ספר מורה הנבוכים אחרון הגאונים
בזמן וראשון במעלה אשר אין ערוך אליו רוצה לומר כילא מצא כמוהו אים טהים
סלם בכל חכמה וקיים ספרו בכל חררי החכמה והתורה אתי אלהיך תירא רוצה לומר
סמור בכל מרעך תורת משה אים האלהים אלה הנביאים טים בותריא מצות כמיני תירא
ואכסולא יהיה לך מפי הגבורה שמענוס הרי תריב ואז לא תוכל להיות כסל ונתהים
בוטח להיות בן העולם הבא

דבבאן השלים דבריו המסולאים : עליון המשוררים : הזוה
חפוחי זהב במשכיות כסף ואין ערך להם : בריך רחמנא :

עליון המשוררים כסף ואין ערך להם

אבן בחן

הללו את שם הספר הזה וקנים עם נערים בחורים בחורים :

בבזרים בצורים אבן בחן פנת יקרת מוסד המוסרים / הרימו איש על טכמן
 כי נסגב שמו בחוט הסערה תלויים הררים / מקרא מועט והלכות
 דרך ארץ טורי אבני גזית תבנו פלטרים / מיוסדים מהסלם
 לבית תלומד כלו נמוס להאיר עיני העברים / במחטכי
 הזמן כמהרים מוכים בסכורים / לסקל המסילה
 ומכסול להרים / מה לכס לדרך סחור למאה
 חדסות וחכפי מעוב בילדי נכרים / מסכו
 וקחו לכס רכון וסעסועים מפוארים
 בני ציון היקרים / ובמעוט
 דיורים /

כדפס על ירו קורכיליוו אריל תוסד
 בסנת סולפת פה

ויניציאה

Handwritten text at the top of the page, possibly a title or header.

Handwritten text line, likely the beginning of a paragraph or section.

Main body of handwritten text, consisting of several lines of script.

Handwritten text line, possibly a signature or a specific note.

Handwritten text line, possibly a date or a reference.

Vertical handwritten text on the right side of the page, possibly a signature or a long note.

Handwritten text at the bottom left of the page.

Small handwritten text or numbers at the bottom right.

החרשים שמעו

רנע

אדבר / והעורים הבישו
 תוכחו אהבר / התמהמהו
 ותמהו לרעם גבורותי
 ארזים אשכר / כהלחמי ביום קרב בצאתי
 גדרים וחילים אנבר / ארץ ושמים האדנו
 קולי / מעשה בראשית שיתו לבכם לחילי
 כי מלאתי עברה / כאשה עוכרה / תבער
 כמו אש קנאתי בעצמותי עצורה / תפיק
 מזן אל זן עד שאראה גויתי כלה כמדורה /
 מנפש ועד בשר דולקת והולכת כסביבי
 נתחי תצת ותתלקח / לסוף כוגני כבהלתי
 מראות כי אעצום עיני וכי אפקח / נלאתי
 כלכל חמס ושוד איך לא ידי שאסיה מדעתי
 או אשכח / עלה כאשם וצחנתם לא יעכירו
 עפרות תכלין וכל אבקת דוכל אשר ירקח /
 לאלה תחלק מליצתי ריב אריב עמהם ועם
 מעשיהם אתובח /
 יעקב תהו בקשו / לבני ישראל
 ויאשרה יעקשו לעברי העורי

לודע

המטים עקלקלותם / ליהודים האמללים
 ונלוזים במעגלותם / חזון הרבתי משא צור
 חזות קשה וכמה פורעניות במליצה דמיא
 לססא במאמרי מרים והמה פתיחות חדים
 כחרב פיות / ידרו חדרי בטן / ושפוני טמוני
 לבות וכליות / כלי זבני עלי הרב וחנית קשת
 בחושה וקרני ברזל / על עם עברתי אצום
 לכתוש ולנתוף לשלח אותו לעזאזל /
 אנו טרם אהל התחלות קשות / קודם
 אספר קדמוניות עד שאגיד
 חרשות / מפרחי נשמות משיבי הרוח
 מצודרות נפשות / אתנצל לכל חכם לב
 כלבבו / יבין במשקולת דעתו / אוהביושר
 ודן דין אמת לאמתו / פן יחסרני שומע
 לפתח אמרי / פן יתן תפלה על חלומותי
 ועל דברי / פן בהכשלי אמיבי עלי יגילו
 וכפירי ישמחו משנאי ומצרי / ידעתי אם
 ארשע לא יזכוני ילדו ושחרות לא יצדיקוני
 נערי / שמא ישעה בדברי המעמיקים סרה
 שו ב ii 15 והמומים

והזמנים חוקר. שמה מתוכם ילמדו קנאי
לשקר. אולי משנה טעם נכון יקח בהצעת
ולתוכו יבא כדוקר. אפשר ידני לחוכה
מעול והומץ הרגיל אחר סתרים לבקר.
זנהם עלי ביום ההוא לאמר ראי אתם פלוני
בכמה גדולות החל כנאוה כצע אמרתו
כאלו מדרגתו או גכה מעלתו. הרחיבו פיו
לכלי חק ומרחוק מלחמה להודיע. כאלו
הוא מהראוי להוכיח. פושעים וחטאים
יהדו המסית והמריד להמית ולהשמיד כן
או תלמיד תבשילו מקדיח או מימיו נאמני
לרחוץ צואת האשמים זאת רמיהם ידיח.
או מפני שהשער משחקת לו וכל אשר
יעשה יעליח. מה היום מה נשתנה. הושיב
עצמו בראש מרומים וראש פנה. מימינו
כלי משחיתו ועל שמאלו מגן וצנור. מה
כחו ומה גבורתו. אי זה דרך עבר רוח אלהים
לדבר אותו. מי הוא זה שבא לרדות או
להוכיח בשער. בדבריו יתנשא כמלך
בגודד כאריה בכהמות יער. מה שיבו ומה
מעשיו כי יהרהר אחר בני הזמן. כלאו בעיניו
הדור יתום וישראל אלמן. ובעצמו שער
לתקן עוונתם שהוא רופא אומן. לא יערר
תכלין ולא חסר מכל סמן וסמן כאלו משחו
אלהיו. שמן ששון מחברו בינה יתירר
ככלל והימן.

הן כל אה ראתה עיני כי כפי הנראה
כל שומעי ישום ושתאה. חסר
משוגעים יחשכנו או גם הרוד ונאה. זחלת
זאירא. פן תקראנה אותי לזות שפתים.
דבת עם לא יגורו מפני איש ואם יעלה
שיאול שמים. לתת מום באדם לעות אותו
בחובו. ואם יגביה כנשר או ישים עינים
דכונו. ואולם בעבור זאת. להסיר מעלי
תלונות עונות. אצטרף להתנצלות. לכל
אשי אשם נפשי ולא יחסו לי גודל הסכלו.

השומע ישמע הולך נכוחו הכוחן האמת
והשקר החיוב והשוללות. אהרודל יחדל
לעברה זרזן או מפני הוללות. לא אקריב
משפחות לגביר בקהל אשוע דרך כללות.
רדפו צדק אתם רעי מעשורי עד הלום
ברחתי מהגאווה וכוחרתי השפל
ואף כי היום אראה אומתנו היוודת הייא
עד עפר ספות גלות על גלות לא עדיתי
גאון וגוברת בתחילת דברי. ליתרונני על
זולתי או דעריפנא מחבירי. לא עוררני
ולא היתת נסכה לכבודי ולכבוד בית אבא.
לא לתורה למדתי ולמעשים טובים שבימי.
לא החזקתי כן בשכני ולא כן אנכי עמדו.
לא מפני כסף וזהב. לבני בקרבי ורחב.
אללי לי אללי. כי אזל מכלי. גם לא באתי
ליטול עטרה לעצמי. ולמען ספר שמי.
והנה מארץ שפל מקומי חלילה לי מחטוא
להוכיח משחית ומחבל. או צור ישועתי
מבבל. ומיתן והייתי מהראויים תוכחת
לקבל. לא לבשתי מלבוש יארך ממני ומדי.
לא כמדתי. פן בעעדי ופילוני אכשל
בהליכתי. לא בעינא מסאנא דרב מכרעי.
פן יתקלסן בי אחות מרעי. כללו של דבר
לא נתכונתי להרבות תוכחות. בדברי
צחות. ואמרי שפר. רק להכלים עצמי.
ואת רעי עמי בלהן העקן ועיפרא ועפר.
אתי ברומים לי שואפי הרוח ורועי אפר.
לי ולהם אשים דברתי ורוע מעללינו אומר
עם הספר. אנחנו היודעים בדברי הבאי
המצפצפים והמהגים. המכלים ימיהם
אכול ושתה בתענוגים. ועושים כל ימיהם
בחגים. ונחמד שהבית ליד משא עומק
הונן הדעת יחב חכמתא לחכימין. במח
שחלק לנו בינה מענות. לא הואלנו ונשב
בחדר משכיות ספון בארץ שטה. בקרן זוית
בירכתי האהל בפאת משה. לדרוש ולתור
בחכמה.

ואחר 5737
ואחר 5744

באכמה / וצלנו והשגנו אלמתי / וגם בין
 העמרים ערמה / ואולי כרי גבוה ותלול /
 ועתה למנות ימינו כן נודע בחשך ילכו
 אחד לאחד ימסו כמו מים כמו שכלול / זה
 העם נבל ולא חכם אני והם היינו לעם
 אחד עם הדומים לחבור / אליהם מלאתי
 מליץ תטופנה שפתי לענה וידי בטפו מר /
 כי בהם החלתי מראש-בי ובהם אנמור /
 לכן סעיפי ישיבוני לבלתי אשוח כנזק זול /
 יסרוני כליותי לבל אציר צרת אחריס / טוב
 כי תיקר נפשי בעיני היא לברד כסתי
 ושמלתי / בחייה חי במותה מיתתי / עתה
 דאכול אוכל לתקן עותתי / אעשה אך אני
 לביתי / ומר לי ולהם צמתו בבור חי וכל
 אחד יגדני בהרמו / הנני פורש מהם אם
 הימין וישמאלו כל אחד יחוש לעצמו /
 אנהו בדידו כנחו עליהם רוח בער / ושאגו
 זינהו בשלי אני רואג ומצטער / כי נותרתי
 ערום לבי יסער / אוי לנפשי גמלה לי הרעה
 אבוי ללב כסיל ימין ושמאל שמני רק וועת /
 לכן ריב אל לבי אריב / שמני שומס ואותי
 החריב / על קלקול לערב אלין ככי אאכה
 בבקרים / אעשה לי מספר תמרורים /
 לאמר ישמעו העורים שברירי ברירי בכסי
 חורי במשתה חיין כי כן יעשו הבחורים /
 משום ונוסרו ממני יראו הנצבים נושבים
 עלי תלם / אשר חננם השם הכנה ויכולת
 לעלות במדרגת הסולם / כטרם יעלה ענן
 מנחתם וסר צלם / ולאש הזמן יטה לארץ
 מנלם / יבינו לאחרייתם לבל יקרס כמו לי
 מקרר הכסיל ואני מוסר לכלם / אולי
 כריבי יכנע לבכי הערל כן נעוה / אוי בשל
 עבד זרה שלו יקוץ ויגער בהכלי התאוח /
 אולי ישוב ונחם מלכת ארחות עקלקלות
 אולי יש תקוה /

כני ונחי / אוצוריה עליהם כמלין חרשת
 לחולף מוסר להווה תוכחת לבא לכל עוכה
 לו יהי / הנפשות היבשות / במחץ מכת
 אנושות / שמעו זאת השבילו ובינוה / קינח
 היא וקוננוה ילמדוה אוררי יום יבכו עמה
 כל מרירי לבא / העתידים עורר ליתן על
 אבוד ימיהם חרון אל כל המונס וקצף קצף
 רבה / המוכנים לפתוח בחרטה כי יתנו
 כקטר ואסר לענות נפש ולהט אותם היום
 הבא / החושבים כלע המות לנצח אולימים
 רבים החזון ולעתים רחוקות הוא נבא /
 אדברה ויחיה לי מקצר רוח / רוח עועים
 מכעטי זקא דשמיא טבוה סכיבינוה /
 גופח כאש פחם בקרבי חס עד נהר מפוחי
 העיקתני וחלצני אל דודי לשוחח / יצר
 מחשבות מחבלים כרמים קוטפים מלוח /
 ומתוכר הקול מדבר ואותי צוה עתרה בא
 כתבה על לוח / הנא תונתי יכלכל מחלי
 דאנה בלבי לאבדן עתותי כל ראש להולי
 אשיהנרה לאחר קצץ בנטיעות לבי המר
 הרבה אשכח עמי להפליא / ובכל זאת
 אכרך הגומל לחייבים רעות אתן צדק
 לפועלי /

אח ואחות עזר כנגדי המציאני יוצרי
 מכטן לבל אשב כדוד ולא אחיר
 לברי / אחות קטנה פקחת נפשי המדברת
 נתנה כי טחורה ותהי לצדי / ושדים יש לה
 למען ארוה בכל עת משוד תנהומיה מזיו
 כבודה אמוץ לשדי / מרתה באלהיה חללה
 יפעתה / ותעד נזמה וחליתיה / נאפופיה
 בין שדיה ילינו ותזנותיה כאשר היא שם
 על מכונתה / זאת היא הנשמה והחכמה
 הרוח המושלת / שידוכר בה נכבדו מעשיה
 בקו מפעליה במשקלת הזאת היא שיאמרו
 הנפש המשכלת / היתה כעוכרי גרמה לי
 מות ומשכלת / ואחוז אח קטן ככור שטן
 נצב

אקובץ על זמני איליל על ימי אשא

אח

אח

נצב לקראתי / לב טוהר אף בלי פשע
 בתחלת כריאתי / למען הראיתי / הוכב
 לנחותי / הדרך אור לנתיבתי / נוטע און
 נטעהו שורק מראש / ויוצא אשכלי מרורות
 ענבי רוש / לעשוק אהב בערכי זרע און
 בכקרי יהרוש / וזין גם הוא זנות זין ותירוש
 וגם שאול באוכות חדשים לדרוש / כסוי
 חטארה אדוק בה קשרה לפרוש / אוילאח
 ולאחות האח יבעירו שרפוח כנחל / כגדו
 כמו נחל / בין בליעל והבת השוכבה / הסיעו
 עצמן מן האהוח / **אחתי**
 ואחותי / אותי שכלתם עכרתם
 אותי / אם פרי מאוזי / תאכילוני
 כחיי / צר לי מאד ואף כי אחי מתי / מר
 לי מאד מכם להשתגע עזרתוני / ולא
 להתחכם עד מתי אתם מאנים / סרבים
 וסלונים / ולהעציב אביכם שבשמים תעשו
 בונים / הטרם תדעוכי אברה תקוה ואפס
 תוחלת בהמלא סאתכם / נקם יבא גמול
 אלהים תשאו את עון כלמתכם / נשמת
 גדרה פרצה הסירה מסוכתה / נפשי יצאה
 ממחיצתה / כי הביא אחיה אותה / לב רע
 יועץ ובליעל הוא חדש ומסגר משפיל ומרי
 אחר כונת הלב הן הן הדברים / לכן אתזכר
 עמול לבדו / עפעפי ישיירו נגדו / ואולי
 יאספו מרמים כמוני התולים עמדי יסכו
 עמדי במסכי / ואגיד להם כמה מנעורי
 ועד הלום לבי רמני התל בי / לזר חשבני
 בחרשת און ועמל חדש על גבי / אשיחה
 איככה מצאתיו לב האבק קשה ורע מעללי
 והוא כלבי / על פניו אוכחינו לעושק וכלו
 כנפש ובמאד / תרא יחודתי ותירא נפשי
 ותחל מאד / אולי לבי רוח חדשה / יהדש
 לבער חרע ערות עדי יסודי כמו נגיד אקרבנו
 אענבנו עטרות לי לצבי ולכבוד ואם מאן
 מאן כהרב לשוני אצא לקראתו והכחודתי

אולי אוכל נכה בו כרוח שפתי והכתו
 והמתיו / אולי אוכל להלחם בו וגרשתיו
לבו / גשה נא / הסכת ושמע הגיני כינה
 תדע ותשכיל מוצא דברי אמרי
 האזינה / הלעד ברית לא תצור / ותהיה
 כשמיר חזק מצור / ולא תקח צר תעורר
 לזרות ערלתך / ולאסוף חרפתך / אם כימי
 ערבה זעת רצון נעו מעגלותיך / בה יחיד
 בכא הקץ אליך / ימי הרעה עומדים עליך
 לזלותיך / מגו חגורש בדר תשב משלח
 ונעזב מה יהיו חלומותיך / תדאג לימים
 הראשונים היו טובים ונחמת באחריתך
לבו / כינה שמע זאת הלא ידעת לא לבצח
 עלמות סוף אדם למות / אח לא פדח
 יפדח / און שלטון לא יועיל הן זהב שכב
 ותועפו הרים / אם אסק שמי ואציעה שאולי
 לא אוכל לנאול / משחת חי דוד דורים
 הנה יום כא יום גס ושנת שלומי ישובני
 ממרומים / און מנום כי ישיגוני מוקשי מות
 בין המצרים / ובוחן לזכות עפעפו יכחנ
 מעשי יהי אדם ביום ההוא נגלים ונסתרים
לבו / יחזור כך וירש אלהי בקרבך רב
 לך הנלות נגלות אחר הקב' טוב
 אל אחריק ועתה יש מקור / תשוב ותשב
 באהלים כימי מועד שתול בנוה / האלהים
 ירא מצותיו שמור את אשר תצור / אם
 תדרשנו אלהים ינדך ממנו פריד נמצא
 פרי ישוה / עשה בעוד שאתה מוצא השבע
 שאנן / והגוף רענן / ואל יחסר המזג שוני
 בעל הכראות יתלונן / הרשות הנו בידך
 לסלק המסך וכלה ענין דאח נא הכלי אשר
 בס מלאכתך תליך וקשתך / כחורס הגוף
 שכטך ומשענתך בהמה אמונת עתך /
 תמצאם כאשר תבקש / און בהם נפתל
 ועקש
לבו / חזק ואמץ בעוד לחלוחות
 הבחרות

הבחרות קיימת / עץ הדעת עודנו באכול
 נפרצו עליו ולא נחלקה התיבות / קודם
 שיפשיטוני זקונים / כתבת עדנים / והשיגוני
 ערום ועיריר / כטרם תלקח ממני חרם
 דאזלא ולא אתיא / עד אשר לא ירתק חבל
 נפל לי בנעימים / ותרץ גלת הזהב ישנו
 הכתמים / ונרץ בגלל שחזור בעולם במצות
 שדי ממדומים / יאתיו ימי מגורים לא /
 מות מת להם נשכר חדש וימים / והיה יום
 אחד נראה בהקיץ אשר היינו כחולמים /
לבי אם לא עכשו אימתי אבקש לי
 מנוח / הכימי השיבה בכלות הכח /
 לכל בני הלוף ימל קצרים / גם רך גם ענוג
 כי יזקין ימולל ויבש צפר עורם / היכרה
 כי השם חדשרת ואחרי כלותי תהרה לי
 ערבה / הן אני מחומר קורצתי כונני הטבע
 כאחיה בלבנה / פני פני אדם ולא פני נשר
 שיחדשו נעורים לעת זקנה / אף כי אני נכה
 רוח נשתנית מחברי הבחורי / ולא לטובה /
 בנעורי בלא זקנה ושבה / כמעט זקנתי
 ושבתתי תשש כחי כקכה / חלשני חושי /
 נתקו מורשי / ולא באתי בימים / פני קמטו
 בלא עת קורמי קורמי ונעשו תלמים ראשי
 שהייה כתם פז בהיותו באבו ושער צהוב
 צמח בו / הלבניו שריגיו בפרש שיברו עליו
 תשלג בקרבו / בימי צבאי כעצם תומר /
 שערי ממושך ומורש ויתר ממקומו / קימתי
 דמתר / לתמר וגוי ישר ממסוכת הלכוף
 כאגמון ואין מקומו / קורצותי לתללים
 מעשה עבות תשרנה ותפוצנה / מזהלות
 ראשי המודר כוהב ודלתם כארנמן ברלדלו
 ופרצים תצאנה / מה אעשה כי יקום אל
 לבקש עוני והנני ואת חטאתי הלא
 תמצאנה /

שכנתי צדוק וכזב / שם נשיתי אהל
 רשעים כתי אכזיב לאכזב למען כחש ברוח
 שקר ומרוחים דחר דחיתני / בלך ושוב
 ומחר אעשר כדבר המלך יי עד הלום
 הביאותני / כאשר ישא האומן את דיונק
 עכיד רגזים / בקליות ואגוזים / עד כח
 נשאתני ומיורדי בור לא חיתני / ואם
 בתנחומי הכל חלושים / ולקראת נחשים /
 אלך כפעם בפעם / וכמקש תאנה בנותן
 טעם / אנחם את עצמי כתר לי זעיר עד
 יעבור זעם / הנה ימים באים נחליף כח
 ונתעודד / בצל החמה נתעלסה באהבים
 כשכון כשח כדדי ככצור על סלסלות כדורדך
 כגת כזמירות כריע היוד היוד / אמרת גם
 זה הכל כין כך ובין כך והיו ערב והיו בקר
 שמש באה זרחו ונודד / עד כה ועד כה
 המצרים ליום דע נוגים לקשריו יום ראו
 תלאות / לימי הדע הגעת / לזמן אענן חזו
 דאתאי חזו דאתאי / ואם בתוחלת ממושכה
 יכלו ימותי / ובשהי פהו יעבירו חדשי ויתמו
 שבתי / איככר נעשית תורת ויאמתי /
 ומסורת בידי וכך מקובלני מרבתי / אל
 תאמר לכשאפנה אשנה / שמה לא תפנה
 ולכי לב כסיל לא יאמין ככא המונעים
 בהנות עלי מחנך / ילדי יום כוללחמים
 מקולם לא יחת מאמונם לא יענה /
לבי פתיתני ואפת כפתותני לחם אבירי
 גלוסקא גיפיה / פת הדראה מוחש
 מנית ופנג סלת נקיר / בין הטוב לוקח
 כפשות בלא צדירה / ממת כנשיקת פי
 עלוחית כמשהל ביניתי / יין חלבין וחמרא
 דפרוגית / מראהו כלפיך ככרק ירוצץ
 כנביע ינוצץ ככסא דזוגיתא / יין ישן המבער
 כפיח ככשן / מסיר שפה לנאמנים ומשחית
 הודם / יין לבן המלבין פני שותיו בהכנסו
 בם ויוציא סודם / ולפעמי בשנוי יין מפניכי

אדם / ירום ונשא בראש כל אדם הטועמו
למעצבה ישכב וירדם / וכמיני מטעמים /
משכת כשרי כל הימים / חיתו יער ועוף
כנף אסיקי כשימי העלתי ברמים / מוקיר
שבי הייתי לצבות כשן ולא בראשי שומים /
ארדיא וגזוליא רכיכין שמנים ומפושמים /
הדגה רבוה / לא תהמר כל כח / כותח ומורי

עם כל ראשי כשמים /
לבו / השיאתני ואסת במעדי בגדי
המודות שני עם ערבים / כוץ
וארגמן מתהפך לכמה נונים / מילת צבע
זהורי וצבעונים / פארי פשתים אשר כו
תלבשנה כנות המלך הכתולות / ובגדי
חפש סלסלה ומלמעלה חליפות שמלות /
לבוש מלכות להראות שררה וממשלת /
תכריך כוץ שהכל פונים בו חור כרפס
ותכלת / כשמלה ברורה ובעימה / כתונת
פסים אשר לו הרקמה / מלבד כסות לילה
ערש רענה משח כבודו / סביב לה ירועה
עודפת ויוחה גודפת / קנה וקרה כפתוריה
ופרוחיה משוקדים ויצאים מצדה /

לבו / חזקתני ותוכל כאהבת נשים /
בלכדתי בשחיתותם כצפרים /
האחוזים בפח מוקשי / כחמודיהן כל יועילו
כסף וזהב עליהן / תכשיטים משונים מעשה
חרשים / אלה אלה אשר עשיתי ואת הפסל
הקמאת המקנה בבואה / זו יחיר אתה ועיני
סרסורי דהטארה / עוללו לנפשי השאת
והשנה / במראות הצוכאות נשים כאות
לפניהן ילך דבר / ברניהן תעכסנה
מדקדקות כפסעו להמית נפשות / מסקרו
עינים חרכות לשושות / לירות כמו אפול
חצי אהבים לרעות החלושות / כמעט נשיו
רגלים בעצבות או באילות / מדהרו דהרות
עלמות תופפות ונשים יפות ומצהלות /
באפות חתנים אחת בתוך אתה אלכתרי

כתפים וכמחולות / כאין שופכו אשורי
בשורי שרים זשרות בני הלהא / את זה
לעומה זה ישאו קולם ירובו קול ענות ללא
עם בינות ישים תהלה / זמרן נשי וענין נברי
זמיר עריצים ולכסומי קלא / כאש כנעורת
למען ספות הטאת להרבות ניאופי לבלה /
שרים אחר נוגנים בעוגב ומינים כחור עם
בתולה / המן הפלא אם אשר מודעת נבער /
יצרו לא יקעד / כלפיד אש בעמיר / ואם
יחזק לבו מצור ומשמיר / האתמה איך
הלא הכבוד בקלון ימיר /

לבו / מה עכרתני בשומי מנמת פני
וכל מחמד עיני / לכנוס חוץ עתק
ורכמי הממונות / עושר וכבוד וסגלת מלכים
והמדינות / ככף צרוף מזוקק שבעתים /
דינרי וחב טוב אלפירבותי / כלי יקר וחמדת
שכיות / אכני טובות ומרגליות / כסף נכחד
משא צמד פרדים / דניא חורא / וכבית
האוצר דהבא פריזא במטרתא / כונתי בלאח
לבנות אולקבו בתומדות ומיטב משכנתו /
היכלי עונג וארמונות / אנוח בהמה ליום
צרה במנוחות שאננות / לעשות אשנכים
בין השלבים ואקרע חלונות / צוד וחרכים /
להאיר מחשכים / חררי מפותחים / ועליות
מרוחים / מגדלי עופל וכרכיות בורות
הצויכים וגלות עליות / ומסביב נן / ירק
וגנת ביתן לצאת ולבא מני אליהם ומחס
אל נוה איתן / גם להכין כחוץ מלאכת
נתכונתי כל כחי להשים ארנוניות ומסים /
מנדה בלו ומכסים / גנות ופרדסים / כרמים
ושדות ויער צומח עצים / כהנה וכחנרת
השגתי וירשתי / ואת יי אלהי ישראל לא

לבו / אמרתי אספרה כמו רבות
רעות ומעשים אשר לא יעשו
עשית עמו / תועכות גדולות מאה תלאח
לסוני

ברשותי לחשאירו לנצח ואשליך את נפשי
מנגד /

ומכל אלה רע ומר כידועותי בני לחדש
שנאות / לכקש שררות וקנאות /

ללכת בגדולות ונפלאות / לאפלי ולמאות /

הן הנה היו לי למוקש הדיחו עלי כמרת
תלאות / גם כי הרגותני ותשם כפי חטרי

נאווה / וכידי מקל חובלים להפר את שכני

ברית אהבה / להריב ריב את רעי / להוליע

מאין תחרות עם מיודעי / אם יודיע חטאו

לילשלם ארבעתים כלי חמלה / השגגות

כידונות ינקמו בביבור ובמעשה מכנה

גמלא / ותסיתני להתנשא ולהשתרר /

לחרחר ריב מדינים לעורר / במקום גדולים

לדבר גבוהות ולהתהלל / ומלין לעי

עילאה למלל / כל הימים הדחתני מאחרי

י כמעש הבאתני להתיאש / אתה לקנות

העצים ודעיוני מבערים אש / ותצוני יום

ביומי הוי שקוד / לחתות אש מיקוד / לא

תדקדק אם הכתב רבה על הנקוד / ולא

תחוש לשבת ודינים כמרה אפקוד / רון

מצא החצים והקשת / והשכבה והורשת /

וצוד ציד שלל הזמן מפתרום ומכוש
מאנשי קיר חרשת / אל תירא מעשות כונים
לגד תעריך לפניו שלחן תמלא למסך
למני / כיום שוכה היה בטוב ואכלת ושבעת
בהאי עלמא זיל ואתחני / ובלילה וערכתי
שנתך מוך שקיד ונני וחיית כגן רוה שתול
על מים ואבי שקיא רוי / תטיב גהו והיית
דשן ושמן ומראך נאווה / הכלים וחלומות
ודברי הצומות אל תשמע ואל תאבה /

לשוננו ותיעף ידיו / הן על פיך בקיץ וכחורף
לאלה עייתי ופשעתי הפכתי ערף / ראיתי

עמל הבנתי און הסתכלתי במקום התרף /

יום ולילה אחריך ברועה למלאת העולה

על דוחי ברשת הדמיון בשבכת המוח / כל

מחשבותי ללבו ולשנות ולשמוח סעודה

גדולה מאין תמצא ואי זה מקום צלי וקלי

ברכורים ושור ושה אים איפה חברי שמחי /

וחרבות מחי / ואי זה הוא מקומן של זכחי /

בקיץ בארבע שעות הוכנה המכחה והמבנה /

אל תחת גפן ואל תחת תאנה / מעדני מלך

תקן המאכלים / והשתיה כדת יין מלכות

רב / מזג מפני השרב / בצל דליותיו יין של

צהרים את ילדי ואת נשי שגלתא ולחנתא /

וכל מלושי דקים ונאון הכלך והשיראין /

שש ומשי מפני החום ותקופתו / ולהסתר

מחמתו / וכחורף כיום סגור לקרן הנורא /

אכול ושתה עד לשכרה / לחם רב בכית

המוקד האח מבווערת כנגד המדורה לבוש

לחום מפיש בכסו מחלצות סרבלא כסתוא

יהו עליו לכתרה /

לבי

כא רבות הכטלתי לתענוגות
בני האדם להבעיר את נפשי

בעבור הרעימה / כה מנהגיך כן משפטיך

מראשית ועד אחרית שנה תמימתי / מהם

לצורך העת עת גשמים ומהם בחמה מפני

החמור / כרחיצה כמיא דרמסית וסיכר

בשמן המור משחא דאפרסא / כמה תרופ

בעת נכון לקחתי לקיים את תקף הכריאות

לעשות לו אשרתא / כמה רפאות תעלה

בעדיניה ככל אשר יורו הרופאים מפיהם או

מפי כתכם פתשנ אגרתא / כמה שקייני

660
 40
 12
 63
 72
 17
 2
 6
 64
 4
 40
 950
 100
 100
 415
 950
 234
 710
 750

מקוה שנים / ממנה תרפנה ימים / וכל ברכים / תלכנה מים /

אוי / לוי אמי גלדיתיני בן זכר הפסדתי / הפסד מרובה ויצא כל שכר שתום / העין אטום הלב נוסדתי / ערל לב וערל / בשר נולדתי / לשלשת ימים כרת שרי / ולשמנה ערלת בשרי אך אמנה שתי אזני / ולפי ורעיוני / לא קדמו לבא בכרית יי לא / גלו חרפה מעליהם ולא הסירוה בקרבם / ערלתם כחם מום בס / לשקר שמרו עד / הלום ולריק עמלו / כימיום צאתם לאויר / העולם שכלו חשך לא מלי /

ארור / האישי אשר בשר את אבי / יולד / לך בן חכם ועדיף מנביא עבדת / הקדיש עליו כישמעאל בן פאבי / על הרי / בשמים ירוץ למזר כאיל וכעבי / לא יטמא / בגלולי עמו כהחלוי / ויבנה היכל המדע על / תלו / נר זלוך על ראשו ההולכים בחשך / לאורו ילכו בהלוי / דם יחשב לאיש ההוא / חמבשר קללה תחשב לו / כמה נתעותו / נתיבות גלגלו / וכמה טעה באצטגנינות / שלו לשון שקר פכסיל מחתה לוי / כי הפך / לראש משפט ושטח / שנה הדין והחליף / השטה /

אוי / למי שכניו זכרים / הוטל עליהם / עול ככר סיגים וגורים / כהן / כצינעא מהם כפרהסיא מהן כמראית העין / מהן כחדרי חדרים / הקים חוקים ומצות / נוראות / שלשה עשר ושש מאות / ומי / האישי הלזו / שיקיים מה שכתוב כוח ודין / יוכל להנצל / ריזו או עצל / שלא יכשל / ויחת / או לא יפול באחת / ואף גם זאת / לא יצא ידי חובתו הרשומה / כי יצר תושיה / ומזמה / אם לא יעסוק בתורה ויפלא / בחכמה / פירושי תורה ותעודה / ספרא / וכפרי תוספתא וכלא תלמודא / והחכמה

עמודיו שבעה / אל על ינשאו מהר ונבעה / הנה ההגיון / עמק עיון וגיא חזיון / וחדוד / חכמת המספר / לא יאמינו כי יסופר וחכמת / המדות / לא ישיגורו ענגיו העם בשדר / ושדות / בה ידע החוקר אם יהום / גכה / שמים וחקר תהום / ולא ימצאו יושבי / במלוכה / קצח לתבונה / ואם גלגל חזר / ומזלות קבועים / אם הם נדים ונעים / וכחכמת הטבע / מעלות בסלם שבע / וכחכמת האלהות / והצורו השחורות והמה / עשרה שהן עשר ספירות / מי למלל גבורות / **במה** / לקח באצבע / וכמה כחרפה / ישבע / אשר במטבע / הזכרים

הטבע / נסתרפה שדו / טוב ישאוו עושהו / אלו בראני אומן שעשאני / אשה הגונרי / היום הייתי חכמת לב ובעלת בינה / כידיה / שוו אני ורעותי מחזיקות כפלך מחרות / בלבנה / מספרות זו עם זו פעם באור פעם / באפילות / דברי הימים והכלי השפלות / ואולי כי חכמתי ביותר מהשויר ואמרת / אשרי / לדעת מעשר פשתים שריקות / ואורגים חורי / שפת כוס ופשוירי ציעים / כרוכים ותימורות וכל הני מילי מעליתא / צבע רקמתים ומחטא דתלמיתא /

ולעתים מזומנות / כדרך נשים כמשפט / הזנות / בתוך האפר אשככה בין שפתים / מקום שפיתת הקדרות בין תנור וכירים / חוטבה עצים והותה כגחלים / וטועמת מיני / תבשלים / ולמועדים ורגלים / הגזם על / אפי העגילים / את התוף בידי מנענעים / וצלילים / ולקץ ימים כהגיע פרקי ומולי / בחור וטוב יעלה כגורלי / יאהבני אישי / וישיבני בקתדרא יעדה עדי / וזכ על מעילי / הנטיפות והשירות וגם כל חולי / וכיום / מועד בעדן חדוה / והכנסת כלה ובשבע / הכן תרבה שמחתי וגילי / וחיה כי ארעב / יאכילני

911
 77
 234

ואכילני פת עמלה ולצמאי ישקני יין גדלי
או יין חרדלי / חק ומוסר לא פרע / ועונתי
לא יגרע / שבת בשבתו וחרש בחרשו / עלי
יניח צדיק ראשו / שלש אלה יעשר לי
כמצות שוכן מעונה / שאר כסות ועונת /
גם אני שלש כנגד שלש אשמור ואקים /
שלשה המה לא נפלאו ממני ולא רחוקים /
דם ואש וחלת לחם מה נמרצו שלשתן
מנפת ערכו מדבש מתוקים / עליהם אין
להוסיף מספר ומנין / אין לשאול אחריהן
הגי נשי במאי זכיין /

אבינו שבשמים / שעשית נסים
לאבותינו באש וכמים /
הפכת אור כשדים לכל תשרף בחימר /
והפכת דינה במעי אמה / והפכת המטה
כחש ליעיבו לפי רבבן / והפכת היד הטהורה
לבן / והפכת ים סוף ליבשה / וקרקע הירדן
ארץ גבוהה וקשה / והופכי הצור אגם מים /
והלמיש למעינו מים / מי יתן ותהפכני מזכר
לנקבה / אלו זכיתי לכך כמה חננתני
טובה / גברת הבית הייתי והניתי לביתי
מצמא / ומה אדבר ומה אומר למה אככה
ולמה אתמרמר / אם אבי שבשמים גזר עלי /
ונתן בי מום קבוע אי אפשר להסירו מעלי /
והראגה כמה שאי אפשר כאב אנוש וחבל /
ולא יועילו כה תנחומין של הכל / אמרתי
אשא ואסכול עד אגוע ואבול / ואחר שכך
למדותי מפי השמועה שמכריזין על הטובה
ועל הרעה אברך כקול נמוך בשפה חלושה /
ברוך אתה יי שלא עשאתני אשה /

אין להם לבריות / מעלבוך שכלם
הזר והדעות הלא נבריות / לכל
זכר ישמחו / לכל נקברו יצווח / כאלו כל
הבן הילוד / כרבי יזוודו כנציבין כרבי
אלעזר בן עזריה בלוד / וכל הכת / תנחיל
במשפחה עמל וכעס אלפים בת / ואנחנו

פעמים רבות בכמה יצורים / מעצמו ראינו
הפך הדברים / כמרת בניס כחשים הללו
קדש חמסו תורה / על יום טוב באו יום
בשורה / כיום הולדם כוננו זכר ומנחה
וכל זכי זמרא / ונתמלא הבית כלו אורח /
וכמרת נשים צדקניות בניחם מרהם אל
עולם התמורה דעמו פנים אבות והיום יום
צרה / השיגה המשפחה יגון ואנחה נארו
כמארה / והבית ימלא עשן מקרקע הצפון
עד עלית המקרה / כי יהיה לאיש בן סורר
ומורה / בן דרוסאי ושבתאי אוצר פרי /
בצאתו לאויר העולם שמחו בו אביו ואמו /
אף גילת ורנן לאמר בן יולד לנו תהי
המשרה על שכמו / בננו זה ירום מאברהם
וגבה כמשה יגדל מרצן שמו / וכמה נשים
הגונות עת באנה / אב ואם הקלו בס יגיעו
ראשם אנה ואנח / ואמרו מפני הטאנינו
חלה בנו אשם זאת המחלה / רביה נולדת
לנו ושמה מחלה / אליה יאבחו והמר עליה
תמרור / ופניהם קצצו פארור / אני ראיתי
אויל כיום חתונות דמיו רבו שמחות בישר
שבתי וראיתי נברת ממלכו / יולדיה ענמי /
והנס הומים / בלדתה הוי אריאל אריאל /

ומה לעשות לעם סכל ואין לב / וגוי
אובד עצות / יחד אדם ובהמרה
גוף אחד ודו פרצפין ולא נעשו כגוי
הארצות / ספו תמו אבני המלואים ונתרדו
אבני גיר מנופצות / אבד קץ הפוך וקרונ
עור פני יושארו יושבי קרנות וחוצות / מאין
גמר חסיד וישר באדם הנצבים למעוז כיום
צרה העול / כפרצות / כלו כעשן כלו השכל
והכינה הלכו מעמנו המצרף והכוננת /
בנפול ארזי אונחליף שקמי אשר בשפלה /
כפשתהככו נרות כד הו מבחיקין לכל בני
ישראל היה אור דועכו ונותרנו באפלה /
כהתהפך כחומר עולם שכלו טוב התפוצצו
יו ב 16

הפך הדברים / כמרת בניס כחשים הללו
קדש חמסו תורה / על יום טוב באו יום
בשורה / כיום הולדם כוננו זכר ומנחה
וכל זכי זמרא / ונתמלא הבית כלו אורח /
וכמרת נשים צדקניות בניחם מרהם אל
עולם התמורה דעמו פנים אבות והיום יום
צרה / השיגה המשפחה יגון ואנחה נארו
כמארה / והבית ימלא עשן מקרקע הצפון
עד עלית המקרה / כי יהיה לאיש בן סורר
ומורה / בן דרוסאי ושבתאי אוצר פרי /
בצאתו לאויר העולם שמחו בו אביו ואמו /
אף גילת ורנן לאמר בן יולד לנו תהי
המשרה על שכמו / בננו זה ירום מאברהם
וגבה כמשה יגדל מרצן שמו / וכמה נשים
הגונות עת באנה / אב ואם הקלו בס יגיעו
ראשם אנה ואנח / ואמרו מפני הטאנינו
חלה בנו אשם זאת המחלה / רביה נולדת
לנו ושמה מחלה / אליה יאבחו והמר עליה
תמרור / ופניהם קצצו פארור / אני ראיתי
אויל כיום חתונות דמיו רבו שמחות בישר
שבתי וראיתי נברת ממלכו / יולדיה ענמי /
והנס הומים / בלדתה הוי אריאל אריאל /

ומה לעשות לעם סכל ואין לב / וגוי
אובד עצות / יחד אדם ובהמרה
גוף אחד ודו פרצפין ולא נעשו כגוי
הארצות / ספו תמו אבני המלואים ונתרדו
אבני גיר מנופצות / אבד קץ הפוך וקרונ
עור פני יושארו יושבי קרנות וחוצות / מאין
גמר חסיד וישר באדם הנצבים למעוז כיום
צרה העול / כפרצות / כלו כעשן כלו השכל
והכינה הלכו מעמנו המצרף והכוננת /
בנפול ארזי אונחליף שקמי אשר בשפלה /
כפשתהככו נרות כד הו מבחיקין לכל בני
ישראל היה אור דועכו ונותרנו באפלה /
כהתהפך כחומר עולם שכלו טוב התפוצצו
יו ב 16

הררי עד ונפלו המדרגות / בקטוף הזמן
ראש יונקות עצי עדן החפיר קמל כל עץ
מבחר ויבשו העדונוגות / מעת נהרסו ערים /
למחפכת זרים / קריה בצורה למפלה / מן
הוא והלאה חן ושכל טוב תחתיהן שחחו
במחילות עפר מערת המכפלה / מאז כרם
י' צבאות נטעו בטעי נעמנים / עלה כלו
קמשונים / באו בצור לא השאירו עוללות /
בנבול עליה מגנן וכשלו האשכולות קפוח
בא פסו שלמי המדות / ובאו עושי עול
במדות ובמשקלות קול דמיהם במ צועק
מן האדמה וכל העם רואים את הקולות /
והיה כל הנותר כדור והנשאר בזמן עד
סיום יאהל חרוץ לצבור חרוץ ולהון נבהל /
הגדול מחכרו יגעה על כליליו ועל צירו
יצהל מאז / והולם דעת ותכונה נדרו הלכו
ויאכדו מתוך הקהל /

כמה

קשים אלו היעורים / בהסתרת
בינת נבונינו להיות היהודים
סתידים / לא ידעו ולא יבינו כסוס כפרד
כיונה פותה / כאילות השדה כיעלי במדבר
כעזי בריתא / חבל על דאכרין שלמים וכן
דבים חכמים מחוכמים יודעי דת ודין / דור
טהור בעיני אלהי ואדם אנשי אמת ליראה
את השם למדין דור הלך לדרכו א מקרשי
אל נתנו לו מהלכין בין העומדים / ודור
בא רשע וגם רוח הלאוי יהיו שוגגין ואל
יהו מזירים / דור כורך לבו הולך שוכב /
דור מהרמו עיניו גבה עינים ורחב לבב /
דור טפש לבו כחלב / ופניו כפני הכלב /
דור עקש ופתלתול / וכל הרועה ליטול את
השם יטול / דור תהפוכות מבקש גדולות
ורמות / יתפארו במר שאין כס קראו
בשמותם עלי אדמות / דור דורש לדמים
זמרמו / ומת דור חופשי חדרי התור ודורשי
רשומות / דור מבקשיו עמל ואון רק רע כל

היום כל המחלה / ירם ראש מאד נעלה /
דוד מבקש י' ולמצא דברי חפץ כלתור
נפשו הולך ועבר נסע ונגלה /

מן

האמין לשמועות דוד נהפכו על ארצו
שמי / אנדרר חכמת חכמיו / אפס
מוסר סף / הצדק נאסף / הכבוד אל עמיו /
כמעט כמהו לא היה לפניו דור שכך עלה
בימיו / כי עושה שלום במרומיו / שלח ידו
בשלומיו / י' איש מלחמה הוא נלהם כס
במלחמות תנופה / י' וכלי זעמו חצי שדי
גירי דידיה וחרבו שלופה / כמות בשרושי
כשבי ובכיהו כחרפה וגדופה / בסערת
יחילו יושפחו בסופה / ואף גם זאת לא
ימיש מעשות נאצות ולא ימנע / ומגאותו
וגאונו לא יכנע / לבלות כי יארך / ובהיותו
לרגלי צר ומצוק מדרך / לא ירפח קשיו
ולכב לא ירך / אי שמים כמה עזים פני דור
שכלו חיבי / אין איש שם על לב בראותו
חמת המציק ירמוס לארץ חייאם בשירי
לבו ילך למלאת מאווי בבא עליהם צרות
חוברות תחת שואה התגלגל / ולא ייראו
ולא יזחלו / מכת אכזרי הוכו ולא הלך / ולא
שתו לבס גם לזאת איש לבצעו מקצהו /
והעם לא שב עד המכהו /

בהנח

דת בפמליא של מעלה מפי
עליון / לשלח ישראל על
רשעו ועל חטאתו לבלה וחרץ להכנעה
ובזיון / לקעקע הגלות מפנת לפנה יוד
עשיר ואכיון / ומכרנו כיד אדנינו
ומלך עז ברמיזין / אשכנזי חסידותו
נוהם ודוב שוקק לבנה וליש מהם זכר
גוריון / ושם אשתו לילית / תהפך ידה זוטו
שליש והשלולית / כח מטורד כן טמיון /
ושם שני בניו מחלוקן וכליון / צבאו ופקודיו
ממדבר באו מארץ גורר / הרי חול נוד
סכטיון / ראשים עליהם גבורי כח לקעקע
את

אזכיר
ומלך ש בר
מדין
אשכנזי
נפשתו
ארי

את הכל יוסף בן שירא וכן תמלין ויכתוב
את כל תוקף ספר המקנה בגליון בצפורן
שמיר די פרזלא מרעע קעט ברזל פרזלא
הנדואה נוקב יורד גללא בוע ובעשר
המכר על תנאי / שיקיפו הארץ בכל גבול
ישראל עיר ובהלות כתנורו של עכנאי /
וכן קימוקבלו למלאת / ככל הנמצא כתוב
בספר החמורו והקלות / פשט גרוד וישטחו
להם שטוח בבית ובשדה / לא ימעט הבית
מהיות סופיו שני משחיתים זה יעט אל
השלל וזה הנפש צודת / וכל מתא לא
פחיתא משיתין שירי / והנשארים כהם אין
מהם חולק מהרה תשובה עוזב ומודה / אה
מפה להרג ואבדן שתין תיכלי מרי נפש
ונוני / ואלה מפה בוך גיסא הלולי וחניגי
אלרז מפה נודדים ללהם איה להרפות /
זאלה מפה כסעודת שלמרז שפות הסיר
הגורלה שפות / אלרז מפה בצרפו כחרב
וזלהבה על אשר לא פשעו ועוו / ואלרז
מפה לא נבעתו מן החרב ומגחלתם לא
יכו / חזקו פניהם מסלע כאו תיתחיה על
מצחם התוו / ישומו ישרים על זאת מקנאי
לי ועל דבר זה כל הדווים ידוו /

בן ארחת הדור הזה רבו משוכותיו
ומעליו / עצמו הרוניו נפישו
קטוליה ורבו חלליו / בלתי יחידים סגולות
מתי מספר כמעט למיעוטם בטלים / כחטה
בכרי אחד כתוך עשרת אלפים סכלים /
אולי ימצאון ביגיעה רבה זער שם זער שם
במלקט שבלים / ככיכול מן ערכם נכיים
ושפלים / בותרו נדחים שוממים ונאבהים /
כשושנה בין החוחים / המת מהם מת ועמו
תמות חכמתו / ירד אוריו כבודו יקח הכל
במותו / ויצא חטר מנזעו ונצר משרשיו
שוא תהיה תמורתו עוד מעט ונשאר הדור
בעור ורק שליח וערשיל מעט מעט מתנונה

ספקו

והולך קמא קמא בטיל / ואחריהם ראית
את הארץ והנחל תהו ובהו וחשך שואת
ומשואה / יראה הרואה אותה לא תחטיא
הנה כאח / אראנו ולא רחוק / יום חשך
ואפלה יום ההוא ירחק חק / העולם שומד
והדור יתום / יפשה הנגע מראשו ועד רגליו
אין בו מתום / בהרתו תתפשט וצרתו
תפרח / וחכמת סופרים תסרח / וחמשתכר
משתכר לטאוב מיס ועצים לחטוב / לא
ללמד ולא לכתוב / וכי ימצא חלל רשע
בארמה / מלא רוח חכמה / בהנהגת המדינה
זכמילי דעלמא / ואשרי כח כו לעשות חיל
בכל מאמצי כח ביד רמה / יהיה להם לראש
יעשוהו כמה / האישי הזה קדוש יאמר לו /
אליו יכרעו אומיא ולישנאי / יעברוהו עמים
יחון פלחין ליה דריא / והחכם כי ידבר
נפלאות אתיא ותמויא / מוכיח בשער על
עזבניהון בישיא / שנו ליה בני מתיח משום
דמוכח להו במילי דשמיא / כאלוהם ושולם
בימים ההמה תאבד חכמה תפוג תורה
ותשתכח מישראל / או מי יזיחה משומו אל /

אספרה אל חקי / כמה הוא שמוד
בידי בני ישראל כמו שמקובל
מסיני / זריות גדולה נמצאת בס בקיום
המצות כדקדוק ופנאי חדשיהם ומועדיהם
לכבדם כראוי אינו עליהם לטורח / רגליהם
ירוצו להיות כטוב ביום טובה כגבור לרוץ
אורח / מועד ושבת לעדות ככוסף להכין
זבח ומנחה / איש כמתנת ידו חיה ועוף בקד
וצאן לטבחה / מה נפלאו פניהם פני להבי /
בערבי שבתות וימים טובים / כשחרם
לטרף כהיותם כואבים / לתור להם כל נתח
טוב בבית הטבח / והכינו את אשר יביאו
הפוחת לא יפחות משני תכשילי והמוסיף
הרי זה משוכח / מעדני מלך ביום וכלי לרז
הקהל חקה אחת התעודה / וכמלאת כדסם

ספקו

ספקו מיני מגדים בקנח סעודה / ולמען
רעת צדקות עמינו וכשרון מעשיהם / אנד
מנהגם בחגיהם ובמועדיהם / היאך הם
נוהגים ורגילים / בכל מועדי השנה הקטני
עם הגדולי / להסיר מעליהם חרפה ועלבון
אחד לאחר למצוא חשבון /

בריש

שתא בריות בו יפקדו לטוב
ולמוטב ביום הזכרון / בצאת
השם ממקומו לדין עמים בנסוע הארון /
יום הכסא עתיק יומין יתיב / וספרין פתיחו
לרצון או לחרון / כל יושבי תבל אכב חוטרי
מלי תחת השבט עובדי כבני מרון / ומלאך
מליץ בקול גדול קורא בגרון / שובה ישראל
מי ככם המיחלים אסירי התקורה שוכו
לכצרון / הירג את דבר חשם יומין עצמו
לתפלה ולמלחמת היצר ולדורון / מנחח
היא חלבו ודמו שיתמעט בצום וככי ולב
נשבר משנה שברון / ראוי שיתאונן אדם
מרשעו נכר על חטאו מיראת חרב ליי
נוקמת ומלא יגון ושברון / אז ראיתי העם
יוסיפו לחטוא חרבים לטושר / ומצחם
נחושה ולא יצעקו לאל / לא צוחי למיכאל
ולא לגבריאל / ולא למטטרון / העם לא
נזהר למגדול ועד קטן / בתקוע שופר
לערבב השטן / לשלחבו מגערת גירא
בעיניה / להעתיק מעשיהם אל הכשרון /
או ירקד בין קרניהם לגאווה וכוו לבשו
וילבשם יעשו כמעיל קנאה וחסרון / נהגו
כל ישראל / בלילות האל / לחלוח פני אל /
לקדם אשמורות בשפרפרא כננחא /
ישחרנוהו בזמירות ורון / והיום הזה עול
ימים / וזקן משבימי קום אל הכרמים /
להביא אל היקב פורה כספינה או בקרון /
גדולה מזו הרבה ראיתי העת עת שרב
זמנן דמשכא תקופת תמוז עד התם
מיבשת חבצלת השרון / וקטב מרידי ישרק

לזכוב ושרץ העוף עיני האנשים ינקרו
יכוס כעורון / וכאו ונחו בקעריה וכווס הרך
והענוג יאמר כמלעיו מה נככד היום מה
רב טוב ליום טרחתי בסעודה והפסדתיה
מה יתרון / שמני ושקוי לזכוב ולדבורה
לברות למונס כלילה בני פרעוש יגלגלוני
על יצועי כאלו נפלתי כמורד בית חורון /
שמעתי כאלה רבות מליבי על יי כרחוכות
קריה איש אל רעהו וחאנשים ינחשו לפרש
כזה פירוש ופתרון / והמתברך כזה מתברך
כגאי עקרן והשיבו אותו תעתועי ותנחומי
נשים / תבלה ותחדש זכובים ויתושים /
תחדש ותבלה כנים ופרעושים / בעת חיה
יחריו יחזו פניך / כחות יפות / כצפרים
עפות כעב תעופנה סכיב לשלחניך /
לתשובת השנה תרבה זרע וקציר / ותשיג
דיש וכציר / הקשואים והכצלים והחציר /

ובעשרה

הימים הספורי בין ראש
השנה ויום הכפורים /
שיביט האדם אל עושו ומעברות שביור
יפשפש במעשיו / מיראת עושי המלאכח
אשר למלך הכבוד מפני נוגשיו החפץ
חיים מאן דבעי חיי יחזק הכדק / פן כי
ישקלוהו כמאזני צדק / ישתכח חסר טובו
כחדק / אז איש את עשר פעמים יכלימו /
ואגרופ רשע ירימו / יחרפו זה את זה
כמאוס וסחי / ועשר מכות יכור על הלחי /
זה את זה יונני יחד אבות וכנים / במקח
ובממכר עשרת מונים / הצד השוה שבהם
מה שיתעסקו כיישובו של עולם כימים
ההם / יאספו כתות / יכינור להם לשתות /
כי הימים ימי בכורי ענבים נעות ארתחו
ודורכים גתות / עשרת צמדי כרם בקדן בין
שמן בנקיקי הסלעים כנחלי הכתות / ינקו
את בית האוצר כחורין ובסדקין יבישו / את
גג ואת קירותיו ואושיא יחטו שתי שורות

על פני כל המרתף כלים רקים אל ימעושו
 יינות חזקים וחורים / מראי הם כנחלי אש
 כלפידים כתוך הכדים / ימלאו קנקנים יין
 הרקח כשמים ראש והשיקו היקבי תירוש /
 אלה טרדות היהודים מפרשנותא ועד
 ויזתא / עשרת בני המן בן המותא / אהה
 יל הלוזה מראש מקדמי בתנת התוררה
 התמימה / יסדת יום הדין ויום חתימה ויום
 למען זאת מושיע וגואל / תקנת בתוכם
 ימים עשרה לבית ישראל /

וביום

הכפורים יום גדול וקדוש
 לשכות בו ולנוח מהכלים
 ודברים יום ענות אדם נפשו יתפח יפרוש
 כפיו מי שעניו בראשו פן מיד יל יקח
 כחטאתו כפלים / ומשלם לשונאיו אל פניו
 ישלם שבעתים / יום אל רשע ואל תום /
 כטבעת המלך בעד משפטיהם וחתום / אשר
 חטא לו ימחנו מספרו ותפלתו יסתום / יום
 בו נהגו החולפים כשמן כמי שרוחו זרז
 מחברו לבקש שלו זה מזה / או מן המהדרין
 אשר רוח רעה עליהן יערה / במעלי יומא
 דכפורי / יובדלו לעורר ריב ומרון משפחות
 ומשפחות / דקי הנפש גסי הרוח בעיניהם
 חמה וזאחדרפנים והפחות / אז יקרצו
 עינים / יחרקו שינים / וילז לזי ירחשו אל
 אזבים / אז יחלק העם לשנים / זה יתרומם
 ויתנשא / שהוא יקום על הכסא / זה יתפאר
 ויתהלל / שהוא יעמוד ויפלה / וזה יאמר
 אם לשוני לא תמך ואשורי לא תמעד /
 בקרובי אקדש ופלני קרובי יכפר בעד / וזה
 יאמ' בעד המשחיתים / או למפתי ומסיתים /
 לא כי אריוך רב שחיא / נוקמיה רבא
 דמן חבריא / בין כך ובין כך ירבה החרום
 וחתגר יגדל / השלוה תסור והשלום ירל /
 יכשל התמיד והעבודה תחדל / מעשה היה
 לריב ולמצח בתפלת היוצרי / נשתברו כמה

ובחג

הסכות / ראיתם קודחי אש
 מאזרי זיקות / בשבעה דרכי
 יבצעו בצע מעשקו / תכלית כל זריו ומאמין
 לעטור הסוכה בקדמין / ובסדינים מצוירין
 ומרוקמין / שלחן ערוך ועליו מכל מין ומין /
 הבאים אל תוכה יסבו בכרים ובכסות /
 אף שמירי יערפו / ינות שמנים וסלתות /
 מקלעת פקעים מזוזות פתוחה וקלעי שש
 יציבו בדלתות / אכן אם הם ושלום ירזו
 גשמים אפילו טפה שלא כנגד טפה / עוקרין
 את השלחן וכורכים הכל עם המפת / וילא
 ימתינו שיפסד התכשיל או שתסרח
 המקפה / ונענוע הלולב יערב להם מדבש
 וחלב / שמים וארץ וארבע רוחות ככל
 הצריך / חביש חביש ולא בריך / בכוזן הלב
 ולא לתורה ותעודור / אבל מצות אנשים
 מלומדה / והלכות החג כהג אין קורא בהם /
 אם לא אחד מעיר ושנים ממשפחותיהם /
 ובחול המועד הזרין כהם והעבד / יתעסק
 במלאכת האבד / מלאכה נמכה וכוזיור /
 כלי מפצירה הקלפים והקוביא / כנקלר
 כנכבד הכל בערכוביא / למקצועות כל
 משכן בירכתים / ערך השלחן את כל
 לוחותים /

לחותים / שם יתנו השילים / ככל יום אם
דל ואם עשיר / דבר גבורות קסני אתם
ונרדשיר / זה ילך צרור כספו בשקו / וזר
לחרדה נשף חשקו / זה יקנה עולמו בשעה
אחת כשאול בן קיש / וזה ילך אסתר
בלגינא קיש קיש / ואולי ירגנו באהליהם
עד קרוע מעליהם / ועד שפך דם עליהם
ובחדש / התשעי בכסלו / קול המון
שלו / לכבוד מתתיה בן יוחנן
לא לגנאי / ולכבוד בן חשמונאי / ואספו
הנשים החשובות / בקיאות לעשות הבריה
וללכך הליכות / עגלות גדולות כהקף
המרחשת / ומראהן טוב יבני וארגמני
כמראה הקשת / יאפו את חצקע מינים
יעשו משעמים מהעיסה / חכין קדרה ובן
דייסא / ועל הכל יקחו סלת חישין / ויעשו
ממנו הסופגנין והאסקריטין / והשתיה כרת
בשמחות וגיל על כל כוס וכוס / להעביר
רעת ניקנור ובגרים וצרת אנשיכום /

ובארבעה

עשר לחדש אדר / בחורי
ישראל לכבוד ולהדר /
יתפארו ויתהללו / כי ישתגעו וכי יתהוללו /
זה זכר עשה לנפלאות ופרסום לנשים / כי
יעשו כמעול תפארת העכסים / וזה לכבוד
מרדכי ואסתר / סחוף דיקולא ארישיה
זכופה עליה פסכתרה / ולבש שמלת אשר
ולגררותיו ענקים / וזה יתחק / כאחד
הרקים / תוף ומחול שמחה ושלישים / אלו
עם אלו אנשים עם נשי / ולעת ערב סעודת
פורים / איל וצבי והמור וברבורים / משלוח
מנות איש לרעהו משבעת המינים / אבל
מתנות לאיכונים מתמעטות ככל השנים /
בלילה ההוא יתנו רהנים לאין / הכאים
לחקור ממסך השותים במזקי יין / אז יתנו
אוהבי אישי עכבים / זוהירו כזוהר הרקיע
וככבי / ונכרת את זכר בית הרכבים / ביה

בליליא יחופש בית היין כנרות / ונשתו מים
מן הכתים ומן החצרות / גזרה היא מלפני
חמת אלהים פרו / בלילה ההוא אל תאמרו
מים מים / השותה היין חי אור כשלומה
עיטה / ואשר אחר המים נוטה / כמדוקרות
חרב בוטה / ראוי לברוח מהן כמי שנשכו
כלב שוטח / הקרב הקרב אליה דמו בראשו /
הנוגע בס הרי זה מתחייב בנפשו / לכן
התקינו הקדמונים / ויעצו חכמי הראשונים /
שמי שהניח לו אביומעות / ורוצה להרויח
בם יותר מכל עסק וקרעות / ק: מהם יין
חשוב ומולא / באדר ועשה והצליח דבריא
מזליה / כל אותה הלילה מספרים כבוד יין
ושכר / ודורשים בהם דרוש וקבל שכר /
בעדנא והיא קרובפקרות כל חכית וקנקן /
מלא וריקן / והרק להרפות מנוה יגורש /
והמלא יסעי / וגם דמו הנה נדרש / ישתו
וימצו / אין אונס ומעכב אבל לכשירצו /

לשנים / שוקו ולבנים / חדשים גם ישנים /

זה ישתה עד די זיו אפוה / ישתנה / וזה עד
דנפיק קיוהא מאוניה / זה ישתה בנביע
גדול יין חי ומלא / עד שתחסר הצפחת והכד
יכלה / וזה למדת בטנו עד דקפי טחליה /
כל פתי וכל חסר מוח / שורה בני מעיו ביין
עד אם יהיה כרזל ירך ואם אכן הוא נמוח /
ואליהם ילוו בשמים זונים משובחים /
ומגדלות מרקחים / כללו של דבר / הגבור
גבור לשתות יין ודאליס גבר / המשתכר
משתכר עד שלא יכיר בין נבל לנכר / ובין
עתיד לעבר / עד דלא ידע בין המן למהומן /
ובין ברוך מרדכי לארוד המן / ואשר ישתכר
בתוך אהלו / עד שלא ידע בין מינו לשמאלו /
מה טוב הלקו מה נעים גורלו / חק לישראל
הוא להשתכר מאדום כשנים ומלבן כצמר
צמר / ליל ארבעה עשר באדר עד שיעלרת
עמור השחר / ולהפיק רצון נורא ואיום /

ינתן

ועשה לנו מטעמים עלי קדר וכשיל מבושל
 שתין צעי כתקון חכמים / ולעת ערב קורין
 את ההלל בגיגרה ונעימה / אחר שקיעת
 חמה / ליל שמורים הוא משומר ובא מרעב
 וצמא / ובני ישראל מחזיקים בבשר וכלחם
 ביד רמה / איש על תרנגולים וינישוכך לא
 יחמול אוכלים למעדנים ושותים בהסכת
 שמאל כלם מסכין לאכול ולשכוע שמחים
 ומתענגים / אוכלים ושותים וחוגגים / יאכלו
 את הפסח עצמותיו יגרמו עד שישלחו
 במשמני הון בשונה ונחת מתון מתון לא
 כהילו ולא בחפזן / ארבע כוסות גדולים
 שותיהם ירוה וישבע / ארבעה המה חוברת
 לבר כל התנדב ארבע דהא עשרין וארבע
 ואנומלין יין דבש ופלאלין / אחר סעודת
 חקה ארושה / להטיב עמל לחם עני ונחמא
 אקושא / וכעל הבית כטוב לבו בסעודתו /
 ידבר נחומים אל הכבודה אלעתו / לאמר
 את הגבירה כמה יגעת היום נפשי ירעה
 לי בראותי כמה תהמי ותהגי / ועתה אהותי
 רבי ושחתי חגיך חגי / קומי אכולי בשר
 סגיא / מחר לבשי בגדי תפארתך עד כח
 אדרכמונים ריבוא / זה חיים עשה ייגילת

ונשמח בהו
בחרש השלישי לצאת בני ישראל
 מעבוד קשה לחפשי כהגלל
 מלכנו המלך יי / באותות וכמופתים על
 הנרב וסיני / מיום ברוא אלהים עולם ושיר
 בעיני עשהו / יש צפון על תהולא היר
 כיום ההוא / ולא יהאחר כמוהו יום המטיר
 השם עלינו הטובות והכרכות / נתנה תורה
 ונתחדשו הלכות / משפטי צדיק למכירתה
 אשר יעשה אותם האדם וחי בהם / ולמתקם
 הרב המשילים צופים / להלב ונפת צופים
 ולזה בני ישראל הנמצאים / יהמו ערב
 עצרת כדוכים ולבאים / יהגו אך נכאים

יז א 17 א
 אש

ובת גם מחר ליהודים לעשות כדת היום /
 כי כדאי הוא החדש / להוסיף בו מחול על
 הקדש / אף כי טוב כיום ההוא לזנק כאריה
 מן הכשן / לכבוד היהודים אשר בשושן /
 אשריך ישראל מי כמוך ומי לך דומת /
 לקיים מצות מחייב אנשי לבסומי / ובערב
 הפסח / בני זמני אבירי הלב וחזקי המצח /
 ראיתם ביותר מרקוקים וזוזרים / לעשות
 סריקין המצורין ומצח עשירית לחללים
 ונשברים / וכדי שישאר כאינו והכשי כעיסה
 שגילושה בין נשמך ורבש / ואן איש מהם
 יתחזק ויתאמץ / אם האשרה שוהה עליהם
 עד שתחמץ / ומצות הגעלה / מדרגלת
 יורדת ואינה עולה / והלכות פסח בפסח /
 כמעט בשכחו נצח

ובארבעה עשר בין הערבי / מועד
 צאתנו מצרים / נערי
 בני ישראל מערכה מול מערכה / טחנו ברחים
 או רכו במדוכה לעשות חרוטת מקובץ
 מכמה מינים / זכר לטיט רעמסס ולחומר
 ולבנים / כל אחד מצפה וחוכה מתי ישלם
 תקונו לקהוי ולסמוכיה / יורו עליו בשמים
 ראש כדו שיהיר נערך / ותכלין שיקנו
 מתגרי הרך / ואחר אשר מזה נחו ושקטו /
 שטו העם ולקטו / הגנות קרובו ורחוקות /
 העשבים וירקות / זה יבקש החזרת ועולשין
 יחפש / וזה יתור אחר הכרפס / זה יחפון
 ירקא מעליותא / וזה מהדר אמירתא / וזה
 יסתפק אם יחסר כתקון רבינא / בתמכא
 ובחר חבינא / כיום ההוא כל איש שורר
 בכיתו יתן קולו ממעונתו ואמ אל אשתו /
 זריוותך הרב כיום הראיני לבקש שלח חלב
 ומריא / וצאן השמאלי הימיני אל לעזי
 טכחא דשמיני ואתה בנישמע בקולי בנפש
 חפצה וברצון / לך נא אל הצאן / וכדת
 לנו שח לבית שח כשבי / וגוי עזים טובי

איש כחוקת הדין לאסוף דבש וחלב ואשר
אין לו במשכן את כליו בעד חריצי חלב
וקמה סלת ולבנון אין די בעד לשרפר
מאכלת עד אשר יאפו לחם משונה מעשה
רשת כעבין ולחמניות ועליהן דבש
והדרכניות פת הבאר בכסנין רקועי
פחים מעשר עבות וסלמות שאינן של
עלית סלם מוצב ארצה וראשו מגיע
השמימה לשאול תחתיה וטעמם כזה
שסלם כמו סיני בנימטריא גם אמרו בעלי
משל וחידה שמספר תלין רמז אל דבש
חלב קמה דסמדיא והאחד העורף יפטר
לאכול מהן שכוע והותר כן היום מנהג בני
אומתינו ביום מתן תורתנו מלבד שאר
מעדנים ומגדים המנהג במנהג שאר
המועדים ההיתה כזאת אומה אין מעשיה
כקטורת מדוקקים כשיש אם למקרא
ולמסורת דקדוקים ולא להתענאה כהון
שבחים בקיימם המצות העוכר דרך הפה
כעל כל הון ולהח החליפו דברות אש
זיקוקין דבור כמנחת מרחת מעשר
חביתין מאפה תנור הפכו דברי אהי חיים
בעד זובחי זוללים מאכל לעם לעיים
והלכות עצרת בעצרת אחת מהנה אינה
נזכרת זולתי קריאת האזהרות בכית
התפלה כשנגמרו עמדו קוראיהן נעור
זרק כאשר כתלה נפלאתי מאד אם
לצוות על אלה כוון אלהינו כששה לחדש
מדוע הופיע מהר פארן ואתה מרכבות
קודש אם להזחירני לאכול ממתוק ומשמן
בראה כבאותו הפרק וכאותו הזמן מאי
בעי בשעיר ומאי בעי בתומן אלה מועדי
י בני ישראל הם החמירו על עצמם לעכרם
ולשמרם הרבה מדוקקין יותר ממר
שנצטוו בתורת משה בן עמרם מלבד
שבתות כל האזרח בישראל יודע ותיק

יכבדם כראוי לאכול לשבעה ולמכסר
עתיק מצות וקלי עד בלי די עוף כנף
וחיתו שדי וכל כבודת כנשים לאשפר
ואשישה מוכרת מפה של ראשה כי יחסר
לה חמרא לקדושה אכולא סעודתא בליל
התקדש חג והיה כיום זה מהר אכולא
שירותא מצוה מן המוכרח לשמח ללב
להצחיל פנים לתת עורם מעליהם צח
אדום שש בגוונים ואולם מצות עונרה
שיום בה בין כחול בין כשבת כדי שלא
יבטל הדמות ולא ישבת גם ביום יאפילו
בטלית בעד אור הצהר אפלה מנודח לא
ערפלי שחר זה הכלל קבלו עליהם ישראל
כל הזמרי טיילים במצות עונרה וקולי
תלמידי חכמים כקרא בתורה כתשעה
באב וכל השנה כן דרך כל היהודים מועד
ושבת בכל מושבותיהם רובם מנהגים
חדשים מקרוב באו לא שערום אבותיהם
ככה יאכלו בני ישראל את לחמם בחגים
ובמועדים לחם עוני יבש נקודים על הר
ציון ששם ממעטין בשמחה ולזכרו הרדי
כמדומה לי לא נאמר על זה מנהגן של
ישראל תורה היא ומשנת חסידים
כמה מעלות טובות מצאו בני זמננו
אחרי האבות כמה יתרונות
מהוגנים חדשו והאחרונים לא שמעום
שכבר לא נודעו לפני כתות כתות חלוקין
במנהג ובמדה מדרגות מתחלפות שנין
דא מן דא יש מהן יתן קולו לפני חילו
כי יעשר וכי יקום חילו כבלי דעת מלין
יכבד כי מצאח ידו כביר דאשו לעב יגיע
חג שמי תהליך וכל היום תדיר בחשבונו
שלמה לך וכי ישב לבו בשבתו עם שכניו
יספר לחם את כבוד עשרו וקניניו קול
שאון מעיד על נכסיו שהם מצליחים קרוב
לעיר ואתו בבית כסף והרב וכלי חמודות
בתי

בתי מדות מגדלי עופל ומצודות / נחלרר
 בלא מצרים ושדות / והיה האיש חווא עני
 בדעת ובמרמה / ידוש שכמו ויזוק כאף
 ובחמרה / בהתאסף ראשי עם יענה עזות
 במקלהות ורכבות ישיח דברים / כנגד
 נברים / ישיח רגזות / יתחכם לבלע צדיק
 ממנו ולבזות / ואמר אני ואפסי עוד הן
 והלאו אקבענו חוכה / בכח ידי עשיתי זאת
 העירר שנת ישכר אני שמרתי שלא
 נתקעקה ורכה העזובה / אנא עבדי לה
 למתא דלא הרבה / בשעת הסכנה כעת
 צר / דאזילנא ופלחנא בי קסר / כאבן חן
 בכסף אשקול / והכסף יענה את הכל / ומי
 זה בלעדי אל לכו ערב / פניו ילכו בקרב /
 האשר אין לו כסף ידחה את הגזרה / ואם
 אשר אין ידו משנת יכנס בעובי הקורה /
 על כן יאמרו קרמוניו המפוארים / פני
 הארץ אלו העשירים / משתבחים בכשרון
 המעשי / אומרים הרבה ואפילו מעט אינם
 עושים / הקשבתו ואשמע גוומות ידברו /
 ואם עיני עניים אליהם ישכרו / תכלינה
 גמנם אכר מנחס / יתום לא יעזרו וסעד
 אל מנה לא יבא אליהם / המה ישבעו שובע
 שמהות / והעניים והאביונים יגון ואבחות /
 ותנדבו לגבאי צדקה מעט ועושים פחות /
 לא יבאו בית מרזח אבלים לא ינחמו אכזרי
 המה ולא ירחמו / ככדים לתת אבל לשלול
 ולגזול מנשרים קלו ומצבי / משקל שקלי
 מיחבל לא יחבי / מכנים אורחים ועניים
 מרווי יביא בית / הכל סג חרב בית הנדיב
 ועלה שמר ושית / ואם לפרקים רחוקים /
 או מפני מעשים ומציקים / תסמכם רוח
 נדיבה / לא יעשו לשם שמים רק להחזיק
 להם טוב / עוד מעט ואינב קעטן מארוכה /
 סוף דבר מתנתם מעוטה וחרפתם מרוכה /
 ויש שיתפאר באבנות וביחס / ואולי

בר אורוין ובר אבהן יאה ויאה / הם רבים
עתה באומתנו נגועים כזה החולי מכמר
שנים / יותר משאר חוליים רעים ונאמנים /
זו כחם כל אחד במקום אסופות מר צורח /
שכסא יחסו כשמש מאיר זורח / גבוה מעל
גבוה למעלה מגלגל הירח / וזה ממעל
לככבי אל ירימנו את אשר ישנוכאן ואשר
איננו / כלם כאחד מרגלא בפומיהו שומה
בפיהם / להכריז מעלת אבותיהם / ועל
האמת כלתי מעשי המנין / ערו יסוד היהם
והרום הכנין / לא נשאר להם מנימוסיו
רושם וקנין / אין בהם עושר כפי המוטל
עליו / כל אחד מתנכר במעלליו / כדבעי
למעבד לא עבד / לא נשאר להם כי אם
השם לבד / מלכותא קשיעא גוי כרתים /
בעודים ורקים ומעשיהם פחותים / נפלה
אדרתם ועניפם הוסר / לא נמצא כס דבר
שוב לא חכמה ולא מוסר / לא ימצא כס
יעצור בעמו יגודר פרץ / מתו החשובים
ונשארו הרוקי שנחשבו לנכלי הרס / מרוחקי
כנדה שבאים מן השרץ / שתו בשמים פיהם
ולשונם תהלך בארץ /

דושי שיתפאר בעמק שכלו / ואל בינתו
ישען להשתדר בתוך אהלו / כי
חלק לו השם בינה רק היא יחידה לו / חלקו
מכל עמלו / ינופף וידו במעש תחבולות
יקנה להגדיל בארץ חכלו / ואמנם כדבר
גבורות חכמות ותורות / לא נתפתחו עיניו
ולא ראה מאורות בספר וספור וספר / לא
בנה בנין וכאורו לא חפר לא חטיד נפשו
בהם ולא חלה בס ימים / לתורה ולתעודה
כעוללים לא ראו אור כנפל אשת כאישות
כריאה שאין לה עינים / והיה כדאותו כי
לפי סברתו / דעת ותבונה סובבים אותו /
סתכל בדבריו הנעימים כהסתכל הטווס
בנוצתו / יעיר על עצמו פקחות גדולה

מגור ואתיאל / ושהוא חכם מדניאל / אלץ
ירצה להחריב הנושב ולישב ארצות / לא
יבצר דבר מכל אשר יזול לעשות / מכינתו
יאבד נסים שבים / ועצה השדה כתם פרח
יתנו פרים / יאמר ששכלו הרק כהעדר
מעטה / עייל בקופא דמחשא / מציץ מן
החרכים / מה שלף יראה חכרו בחולונות
רחבים וארוכים / לא יבוש להשתכח בתוך
קהל ועדה / לאמר מי יועידיני להבין משל
וחידה / הנה אתי שכל קולע אל השערה
ולא יחשיא / הנה נא לי משער חזק ינה
שביבו / וכל אשר אדבר בא יבא / לשאוב
מים איני צריך להתכונן / מכור שמימי
עמוקים וצונן / ואצלי דבר נקל והכל /
לספק משיחה במשיחה והכל כחבל / דעתי
הצלחה / צוללת כמו אבן במעמקים
במצולה / ומעלה מקרקע הים פנינו / מנעת
ומשגת תכלית העיניים / וכאשר תאבד
עצה מכנים / הנני בלם ספק ושמא ואולי
מהדרנא לה מפלפולא בתתי לקרות כי
תקראנה מגמתי ועשתונתי / מחונא
חריפותי / כשלבי יחפוץ ויאבה / לא ינוס
לינס בכל פעל גאוח / מצודתי פרושא
ועידינא נשבי / על דרך נכון אגורהו
בחרמי וצידנא טבי / ועתה מה לי פת
לחכמי העיון המתנשאי / ומה חפצי לחבל
נכאים / ותנאים ואמוראים / ורכס ככלם
יתרונם מגרעת / מזוהמים וחסרי הדעת /
ולכלכל מהלך ומכוכר אין עצר ואין
תכונה / יקראו בחנם / כיום צר סר כחם
עורם ומגנס / לתת עצה לדבר כאבן ידמו
נמשלו כהאמו נדמו רבו כמו רבו בזמננו /
חכמים בעיניהם כאלה ישימיו באזננו /
לא יחשו לילה ימים / להגיד כמה המצ
חכמים בערמם / והיאך שכלם כגהלי אש
וכלהכ / ובתבונתם מחצור רחב / חרעת

גורלם

בזרלם מנת מדם / וכן תמיד יורו חצי
 סכלותם צגורם / נמנו וגמרו כי להם לברם
 נתנה הארץ למשלה ולשמרה / ובלעדיהם
 למוקש בקריבה כחזרא / נגבכא דעמרא
 וחאמת על זה כדברי שלמה מקשו
 ימצאנו / ראית איש חכם בעיניו תקורר
 לכסיל ממנו /

דוש שיתפאר שהוא איש אמונים /
 ירא לאקים וסר מרע בכל העניני /
 ואם יחליפו משכרתו עשרת מוני / בצדקתו
 אחז לא ירפינה יחזיק בתמתו / מפני שומי
 שקלקלו לא יאכר אמונתו / כאזני בני
 חלדו יקרא איש חסדו / שלא חמד ממון
 חברו את שורו ואת שדהו / ולא שלח ידו
 במלאכת רעהו / מעולם לא עלה על
 דעתו / לנגוע בפקדון אשר הפקד אתו /
 כל יודעו ומכירו יאמת ויורה דיהבין ליה
 עסקא המפקיד בידו אצלו לאין / לרדקדק
 אם הוא מרוד או מנוי או דבר הסמוי מן
 העין / לא ילך רכילו ולא יחוש / ולקחת
 שחר לא יטה לקול מלחש / בשכניו לא
 יתן דופי / ולא כיתחת יופי / האיש הזה
 לא תשמע אליו כי אין בו אמונה / נהפך
 הוא לא ישבע כסף אפילו מנזא דרחמנא /
 המתחסר בגזל אצבע קטנה לא יושיט /
 בגדי ערומים יפשיט / ואשר תקוה ממנו
 עשות משפט בעת הדין יחדך / כולו עושה
 שקר ועכיד תוך תוך / והמתנצל על
 הפקדון / שלא נגע בו בשגגה או בזדון /
 לא יעצור ממון חברו ולא יעשה לו אשם /
 ציד בפיו אין בעל הבית יכול להוציא כליו
 משם / אשר מח מוך בשחר נוער כפיו /
 אוטם אזנו ועועם עפעפיו / כחנהו נא
 בזאת אם תאבה מרודו והכא מרודו והכא /
 חדר בחדר להחכ / אזי יטה כלפי חסד יכריע
 מאונדך לכף זכות / ובעל ריבך יקבר בלאן

בכות / וקצת מאלו הצבועים במעשה
 רמיות / גונבים דעת הבריות / מתפללים
 ביחידות או ביחד / כרתת בזיע כאימה
 ופחד / ואולי יניח תפילין בתפלתו / וגדלו
 על כנפי כסותו / ומזוזות על פתחי ביתו /
 הותרק מאלה הרחקה יתירה / אל יפתוך
 בתחנון ועתרה / הכושטם סופו ימם
 וימק / מעשהם מעשה און תחת בשם
 מק / יש מתפלל בענוה / חפלתו תועבה /
 יש שיעתר אל יי מתוך כבוד ראש / מרודת
 פתנים בקרבו לענה ורוש / יש זרוע רשעת
 תפלין בזרועו / וקרפתא דמנח תפלי
 כראשו נגעו / ויש שמניח מזוזת בפתחו
 ולפתח חטאת רוכץ / מרכה לא לו ועל יד
 קוכץ / ויש מניח ציצית בכנפות ערו עדים /
 בכנפיו נמצאו דם נפשות אביונים נקיים /
 ויש שילך שחור ועינווה בארעא משיפמי /
 וכל חוליות השדרה יתפקקו מכף כיפיי /
 בקרבו ישים ארכו / ושכע תועבות בלבו /
דוש שיתפאר שהשגתו גדולה ועצום
 לכו ראה הרכרז חכמה ברה יאר
 כאור נוגה ופניו כפני חמה / כי השיגה ירו
 מספרי העיון לקטף מלילות / כנקף זית
 בעוללו / יחשב שיכנה עליה עיר ומגדלו /
 וקבע תחומין ויצב גבולות / בהכישו בדילוג
 לעתות הפנאי שטה אחת הנה ואחת הנה /
 זיח דעתו עליו יתן כל בשר תרתנה /
 יתפלא בעצמו וישתאה / לאמר כמה בזמן
 קרוב חכמתי אני בעשיתי חכימא דיהודאי /
 בפישתא ופלאגא יחליט בלבבו כל רז לא
 אנס ליה וכל תעלומה יש לו עסק בנסתרו
 בכל פרשה סתומה / יודע פשר דבר אי בעו
 מיניה כל חללי עלמא / במעט כללים
 מחכמת המספר בלי ידיעת שרשיה ופריס /
 למנות עפר האר / אצלו שירי וקיס / ולשער
 כמרי טפין יש בים ואם בחכמת השיעור
 יקרא

יקרא יום או יומים / בעצמו ישער למדוד
בשעלו מים / וכל בשליש רחבי ארץ ובזרת
יתכן שמים / ואם כחכמת ההניון / ילמד
דף אחד ועם מה שכנליון / ישמע בהרץ קולו
באזני העמים / דרכי הדיבור למותי כאחד
החכמים / הכנתי אופני והשעאה ומחשכו
ערומים / אאמץ על לאוהן ועל הן לאו
כמה פעמים / אדע לטהר את השרץ משלש
מאות טעמים ובהקשים מכוונים / אומר
על טמא טהור ואסביר לו פנים / ואם
בחכמת הטבע ארוכה מארץ מדה / יתקרב
מעט לצדה / כטפח הסמוך לפתח / יחשב
שלקח לעצמו מנר / יפרי ירך וכתף וכל
בתח / לא יבצר ממנו מזמה / להכיר טבעי
דחיו וצמח האדמה / יאמר כאן מקום שמיר
ושית / בלא קנח זה לית / ומזכות נפשו
הנקיה / ידבר על ההבמה והחיון / ולפי
שנבקה אותה מן הסיגים / ידבר על העורף
ועל הרמש ועל הרגים / ולא בעלמו ממנו
חירות ומשלים / כשיחת שדים ושיחת
דקלים / ואם בחכמת האלהות / יקח מעט
פנאי ושהות / יתן ערבון ויד ישית שהוא
יודע שעורו של יוצר כראשית / ספר שעור
קומה וספר יצירה / נקל אצלו כספר בן
סירא / יאמר טיבין כחשמאל / אם הוא
כגוב גוכי או כחנמל / או שעורו כשעור
גמל / לא ירא שיטרפהו בלה אש אוכלה
או תאכלהו אשו הגדולה / יורש בשרפים
ואראלים ומלאכים קלים / יגיד כוראת /
על אלה הצנאות / ועל אל אלים ידבר
נפלאות / יש לו סודות צפונים / כמה
למעלה ומה למטה ומה לפני / יאמץ
שדבריו על קדש וצבא אמרות טהורות הן
הן המרכבה / ראיתי באלה בקבצו הספרים
צוח ככורכי וקולו ידים / צוהל וצוח כקול
הסירים / נוער כאחד החמורי / נוכח ככלבי

העדרים / כמה מרבה ספרים / שלא הרבה
הכמה מוסף חכורי / הוסיף מכאוב הכשת
והכלימה / ויותר רע מכל זה בראותי כמה
אנשים / תועים ומשכשים / סתרים יבינו
סירותיה נידו ערשי / עד שישיכילו בדברים
החלושים / יחברו חבורים ופרושים /
בדברים יקרים עמוקי וקשים / ומאן שעם
כל לא המינים המשונים / מעשיו מכווערים
ומגונים / בדם עזבו פעמיו ירחץ / מהקריב
המודינת לעיני אחיו על כבוד קונו לא חס /
עושה מעשה זמה ומבקש שכר כפנחס /
אלא הם ממקרי החולי הנאמן / אין אחריו
בקרבנו חולי ממת כמהו בזמן / השחית
אמתו והחריב ביתו / נתפשט בגלות
מאלה / נפצה הארץ בודעזעה ובזולה /
שרה תיכלה בכלח / מזה נתחדשו בקרבנו
בלבול הרעות והאמונו הרעות / לתעלולים
קוצצים כנטיעו / נתנו סביב לבית ההכמה
מגרעות / עד כי כל מהוה ומחוו / דעת
בפני עצמו יאחז / זה תמים עם אלהיו
באמונה פשוטה מבלי עמק והרפיות זה
יגשום בתומו הרר יטפל בקבלה ורר
בפילוסופיא / וכל אחד אומר על חבירו
דרך שמציה וגנות / חוששני לו מחשאת
שמה נזרקה בו מינות לא כעזרי צורו ולא
חלקי כחלקו / בכפירותיו מעמיד ועמו
נמוקי / וכמה ספרי מיגים בושדים מחיקו /
כללו של דבר מרוב עתינו / כמספר ערינו
היו אלהינו / ולא באנו הלום ולא הגענו
לכאן / אלא מפני פורצים והורסים שלא
שמשו כל צרכן / העמיקו חפרו שיחין
שוחות בארות חמר / ואני ירא פן יששך
הענין כן בתליח ובמשמר / איש באלהו
יכתולל ויתאמר / עד שיבא אלהיו ויאמר /
יש שיתפאר בחכמת הרפואה / ספר
על עצמו לעשות נפלאות / וכי

הי תלמיך פתחי כרתיך רכש

סח

ירצו / זבח לא ירפצו / ככל היוצא מפיו
 יעשו / מה שגמר אומר / ימודו בעומר /
 והרפא אחר שמעות משך והכל בכיסו
 שם / יקרא אל הכסם / לאמר כתוב זאת
 זכרון כספר / קח לך סמים נטף ושחלת
 הבאים מארץ חפר / ושוקת הדק כעפר
 ואפר / תערב עמהם קמוש והוח / ועפר
 תיחוח / שרף ערלה ושרש רתמים / עלי
 זית ודם צפורת כרמים / קליפות צנונות /
 ומיץ חלב מעשר אתונות / פרח שושן וזרע
 מרעים ואבק לשון הרע / לא תוסיף על
 אלה ולא תגרע / תרדן לרפואה זרע
 וירק / ותשים הכל במזרק / תחבר אליהם
 שבוש הסכרא / ומעט קול הכרה ותעביר
 הכל בכברה / בד בכר יהיה / בטחוני
 בקוני בזאת ההרכבה מחולי זה היה יזיה
 עשה ממנו רטיח / והניחה לו כנגד הלב
 מקום שהנשמה תליח / מיד יכור כאבו
 ועין בעין תחזה / למחר יהיה האות הזה /
 והמרקחת שעשיתי לצידי מלביבדתי /
 אני היום ילדתי / זה תארו קח אוזב וזן
 ואזוב כחלי / שיש בו סגולה לכל חולי /
 שרוך המנעל / וטן של שועל / יתירות
 האהל / וכתא כנרא / מכל אחד אגודה /
 מיץ אבן שיש / וצפרי ליש / ראש שכולת /
 וחלב תרנגולת / עצי הכלוב / ודרלון
 ודרלוב / ומסמר הצלוב / אבוב רעיא /
 זרקא תביר ונעיא / כמו שכתוב בכפר
 שגבו חזקיה / מכל אחד אוקיא / קלפי
 דמונים / ועוקצי תאנים / אבן תקומה /
 ודמדומי חמה / ברק חנית וסלע שעל גבי
 הצנית / קצח וכמון / ומי דימון / מכל אחד
 דרכמון / קלוף חיורדי על חוטרא / צל
 רפנות ענן כקר זקא דבתר מטרא / מכל
 אחד חצי ליטרא / הדק היטב הסמנים
 הקשי מפח ומפח / וערב בהם דבש צירעיה
 שהוסר

עמו סודות כקירות לבו הרותים / להחזיר
 נשמות לפגרים מתים / יאמר יש לי ספר
 דפואות הגנוז / וספרי אפוקראט וגלאיוס /
 וספרי שאר החכמים וסודותיהם / הבאים
 אחריה / הכל בחרדי הבינותי והכל קראתי
 והבינותי / כמה מלאכות נערכות / עשיתי
 בזמן / ימה וקדמה צפון ותימן / רפאתי
 אנשים משחין חזקיה וצרעת בעמן / ואותו
 חמוזיף מכל אלה יתום ואלמן / והמוק
 הסכלים בראותם טבעתו בידו / ועליו בנד
 ארגמן / יחשכוהו רופא מומחה וכאמן /
 יאמרו שארכע עשרה שנה נטמן / בבית
 עבר הגלעדי ראש רפאי גלעד / מפרי
 שפתיו לכב אנוש יסעד / הרבה למד
 מרכותיו והכמה גדולה קנה מפליא לעשו
 אחר היאוש כמה שאין בו תקנה / אף כי
 אותו החולה נוטח למות חולה שיש בו
 סכנה / סכנת עלוקת הכיב דיגרי זחב
 תגר את המגבר שמעו עמים כמה יתנהג
 זה כאמונה / במלאכתו / כשיקרב לחולה
 ביום מפלתו / יאמר שהוא מסוכן מורסא
 גדולה במוח תחת גלגלתו / בינותי יפח
 ענינו מתוך דפקי הידים / ועביש של מימי
 רגלים / אותותינו אותות ידועים לא
 מאתמול ומאמש / ברור לי הדבר כשמש /
 ואתר הכו לי שכרי המשים כסף אם לא
 זאדעה מה חדל אני / מה אני בשכר אתם
 גם אתם כילא כחנם מלכודי הורני / עשו
 אתם ראשונה פרעון חשוב והנשאר אחר
 אשר לבריאותו ישוב / בזאת אאות לכם
 להתעסק בו / אשיכבו רענן כאכוי והסירותי
 מהלה מקרבו / כללו של דבר אין לי בשת
 לבקש שכר גדול על המשקרה ועל
 החחבושת / בחלקיקות יבטיח לעשות
 מרקחת / להתין המורסא ולהסיר הקדחת /
 וזעעניים גואלי החולה אשר ברפואתו /

שחוסר קצפו / עשה ממנו מרקחת מופלא
כמו שתוכל / והבאת לחולה ואכל / ואיש
אשר ירקח כמוהו לאכלה / לא ידע שכול
ולא מליף תיכלא / ואולם המשקה אשר
בו מכל דע יגכה / גרוגרות וצמוקים /
מהרצניהם מנוקים / עיסם רמוני ברן
וקלפותיו / ועלי כרוב ורביא כדי שירבו
זכויותיו / הלכ המנעול ודמו / ודגים
קטנים שבים שעשה שלמה / לגלגות
הבאות מארץ תימא / יותרת הככר ומוריגי
בהמה / מכל אה חלק כחלק / ושוה בשוה /
ותכשל הכל עד שיהיה מעט עבה / ישתח
אותו כערב מזוג במי אפסים מי שחו /
מריחם יפריח שרה ישגה אהו / ויתן אחריו
שינה לעיניו / וישוב לפנות בקר לאיתנו /
זהיה ככלות הרופא דבריו ותחכולותיו
ושקריו / ישוב לביתו שמה ישתה ויאכל /
והאנשים קרובי החולרה ימהרו אל בית
הרוכל / להביא הרפואות / וכל אותן
הנוסחאות / ולתועלת אשר יקוו / יעשו כל
מה שנעשו / כלב יחשבו / ביד יקחו / לא
יעברו ממנותיו ולא ישכחו / כל אהד ואהד
בזריות יעבדו / ועם כל זה בהצי הלילה
המות תתפשו / רוח עברה בו ואיניו /
והרופא על זרע לא יקפיד מאהר שנפרע
לא יכבה לו וקרע לא יקרע / לא יעשה על
שפם וראשו לא יפרע / לא יבהג אבלות כל
שבעה ולא שלשים / אף על פי שלקה
ממונו קודם כל היורשים / כן דרך רופאי
זמננו עיניה בממון ולא יחשו למה שיהיה /
אם ימות גבר היחיה / לא יחושו אם כלא
עתם ימותו כמה עניים / ואם תהיה נפשם
צדורה בצרור נקוב או בצרור החיים / ורעח
מזאת יצעק חסם זה המזויף על הקרובים
והיודים / לאמר אתם המיתם את האיש
בדברים מתנגדים / אותו ובידכם שויתי /

ואתם מריתם פי ככל אשר צויתי / כלכם
פשעתם כי בשומכם מצוית לאין / ותשקו
את החולה יין / סוף דבר כלם טופלי שקר
רופאי אליל יי לא יראו / ויהם דמילאנו /
על כן אמרתי רבותינו הקדושים לא אמרו
בחנם / טוב שברופאים לגיחנם /
דוש שיתפאר בחכמת האצטגנינות /
הוברי שמים אלו נוטלי עונות
לטובה ולפרענות / וקסמים כידם לקנות
סוורה ולהקים חנות / ועל התינוק ללמדו
ספר וללמדו אומנות / שאל בתרפי דברו
און אפוד כדי יגיש לבנות בית ולישא אשה
וללכת ארץ אשר לא במסכנות / בכוכבי
השמים ובכסליהם יחכמו / ובמזלות כי
יפלו מעגלות גברו חיל וקמו / מאותות
השמים יחתו ולצבא המרום יודו / על
פיהם יחנו כלכתם ילכו ובעבדם יעמדו /
בלעדיהם לא ירימו ידים ורגלים לא ישיבו
ולא יזידו / יצחו רון ויאמרו שירה בהיות
רגליהם רגל ישרה / יורידו לארץ ראשם
ילכו קדורנית כי יסנו בלכתם ופניהם
אחורנית / תארם חשך משחור / אם
כוכביהם יסונו נזורו אהור / תפול עליהם
אימה / אם הפרה הלכנה ובושה חממה /
ואצלם פנה גדולה וזי בני ומזוני המנוחה
והנחלה / לא זכותא תליא מלתא אלא
במזלא / ואשר בכר שוע לפני גדל / לפי
שיש לו מזל מלמעלה / מכרה אותו פצעו
אוהב ואומר לו גדל / וכן בהתהפך צלחת
העשיר שצחקת לו השעה / וירד גאון עוה
מהר אל בקעה / מכלתי סכה ידועה /
משמים נלחמו מרוז וסיעתו כוכבא הויה
כוכב ששמו רעה / הוא ורעיו נכבו ממנו
ולא הרגיש איכא גנבי בקיעא / כן יסד
בורא שמים ונוטיהם סדר בראשית לא
יביש לא פכין סדרא / כן דרך הקות
שמים

כפן וחיו וקצף / רעב גדול עד שיזזה ראש
 חמור כשמגים כסף / הפך הדברים בר
 ולחס ומזון הרבה מאד / כשלל וכבוד
 שבע גדול סאה סלת בשקל אוזא אוזא /
 אם כה יאמ' שנה זו ימלאו הגרנות כר ומיני
 מזונות ירכיון / גם זה להפך שנת בצורת
 התכואה תרקב האדמה תשם תזעק מאין
 מים תלמיה יככיון / אם כה יאמר שנה
 זו גשומה והלחות גובר / גשם מטר וגשם
 מטרת שוטף עבר / יתחזק כזה יתן יז
 ככסף וכשטר / ותהי להפך חי י' אם יהיה
 בשנים האלה טל ומטר ואם כה יאמר שנה
 זו שחונה ומנעו רכיבים לא תראו גשם לא
 ברק ולא רעם טעה בחשבונו תשחת הארץ
 מפני המון מים ביום זעם / אם כה יאמר על
 כל הארץ יהיה חורב יובש גדול ככל
 המיושב / נהפוך הוא טבעני ולא יבשני י'
 למבול ישב / אם כה יאמר שנה זו קור חזק
 הגשם והשלג ורוח סער תבקע / כי מצאתי
 עש כעוס וכסיל כתעבר ומזל כימה שוקע /
 בלשונו יכזב וכולי עלמא עדים / לא נהיתח
 כשנרר הזאת הזמן ערב והנרר העת עת
 דודים / ואם כה יאמר שנה זו העת ילך אט
 ושקט האוויר וימוז הזמן / שקר בפיו רוח
 סועה ממנה קפאו תהומות ועוברים כמעני
 אמן / אם כה יאמ' שנה זו לפי מה שנחשתני
 בגביע שלי וראיתי במחזה / מן שמיא
 שלמא כולה תופש הקשת הפגיון והרמח
 משמן כשרו ירוח ראיתי זאב ערבות וטלה
 ירעו באחד ראשו של זה בצד זנבו של זה /
 ישליו אהלים נקיץ ובהרף כנקר ובערב /
 ולא ישא גוי חרב / הכל ינחם באותה טעה
 חרב איש באחיו הכידון והשלחי / בת קמה
 באמה בן ינבל אב הם בהם האחים באחים /
 את זה לעומת זה בחנית ובמקל יד בחרבות
 וברמחים / כי כה יהיה בקרב הארץ בתוך
 יח א 18 i העמי'

שמים מני שית משטרם בארץ וקיעא
 חכי הדרא / יש מאלו שידקרק בהיל שבתאי
 במכון שבתו / להיו כל הנעשה יפה בעתו /
 ויכוין עדנא דקאי צדק במזרח / נחש ינחש
 בו יצץ ציץ ומטהו יפרח / ובשעתא דלא
 קאי מאדים ביוזרה משום פורסא דדמא
 וכל זה איננו טוה / יצריח אף ריע / בחיות
 השמש בחצי השמי' וחמה באמצע הרקיע /
 על גנה כי יגיה אורו יצהיל פנים / כי דרך
 כוכב מפאת קדמה יחליף כח הרבה אובי /
 וכלכת ירח יקר ברוב עולם / מי הקשרה
 אליו ושלם / ויש מאלו שירגילו בתחלת
 עסקיו / לכוין מצבי הרקיע קו לקו / יביט
 אל המזל הצומח / ואם הוא מזל טוב טב
 גרא אז הוא עליו ושמח / ואם בעליו עמו /
 ישמח כשכחו וקומו / ואם יקרה ויוזמן /
 שתהיינר ארבע היתרות תקועות במקום
 באמן / יבוס נפת ויטעם כל מר מתוק ממן /
 וכי ימצא שליט חשלה וגוהר היופי במקום
 באה אין בו דופי בעורו בכפו יבלענו גומכו
 עם השופי / גם לא בחזיונם תעו ובמשפטיה
 טעו כמה מאלו / ישוטטו לבקש צרכיהם
 בצו ונעו / ואעידה לי עדים נאמנים / כי
 לעולם לא ראיתי ובריהם מכוונים / אם
 כה יאמר הרואה בנער היולד שיצליח דרכו
 וכן מאה ימות / כוכב מבטו ינהלנו לאטו /
 ינהגנו עלמות / הכל יפצה פיהו שנותיו
 תקצרנה השנה השנית לא יחז / עתה
 דאו היכן טובתו של זה / היכן אריכות ימיו
 של זה / ואם אמר יאמר בנער כחציר ימיו
 וכלם מכאובים / מעט ורעים / אחריתו כצל
 וזיה רעה תאכלהו יטרפחו זאבים / נחשב
 הוא כאותם שלא נולדו או לא היו / כחש
 לבו כימי העץ ימיו דשנים ורעננים יהיו /
 ואלם בפרקי השנה / אין בפיהו נכונה אם
 כה יאמר שנה זו פירות ביוקר נפיש נפיש

העמי' כל כתף מרוטה וכל שמה מגוללה
בדמים / ואם כה יאמר שנה זו יתעוררו
מלחמות עד בלי די / מלך הנגב עם מלך
הצפון חיל פרעה וגם חיל פרס ומדי /
כביכול יתחדשו צרות ביהודים / כי ראיתי
ישראל בחיזוני נפוצים ושרודים / כל זה
איננו אז באותו שעה שלום בארץ איש
להלחם לא יחפץ ולא יואל / כה וכה השקט
ובטחה אין מהריר וירבו שמחות בישראל /
ויש מאלו בדרך אחרת תועים ומהילים /
לפי דעתם כחות השמים מהילים / יכוננו
עתים ידועים טובים וחזקים להביא תועלת
ולרחות נקים / מהם שעשה צורת לבנה
וצורת דרקון / לא שתא צמידתא וחולי
הזרקון / ויש ישעשר אלמי טהורים
לתחתונות / ותכנית ארי שואג לחולי
הכליות / דברים הללו אבק עבודה זרה /
בחזיק בם מביא תועבה אל ביתו ואלם
בעזרה / או להם כי נדרו מן האמת טועים
ומטעים / כל יגיעם ושרחם הכל המח מעשה
תעותועים / סברתם שנאה נפשי מאז
עמדתי על דעתי ומנדעי עלי יתוב / טענתי
אחת היא על כן אמרתי המשפט לאלהים
הוא אין עוד מלבדו כתיב /
ויש שיתפאר בחכמת דקדוק ומסורת /
יקוה ממנה מיי משכורת ובעשותו
לרוח משקל לחקור בין הבנין הכבד והקל /
כל היום מכיא וצופר / בעיון דק הדגוש
והרפה / האיתנים מוסרו / ומקור משחת
משלוח ידו / אין ממנו דבר נעלם / בסתרי
אותיות בכלם / יפטיר בשפה ירחיב פה /
בענין חסרי הפא / ומעולם לא יעצום עין /
כדבר עלולי הלמד והעין / עיניו כיונים
קרועים כפוף / כפלאות ההא הידיעה וויז
החפוף / יגל כחשיגו הפועלים הזרים /
ובילדי נכרים / ישפיק / ויתכונן כהא אם

היא כחה או עם מפיק / לא יטוהו ימנר
דיטוהו וישוי בסדר אותיות אהוי / ובטעמי
אותיות החך / והשפרה כנה בנין כנה אפיק
שפה ועייל שפה / וסוד אותיות אמתין / בא
אליו ברמות נבואת יש שפרשו על ידי
מלאך והכא תרגימו שיהו ושרתי / כיצא
ובכבוד יש לו סתר וחביון / ומחלמיש צור
יחזק באותיות הרפיון / ואם יסתכל ספרי
בן קמחי וכן גנאה / ילולי לילי וגוהוי גנא /
כמה ראיתי בודקקים עברים נצים / על
כלל גדול אמרו מקדמוני המליצי / בלדי
וצופר ואליהוא / בענין כגד כפת סמוך
ליהוא ומאלו שמתחכמי / בכל יום לקרות /
ולחבין ושום שכל לו המסורות / לו שסופרי
כתורה כמה אותיות / שעטנו גף ואתיות
תלויות / קרי וכתוב חסרות ויתרות / ויוציאו
מזה פירות ופירי פירות / וקצתם בעיניהם
חכמים / ולהם סודות סתומים / במקרא
אלו הטעמים / אני ראיתי מהלוקת גדולה
בענין קדמא ואלא וויב גדול עד שיהרם
בשפך / בענין שופר מהפך / ומהם אמרים
כי מעת משה ספרא רבא בישראל קביר /
לא נהיה סוד עמוק כמו לפני דרגא תביר /
וכן התחבר יתיב עם מקף / רמז אל ישב
ולבסוף הוקף / וטעם פשט וזקף קטן /
הלא הוא כמוס במגלת סתרים בתוך
הקישון / וסוד שני גרישין / בשלטה אין
דורשין / ויש תוקף גדול וממשלת / בטעם
תלשא ושלשלת / והיודע סתר מדרשא
ואתנחתא / ינגן בתושבחתא / וסוד פזר
רביע וזקא / מאיר על חד תדין כחז
ברקא / כמה מאלו ראיתי בזמני בחכמות
הללו חלוקים / בהנה לבדנה העמיקו
בפרטים ודקדוקים / ונבחו לפי דעתם
מאראלים ומצוקים / אעפ שלא ראואול
כמלאכה אחרת / חשובה ממנה ונבחרת /
ועל

ועל האמת אם בדברי הללו הערות טובות
 אין לזלזל בתורה בעבורם כי הם כקלפות
 וחמורה לככות / היא לכזה תרומם נכר
 תוליתנו קובמות / דקדוקי עשר וכבוד
 והללו בערכה דקדוקי עניות /
יוש שיתפאר בשרים ומליצות / בהם
 ירוץ גדות כל מעיניו כס בדעת
 ובמועצות / יתגאר ויתמר / במשלי חן
 בחמדות המאמר / אם חכו ממתקי ומדברו
 נאזה כחלי כתם כמן חמר / לעיני בני עמו
 ידים ראש יתיצב כחומה / כי ידבר בחידות
 ומשתעי בלשון חכמה לא יערכוהו שרידים
 וראשי משפחות / כי ימחר לדבר צחות /
 בכנותו בתים מחושבים תבנית היכל /
 כמדומה לו ישר אל מלאך ויוכל / כי ישקל
 במאזנים אמריו נועם ודברים ערבים יחשוב
 שיפל ארצה מן הצבא ומן החכבים / וכי
 יוציא מלבו מלים / כיו השיר טובה עלי
 תלי תלים / בהם לדעתו יבנה עולם מלא /
 עולם חדש ברוח פיו בעשה לבנות ולבטוע
 אשיותיו ממנו לא יפלא / בלשונו ייסדנו
 יצוב דלתי ברוח חן יסך לו את גגו ואת
 קירותיו / במעל מסולא מצופה כפז זהב
 ומרגניתא ותותיה / בזה יחשוב ימשך שמו
 הגדול אפשר ונפיש זכותיה / וזא שמיה
 רבא בעלמא דברא כרעותיה / על כן יזכה
 לעניו זכחי הבהכי וקשרת זרתי יקטר
 למלאכת קסתו / זה החולי המגונה המית
 לפניו רבים / הנוגעים בו לא וכולו נקיון
 כנשוכי נחשים ועקרבים גם היום בזכנו
 זה הנחפך כמדפכת זרים / מוכים כזה
 השגעון ותמהון לבכ אלא שנתמעטו מצד
 ונתרו מפוזרים / השכוש הזה טרדם מן
 העולם / כזה חקנין הפחות ננד פניהם
 בכונים אין על עפר משלם יודע אני מאלו
 שכל ימיו זרין וחרוץ / להריק חניכיו ולעז
 יח כ ii 18 ניגהו

עטו המונים המונים בעמק החרון מדעתו
 עליו הופיע רוח חקדש וחזון נפרץ / אם
 יפה יתכון לעשות חרץ / בלא יקוה להתנחל
 כסא כבוד וישתמש בתנא / חכמתו זה תאיר
 פניו יגהור נהוריה כשרנא / חלוד וטפוף ילך
 ירקק בפסיעותיו כחוצות עיר ברחובותיה
 עקב כעז גודל / כיונה נחפרה ככסף
 ואכרותיה / כי הפלא השם חדוש לו מליצת
 משונה מחכרותיה / ואם קן חמודות כדרכו
 יקרא / דברים לא שמעתן / אין כלם ברורים
 זורו ברית ובטהרה / לא כאותן שהורגלו
 בחמון מליצים וכהיגי בני ישראל ודלא
 כטופסי דשטרי / גאה גאה ואמר מי כמוני
 מורה / חכמי העיון לא זכו בעיני / והמלכי
 רבנן דאקרו מלכי לא עמדו לפניו כי יקבץ
 מאלו מליצות / נמרצות מגלת ספר בכתב
 רשום / חכמי ישראל בעיניו כקליפת השום /
 תמיד ידיו מלאות ממליצות / נאות אגודות
 פיתקין / שבכל הלילות כמה הוציא בשמן
 עד אשר אותם כרעונו התקין / בחוץ ירום
 ברחובות קריה / ואל על יקראם לפרסם
 מליצתו להראות העמים וחשרי את יפיה /
 ישמיע לאזניו מה שיוציא בפניו אקרא
 כייאוש ולאן אדעתא / ובעת קראו כאזני
 אנשים יהודים / יאמר בכל שעתא ושעתא /
 אל העומדים לפניו פנו אלי והשמו הלל
 תבינו כמה מעליא הא שמעתא / ויצהלו
 פניו / ואמר ברוכים אתם ליי / כי הכנותם
 עומק עיניו / ואם החרשי יחישו מפה ומפוח
 מרתח רתח ידבר אלימו באפו / ראו קראתי
 איכם לבקר בין טו לרע תבדילו ותפרישוני /
 ואתם תחרישוני / טעיתי במחשבתו וחזקתי
 על שכלכם / מלאכת תוכי ונקבי לא תכימי
 וחכמה מה לכם / כן מכהג האישי הזה ופעלתו
 אין להם אומנות אלא הוא / ועם כל זה
 גאותם וגאונם רחבה / ונסכרה אכירי לב
 יח כ ii 18 ניגהו

נינורו עליהם אמרתו חזי המעמקים ולא
בעמקו של הלכה כלו ימחה כמה שאינו
לא הכמה ולא מלאכה ומותרו לארך
דימים הכל בלתי הגלה והחפץ שוד להם
כי יצילו במים אדירים והעלו בדיחה הרם
דוש שיתפאר בחכמת התורה ממרקח
התלמוד תכשם ועל אפו ישים
קטורה שמשת בהותו דאביי ורבא שתא
דכשה עם הלכה את מתקה ואת תנוכתה
הטובה ואם יגדל כים עלה על כל אפיקוי
וישם את הים להרבה אלה ברוכיי המח
על קיומם ראוי להתפלל כזאת תהלה
המתהלל כו לנצח גוי קדוש וזויר הוא
אשר אמרנו בצלו נחיה תורה היא היינו
ואורך ימינו ומכירך ברוך וזכה בעולם
שכלו טוב ועולם שכלו ארוך אלא
שבועותינו בקצת חכמי תושירא ראיתי
שערוריה כנפץ אדרת צמחו אשכולות
ברורו לענה בסעיפיה פוריה קצת לומדיה
תולדוה שמוה לשמה עשאוה עטררר
וקרדוס לומדים שלא לשמה מהם אשר
ללמוד יגש ויקרב כדי שישב ראש על מנת
שיקרא רב לזוק מרה בסרבנים דלא
מקימי בחימנותא לדינא מזמין להו טסקא
דהומנותא ומהם ישבי אהלים תריסר
שני בכירי בהדרר ולשכות לא באו ללמוד
אלא לקפח בחלכות ומהם כשוד ישפוט
דכחזיר יורה שבר על כל דבור ודבור
שהוא מלמד וקורא לקבל פרס כסף
מלא מילי בדינרי ומהם דתני בעוקצין
תליסר מתיבתא עובר זמנו וישיתהו
בתה ומהם ברוע מעללם תנאים
מבלי עולם ומהם לקנתר לא ידום
ולא יחשה וכדינו עכיד דינא
לכפשיה יבום קמיו כשוט לשון יכס עד
החרמה בסלוא דלא מבע דמא ומהם

שלומד לפטור עצמו מן המס ועל המדויב
יצעק חכם לאמר הפשי אנכי תורה הרבה
למדתי וכל ימי בצל החכמה חמדתי
וישכתי עליתי במרום התור ולא אפחית
מתותי דרגא ואם שכנגדי חלוק עלי
להייבני הצי אכלה כו נשדי ביה נרגא
עבדה כאש יבא אנכי עבדה דבי נורא
אבא ולא יהיבנא כרגא ומהם
שמזיפים תלמודם בגלוי או בחסתר
ועושים תורת פלסתר אסור ומותר כשר
ופסול הרשום ביד כל נביא וחוה ישנו
את תפקידם וחליפו את של זה כזה ראינו
מאלה שיודעים את התורה כלה שואלין
אותו בכל מקום ומשיב ואפילו במסכתא
דכלה ויצא עליו קול המולה שחזר
מחזר כספקאשת איש לקמא ולהראות
פנים לטעתו נכנס ודוחק וכל זה למתן
בסתר ושחד בחיק כמהו רבים בהראות
חקקי און חוקקים וזממה חכמים מהוכחי
בישיבה מחזיקים ומהם דתני ומתני לת
ליה שיעורא וכולהו תנויי בכזוקים ויותר
רע מזאת המחללה בהמצא חכמינו בעיר
גדולה שם קהל גדול כאחד מערי
הממלכה ואינם נוחים זה לזה כהלכה מח
שזת מגלה זה במסתיר ומה שזה אסור זה
מתיר לא ישאו פנים לאמת הובר ואם כל
אחד ידעהו כלבו יודעים דכונס ומתכונס
למרוד כו על זה נבכה לחסידים תורת
אמת היתר בפיהם ואל היוגר פונים
בזמניהם עמדו לאותות ולמופתים וזו
למאורות בהעדרם נעדרה האמת רודפיה
השיגוה והשליכוה כאחד הדורות ולזה
מעט מעט נשתכשו העתים ונתקלקלו
הדורות ורכו מחלוקות בישראל עד
שנעשית תורה כשתי תורות
אלה ראשי בומי הזמן הזה החכמה
כל

הרחוק והקרוי / לא יכפרו מרוב / לכן
 אמרתי פרטיהם לא יכלו והזמן יכלה /
 הריני מכלה מדברותי מקצר ועולה ואם
 כל היום חצי צדס אורה / לרדוף כאשר
 ירדוף הקורא / אחרי מומי הסכלים / חצי
 כלים והם אינם כלים / אין די במליצים
 לית דמהווא אם יאמ' החכם לכלול בתכלית
 הקצור ארבע מאה פרקי חוו / הנני הותם
 מעין פתיחתי / לקלוקל הדוד לא נסתרה
 אנחתי / לתמורת חימים כל היום היא
 שיחתי / בזכרי דור נעורי אנשי אמנה על
 זה בעל כסף על שה' על שלמה הש' מסכ' /
 על ידיהם אי בעו ברו עלבא קדושים היו
 ליו' אשרי תמימי דור יום לכבו לקנות
 כבוד ועיו ועתה נתקדד אשתפוך חמימית
 בינס למחרתו הולך לא האבוד אזיל ושפיל /
 כגדר הרוחיה נופל מליני כרוויא דמנפשיה
 נפיל / אותותיו אותות מות נכרו מכין
 דיסי עיניו / הולך למות כנפל שלא גברו
 סימניו / כמה רע הדוד החוא ויותר ממנו
 העתיד לבא / אין אלהים כל מזימותיו לא
 ינחר אל י' ואל טובו ירעו מאבותם על כן
 רצון מיי' לא נפיק / מכלבא בישא גוריא
 טבא לא נפיק /

בימים ההם יראו עינים דאבון נפשו'
 ולכבות / תפוצנה הצאן מאין
 הועה כשועלי' כחרבות / איש כלכבו לכשת
 יגד / וכשל עוזר ונפל עוזר / מאן דהמי
 חמי / ימים כאים לא אחי ולא מרחמי /
 קרובה המהומה לבא ודחפרה להגלות /
 המשאת החלה לעלות / על אה אני בוכיה
 ונפשי כיני הגאיו' שואגת וחומיה / אמרתי
 מי יתנני במדבר במלונ' קטנה עצור וכלוא /
 טוב כדד לי שבת למנות חיות טב למיתב
 ארמלו / דבר אין לי עם אדם כל שארית
 חיתי עד תומה / יחדי אוכל פתי לכדי
 טבלא

כל היום יחוש לזרוע שווא ועולתה
 קוצר דרכו ישרה בעיניו ומלכיה ישפר /
 ננעים הללו על ראשו ועל זקנו לא
 יבוש ולא יחפר / זולתי חסרונות אחרים
 פרטי' אתם אין מספר / כי כחם שיתפאר
 באוהבו ומיועיו מליציו ורעיו נגידיו
 ושועיו נשוא חן אני בעיני הנוצרי מדרגתי
 בחשבת בבתי החצרים / יכול אני להנסם
 ממוני ומוני / יד ושם יש לי בחצר המלך
 עם אכלט ומכנאי / ושעשגו והיני' ובבית
 אדונכו ההגמון יעשו לי הדוד גדולי הבית
 עקוב ושלמון ושלמה ושלמון /

יוש שיתהלל בנכורתו / אמין לבו
 בנכורים לא יתיצב איש לקראתו /
 שבח ותהלה יתן לא' להא דבריה / כי עשאו
 בן חיל ולבו כלב האריה / ויש שיתפאר
 ביופי תבונתו / אין כמוהו בעיניו כאנשי
 מרינתו מדעתו כל רואיו יתמהו וצבי עדין
 לגאון שמו יאמר שאין כמוהו יפה המראח
 והמצבו לפני מלכים יתיצב / ישמח לאורך
 צלו / ויסתכל בכבואה שלו / מסלסל
 בשעריו / וממשמש בעקביו / ואם גכה
 קומתו למעלה מעשרים לא תפסל כסכר
 וכמבוי / ומסכלות האיש הזה ודפיו /
 יחשוב שכל שלמות לא ידמה אליו ביופיו /
 בעיניו לא יחסר כל כאלו הוא שלם משום
 דאשתיר משפירי דירושלם /

יוש שישתכח בחתוך לשונו ומריצת
 ניבו והגיבון / לפניו כל מליץ
 ירוש' / ולשונו כתער מלוש' / כשהוא
 מדבר / נובע אמרי צחות כמעין המתגבר /
 כשהו' דורש במליץ דחכמתא אובמדריסים /
 יתקצו לשמעו אנשים ונשים / ובשעה
 שפותח נעשו הכל כחרשים / כאלה וכאלה
 ירבו החסרונות / בעיני כל משכיל מגרעות
 חמה לא יתרונות / בפאות הגלות הזה

שכלא דחד פומא כי ידעתי הזמן הרע
הזה עצב נבזה מחליים אלו לא יתרא
ואין לו מבלט תוחלתו נכובה כמצורע
מוחלט כי נשתרשה בכל קצותיו כל
המחלה הלוואי ולא לוסף עלה כל
היום נראהו הולך לאחור ולא לפני הולך
ומפסיד מדי השתדלותו מאבות לבנים
כללו של דבר כאשר הסתכלתי במעשיו
הנכבדים וחזרתי על כל הצדדים לא
מצאתי לורק דרך אחד להציל לו מדעתו
בה לבדה יתרא לשעתו יסור החלי
מעקרו ויחל חוול אם יעמוד מיכל השר
הגדול ומשיח צדקנו יקבץ נפוצינו מבין
לאומים ויעמד הכהן לאורים ולתומים
ושב מטה ישענו מציון ופורח רוב שלום
עד בלי ירח בלא באמת מעותינו יתקן
וסדר ענינו כירח יכון עם המלוכה והחיר
יתחדשו ימינו כקדם בלי קנאה ותחרות
ובנבואה יתחזקו שרשי המצות והחקות
ויסתלקו כל הספקות ולא תקח עוד
התורה כשנה וזוכין בחסד כסאה תחזור
לישנה אם כן עלינו לשאת רנה ותפלה
שתבנה ותכונן ממשלתנו ככתחלה
תשוב העבודה למקומה ונבנתה העיר
על תלה ותחזור נבואה לאכסניא שלה
והיינו לוי אלהינו לשם ולתהלה אנא
י שטר הכרית כך כטור אבותינו שא
נס לקבץ גלותינו מרחוק להם תשא נס
ונדה ישראל תכנס כל עמט הורשים על
גבו יחורשו אליו גוים ידרשו עוד
בשיבה ינוכח ופדוינו ישוב וזכנו
השם ותראינה עיני ומאחי תשמענה
אזני ישראל יהיה ברכה רואיהם יכירום כי
הם זרע ברך י גוים יבאו מאפסי ארץ
לקרא כלם כשם המקודש והמיוחד
חזרתי למלך על כל הארץ ביום ההוא

יהיה יי אחד ושמו אחד
המיסר לפי שמליצת
החדר צרה ודחוקת
אצלי ואצל זולתי
ונשאר לי לתת שכח ותהלה לאל מלך
יוצר כל ותוכחת לבפשי השוכחת ח
גמוליו ולחעידה משנת סיכלותה אשה
היא בה חולמת חלומות כוזבים ולחזירת
יום תתיצב לדין ועל מעשירי כפי שיהיו
תקבל פרס אם טוב ואם רע לכן יש
בעיני לגמור הדברים במליצה מסודר לא
אחור אחר חרזים אם לא שיוזמן מאליו
אם במקרה גמור עולה על רוחי וי אלהים
יעזר לי השולח עזרו מקדש וכן יהי רצון
אמן
מה רבו מעשיך יי עושה פלא מר
גדלו מעשיך פעל ישועות מר
נשגבו ממחשב הושב אחד נעלית מדמוני
השכלים ישמשונך ובמלאכך זאם קדמך
יקימון מדוממותך תשים תקלה השמים
ושמי השמים לא יכלכלוך בנותם אין
בשחקי שיראה אור בהיר נחורא עמך שר
לגלגלים לא נגלית ולאופנים להם לא
פנית רק ערף ככבים כי ימו שפלי מהשיט
איה מקים כבודך אף כי אנוש רמה בחייו
ובמותו מאז יוצר בכטן המלאה לה חלאה
מרודף בלי חשך מכאובים וכעס עוד אשר
שכא העפר הלא המה ימים אודים מעט
ורעים לשלו שכאנשים כל שכן לקסי יום
אשר נגע כם יד ואיך שוכני בתי הומר
יוכלו להמנות בסודי ישראלים המעמקי מה
עמוק עמוק בסתרי מדרגותיו מר להם
ודכאו רוחם כמופלא מהם הפלא ופלא
למר זה הכל יגעו בחקר אלוהי ותכלית
שרי לבא אל המלך החדרה אשר ילא
למצא הפתח למר בני בשר ודם אשר
בעפר

אמר

כי תעביר את עיני אם כפי ושפתי לא אתה
 ארוממך כחנת לבי צרפתי כונת רצויה
 בעבור תהיה יראתך על פני לכלתי אהטא
 ואם ידעתי טוב ממני אשמרה לפי מהסוס
 עצתי הטובה אשב כדד וארום אך בלאתי
 כלכל יום משה עוזך בורא נוב שפתי יביעני
 ויגע על פי ולשוני הציקתני רוח בטני
זו אדכנו מרה אדיר שמך בהוציאך
 מן אין יש למעשהו ימינך
 נאדרי בכחך זה בעשותך ארץ ושמים וכל
 צבאם מלא דבר ממנו המצאת מלאכיך
 אלף לפים רבכות קדש וכל קרושים עמך
 ואצלת מהודך עליהם אתה יצרת מתהו
 ממש כרקיע השמים לשבעה וגם לשמנה
 כדרכך שמים בעשו מאין עוזר צפון וימין
 אתה בראתם ואין לזרי אתך אתה הכינות
 מאור ושמש אתה עשה נאה זיו ופועלו
 לבינוץ לממשלת ביום פן יושבי הלד יומם
 יפגשו חשך אתה נותן ירח וככבים לאור
 לילה פן הולכי דרכים ילכו חשכים וכשלו
 בגויתם תקנת מאורו לשמח עולם כפעלך
 תכנת כריות יקרות יחוו דעות מוציאה
 מאין דברים יגידו עוז ותעצמות הודך בלי
 בשמע קולם גופים יפים אשר אין בהם כל
 מום היים כלם ושכולה אין בהם כמרצה
 הבקו ירצעו ויגהו ותושיכם לנצח ויגבהו
 יצירתם החשוב עומדת לעד הפעלו ושנוי
 לא שליט למרמ עליהו זולתי שנוי המצבי
 הקף את הארץ גם כזה ירצו ולא יעפו אין
 בהם גופים נכבדו להלל מאד גשמי ברכה
 אשר ברכת מעשה ידיהם המה הקודמי על
 בראיך המוחשי לצכי והכבו אהרי מלאכי
 מלאכי צבא יושבים ראשונ במלכו לקבל
 שפעת מי נהל עדינך תערוך לפניו שלחן
 ועליו לחם בן השמי לחם פני לפניו תמיד
 תשביעם מנחת שלחנך יקבלו האצילות
 מהשלחן

ובעפר יסודם ישוטטו כפלגות תעלומות
 אלהי הרוחות ונפשם יביאו בסודם אשר
 כבודם לעפר ישכן סלח אך בקהלם תחד
 כבודם העיני בשר יחוו בנעם ה' ואם
 הרואות בארבות המרה יביטו אל האלהים
 שוכני ארץ עיפתה הידברו ביושבי בשמים
 או המתים יהלליה בארץ החיים מה לגבר
 בהיו קרוי מת יהוס לה לראות מה אנוש
 כי תזכרנו
ה' אלהי גדלת מאד עצמת ממני עד
 אין חקר קטנתי ממך ואין
 מספר במעט שיעור שפלותי לגדלך יהם
 נקודה מדומה לקו יארך מקצה השמי עד
 קצותה ומר כזי כי איהל לספר מעשי
 תקפך וגבורתך ומבשרי אחורה נסתרות
 לא ידעתי ספורות מרה גבורתי כי דברי
 בפלאותיך אשיחה אם מעט ואם הרבה
 ואנכי לא ידעתי נפשי אם שני קצותי
 נעלמו ממני אשכל גם שניהם כאחד איך
 יהיה לי לב לדעת גדולות ובעצרות כשמים
 אם אסכל את עצמי ואפילו שמץ מנהו עם
 מעוט ערכי וחולשתו איכה אדע מה שחזק
 הוא ממני מה לי עוד צדקה ליחס לעצמי
 מדע בדבר שהוא חוץ ממני אם ה' מסך
 בקרבי רוח החיה וישקף עליה בעמוד אש
 דעת ידליקה ולא ידעתי מי זאת הנשקפה
 לכן אמרתי אבי שבשמים אחריש ותהן לי
 לחכמה פן מדי דברי כך פי ישלטי אדיבך
 לשוני מלקויה שמה אתכרר ואאחז יהיו
 דברי מעשי פן אפשע כם וחטאתי ללהים
 אמנם כי זכרתי ואעלה על לבי כי בעוד
 אליך י' אשים דברתי עזרתני בקראי שמך
 מן המצר תגחומך ישעשעו נפשי זכר
 בפלאותיך בהם חיירוהי בזאת אני בוטח
 מושיע חוסים כי תשא פשעי אם תהלתך
 קבל א פי ותהי זאת נחמתי תקוה לרורשיך

משלח אשר לפני יי ואכלו וותירו לכלכל
אדמרה שוקקרה מפסלת גורן ויקב הלא
השאירו עוללות לחיות זרע על פני כל
הארץ והניחו יתרם לפרנס בני תמותה
העניים והאביונים עיני שפלים נשואות
לפת כנס לעליוני למעלה ככלבי מלקטים
תחת השלחן מצפים אל ירדניה ישליכו
איהם שיורי כוסות וקער' את אשר הותירו
משבעם נפלאתה אחבתך להם אוהב
צדקות חמלה גדולה ויתירח חמלת עלימו
לשמרם מכל תמורה גופנית אתה אלהי
המלך חפץ ביקרם מתנן ובזבז' ויקר
שניא יקבלון מן קרמך ותתן להם יד ושם
בבתנו ובחומותינו הפקדתם שומרים על
שוכני ארץ ראשים ביושבי תכל כלה פעם
לחקים אומרם לרומם גוי פעם להומם
ולאכרם מושל ככל המשילם במעשה ידיו
בארץ ואותנו הוציא משם יתנו חגוי מהמה
כי לא השליטום האלהים בנו נוצרי בריתו
להרע או להטיב כשומר תורה לא יתגרו
המודים באל האחד לברו על כן לא נתנם
לנגוע אלינו המאמינים ביי וכמשה עבדו
מן כמכה באהי תולה ארץ על בלימ'
מאכני בהו השכעת אניה מהמרה
יסדת מכוניה יוצר הרים הגכוהים לאכני
מחצ' לכנו לבנו בית כרעו איש ואיש מעייני'
בנחלים להשקות פני אדמה מכועי מים
וכל תהומות לרות העצא לשתות עליה
בראת רשא עשב ועץ כל פרי חלוקי
מדרגות ומעלות וכנהנה אחריה' לנפש חיה
חיות קטנות עם גדולות ולעת נכון תפתח
יודך להשביע נפש נענה נפש כל צומח
שיח השדה על העכים תצורה למטר גשם
בעתו להחיות אתנו מצואים רבים על פני
הארמה בעבור האד אתה בנותן נשמה לעם
עלירח בוחנת הטוב מן הרע נשמת אדם

ממקבת בור כפך אתה בראת מעליונים
חיים אתה יצרת מאור לבושך לוקחה זאת
גר אלהים חופש חודים ימלאו תעלומות
חכמה ותשימה במכחר החמרים למען יגח
שביב אשה ותודי בקרבנו כפתילה דולקת
בתוך עששית זכוכית להיות אורה מתפשט
מבית ומחוץ והאדם לרוע בחירתו ינופף
ידו משיב הרוח לככות נרו עד שידעך
כאיטון חשך ואם לא יכבה כאלה נותן
אצבעו עליה עד בלתי השאיר לה שריד
ככה יעשו כני האדם כפויי טובה כי יתן יי
את רוחו עליהם צור צדוהו כצפור לבלעו
חנם אתה הא ברעה ובהשכל בורא נפשות
רבות וחסרונן מאתם יצא מידם היתה זאת
להם לאבד טובה ורבה יי נתן כבוד חונה
בצורת גויח ופשעים וחטאים ימירו בכבודם
כלא יועיל עד שבו אלהים אלמים אלמים
אתה יי תשליך משמי ארץ תפארת
למן האנושי דרך ארוכה
בעד האשנכ תריק לו ברכה משמי שמי
קדם המריקים עליהם הזהב יי חפץ למען
צדקו להשגיח באדם לא כצדקתו ואדם
אין להכיר יד אלהי עליו לא ידע מאומה
לקחת התועלת מרצון בוראו ולא חפץ יי
בידו יצלה יחפץ ידו כל היום להחטיא כונת
הנזרה האלהית לרעתו כרב לפריו הרבת
למזכחות כטוב לארצו גטע לו אשרה כל
עץ וזהב הארץ עשר רבעל למען הכעים
אלהי הכבוד יי ברא דעה עלולה ויביאה אל
האדם לאשת נעורים ודבק כאשתו ותהי
לו סוכנת ולא קבל יופת בסתר לבו לחבק
חיקנכריח ואשתו היהודיה הסירה מגבירה
ושלחה מכיתו ומלכותה יתן לאשת זנוני'
רוח שקר ותפעמהו להטותו הדרך אוי
לאשר קללי ענשו קללה נמרצת לבקר
עיני שכלו וימש חשך אכני לאשר יקוף
מהיות

נצח

הנה בהיות להם הרוחה לִבם יכבירו בקום
 רשעים מפחת מלכותם הכל נשכה כאלו
 בני האדם כרתו ברית את מות ועם שאל
 הרכה עמם פדות לא ייראופן יקחם כציעת
 ראשם או ינהגם בכבוד נסו יגון ואנחור
 לא יפחדו ליום הוא יודע ליי יום צרה
 ותוכחה

בצקת השם גשמי ההיחור ככור
 הכריר למוצק לנטוע מיני

הברואים וליסוד אופני המצואים איש על
 דגלו באותות כרצונו יצאו בצכיבו נכראנ
 שומרים משמרת טבעם וסדר תולדותם
 בכל אשר יושת עליהם מאת יוצר הכל
 זולתי האדם לכרו היה לסיגים עשהו השם
 כרוח בינה כאלו הוא עיר וקדיש מן שמיא
 נחית בעבור תהייר לו לעדה על מציאות
 מלאכיו והוא מן הכור יצא לשטן למרות
 עיני ככורו ויפשט גם הוא בגדי חבינת
 חמדות ולבש בגדים אחרים ומלבוש
 נכרי ככל הכתוב בתורת משה עבר יי כי כל
 אשר עשה האלהים והנה טוב מאד ויצר לב
 האדם רע מנעוריו מעשי יי כלם נכחים
 למכין להי האדם קלקל את השורה כי
 השחית את דרכו על הארץ והכל את מעשי
 ידיו ואני ידעתי אין זה רק מחסדי תכל
 פרשו רשת לרגלו משמני הארץ הצינו
 משחית ליד מעגלי האדמה הארורה כרוכ
 לקחה דלדלר את כחו כחלק שפתירו
 תדיחנו כשתי ידים ככשפיה חרבי קוברתו
 ומביאתו לידי עניות רבו למעלר ריעי
 האיש הזה חכרים מקשיבים לקולו עינים
 להם ולאי יראו מחול ירביח חטאים ליי
 חרשים ואזנים למו אודיער נא אותם מי
 הוא זה ואי זהה הוא העולם אשר עלי
 השליכו את יחכם אודיעם את כחו ואת
 גבורתו למען יכירו החזק הוא הרפרר ואם
 יט א 19 הוא

מדות חתן המלך הכבוד ובעל בת א נכר
 זמה יענו הכונדי הלוקחים נשים על כנותיו
 בקומו לערוץ שמי כזב ככאו לתכוע עלכון
 הכנות כנותיו איך יטהר עם טמא שפתים
 מעושהו מה יצדק אנוש עם אל

האלהים עשה את האדם ישר והוא
 לסכלותו הרבר עותתו

ועקמימות פיו ולשונו להוציא דבר מגונר
 וכידו מלא עקוב הלב מכל נעות המרדות
 עסקיו רעים מעשיו מקולקלי הזמן ידפנו
 ממעכו במצות יי עליו יורסנו ממעמדו
 יצנפנו צנפה יצרפנו בכור התמורות כי
 כן צוה לו המלך והוא מסכו מתתפך לכמה
 גונים ערום יערי הוא להשפיל גאותו פעם
 בתהפוכות מתחלפות ימציהו יום כיום
 וכבהלות שונות ככל שעה ובכל זמן כבקר
 שחרו מוסר ולערב כשבט יכנו מכה בלתי
 סרה ופעם יעשהו ברכות טוב לראות אם
 יתן פניו נגד יי ומפני שמו נחת הוא כלאב
 חזמן לנסותו בחידות ולא שוה לו המנהג
 כמנהג רשע וגם רוח כל עוד תוסיף
 לחוכיו יוסיף גאון ונובה וטפשו מתוספת
 בו כל שירכו שנואי אליו תחנונים ידברו
 רבות והוא ירבה גבוהה גבוהה ידבר אתם
 קשות כל אשר יליו אליו רכים כחלקקות
 הוא בגבה אפו על הדוכרי בו ישפך מרירתו
 ככה יעשה האדם עם אלהיו אם זממו יפק
 לתת תאות לבו ישמן ויבעט אם יעשרנו
 המלך עשר גדול יאמר כוז ועצם ידי עשה
 לי את החיל חזו ואם אולתו תסלף דרכו
 והיא לא תצלה יתקעף וקלל במלכו
 ובאלהיו אם יוכיחו במכאוב על משכבו
 יקוץ בתוכחתו אם יביא עליו אימים את יי
 הוא מגרף ואם לפעמים במצור ובמצוק
 תשוער יקראו ובבואם עד משבר בין
 המצור אל יי ישענו עדי יעתר להם והצילים

הוא כדאי לסמוך עליו
העולם בנין ישן רעוע פרץ נופל
מרובר על העומד ברוח

מצויה ינועו אמות הספים רוח קמעה
מקרקרת קירות הבית דא לדא נקשן ואתה
בן אדם על כרוך אתה עובר תחתיו מאז
היית עד שובך אל האדמה ואין לאל ירך
להנצל ממהד מפולת ומוקיין ירקדו שם
בהם יוקשים בני בליעל ופושעי יכשלו בהם
ואם כמרה פעמים עברת ואין פגע רע כי
עצור עצר י' בעד כל רוח למען נסותך ולא
זאה לך לב לרעת כי מנכה י' אלהיך אותך
מה תקשה בהוציא השם הרוח מאוצרותיו
גדולה והזק מפרק הרים כי יקום י' בהר
פרצים כרוחו הקשה יהרום בעברה מבצר
משגב חומות וחי' יגיע לארץ כל כחן
ועפל י' יקחנה אפל י' איך תכטה אחרי נפלים
בפרצות הנתוצות אשר אתה יושב בהנה
אנה פניך מועדות לנוס שמה ביום ההוא
ואתה כאשר אתה שם באהד מחלקי
החורבה הנה הנך וכי תאמר בלבבך אין
טוב כי אם המלט אמלט בירכתי המערה
לפנים ממערה גם שם לא יגוה לך מפני
רוח רעה בנפול ההומה תחתיה ונשקעה
בתחתיו ארץ איפה מפלט לך אם מוסדות
הרים ירגזו מפני פחד י' מגערתו ינוסון מה
יועילך גלגול מחילות אם השתולת יהרסון
ואם יקחך לבך בחור בטוב בית מושב כחגוי
הסלע מה יסכן לך כי תשים בסלע קבך
אם רוח נסע מאת י' משבר סלעים או כי
מעק אתה יסרת בנקרת הצור אם הצורים
נתצו ממנו מה הרוחת כי חקקת בסלע
משכון לך בקצבי הרי' מכוון לשבתך פעלת
ביום כל הר וגבערה ישפלו מה כצע אם
בגבע בית מנוס כוננו יריך אם הגבעות
התקלקלו ואם לבך ישיאך לאמר אשכנה

באחיות ים לא אירא כהמיר ארץ בנפול
מגדלים מה יושעך זה כהרעיש השם את
הים ואת היבשה ועבר בים צרה ותוכחת
ונאצה

שמע

נא נכער מדעת אתה וריעך
היושבי בושב הבטחון הכוזב
אנשי מוקש המה אחרי אשר רוח רעה יום
מהמי' ישיאך כאשר לא תדע אתה וקנייך
כנוח עליהם הרוח אחרי זאת תיחל נפשך
בשקר נסכך ליגע עצמך כמרה שסופו
לכלות הרוח ונמצאת מצטער על עולם
שאינו שלך ואיך תיגע לחשוב מחשבות
לעשות בזהב ובכסף מעשים ונסים ברגע
קטן קרוב או רחוק יעובדך או תעזבם וזים
יבלעוהו ואיש אחר יקחם י' רש ממנויך איש
נכרי ואולי לא ראוי ולא מוחזק י' ואיך
שיהיה אתה והם הנפש והרכוש יחדיו כלם
וכליון / אם בשנת היובל אחרי חשבונך
די בזה ארכא בהיים זמן וערן כפי השבע
הנהוג ואולי שנות מספר קרבו וזאתיון
המה שארית חייך ואולי לא חדש ולא שבת
אך יום או יומי' ואולי כמעט רגע יצא עליך
קצף מלפני י' כי קץ כל בשר בא לפני י' מן
האנשי' ככל ההמון הרב מוער לא כביר / כי
תראה היום חיל גדול מאד מאד מקץ שבעי'
שנה והנה כלם פגדים מתים ואם בגבורות
שמוני' יחדיו יסופו יאבדו מתחת שמיא אלה
כי מצות המלך היא יגוע כל בשר אין בקי
פן יאמרו מקבצים קבוצת כסף ידינו רמה
כאספם מחמדי תכל וקנייניה / י' יצוה
כמטפחה האנושית כאשר החי לשמיד
מעוונתו

ואחר

שכן יסד המלך י' להיות כל
הווה נפסד ותנאי התנה עם
מעשה כראשית להיות כל מתהיל כלר /
וכל חדש בלח / אמרתי המדה שוה אין עול
בהיקן

השם ישמני למפגע לי אם נכראתי לנגע
 ולקלון כלה דיוס רעות רבות וצרו שנאתי
 אבי את החיים אם אסכול תמיד חלי ומכה
 יצרני יוצר האדם מדוע קדמוני ברכים אם
 להיות ימי מכאובי עשאוני עושי טוב ממנו
 הנפל אם השם הפץ דכאי כבש צרות
 שכעה ושכעה למה לא מרחם אמות אם
 הנחלתי לי ירחי שוא ולילות עמל למה לי
 חיים

דמייית לן כמות בכל והחי לא
יתן לא לבו ונפשו לא עליו תאבל
 מה יתרון לאדם ידיו רב לו כי ירגיו ארץ
 ממקומה ושולח בים צידים למען רבות
 העושר והכבוד מעתיק הרים לבנות גזית
 מקום מנוחתו למען ספות הרוח מרעיש
 לבנון לדור כרותות ארזי למפלט ולמקלט
 מרעם ורעש מבית לשרדו ולמסתור מזרם
 וממטר כאלו זה האיש מלפני יי הוא בורח
 השכה חנות אל אשר חטאו לו ברצות יי
 לפקוד את עון יושב הארץ ובצעם בראש
 כלם ככא עת להשליך אבני גדולו מן שמי
 אבני אלגביש על גב איש תפולנה מחיצות
 של ברזל אינה מפסקת אין מנוס מלפניו
 ביום אפו ולא תעכבנו חומת ברזל הרחבת
 וכלעדי זאת כמות כל האדם ימותו אלר
 כדרך כל הארץ גם הם עדי אובד הדל בלפני
 זהב ואשר הגדיל לעשות עמנופה לחדש
 פני אדמה בפני חדשות בנין מפואר היכל
 גדול מקדש מלך מה יותר לבונה בשמים
 מעלותיו יבנה אתהן גזית חיל וחומה אבני
 שיש טחור וגבולו אבני הפץ אובית עכביש
 מבטחו גורא רעוע כסכה בכרם אם דל ואם
 עשיר שניהם כאחד המה יאבדו ומעשר
 ידיהם יבלום הבונים חרבות למו יאבד
 זכרם המה תחת אבן ראיתי מסיע אבנים
 חוצב כהר שחצבו לו קבר מעתיק צור
 יט ב ii 19 ממקומו

בחיקו אם ישתו הכל בכוס אחד בעכר
 כאדוניו כל אפיא שוים אין משוא פנים
 לפניו למות המקרית בשבר לבי לפגעים
 דעים בלתי משועדים פלצות בעתתני
 להרוגים קשים לא תקדם ירעה להפלים
 צרה החזיקתני יש שילין בקר כפתו
 רענבה יאחזוהו השכץ ואל יראת בעפעפי
 שחי יש שישכב בריא כאולם בטרם בקר
 זאינו יש שיששוב לשכון בטח בודי רענן
 בהיכליה בעד החלון נשקפה המות אינה
 דרך תוכל ליכנס במעונתי ובאה ולכח
 בכיתו ובחיקו תשכב יש שישכים כבקר
 בחור כארזים והתהלך בחץ לסבלתו
 ואולי מדי עברו אבן מקיר תריץ גבלתו
 או יפול בעד הסככה או תשטפוה שבולת
 מים או תאכלהו אש או במלחמה ירד
 ונספה או חמת המלך תמיתוה בלא עתו
 או פגיעת השוטר תקצר ימיו או חץ יעוף
 יומם או יורידון אנשים והכה איש את רעהו
 יצא לריב להשבית מדין וככה ומת בשגגה
 שיוצא או אולי פתאום לפתע יחוש בראשו
 או באחד מאבריו וקדחו אסון עד שיפוח
 היום העל אלר לא יראג הדואג זה העני
 בקומו שאנן זשלו ויחוג חגיגו בצהרים
 יגרשוהו אכרן ומות מבית תענוגיו בבקר
 ילדיו יקדונו ובנותיו ישוררו לעת ערב
 והנה בלהזעקת שבר יעוררו בבקר עליו
 תרב אשפה אשתו ובעדיו עליו יגילו ולערב
 אוהבו ילילו בבקר משוש בכיתו והשמחה
 במעונו ולערב יגלו שמים עונו בבקר
 משתה ככזתו כמשתה המלך כל שולחנות
 מלאו אוכלים ושותים לערב כסא דהרסנא
 כזיר הדמע כשר תמותה זכחי מתים בבקר
 יצין וישיש ככבוד גאות לבש מתנשא לאמ
 אני אמלך אוהי חוכש ולערב ימולל ויבש
 ומה חפצי בביתי לגור או להשתקע שם

ממקומו יוכא בצור ויטמן בעפר כבא יזמו
לא נודע איו ולא נכר רשומו בונה עולמות
ומחריבן נשמו בתיהם חורב בסף אשר
יחשוף יערות להביא רפסודות לעשות אני
שיט חרף הליך לו נתיב לא ידעו עיש' כל
אתר לא אשתכחת ליה כעור מן אדרי קיש
אשר יחשוף עצי ארזים לתת נתיבה במים
עזים בים דרך על פני תהום רבה כעמקי
שאל הנה זה כא אשר אדמו עצם מפנינים
זכו מגביש וראמות נעשו גל של עצמות
השוככי על מטות שן לעפר ישככו הנותני'
קנם בין כימה ובין עש ככנד יאכלכו עש'
האוכלים למעדני' יאכלם' והתולעת שבעים
בלחם ישבעו כחרפה לובשי מכלול חרפות
ילבשו מתכסים בשלמה הדשה רמה תכסה
עליהם נאוול לחיו בתורים יעלו עליו עשבי'
כלהיו שפתותיו שושנים רגבים ישקן פה
מפיך מרגליות ילוד עפר אשר תהלתו
מלאר הארץ ישוב מלא תנור רקב וזיה
לאבק אשר מקצות הארץ יובילון מנחתו
למות יוכל שי הגויה הרכה וזענוגרה
אשר נסתה לשכת בנתים כפונים מעשר
חרש וחושב דור דורים לארץ תשב

הארץ על זה לא תפקח עיניך עני ונכה
רוח התשכח יום יעבור עליך כוס
מדוד' מבחר אוהביך יורידוך מערש כבודך
השכב אותך ארצה ושמוך בארון ובתיבה
שוממת לאמה יכלנה מלמעלה יודיך לא
אסורות אין נודד בהם ורגליך לא לנחשת'
חונשו התפשט בין ביד בין כרגל אף כי
ישיגוך ערום ועריה לבד תכריך בוץ ארדא
בר זזא ליקרא רחי' והשליכוך באחד
הפחתי' תחת היותך עליהם כאחד הפחתי'
לא תשא מעש עיניך כמעט רגע ודודך
תשוכ אל נדנה הלא מזער אז ראיתי המון
רבה סביביך נאספים להטמינך כחורי עפר

זכפים לקברות תוכל סחוב והשליך בניא
צלמות בעמק הפגרים וזיה בשוכם מקבר
פגרך בניך ובנותיך יבעו מצפוניך כל הון
יקר אשר עמלת בו וגדלתו וחולק שלדך
בקרבם הדברים היקרים כל מחמדי עין
ומטמוני מסתרי אשר בחשך יגלו כלי יקר
אשר אצלת מהם ורעה עיניך להראותם
למחמדי בטנך החוצה יוצאו לעיני השמש
במקום רואים כל טמון לצפונים אשר
הסתרת שם בימי המעשר כחשאי יחזיו
יבוזו ביניהם בקולי קולות ואם יראו בשלל
אי זו חמדת שכיח תגדל תגרא בין האחים
בעורך יושב בעמק הכבא זה יאמר כלה
שלי זה יאמר כלה שלי וכל הקורם זכה
יום מותך יזעקו מרה יאנקו כאנוק חלל
ומחרתו יגילו בחלקם שלל ואם לכבודך
כמותך יזמינו שחורים מבחוף הלא המה
מכפנים בלכותם כצמר יהיו הרבית בכפי
כי אחרת ללכת בית מועד לכל חי הגדלת
חשמה כי תודישמו בתים מלאי כל טוב
נתת שמחה בלבם מאז בחרת הסתופף
בעלמו ישישו כי ימצאו קבר נכון לך צורך
לבלות שאול כבור תחתיות והאבן גדולת
על פי הכאר כי אמרו יורשיך בלבם פן
ינחם האיש כי עזב לאחרים חילו ועלה מן
הארץ ישוב לביתו ונלחם יוסף שנית ירו
לאסוף פזרי קנינו לקחת ממונו מידי כל
הנוגעים בנחלה והיינו לחרפה וקרא זה א
זה ואמר עתה הנה נתחכמה לו לכל יצא
עוד ממקומו ולא יוסף עוד קום זאת עשו
לקשו גל אבני גדולות אבני מעמסה ושמו
עליו גל אבנים גדול ושכן תחתיו בתוך
העמק עד בלתי שמים לא יקצו ואנחנו על
הארץ נאריך ימי על ממלכתו אחריו ושנות
חיים ושלום יתן השם ויהזור ויתן לנו עוד
כל ימי הארץ

לשולמי רע אני אוהבי אוהב לא אפריש
 בין היותם כחי וראשית אוני או נכרים
 מארץ רחוקה באו אלי מכבדי אכבד וכוח
 יקלו אשר יעמוד לי למחסה ועזרת בצרות
 אמליך מלך כליל הוא בהדרי מעשה ידני
 אחוקק בקירות לבי כל גמולי הלא
 בספרתי כלם יכתבו לבלתי אשכח מפי
 זרעי ואת אשר חטא לי אמחנו בספרי
 אסירנו מנגד עיני דורש דמי תהת רודפי
 טוב אותנאצמית לויש חרב בידי אשסעגו
 כססעחגדילוי יש לאל ידני לאבד בוי שמי
 על לא חמס בכפי שנותי ברק חרבי
 להכחידם מגוי

אתרעו שאהכ נפשי זאת עצתי
 ההוגנת לי ולכם צרפתי:

כבוד הנסיון בארץ מכורת העבודת
 במעבה האדמי יצקתיה כחנתי ביום פקדתי
 לילה חדרלו לכם מן האדם כלח בחכה איש
 את רעו יצודו חרם כל נבר אשר דרנו
 כסתרה יחכוש פניו בטמון להיכין משחתו
 ואל יודע לאיש כל איש ימלא טרף חורני
 במרמות ותוך כל האדם כוזב סורו מגי
 דרך חברתם מצודים וחרימים בראשית
 אמצעה רשת פרוש ואחרית המרה כלענת
 כלח הגלת שלומים הטו מגי ארח מרמתם
 כי כבוד מאד עצרת בוגדים המרת
 כקרבם לדמים יאורבו ומחוזן תשכל חרנם
 בחן שפתים לשונם יחליקון ולהלך בגור
 חחלש יאמ נבור אני ולעבוד את יי הנבור
 בנבורתי יאמ הכשיל כחי ואם יקרכו אתכם
 להנאתכם אם תעשרו יקנאו לכם קנאת
 גדולה אם תרושו יעלוו לאידכם ישחקו
 גורו לכם מפני חרב היגרה המעופפת על
 פנינו רבים חללים הפילה ככנפות הארץ
 חלוו הנשמה אשר ארדה יי כשמו פנתות
 ברוב חלל וכובד פשעי פגרי האנשים
 הפשעים

ואם כן איהו כמי אני בוטח אם בני לא
 אמון כם מי לי למושעות בעת
 צרה אם בנים גדלתי ורוממתי חס פשעו
 בני מי אתי במצור ובמצוק אם צאצאי לזר
 יחשבוני מה תחלתי בחלדי בראותי
 ילדי עצם מעצמי כלכותם תמיד כל היום
 שמי מנואץ על פרי בטן למח ארחם את
 אשר טפחתי ורבתי יסובו עלי רבוי מה לי
 לעצמי וימי מכאובי להנחילם יש להשאיר
 להם אחרי ברכה והמרה בכליותם כלח
 מקללני איכבר אוכל לחסר את נפשי
 מטובח לתת לבנים למלא כסנם ואלו
 יחשבו רע למרה אציל מפי כל חלב זבחי
 וטבחי להשמין לב העם הזה כעגלי מרכב
 זלכס לא נכחן עמי איך אדאג כמה שיכא
 אחרי יכבדו בני או יצערו וכן בעודני חי
 עמדי ממרים היו למח אצטער כמה שיהיה
 בהם בלכתי אל בית עולמי אם יעלו שמים
 או ירדו תרומות והם שומרים לבקר יום
 מותי תקותם מפח נפשי ואכרן גופי למען
 יורשו את אשר בעיני הכינותי לתועלתם
 זככודם ואני בחלותם לבושי שק ומרוע
 עניון נפשי בוגדים בגדו ואם המה כשר
 מבשרי זאת ועוד אחרת איך תרלוף נפשי
 מתונה ודמעו יערוף כמטר אם תקצרו ידי
 מאסוף אלפי ורבכות כאסוף ביצים עזובות
 להוריש אולי לעוללים מעלליהם רעים
 חבל יהבלו יבערו ויכסלו לאבד קנין כספי
 אשר כנסתי לי ואולי לא יעצרו כרוחם
 לבלתי השחית חבל לכן אמרתי אך שלום
 נאמת יהיה בימי יחד שנותי והבאים אחרי
 ירבו כבר או יסגור עליהם המדבר בנאות
 דשא כר נרחב או בית השלחן מקוק נחרי
 יאורים אותהו יליל ישימון הכל שוה אצלי
 חלילה לי מעשות טובה למי שאינו יודעה
 לדרוש טוב למבקש רעתי לגמול חסד

הפשעים זר בזה אל תשענו ככנים כנינם
 סתירה גם לא באחים הם אחים והוחים
 אל תאמינו ברע רעה הוא מכש כלכו
 יעשה און לא תכטוהו באלוף יאלף עונותיו
 אל תסמכו בקרובי קרבות יחפצו הנסמך
 בהם כסומך ידו אל הקיר ונשכו הנחש אף
 כי יקראו קרובים רחוקים הם בכליותיהם
 זאת עשו וחיו איש לגופו יעזור ולעצמו
 אמל חזק ונתחזק כעד עצמינו ושוא תשוע
 זולתו אין אצלי דרך נכון להנצל כצני
 מיד מוקשי הזמן להמלט כצפור מפח
 פרמותיו ונכוס התרעלה בידו רבים שתו
 אין טוב כי אם לברוח ממעונייהם כברוח
 ממעון תנים לנוס מהם כנוס מאריה ביער
 אך כי טוב להסות בהם מבטוח כאדם כי
 הם לארך היטב ילכדון כחכלי אדם כרכו
 החסדים בעבותות אהבתו ימשכו יבאו
 בכרית לא יופר לא ירעו ולא ישחיתו ראיתי
 אני כפירי שואג לטרוף נער קטון נוה כם
 נמר ודוב שכול עוללים ישחקו כם כצפור
 ועל ברכיה ישעשעו איש מכאובות דרעס
 צחש בכפיפה כי יקריב לו חמאה והלב
 כספל אדירים נבזה וחדל אישים הוא ונמר
 אוכלים באכוס אחד הארי ואת הדוב ילחנו
 בשרו בלב נמס כל הודך השור על גבם ירכב
 ועל כמותימו ידרוך אבל בני אדם ארורים
 הם אין תחכולה להשען כם כל אשר תשיב
 להם ירעו כל עוד תוסיף להם כבוד יוסיפו
 צרה כל שתדשיב להעזי מהם תושד בעת
 תרמה יעמודא וישועוך יכנודוך
אנא עליהו גאותי סורו נא מעל
 אהלי האנשים הרחק
 מאד הכזרו מעקב כשת
 פנו וסעו לכם המדך דרך לא עבר כה איש
 כהרו לכם לשכון חדרים כשוכרו ונחת
 מקול ענות ישמע תמיד בקרב העמים

תשכנו בארץ תלאובות מרגשת פועלי און
 ולעת האכל תישכ להם ארוחת ירק ושלוח
 כרז מאשר אל עיר תאכפו לזכו ריב
 באהלים תשכו בארץ צירה אהל כל יעעץ
 בישימוך דרך האמת והשלום לא ימוש
 מתוך האהל טוב להם מלא כף נחת בארץ
 מאפליה לא ינור בה כן אדם ממלא חפנים
 עמל בתוך המקו עמים רבים אל תחנו את
 פני העיר שם הרגיעה לילית שכנו על פני
 השדה אשר ברכו יי ובעוד אתכם השלים
 מעביר בוגש עבדו את מלך ישראל וחיו
 ושבתם וראיתם ושש לבכם לאחד זמן כמה
 שאולי כראשי יצר לכם זאת עצתי והעצה
 והסכמתי בלבכי זרז כמרז ככר שקטרה
 לעצמי אנכי אחזתי ולא ארפנ עד שאביב
 לתשלר במאמר קרישין בידם מחקרי ארץ
 אצרפנה למעשה ביום הניח ילי מעצבון
 ומרוגז זאת הצלתי ביושבי תכל אריות
 שואגים זאת תשועתי מחרב מפיהם זאת
 מנחתי עדי עד

על מי בשחת אדם בלועל איש
 און כי הראך יוצר עין רבות
 ולא תדראה נושע און אזנים
 כרא לך לשמוע וללמד ליראה אותו ולא
 תשמע חיי הבלך בחשכר תתהלך ולא
 תחוש כהיותך מנשש כעורים קיר פן
 תנוף באבן רגלך כל ימיד על אדמתך
 באפל תתהלך כאין עינים כאשר ימשש
 העור באפלה ולא ידאת מצור מכשול
 וחתחתים בדרך פן בהמדו יתנפו רגליך
 כאזני קשובו כראך כורא אתהכל ותאטם
 אזנד משמוע מורים יורוך מעשה יי תמיד
 לא יחשוב באין אמר ודברים כעשות יי את
 האותות לעיני העם שיראו מלפניו בהראו
 כבוד מלכותו לברואים השפלים ואת יקד
 תפארת גדולתו לשובכי אדמת עפר לתת
 לפתאים

מאותה אשר המה עושים בחרוננו יבהלם
 לכא לפניו אל הלמוד יפרוד איש מעל
 אחיו מהמעמד ההוא שוים במדרגה
 ככראשונה כן מדרג המות להשוות בני
 חלוף המצליהי אשר החזיקו בעושר שחקו
 בו כצפיר תנח עיניו לכך לי זכור תזכר מה
 חלקך מכל הדמיון הרע הזה ביום שתכלה
 הרוח וגשם אין לעשות מעשהו כי מרת
 בכפך הידבק מאוס ואם מחוט ועוד שרוך
 געל תקח מכל אשר לך ביום ההוא תתנח
 על מה שעבר יום אין עצה ואין תכונ לתקן
 את אשר עוית אותו וקלקלתו יחידתך
 שהת נפשך הרגת בלא חרב ובלא חנית
 ללא ישאר לפניך אז כלתי אם גויתך
 ואדמתך

אשאלך והודיעני היען כי תצוה

כסף כעפר ו
 ועפרות זהב לך כל אבן יקרה מסוכתך אין
 אלהים כל מזמותיך התבטח על משענת
 הקנרת הרצוף הזרה כי תשים זהב מסכך
 ובכסף נסתרת חיוקח מקנרת וסוף משען
 ומשענה לזקוף כפופי לסמוך גויה נרכאת
 מרוב ימים או מעץ רקבון משה עז לחולת
 ולנשכרת כתפשים בו בכף תרוץ בחשענם
 עליו שכבים יהיה כן הממון וקנין העושר
 לכל הכטחי בו ראיתי בחיי רבי אשר אתנו
 עודם חיים בוטחים בחילם מחמונם ארץ
 רעשה ומשאונם עמודיה יתפלצון מגאונם
 עמודי שמים ירופפו גזרו גזרות לבנות
 ולכשוע בארץ מדבר לעקור נשוע להפוך
 ים ליבשה וארץ ציה למוצאי מים וממזרת
 הוכד גשמים ושפל רומם והיר ענינם
 כמדאה חולמים נוגי ממועד כתנומול עלי
 משכב ששון ושמחה ישיגו והקיצו כנפש
 ריקה והנה חלום ישוכו לא על כשהיו
 בטרם תפול עליה תרדמה כל מחשבותם
 כחלום

לפתאים ערמור אשר לא ידעו דרך יל
 ותכוננו ברה בינר מאת יי הותרה זאת
 להשמיענו קולו ליסרינו ואת איש הבליעל
 לא שמת לבך לדעת מה זה ועל מה זה
 ותהי כמחרי מה לך פה זומי לך פה למחויק
 ולמעוז לך וזולתי אלילי כספך ומסכת
 זהכך אלה אלהיך אשר התהלכו לפניך
 ותלך לפניכם כי בהמה שמן חלקך והמה
 יתנו מאכלך כריאה או לך עוד ועינים
 יש וזה לך האות כי אראך טוערה לקחת
 רע בטוב ותנקלה בככבד עד אשר תחשוב
 הנמלים גמלי ורמש האדם סוסים מזוינים
 והזכוכ ושרץ העוף הכשר והפרס והעזיכר
 תחשוב האדם כעץ השדה ועל ההרי אתה
 רואה כאנשים הלא כה דבריך כי תבחר
 בקנינים הפחותים עד גדלו אצלך יקרו
 בעיניך עליהם שבת מאחריי ותעש לך
 אלהי בסף ואלהי זהב וי אלהי אמת השלכת
 אחרי גוך ואם יפתוך מהתלות כי תראר
 הממלאים בתייהם כסף יעשו להם כנפים
 פרודות מלמעלה יגביהו עוף כאשר יראה
 הנשר ונטולי בסף תרפנה כנפיה כי אין
 בנוד כנף לא תכהל באלה הנרי יום בא
 והיר כעם כסוף כמלך כהלך ערום יצא
 מכטן האדמה וערום שב עשיר ורש לימים
 הבאי חלום אחר הוא והענין אצלי כתינקו
 של בית רבן לעתו הפנאי בקיץ בתוך צהרי
 משחקי כרחובות עיר כונתם לשום עליה
 מלך מקרב וזיהי הנער אשר יבחרו בו הווה
 להם למלך יקבלו כלם את עול מלכותו
 באמרה וכמוראים גדולים וגם הנער הוא
 תוע כעצמו יתכרך בלבכו שעולה לגדולה
 שער בנפשו שהצליח למלוכה ורם לבנו
 ושכת אם לכוד מתמיד או שחוק עשר
 לו אלהים עוד מעט בעבור המנחה בקום
 המלמד ממשכב הצהריום תחת גערתי כם

כחלום חזיון לילית אשר אין לו שחר כל
אשר גזרו אמר כלילית דברים הדברים
בשרם יבא חחרם בעוד השמש לבא והנה
תבור עשן ולפיד אש אשר עבר בין הגזרים
האלה כשלו הגזרות הן אחת מאלף לא
תקום ולא תהיה אין מספר לגדודי הסבות
בהם תשתנה הצלחת האד' כהרף עין כמה
דוכים יש למקום לאכד מהררת שלומם
ושיבתם כדורו לעוף יתעופף ככדם גז
חיש כצפור לנוד יורד מהם ראה גם דארר
איך אכד העושר ההוא כענין רע כלילית
הירח גדול כים ובכקר כשל משכים הולך
ואולי בדרך לא ישוכ' ואם כאלה דבות
ראית כהוכה נפלאתי איך לא סרת מלכת
אחר רעיוניך יבהלונך ועודך מחזיק כם
זה הענין אשר נתגלגלובו הדברים
רעה חולה וגדולת היא
מעשות הנה כמה לא ראיתי כבגדו הזמן
לרוע שיפקד הקנין ממחזיקו באמצע חיו
בלא דבר כחמנע טוב מבעליו בשרם ימות
בלא ימות בלא סכה גלויה כי יאסיף אדם
וזן עתק ובחצי ימיו יעזובו ולא ימצ' בו עון
אשר חטא בו פשע נכר להפסיד ממונו
האמללים האלה עצמו מספר ככל הפאות
תמלא הארץ אותם שבת אלור' עליהם
להוריד עז מבשחם בקרב שרותם יש כימי
עלומיו יאכל וישתה כאחד שרי המדינות
לזקונו לא תמצא ידו דיפת הרבה לשכר
רעכונו' יש כנעוריו ארגונא ילבש רביד
הזחב על צוארו כשיכתו ילבש קללר ועל
צוארו נרדף' יש שישכב בימי כנעוריו על
מטו' זהב וכסף מרבדי' ערשו ותחתיו יוצע
רמז כביר העזים מראשותיו וכר נרחב
צבעים רקמרת תחת לראשו אחרי זקנתו
תכלה פרושהמן הכים מוכר את כליו על
פת לחם לכלכל את שיבתו מדלית אכר

ובלילה ישכב על נבי קרקע ומרפסת
מאפס כר או כסת לא ישכב כפאת משח
ולא כדמשק ערש' אבל האבן מראשותיו
ותחתיו חרודי חרש ואין אתנו יודע למה זה
בלתי הרצון האלהי' על אלה המו מעי כי
אראה אנשים הולכים לתמם והזמן קרא
עליהם מועד למעוד רגליהם כלי פשע כי
אראה ילדי יום טמנו פח אנשים ישרי לב
ילכווד' נחם יסתר מעיני'

נמזה

רע ומר בראותי בני בלי שם
קופאים על שמריה' יושכים
על סיר הכשר ושכני אדיברי האוכרים
ששכלם חריוזתם הנחיל' כסא כבוד מרום
על שכיניהם בשני אלו יחלוק הזמן מכבודו
לכשר בשתים יתחתם כי וההפך בהפך
עצלה תפיל עניות ועצלת' מחסור כל דבר
ראיתי מאלר' אומר וגוזר אם העשירים
הראשונים עתקו גם נברו חיל כי יעירו
ועוררו דרכי התועלת יום וליל וכזה נצחו
רוע הגזרה ויתנוה למחרא' אף אני אעשה
זאת ויותר מהמרת הנה מקום אתי ויכלת
עצום לצאת כעקבותיה' ואם כזרוע נטויה
אמץ כחם מאד עשו להם מכספם כתכונם
שם ושאר אעשרה כן גם אני לכת אמוץ
הנה פי שני כרוח אלו כמוני כהם ככהם כחי
רצוא ושוב ואהלי' אוסף אומיץ לסכול עמל
וטורח לשוט בארץ איזה הדרך ישכון ריוח
והצלה עד אעלה על כמתי עושר מרום
קיצו וכסוף דבריו לשקר ישבע חי פרערת
אם לא כאשר דמיתי כן היתה בחכמתי כי
נבונותי הצל' הצלתי בחריצותי כי רבה'
איך עשרתי מצאתי את לי אליכם אישים
נשתה נבורת' היו לנשי' אחיו דעי' למרחוק
ולקרוב אענ' חלקי זאת המחשבה הוציאנה
רבים מן העיקר לחפא על י' דברים אשר
לא כן לאמר לחם עצלות לחם עוני ולחם
זריזות

וזה פארת נתנו ביד רשע והשוד והשכר
 לירא את דבר יי' הזמן האכזר נתן הסכל
 במדומים רבים ובשאנו כנפש יגרע מצויק
 עינו צר ואויב הזמן הרע הזה חשקה נפשו
 ברוע מעלל' וכל יש לו נתן בידו להשביעו
 מכל אשר שאלו עינו על כן ידים ראש
 ולקדושי יי' יתן המהומה והמגערת לריב על
 כן יורידו לארץ ראשם העניק צוארי הנבל'
 כסף כאשר יוכלון שאת ואנשי מופת ישראל
 ריקם חנם אין כסף / היעמוד הלב בהראות
 השחתת הסדר הארץ בחשתנו מטבע
 גזרת עירין הפיכת ארעא והפיכת מלתא
 בזירת יי' הלא היא כתובה להיטיב לטובים
 והמעבטים אורחותם רעה תבא אליהם
 ועתה ישליו אוהלים לשודדים ולתמימי
 דרך אין שלום בנויהם בטוחות למרגיז
 בתיהם שלום מפחד ולנצרי כריתו פחד
 זפחת ופה דרך דשעי' עלה ודרך הצריקי'
 המכשלה תחת ידיהם בית נאים בית נכון
 גוה שאנן והאיש ענו מאד ירדפוהו שוארו
 ומשואה זאת נוהו השמו שפלי אנשים את
 מלכים לכסא ואירי כל הפץ בשפל ישבו
 עבדים על סוכים ירככו בכזים ושפלים
 בצבים וכפרדים ושרי המעלות כרגליהם
 ירמסו ארץ ואיש משענתו בידו לכד מרוכ
 דלות / כלילה השבע לעשיר הנבל איבנו
 מניח לו לישון / ואנשי השם יקוננו על
 משכבותם ושינה לא יראו לכלות כד
 הקמח וצפחת השמן / הרשע מרבה דאגת
 כי הרבה נכסים ורורף הצורק רבו אנחותיו
 כי הוא רש אין כל עשיר רב מעסקות לשוד
 ולכפן ישחק לא יחוש כי יקר השער ולי
 ידאג על דבר הבצרות / ויושבת הלוח ישב
 כרד וידם מפני עינו לבו דני ודמעתו על
 לחיו מאין לחם ואין שמלח / תמותתו
 מגנת לב ושכר רוח כול רוחו יוציא מברר
 כ א i z o נכסים

דיונות לשד כשמן ולא יי' פעל כל זאת אין
 חקו שר והכבוד מלפניו למתרשלים לשחר
 לטרף לא נתנה ארוחת תמיד לשפלי ידים
 והגואש אין הברכה באסמיו זאת השענה
 אחוז שכחי יי' לזים לעצמם בינה יתירה
 כרבון יתירא הוספת למומרו ועצבו את רוח
 קדשו כסדרא משובשת להגדיל ערכם
 והאמת עד לעצמו על פניהם יכזיבם כמה
 זרזים ראינו ידיהם דקניות ויום ולילה לא
 ישבותו וכמה ראינו עצל ידיו תביאנה את
 אבני השונם / כמה ראינו יד חרוצים כהה
 וכמה מתרשלי להם נעשו ארוכות בשמי'
 כמה נואשי מלאו אמתחותיהם אוכל וכמה
 יודעי ציד אין הפת בסלם יי' מוריש ומעשיר
 או עת ופגע יקרה את כלם ואם אמנה נכון
 חובר יציבא מלתא שניהם כאחד טובים יד
 חרוצים תעשיר בחמלת יי' עליה ההצלחת
 והזריונות זוג נאה ומתקבל מין במינו ענבי
 חנפן באשכולות הכפר זה יתקן שגגת חברו
 וזה ימלא חסרון רעהו אשרי אדם עוז לו כס
 אשרי האיש שדי בצרו והוא בן חכם אשרי
 אל יעקב בעזור ובשכלו יהולל על דבר
 אמת

ויותר

רע מכל מה שזכרנו בעושר
 כי ידעתיו קנין יש לו בפנים
 מהמעלה גדולה ליראי יי' ולהושבי שמו
 הרודים מגויית הארץ דבש דיים לעת
 מצא המרדקדי' לנגוע בקצהו לאחוז בזנבו
 להשתמש ממנו בהכרחי לכד איש לפי
 אכלו שארו וכסותו וצרכי עבודת אלהיו
 והיותר יחרים ומוזה הצד קראוהו המושל'
 שלם המעלו והיום הזה ירשעים תנידוהו
 כרצונה ומכל החסידים ואנשי האמת לא
 תגע בו יד / כימים האלה את הזהב
 ואת הכסף לכני בליעל למורשה והישירים
 בלבבותם לצרכיהם אינם משגת הגדולה

נכסים עם עון ופשע חטאה אוהביו רבים
יחתו מריביו וצדקות אהב מעדו קרסוליו
אחיו שנאוהו ולא יכלו דברו לשלום רעה
מוזאת העשירים החטאים האלה בנפשותם
כפי אשר יגבה עשרם, תשפל חנינתם כפי
שידכה תקפם ימעטו רחמיהם כאשר יעלה
עד לשמים יכלתם / נדבתם יורדת למטה
לארץ ואוהביו צדקה וכבוד אשר נדכה רוחם
אותם כל אשר ימוטו לכם נכון ביי מני
הדרך הנדכה לא תטה אשורם כי אזלת ידי
העשיר לא ירבה עשות מוכר ואהבת חסד
ברכות הטובה בכל אשר יש לו וצדיק מט
במעט אשר אתו ידבנו לכן והוא על נדיבו
יקום כן מנהג הזמן לא סר ולא יסור כאשר
אבותינו ספרו לנו ועינינו הרואות מהיותו
בקרקר קיר ושוע משפיל יקרים עדי ארץ
שופך בוז על נדיבים בחמה שפוכה מגביה
שפלים עד מרום לא יבוח עד יתן מאווי
רשע שלמים וכן רבים יעשו לנכפי ידאה
על כנפי רוח ותום ויושר הוא מכלה סרים
מרע יאסר בזיקים מוסרות ומוטות רגלי
חסידים ישים בסד ונכבדיהם בכבלי ברזל
על כן אומר מה נפלא משל הקדמוני הזמן
ישלח חפשי הזכוכ ויתן הנשר בכלוב /

רעה

הזאת ואם אמנה אאנה עליה
תמיד הנה שכחתי הכי יותר קשה
ממנה אם מעי רותחו לנכבדי עולם קציר
יד חתו ויבושו וחרה לי עד מות כי עתה
יהפוך להם לאכזר נשתי, את דבר הממון
ודאנתי במה שהוא יותר יקר בעיני אלהים
ואדם הסירותי הכעס הזה מלבי מפני הודש
הוצאתי מקרבי עליה מאנה להנחם נפשי
בתקו מודשי לבני בהשתוות הטמא והזוכה
כצדיק כרשע לסכול מצוקי ארץ עם קדש
בעם המתאנים תאורר רעה לי שא חרפת
אדמה מכותיה ואת תחלואיה לא נכר שוע

מנבל לשוט שוטף כי יעבור ולא תשלם
במיני המדע לפני חכסיל ללהב אש
אוכלר / אהה יי איך יחיד יקרא קהלה
מקרב עמים יותר לסגלה וחלה והיה כאחד
האדם לפני יומים כמטרה לחץ נפלא אתי
איך שודר יבואנו עד בואו בכלה אלי קבר
אשר אי איפשר כלעדיו מדוע נתן השם כח
בזמן לגעת אל עצמו ואל בשרו ולמרח
השליטו האלהים לאכול ממנו / איך אשר
יעלה ברוי יי יעלה הכורת עליו הירודת
במעמקי הסודות מי יורידהו ארץ השולח
אמרתו צרופה מי שלחו אל המקרים בעושי
נפלאות מי עשה שפט / ומי לא יתמה בכל
אלה יודעי רעת עליזן לא ידע מה ילד יום
ושמר רגלו מלכת נבין לחש לא יבין אחרית
הזעם שומר הרוח לא ישמוד מפח יקוש
הואה כעבי איך לא יראה מה די להו שובע
אמרי אל לא ישמע מאחרי הפרגו אי זה
פורענו בא לעולם / וכמה יודע איפה יתרון
תמים דעים על העדה הרעה / אין כיכר
ודעת אם לא תדע האותיות כטרם תבאנה
אם לשכט אם להסד יבין וישמע לאחור
תולדת הימים כטרם תצמחנה /

ראלר

השתוו הנקלר והנכד בדבר
הזה החרשתי / אבל בראתי
האדם הגדול לכבוד ולתפארת ימיו
מכאובים וחיה רק זועה ימי שני חייו כלם
או רובם ימי עני רדפוהו שואה ומשואר
בגופו וכממונו כתרופו נגעים הרדפוהו
שכול ואלמן ואשתו משכלה ועקרה כבקר
קול פחד / באזניו השמועות יבולוהו ובעת
הצהרים תרועת מלחמה הזמן גדר בעדו
ובעד כל אשר לו לכל נגע בו שלות השקט
והחיים והטוב כל קרוב אליו ולחוטא אין
עיף ואין כושל אשה לא תשכל יולדת ששה
בכרם אחד בשרו לא עליו יכאב משמוע

חסד והצנע לכת עם אלהי אם המזכירים
 את יי אל דמי להם מסכול צרות ולא פגנת
 מנשא תלאות מה בצע כי אתם צרכי מח
 יושיעני זה מה יועילני אם צדק לבשתי
 כשריון ועש כמעיל קנאה כהוללים אם
 הצדיק אוכר בצדקו או ישרים נכחדו במה
 ארע כי איש על זה לעדן כגן אלהי החיים
 והשלום והיה שכרי אם צדקתי לא ענתה כי
 כיום מחר בעבור סופה וליא תצילני פפח
 מוקשים כי יבא רגז מה המופת כי במותי
 אראה פני אלהי להתענג מזיו כבודו ומה
 אות כי אעלה בית יי לרחוץ הליכי בנהרי
 נחלי דבש וחמאה אם הזמן יניף ידו על
 חכם וכסיל בעיני רוחו מה יתרוני כי אחכם
 מכל האדם אם יש תקורה לכסיל ושכר
 לאויל תחלת לפתי אהני ליה שטותיח
 למר אפטע כעצמי לנדר שנתו מעיני
 לדעת אי זה מקום בינה את אשר יתהוללו
 בבית ישתגעון ברחובות יורידו רימם על
 זקנם שלום ושקטים לא טעמו נסיון מח
 לי להעמיק כפלגות חקרי תושיה ומומת
 להנחיל יגון ואנחה לכר מכוכו הללו עכרו
 שארי בזמן החורף ולא עצרתי כח להבנת
 היה לבי חלל בקרבי כאלונקב לבית חללו
 כמעט אבד נצחי ותוחלתי מיי היתה לעולם
 תומת ישרים תנחם זה הכלכול כלה כשרי
 כימי ערני עליהם ישבתי משומם בתחלת
 העיון עמדותי מרעיד לפשר מלתא משתאח
 להמחיש לדעת יגעתו וליא מצאתי טוב
 משתיקה על כן באלמתי דומיה ימים רבים
 זה הדבר אשר עליו שוממתי מפני זעמי
 לחמם הימים ותפעס רוחי לנבלותם כי
 רבה היא נפלתי בכור עמוק והיה כמחשך
 עיוני פעם אחוז כזה ופעם מוז לא אנה
 ידי אתעה כדרך המחקר בהתעות שכור
 מחוץ לפני אשוכ אתפלא מלפנים ולחיעון
 כ כ ii zo כאש

רעה נכון לבו בשונ מלאכי שלום ליו יבאו
 יתנו אומ' המבשרו והיה רשן ושמן בשמוע
 טובה מארץ מחק שלום אהלו משתה ויום
 טוב שתין הוליו ולא הוליו ליי
על זה תשתוחח עלי נפשי כי מרו
 מרתי אי שמים באריום נפלה
 שלהכת והיית לבער והאזוב הולך וגדל
 והיה עלהו רענן ארי סכל על גכו משא
 לעיפרא ועל שכמו מושות עוליו והשועל
 בשריונו יתעל כפרוץ חיות יכון מהי קכלו
 ליותן כחכה העלה התניני הגדולים נאחזי
 במצודה רעה וגדי רקק שאננו לא שמעו
 קול נוגש הנשר הגדול רב הנוצה ילכדה
 צייד הרמאי במשכו ברשתו ונתפש
 במצודתו והדוכיפת והעטרף אין דורש
 ואין הוקר אותם איככה אוכל וראיתי ברעה
 הגדולה הזאת מאחרת יודע במופלא
 ובמכוסר מושל ביראת אלהים לא יראה
 בשוכרה ורשע וכסיל לא עדה עליו שחל
 נחת והלח חלק אדם רשע שמה וכזה על
 גורל הצדיקים מי זה אשר יחמני מעצבון
 לבי לרמי אדמה וחמם ארץ מי חכם יודע
 לחשיב אחור ימינה מהשחית וידה מכלע
 מי האיש הירא יעתר אל אלוה וירמאה מזה
 הנגע וחלי רע מאן חכים למעבר הכי
ואם כן בודג שבעולם מקרה אחד לכל
 משכיל וכסיל תם ורשע נגעה כס
 יד יי למה לא אלך בעצת רשעים למען
 יטיב לי בעבורם אם שומרי משמרת הקדש
 פקודת כל אדם יפקד עליהם מדוע ממושב
 לצים יפקד מושבי אם תום ויושר לא יצרוני
 מדוע אטרף נפשי להבין ולהתענות ולמה
 זה צום אכחרהו אם דורש טוב ורוף שלום
 אויב ירדפו למה לא כשרירות לבי אלך
 ויעבור על מה אם טוב וחסד ירדפוני עו
 השכרים יפילוני למשואות מה לי אהבת

ויתנו את הילד המסכן וחכם בזוה" החליפו
 זמן שלוחו בצח ולשל' אין קץ בזמן כעוף
 יתעופף כנשר חש להתעלם מן העיץ כמוץ
 גנבתו סופה ברוח יברח גם במעט ההוא
 לא יעמדו באחת הצלח' התוע' בו מקניהם
 וקניהם הפחות ירמו מעט ואיננו יגברו
 בהכל וישפלו יעלו בתחו ויאכזרו ואם לא
 יש מהאנשים חזמן יתן דודיו רצון זעטרנו
 אהלי אפרדנו ישע בין ימים לגבעת הלבונה
 ולהגדיל ממשלתו אפריון עשה לו רפידתו
 שחכ לתת לו לעיני בני עמו הוד והדר ונגד
 קניו כבוד עד כה ועד בה תהיה רוח אחרת
 אותו יתחדש בו רצון לתת פניו באיש ההוא
 לרעה לא שער בה האיש ההוא גם מתבול
 גם משלשם והו' יושב לבט אתו אם התחיל
 גומר ויתנו ויסחנו מאח' לא ישקט עד אם
 בלה הזמן הזה נכל הוא ונכלה עמו במרמ'
 לוקח ברכות כמתלהלה היתה זיק' קשר
 קשר הן הוא משוש דרכו לא יחשוך
 שבט הנוגש בו לא יסור מזהות בראש או
 בזקן במטה אשר כידו בשבט עברתו הנה
 נפצוע לא ישא פני אנוח ולא חנן פני
 מיועני ממקדשו יחל ובקטן כלה ומפורני
 הזמן הוהים שוככים לא יעירו מנענעים
 כי תרדמת י' נפלה עליהם

בדבר

המכיר מומי הזמן ומרמותיו
 באוזן אנשים להשמיע
 זיונו לכל מאן דצדיק ונתנשא הוא
 במשכיל שעיניו בראשו כל עוד שישמע
 דוע מנחנו ויתר תועבותיו עליו אימים כל
 אשר יזכירו אותם אליו יפחד פן ילכד
 בשחיתותם והנכון החושד עצמו תמיד
 לא ישרר בפשו בו כי ישמע שקוצי הזמן
 העצומים והרבים תחתיו ירגז פן ילפתו
 ארחות דרכו יוסף שנא אותו יאבה לעינים
 משוד רשעים פורץ גדר ועולתה ידיהם

ואם רבו מלמנות הפגעים הוויים בעולם
 הכלה היוצאים מלפני האהים לקחת מוסר
 השכל מהם רבו המאורעים הבאים מאת
 יי' היורדים מלמעלה לתת חתית בארץ די
 כמות תוכחת כנגד עשרת אלפים מהיותר
 קשים שבהם אין בכל התלאות עוה כמות
 אין בכל המהומות קשה כשאת לא יערכו
 זיקי' וזועות ולא ישו בה כל מיני רעו' ולזה
 כשעניתי דברי החכמים עליה לא מצאתי
 בהם מאמר יותר כולל ממאמר אחד מיוהם
 לאחד מחכמי ישראל חיד' כגלות מצרים
 צוהו מלמדו כהפרדו ממנו באחרית דבריו
 ליסרו מוסר קיים מה שזה נסחו בני שים
 המות בין ענין זה וזה כוף דברי לך
עתה ראוי לנו שנזכור מאמר החכם
 באמר המות קשרו מכל מה
 שלפניו ורך מכל מה שלאחריו יום המות
 כמה הוא קשרו ואחריו אל המתים קשרו
 ממנו או מיום הדין או מיום תוכה יום ישב
 לכסא שופט צדק כי יקראו לבא למנין
 הרוחות וכל הנשמות לפני מכשוי חשבונ'ו
 דבי' על דברת בני האדם והיה לדיין כעל
 גמולות כעל ישלם ככל אשר ימצא כתוב
 בספר הזכרונות דברי הימים הילודי' למות
 וחמתים עתידים ליתן את הדין נשמת כל
 חי ורוח כל בשר ישפטו על פניה כי יביאם
 האלהים במשפט על כל נעלם ודיין לא
 יקח שחד לא ישא פני שרים ודל לא יהרי'
 כי יחנן קולו שמה תאלמנו שפתי שקר
 ושענות עורכי הדיינין לא יעילו ולא יעילו
 להניד לאדם ישרו מקים המשפט שמה
 הצדק פועל האדם הרעות והטוב כפולס
 ומאזני משפט ליי' שקל ישקל באבן המלך
 אשר יכון משקלו כאשר זכותו והוותו
 במאזנים ישאו יחד זכות ומישור יכריעו
 כף שניה מה יפה מאד ירושתו אשרי

חלקו על ארמת הקדש יי' הוא נחלתו באר'
 חיים כגינת ביתן המלך יהיה ולא ידאר
 מות ולא יעבור עליו עוד נוגש ונפש כי
 תחטא עונה מחול ימים יכבד אזורע מהדק
 כפולס תשבר פעלתה אל היקה תשוב עונה
 תשא ישטפוה נחלי זפת ישרפה מוקדי
 עולם וזיא כאש תאכל מלאכי משחית
 יקלעור בתוך כף הקלע הנפש החוטאת
 השטן ינפץ חלקיה אל הסלע וכני בליעל
 אמרו נואש בעוד בשד זרועס לא חשבו
 בשלח יעבורו אבי דרי' חושבנא לעת תבוש
 רגלם לא האמינו אמונים עלי' תולע כי
 יפגעו במ נוסאי כלי השם לקחת נקמתו
 מרם לא הבינו לאהריתם בעוד הוהם
 מרחפת על פני תכל' בשרם לא שערז
 המתענגים על רוב שלום כי יש אלהים
 שפטי' בארץ לשלם לאיש כמעשהו לאנשי'
 האל פניהם כהלמיש הכושחים בהמדת
 ימים קלו מני ארג כזים לימים אין קץ
 לאנשי תענוגותי' כם השוכחים יום דינא
 רבא חטאם נטיר אהודה להם חידו' לכלב'
 עזי נפש לבס שמו שמיר ליום הגדול
 והנורא כוז יבוזו לו הלא ממשל משלים
 אני
העולם יס גדול ורחב ידים והאדם
 כפינו משוטט בתוכו
 מתוקנת המלאכה לית נגר בר נגר
 כהרושת עץ יעשה כמעשיה פועלי' האבע
 בכח אהי המה כוניה כללו יפיה רב החובל
 כה ומנהיגה רוח אדם בקרבו ומלחיה כהו'
 הנפש כל תופשי' משוט ומעשים שבידו
 המה וכולתה זאת הספינה מלחיה מסעיה
 משפת הים אשר היא נקדת הלידה א המות
 אשר היא נקדת השפה השנית אך הדרך
 מהלך שמנים שנה אשר הם החיי' הטבעי'
 לגבורות והעולם האחר המדינה אשר על

בזושו של ים הם מחמדי העולם שיסקיעו
 בהתנבות ואולם השודדי' שישללוה בדרך
 הם המונעים הבחירים וההכרוזים אשר
 יפשיטו כנתת הפסים אשר עליה ותלאות
 הזמן הדופקי על פני אדם נזיו מבי' ולהיו
 מורטים / ואולם הרוח המפרק חבורה הוא
 אי זה הפנע רע מחזיק ימית האדם והו' כולל
 מיני רבי' מאד וקצתם יותר מוכן מקצתיה'
 אשר התעדרו לגלים נצים כי ירתיח השם
 כסיר מצולה ואולם שגנת מלחיה וחובליה
 היא רוע הנהגת הכחות המנהיגי' את הגוף
 אם משרש היצירה או בקנין מאהרי' כן
 וסכנות הספינה בהגיעה ליבשה / אמנם
 הם לשגנת רב החוכל כהיותו נושא או
 בהמי או שתוי יין לא יוליכנה יפרי' ולא
 יכוין בשובר רכיו ולא ידע ללכת אל עיר
 מושב נוכח שער ההצלה ושעה ויגיע אל
 שערי מות כל באיח לא ישוכן או שחשוב
 שהכיא סחורה יקרה מזמרת הארץ מהלכת
 ומשמנה והכיא עמו הכל הכלים שאין כם
 מועיל ואולי דברים גרועים ורעים ואם הם
 בעיניו נחמדים מזהבומפז רב וכי יקח מן
 הכא בידו מנחה א המלך נשיא הארץ כדי
 שיקובל אצלו ואצל הסגנים הקרובי' אליו
 רואי פני המלך בסבר פני' יפות והיה הפך
 כונתו ידבר אדני הארץ אתו קשות העלת
 חמת המלך מלאכי מות לתתו א המהפכת
 ואל הצנוק מקו' אשר אסירי המלך אסורי'
 ולאנשים אשר אתו יתנו אכסניא פחותה
 לעת האוכל פת קיבר יבש ביקודים חומץ
 לשנים גם מקום ללון במטרה של חכלים
 צרה מאד עשרה במטה מעתה צאו וראו
 אם נמחית הנחת האיש ההוא מעקרה ואם
 טעה מן ההפך אל ההפך או לאותה כושח
 או לאותה כלימה והנמשל לאלו ואם אינו
 צריך פירוש אמנ' שגנת החוכל ככזו הדרך

ושער

שפת הים ושנית אשר אליה מנמת האניות
 עם אנשיה והכמדינה הזאת שערים גדולים
 פתוחים לים ומכפנים קצתם פתוח לרוח
 האורה ושמה' ששון וקצתם א מעוף צוקה
 צרה והשכרה חשך וחלקלקות ומלך עליה
 מלך גדול וצבא עמו יי' צבאות שמו הוא
 זכית דינו הם המשגיחים בסחורה המובאה
 במדינה הטובה היא אם רעה בעיני ארזניה
 זאת המדינה אליך כל בשר ינאו מסוף
 העולם ועד סופו אך הדרך אליה רב
 השכשים והסכנות ככוכבי השמים לרוב
 כי הים הולך וסוער לא יחשה ארבע רוחות
 מנשבות בכל יום מארבע רוחות השמים
 לרובם גליו רוח קדים עזה רוח ים חזק
 מאד רוח צפון תחולל גשם סערות תימן
 וסופה מכהלת מדרום מפני רוח רעה הכא
 אליה מכל צד זה הים אזירים משכריו על
 כן דרך אניה בלב ים כזה לא ישוערו
 מצוקיה ואת רעותיה כל עת שם אניות
 יחלכון עליהם יעברו הנסיונות העצומים
 כל ספינה עכרה בו כמעט נטרפה וכל
 אניה חשבה להשבר / רוככי פלגיו השמים
 אותו נפשם ברעה תתמוגג כל חכמתם
 תתבלע ואתה האיש הבותן לב לדעת
 אמתת הדברים כי יפגשך מחר צחק ליום
 אחרון ושאלך מיני הסכנות אשר כם אולי
 תאכזר הספינה בים או כיבשה אותך רב אל
 האכזר אמור נא שבלת' ישטפה או ישאפו
 צמים חיליה או רוח סערה רעה ונבכיים
 ישכרוה בנקיקי הסלעים או שגנת השוכב
 בראש חבל ומלחיו בהנהגתה כל יחזקו כן
 תרנם ולעת נכון כל פרשו נס ככל אלו
 וכהם וכהם יבשל מחלך הספינ' או ישתבש
 כאמצע הדרך / והנמשל באלה דרך כלל
 לתוצאו' המות המקרית אין תכלית לרבויו'
 מקצרים החיים הטבעיים אולם שהשטפה

ושערי אור או יאושואו בהמותו או שכרותו
 אמנם הם הנטיות מדרך העולם הכבד
 בעולמנו אם מחסרון הכח או מהתירושלו
 או משקיעה בתאוות אלה הם אשר לא
 הכינו להם בלכתם בדרך מה יאכלו כמלון
 וגם צידה לא עשו להם האלה נכח אכדון
 דרכם ואלם הטעות כסחורה מפחו ליתר
 אמנם הוא שיש בעולם יחשבו שעלה בידם
 קנין נכד מדברים פחותים כעושי החרוהו
 והמליצו והשירי ולומדי הדקדוק והרפואו
 והוא עצמגניבות וכאלה ידמו לנפשם להמלט
 בית המלך מכל היהודים העוסקי בתורה
 ובחכמה בידיעת הנסתרות ואלם טעות
 זה הפך אמנם הם שעלו בידו אמנו כזכות
 ומשתנו במאמני ^{הנשמה והתא} וקצת
 בעלי הקבלה וזולת אלו ישמרנו הש' מהם
 ואתה בן אדם אחרי ככר שמעת במני דוד
 המשל והתכלית אשר בעבור הכיאותו
 לך והוא לעוררך באמונת הגמול והעונש
 אודיעך עוד חסד יי עליך הנותן לך כח
 כי תלך בדרך נכחות ושליטך ביכלת
 דחב למשול בגאות הים כי תקח בידך
 אמונה ישרה ומעשים הגונים למטה ישע
 אשר תעשה בו את האותות ואם ככה אתה
 עושה הישר בעיני השם נטה ירך על הים
 ובקעהו לשבעה בחלי ותדרוך בנעלי ככל
 אנת נפשך אז יכין הש' לך רוח חן ותחננו
 יאכד כס נכח יי אז תשמח כי ישתוק הים
 בזעפו ורוח יי תניחו רוח צח שפוי תנהל
 הספיב' לראש דוכב שפתי קלעיה מתרחיש
 ניסא דבר טוב הרשות בידך להקים סערה
 לרממה לכשתרצה בשוא גליו אתה תשבח
 להפיק רצונך ישמחו כי ישתקו לא תירא
 מפחד שוללים יי שמריך לא תפחד מאבן
 גנף יי מצילך לא יכך שרב ושמש יי צלך
 על יד ויבנך הנה דרכך ישר לך כי שלחך

הרמיה והתקרי

יי מלאכו לפניך וכיתקרב אל עיר יי שמה
 תכנס דרך אולם השער הפונה לחיי עולם
 צדיקים יכאו בו רבבות קדש אלפי שבאן
 מחנה אלהים זה יהוון מקדמין למשאל
 בשלמך כרובי פורשי כנפי אמרו לך לכה
 אתנו והטבנו לך יביאך מלך שהש' שלו
 הדרינו וראך ושמח בלבו מעשיך יקרובך
 להשתחות לו מעשיך יזוך לבקש בהיכלו
 וישבת שם עד עולם ולכן אמר אחד מן
 החכמים כי היצאה מרחם לצדיק לידת
 הגוף והמות לידת הנפש

ויוסף

המיסד שאת משלו
 ויאמר הנדב כתבתי
 לך שלישי להושירך
 במועצו ודעת וכאסוף קציר קמה ל בקום
 אחד בן משלי מפורזי כפאות ספרי החכמי
 אני אכפתי לחשבי לך בינה ואם מעש
 ואוספי לך כחם אולי תברדם ועור משנתו
 הנכהל אשה יסן הוא יתקן חאד שדה נעבד
 כל ימי היותו עובד בו ונפשו היא העובד
 החורש לזרוע לעבוד עבודתו ומשך הזרע
 והמעשים והלמוד הם כל זרע זרוע אשר
 יזרע והמקרי מניפים חרמש בקמה והמות
 קוצר ומלאכי מות מאמים אלמים והעולם
 האחר גורן נכון לכרד בו אוכל מתוך
 הפסולת ויל אהים אמת הוא הארים אדמה
 יחלק בלא כסף וכלא מחיר יבא להשבון
 את אריסיו את העובדים לדעת מי היה
 הזריז לשרד אדמתו ושזה פניה להקי זרע
 אמת וכי יכלא הגשם מן השמים ישקח
 ברגלו כגן הירק למען זרועיה ותוציא האר'
 חטים נעשו יפות ומי בעצלתו תחת הטח
 יצא חוח ובהתרשלותו תחת שעורה באשה
 ומי שעשה שדהו כור לא יזרע ולא יצמיח
 או לרשע רע זרע שוא יאכל פרי כחש פרי
 מעל ליו יי ישלם לו יסגיהו אל למלאכי

משחית

משחית ביום אפר וכיד מחלי ירשוהו תחת
 אשר לא עבד את האדמה אשר נתנה לו
 לעבדה ולשמרה אשרי זרע עזק ואמת
 על תלמי שדי ברנה יקצור בגילה נושא
 אלמותיו אל הגר רבנה בו / כתות מלאכי
 צבאות מלוכשים כנדים כגורן תשתחוה
 לאלמותיו עובד אדמתו ישבע לחם יאכל
 כשבת מפרי הסיר חטאתו / מעמל נפשו
 ישבע שובע שמחות לאורך ימים /

יוסף

עוד המיסד שאת משלו
 ויאהב הראית כן אדם דברי
 חכמים וחידותם על שוד
 מרעים ומהומות / ואיך מפחנפש תקותם /
 כי יתן השם דרכם כראש אחרי מותם ואיך
 יעלזו חסידים בכבוד ירננו על משכבותם /
 זבר גדול דברו אליך החכמים להחזיק
 למוטב הלא תעשה ואם לא יאמינו רעיוניך
 לשני האותות האלה עוד תוכחות אחרת
 נשארה בידי אוציאה נא אותה ליהם שיבה
 בפיהם תקותי יאמינו לקול האות האהרון
 ונשאת המשל הזה על עוזבי יי ואמרת /
 העולם קרקע שוה ובקצתו בור עמוק גוב
 אריותא אין מיס בו זולתי נחשים צפעונים
 אשר אין בהם לחש רבי יחמו כדובי ככפיר
 ותנין והאדם הסכל הולך סביב לו עוונו
 מסתכל בתוכו שוחק ונופל וכחמלת יי
 עליו אולי ישוב ונחם הקרה לפניו מדי
 נפלו שש עשבים צומחים ככותלי הכור
 ונאחז בסכך השרש לכל ירד מטה פן יבלע
 ובין כך ובין כך נשא עיניו וראה הלון קטן
 ובו הלך דבש ושלח ידו להתפרנס ממנו
 תמיד ירד האחת מחזקת בשרש וכשנית
 ירדה הדבש לחשיכה אל פיו ועודנו פעם
 אוכל ופעם חדר והנח שתי חולדות האחת
 לבנה והאחרת שחורה אוכלות תמיד שרש
 העשב ואותו הפתיל להתפתותו לדבש מצא

היתקע שופר בעיר ועל הר נשפח
 במגדל הלכנון המצפח
 יתקוע כתקוע כי ישמע סוס וחיל ועוזו
 וראה רכב והקשיב צבא מלחמה ועם לא
 יחרדו הלא יחלצו חושי לעזרת מצר לבקש
 מעוז מאויב השמע עם קול אלהים חיים
 מדבר מתוך פיות החכמים להוכיח לרשע
 מומו מיעד להבליג שוד על עז ותחת
 כא א 21 i מעשה

מעשה מקשה חרב נוקמת ולא יפחד אליו
ולגמולו באחרית הימים / כן אדם אחרי
הודיע אלהים אותך על יד נביאיו דברים
מיסרים רב' ונכבדו ועל ידי חכמי הדורות
תוכחות מוסר למען סוד משאול מטר
האחרי זאת תמאן להחנחם על הרעה אשר
אתה חפצת בה עורה למה תישן עד בא
אשר לו המשפט לפקוד על רשעים עונם
בבא ימי הפקודה חוטא ילכד בה ענוש
יענש כאשר ישית עליו השופט בשלום
אוהב פשע אך אם אתה לו שמעני / מה
תדבר כי יקום עד חמסיד כך לכל עון ולכל
חטאת מכרך און ואת שדוד מה תעשה
ליום פקודה יום נקס ושלם הרועה
כשושנים מה תצדק ביום עמוך מנגד
בדרכיך יזכורך אם נחבאת לברוח לא
תוכל להתעלם / ואתה תתיצב מנגד כאין
פה להשיב החרש תחריש כחרש לא ישמע
וכאלם / איה איפה פיך ולשוניך תקום אתך
למשפט אנה הלכו אנשי מלחמתך אוהביך
אשר אמרת יקומו ויעזרוך אלה איפה הם
רבה צבאך וצאה התרעה בראשי האנשים
ההם ביום תדין עם שתקיף ממך זכר בא
בעלותך את פני יי' כי יודשך אלוה ממעל /
לבא לחשבון על מרד ועל מעל ערום
מבגדי ישע יחף מפעמי צדק הלוין הנעל
למה לא תירא פן ישקוך חמת תנינים סף
דעל / אשרי הכא שמה בקי כפים יהי אלהיו
עמו ויעל עשה זאת איפה והנצל מתגרת
ימי השלום שאלה אחת קטנה אנכי שואל
מעמד להטיבך באחריתך ראה שני כוננוך
ויעשוך יי' אביך והארמה אמך היא יי' עשה
לך את הנפש בה תביש אל האלהים שם
מכשחך לננס לעזרה והארמה היתה לך
לחמר והיא כונה חץ כחמו וכזפת להכדיל
בינך ובין אלהי השמים ועתה שמע בקולי

איעצך היה אתה כן חכם ישמח אב ותוגת
אמו נטה מעליה דרכך מעשיה כמעשה
אשר זונה שלטת מעל ליה כמעללי
אשה אוהבת ריע ומנאפת תחליף תמיד
איש כאיש ואיש כרעהו תמיד בו בעלה /
ואולם בעבור זאת ככד את אביך ותפלה
ככד אמך ולא תחמול אם תרצה לסור
ממוקשי מות תטוש תורת אמך ולמען
אורך אמתת יחסך משני הצדדים שמע
לי תפנה למעלה וראית השמש והירח
והכוכבים והיו למאורות הבט נא השמים
שמים ליי' ושור שחקים נכהו מושב
אלהים אביך קנך הכט לארץ והנה חשך
וצלמות סכנו אותה בכנפיה צר ואור
חשך בעריפה הלא היא האהלה צרה אמך
אביך אב זקן ועתיק יומין לפני נבעו ושרם
הרים אלהי די שמיא וארקא אמך לביא
למדרה למרוף טרף אדם אכלא זמדקא
אביך יתן השוכ גם כרכות בניו אמך חתית
נתנה בארץ החיים בעון בצעה אך לא שאל
תוריד בפשע ארץ סופך יורש גיהנם ונכרת
לעולם זהו דברי החכמי למשפחותם לבית
אבותם כתוב ומשפחת אם אינה קרויה
משפחה על כן יעזב איש את אמו ויועצתו
להרשיע ודבק באביו שבשמים אך את
הדבר הזה תעשה ויכלת עמד / שאל אביך
ויגדך אי זה הדרך ישכן אור שובר עד יי'
אלהיך ימינו פשוטה לקבל שבים ימין
רוממה ואטר יד ימינו המרכבת והממטיש
אם לבכו שלם ביי' אלהיו אם און כווד
הרחיקהו כרחוק מזרח ממערב אל תסיתך
תכל כי רפאים שם אל תבט אל מראר
תחתיו הכהרת צרעת ממארת אל ירבוך
קולות שמחותיה סופם יגון ואנחה ואנו
ואבל ופתחיה אל יפתך חזמן כי כלו אחרי
הכצע אל יסיתך הצל העובר הזה בנעימות
בימינו

תלויין בה הוי אומר בכל דרכיך דעה אחי
דברים הללו ודומיהם אל ילחו מעיניך
וראש כל הדברי' וסופם יהיה זכרון האלה'
נגד פניך ובאלה תאמר "מחסך / ובשני
העולמות "אלהיך ירצך

אמר המיסד אף על פי שאינו צריך
לכפול מה שרמותי בתחלת
דברי שכל הערותי לי ולכיוצא כי אומר
עוד שכל בן אדם הנזכר בדברים אני הוא
והדומי' לו ולברר עוד אחתום דברי בדבור
אל הנוכח

שלוש עליך נפשי תרעי לך כי "צבאו'
שלחני אליך קשה גדלה צעקתך
את פני " הכאה אליו בגלוליק אשר עשית
צוה " סכיבו צרים עליך כתבו שטנר
חתמו לבו מרוות ספר כריתות זכרך
מקרב קדושים

אף היא תשיב אמריה לי המר שדילי
מאד בדבר הזה ועתה אחי הודיעני
על מה תריבני מה חטאתי ביי' לא אוסיף
עוד עבור לו מה יש בי עון ואשובה לי כי
יראתי אם כן אלהי עלי יעיר כל חמתו מתה
אנכי אם כלה היא מעמו אמרתי נגזרתי

ואמר אליה שמעי בת וראי מה רבו
משוכותיך מה עצמו ראשיהם
מספר ואף כי ענפיהם לא יספרו מרוב
להרג ולאבד להטות משפט גבר לזנות
בכנות הארץ לטבח טבח והכן לאסוף היל
בלא משפט לדבר עלי' תועה ואם עוללת
כה ותעשי הרעות התפלאי אם אותם זכר
"ויעלה על לבו

אמרה נפשי העל אלה השמעת קול
רעש גדול הרגזתי באימות
מות מעם י' את כל ההרדה הזאת ועתה אחי
ראה איך יקרני עון כדבר הזה / האנכי הייתי
מעשים גופים אם אנכי ילדתיים הכראות
כא ב זי ii אנוש

בימינו כי קללה בו אל תתאו למטעמותיו
כי מות בסיר אל תטעה בנשיקות פיהו
בעתרות נשיקותיו ואחרייתו כנחש ישוך
הרף ממנו אז ינוח לך ואם עוד כהרתאוות
הרעות השיאוך יכלו לך תזרם כמו דוה כי
רעה גמלוך אל תשאל המון נשים פן יאכלו
כחך התרחק מהן תכלית הרחוק כי מצורי'
וחרמים הנה לעודד בפשות וכסף וזהב לא
תרבה לך פן יסירו לבך מדרך האמת ואם
ביותר מההכרח חשקה בפשך לחונן דלים
תקבצנו מאד היה שפל רוח יכבדוך עם עז
יהיה צדק אזור מתניך כי בועז תתאזר שכן
ארץ ורעה אמונה ויהי אלהים עמך מעשק
רש וגול משפט אל תעלם אזכך גם עיניך
לא תעצום מרמעת העשוקים ריב ריבם
בפי כחך תשא כרכר מאת י' כי תשב
לעתות הפנאי שב את הזקנים ובעלי רוח
ישרה תלך בדרך אתם למען תלמדו ושמוד
לנפשך מאד לבלתי לכת אחרי הבהורים
תצרף כבוד סיג' פחיתות המדות הנפשיות
והסייה כל בריליך רוע הנהגתך המדינית
אחוז לך תורת משה עבד י' יסודך למשיב
נפש החזק בתורה שבעל פה אל תרף נצרה
כי היא חייך / אמונת היחיד הנמורה תשתי
לכסא לך / תלמוד סתרי המציאות כפי
כחך שמתוכם תכיר מי שאמר והיה העולם
לך את החכמים ותחכם שמה מים מכורם
כי לחכמים הגדולה והתפארת והליודעים
חן וכבוד למיכרים התלמוד והמעשה
בקירות לבך תזמנם לפונדק אחד גם
שניהם כאחד טובים / מה טוב שבת שניהם
גם יחד כנושא אחד שניהם יכניסוך תחת
כנפי השכינה בהצמדם עדי עד תחיה את
נפשך / תשען תחת עץ החיים כצל שדי
תתלונן דע את אלהי אביך ועבדוהו זכר נא
אמרם ז' ל פרשה קטנה שכל גופי תורה

אנוש אראר או יש לי אזן שומעת כאדם
ילוד אשה ומח לי פה לאכול ולדבר ומח
ימים כי אמש ואיך אלך היש לי יגלים
כרגלי האנשים מום שבך תתן כי לתתי
לזעור ומי יחוש חוץ ממך בפיך וכלבבך
עיניך הכיטו צר מעון אלהי קדם ידיך עזבו
אלהי השמים רגליך לרע ירוצו לא תשכה
רתיחת דמך עוללה תמיד כאריר מסוככו
ומכשרך אל תתעלם לו שוגג ומשנה ואני
עניה רוח נכאר מאין כלי גשמי מה פשעי
כי תריב עמדי חסר מעלי המון אשמך
שפוך חמתך על אבייך כלי משחתך
פועלי רע תשלח חרונך תשפכנו כמים
ויצקת על כל הכלים האלה

אני ענתי מאד נפלאתי עליך אחותי כי
תרבי לך כורית תעלה אין בונכתם
עונך לא יעילו בדברי ריבות ולמה כדברי
אחת הנבלה תדברי דברי אשר לא כן למען
סבב את פני האשם להתגולל עלי ואת
תנקי האזיני חומיה וסוררת הלא את היא
הנותנ לי כח לבחור בין מתוק למר ומכחך
עין הלא יביט ויראה יבחן בין כעור ונאר
בדרכך שממ אנו ותכן כרוחך תערב קטור
לאפי רוח שמנים ארוח גם את תמישני קור
וחום את תלמדי יודי למלחמה את תשימי
רגלי כאילות מפיד אנו חיים ובלעדיך לא
ימים איש את ידו ואת רגלו ולולי רוחך
מתפשטת בתוכי לצחק כי ותכיני אז
הייתי כאכן שאין לה הופכל כצחיה סלע לא
קס ולא זע ככתבית איש מחוקה על הקיר
ולא רוחבו ואיך אוכל לעבור פיה ומדוע
יחשב לי עון אך את בת המרי ימין ושמאל
תפרוצי פרץ על פני פרץ גם את תשכרי
תהי נעלם וכאח עליך הוה לא תוכלי כפרה
נפשי ירעה לי העזה פניה ותאמר
לי ראה דבריך אך שוא ודבר

כזכ ואין כחם ממש לא כן בדיך הלא אנכי
הנצבת עמך להגדיל ולהאדיר גו חסר לב
תשאני על אכרתך אל אשר תחפרן תטני
בנוחך אנוח בלכתך אלכה גם אני כל כהך
להכחידני כיתכא כטיש ותרמוס כחם ואני
כל מעייניהם להועילך מאז הייתי כלואת
בקרבך ויבדך ה אותך לרגלי להיו כאלהים
לדעת טוב ורע ומדוע אלי ריבות לשום את
משא חטאתיך עלי זה חסוך את רעך אין
עניני אצלך רק כאשה עזובה ועצובת רוח
כבודה בת מלך נתנה לאיש כנעמי לאשר
לנסות אם כזאת יעתק ממדרגתו שפלה
הגבר למעלה והיא תתנהג עמו כישוב
הדעת בסלכול מדות יקרות כי טבעי חסר
כן היב תיכר אשר בדבריה הנעימים
תוכיחו לאש במחמדי לשון לשנות את
טעמו טעם לפגם והוא לרוע טבעו יבז
לשכל מליה ימשל בה בחמה אפו ירדה כח
בפרך בכגודו בה ובתתה עצה ודבר לקיום
מעונת לרומם את בית אישה והוא יאחז
דרך עקלתון הפך רעונת להעציבה ככה
תתנהג עמי בי אצעק שים פניך מול האחי
ואתה אומר שימו לחם כי אומר הבה נבנה
לבו עיר גדולה לאלהים ואתה אומר הכר
ונשתה באשר אמ קח לך עץ חיים למחזיקי
בי ואתה אומר קחו לי מבגן כי אומר יקח
בא מעט מים ממעיני הישועה ואתה אומר
קח את הלבוש ואת הסוס כי אומר נרדפה
לדעת את יי ואתה אומר ארדוף אשיג אחלק
שלל אוי לך עני כי אברת לא רצית להכרני
ואנכי בכריח שולחתי ממקום קדש לעלות
יחס הכשר ולא רב לך סורך מבתי עדי
תכפר בטובת ותאמר כי הנני מוקש לך
בקרבך היכוסר העון הזה בזבח ובמנחה
עד עולם

דו אבינו הלא שמעת ריבי נפשי
עם

עם גופי וגופי עמה תכלית דבריו גוי ונשמה
 שנתת בי שהם לפי דעתם יכולים
 לפטור עצמם מן הדין טפשים הם בא זר
 ואבד את זה ואחר כך תולר זה בור
 כהתנצלות חגור והסומא שומרי הפרדם
 אשר למלך וכהתנצלות הסוס והמצרי
 בצאת ישראל ממצרים ומי חכם ויבן לכצע
 מעשהו חשיב להם גמול לאיש כפועלו כיו
 אלהינו וכיך שניהם מי יורע כמשקל לכל
 למי יאתה עשותו דפשרת בלתי ליש לכו
 יחזיר נשם לפגד מוכס כאשר היתה באמנה
 אתו חוכר חכרי מחוכם ישוב לחכר כיניהם
 כמכרא שובה רוכב שמים ירכיכם במרכבת
 חמשנה להקס ממעשיהם שנים יוד עשו
 שלא כהונן ותגמולם ישאו על שכם שניהם
 ועתה אשוב אל בפשי

נפשי ספיד גורתך זך וישר מנשמת
 אלור מוצאותיו מקדם ואם
 קרעת שמי ירדת לשכון בערפל שיתי לכך
 למסלת העולה ביתאל אל תשכחי עמך
 ובית אביך אשר ידעת מאין המרת הרגעי
 ודומי ליי ומתהומות הארץ יעלך גם עלה
 ועתה אחותי החרישי ליו חולי וגוהי מכטן
 שאול מארץ הירכותיך צאי לך בעקבי
 החכמי הרבקים ביי כאשר ידבק האזור אל
 מתני איש בזאת תנצלי כצפור מפח מן
 האדמה ואם מנעימי ומכך נדחה קראו לך
 בהם ראיתך מתכוססת בדמין בעבורם
 שפלת מארץ ומעפר תשחי שוכי שוכי
 השולמית אל ערי הרכב אלהים רבותי שוכי
 אל עריך לה אשר יצאת ממס את ייצצאות
 אותו תראי תקחי מוסר והו יתן לך אחרית
 ותקוה כגנו בערוגת הכשם שישו ושמוכי כי
 יאתו חשמלים לקראת כאך רכן ירננו גילי
 מאד כי יאמרו באזניך כני האלהי אחותינו
 את הוי לאלפי רבכה ואלף אלפיך ישמשון

צדוק אתה יי כי אריב אליך וורש
 משפט ומחיר צדק משפטים
 ארכר אותך מי אנכי רמור וגוש עפר כי
 תשית לוי לכך מי ביתי כי תפקד עלי ארצח
 ראשיתי מזער מחומר עשיתיני בגוע מוכח
 אלהים ואחרית כל עמת שבאתי מאדמור
 אל עפר תשיבני ובין שתי הנקודות האלה
 קציו מדת ימי כאורח בטח ללון זה שבת
 הכית מעט ומוהומה בו תשיכני יי אלהינו
 לשלום ושחרתני ואיני היום כנשרי אעלה
 אבר ומחר בקבר ואם כחול ארבה ימי כלם
 מכאובים דויתי כיום הנה מתלאה ובליל
 וחתתני בחלומי יבעתוני מרירי יום יבהלני
 חזיונות לילית כליתי שנותי כעמלי לבי
 לכשים ולטף בפשי כי תעטף והמיתור
 לחיותם למשא מלך ושרים נשאתי אימות

מות כאלו מצואותי יש חלוש וקצר וקשה
קרוב טבעו מטבע האין ואולי טוב ממני
אם עזין לא הייתי ואיכרה אלהי בן אדם
תפקדנו למצא עונו להתפש ואם הנפש
חזאת היתה אשר נתת עמדי היא נתנה לי
מן העץ מר דיה מדוע כאפך תוכיחני
אלוה כל בריות חדל ממני כי הכל
ימי מבטן לקבר אוכל כל עוד

נשמתי כי ביעותי אלוהי יערכוני עד אנוע
חמתם שותרה רוחי בקיץ קץ עלי הזעם
וכחרף חומר עזר עלי תחרף הגלגל
בתנועתו יביא בכליותי בני אשפתו בשנני
עתותיו עוז פני ישון בתקופותיו כנה עלי
ויקף ראש ותלאה הייתי בקיץ אכלני חרב
ותוכי נחר שרב ושמש יל השוני מסביב
מחמתו יונקתי תיבש שלהבת ילחכו את
כל סביבותי להניס לחי בחימו פחד קראני
ורעדה מדבר הוות כי יבא בארצנו פן יתן
המשחית לדרוך בארמנותינו לא אמלט
בו מהשחפת והקדחת שבע אפול מדלקת
לחרור מפגע לנגע כעת חמה מנרתיקה
תצא למלחמה לחסר מזיגנו וחם השמש
ונמס כחלב יתיכנו כחרף ממזר קרה צנת
שלג וקרח בלילה כגיבנה יקפאנו כפור
כאפר יפזר חומינו היסודי אל מי מצדדי
אפנה להמלט מיד האלהים האדירי האלה
ובכל הארץ יצא קום אנרה אני בא לבלתי
יפגעוני בדבר או בחרב ובכל מקום מוקטר
מוגש לשמי אי זהבית ואי זר מקום לגום
מפני חמת המציק הרברו פעמי אם יהי
רקיע בעוכרי ויקמני לו למטרה

ארוז כל תולדות אם הימים כוננו
חצם על יתר לרקני ישילו
עלי חניתותיה להכותי מדוע ירב כעכך
עמדי איך תשת עלי חטאת אס רב שבעתי
מרורות למה תכיש מעשה ידי אדם אם כח

תעשה לי יי אלהים וכח תוסף עורר עורר
תסובב נבר מדוע אימתך תבעתני למצא
עוני אם ככה יעשה לאיש הן מאז הוללתי
יחמתני אמי ימי אמי ענותי בעתה ברגעי
עורי רגע תרדפם בסערך תאלתך להם
נסו כצללים ימותו ברוחו לא ראו טובה
בהכל באתי בסופה ובסערה דרכי ותשאני
רוח לא ברוח יי מבטן אמי הביאותני
עד הלום במר נפשי כהני ובעודי כל
משכריך וגליך עלי עברו ואני כי אשיב אל
לבי כמה ירבה אלוה מאנוש נפלאתי איך
כשחל תצודני אל תפן אל קשיי ואכחתי
ממך לא נסתרה אל תרא אם הטאתי לך
נוצר האדם ותלאות גוי וצרות לכבי יי
אלהים אתה ידעת

שיר ממני עד ארגיעה ואבליגה מעט
במצוק חזקו כתרונני לתמורות
זמני מנעורי ועד עתה סובני גם סבכוני
יתר על רתלאו הטבעי השוות לכל אישי
המין והעתים אשר עברו עלי אשר לא ראו
אבותי ואבות אבותי בהם לרעה ימים אשר
בחרתי בהם מות מחיים לו בקש ממני אהי
שאל מרה אתן לך אז אמרתי בשאול
תצפיני מה מתוק מדבש כלות הרוח והגח
טוב מות אין כמוה תנר לי כמרה פעמים
מפחד נסיון הצרות המתרנשות שמעתי
אומרי להרי כסוני נבעל נפלי עלינו נעותי
משמוע ברעה אשר ימצא את עמי נבחרתי
מראות באכדן מולדתי ותקצר נפשי בעמל
ישר בעל עלינו רוח המושל זה שבע עשר
שנה להגלות עמי בראש גולים על צאן
קדשי נשחקו תהו והפסם באפו וביד חזקה
יגרשם מארצו לדראון עולם העביר אותם
לערים בערום וכחוסר כל האי צרים זהב
לרב בארמנותיהם נשמו בחוצות השוכני
כמלך בגדוד בהצריהם ובשירותם הבקו
אשפתות

ברצון

וואת שנית הווה על הווה מצפון חפת
 מושל הקשיב עלינו לתומו הולך
 רכיל על עדת בני ישראל ושם לה עלילות
 דברים חס ליה לרעיה דאברהם יעשה
 דברים כלה אויבנו כי רבו קנאונו במלך
 ואכלו קורציהון דיהודאי ויאמרו לו מצאנו
 מים רעים והארץ משכלת בפשע יעקב כל
 זאת הנרע עם בני ישראל נועצו לב יחונ
 להמית נפשות אשר לא תמותנה ואתם
 בקרב אחינו כל צרוע וכל זב אלה דברי
 לשון מדברת גורל ידע לאשת עויי לי שבא
 בישא כחמן והו דכדרם ליו יום וס והקול
 נשמע הולך וחזק מאד ויאמן העם דברי
 מלך שלטון יצא מפיו לבקש האמת למרא
 עיניו ושפט למשמע אזינו הוכיח כי אין
 יכולת במלכי בשר ודם ביותר מור גוי
 הארץ חיים בלעונו לשנאת חמס וחמלך
 וכסאו נקי מי שמע צרת ישראל ואת הלחץ
 אשר המצרי לוחצים אותם להוציא מפיהם
 אשר לא עלה על לבם ולא תבאר מחנק
 נפשו מי ראה למשסה יעקב יסורי קשים
 וענויים כמותם לא נכראו בכל הארץ ובכל
 הגוים ולא ימת לבו בקרבן האלהים מצא
 את עון ישראל לשפוך כהם כאש חמתו
 בערה כם אש י קדושי עליון בלכת אש
 איש וביתו כאו כחתן יוצא מחופתו יצאו
 מכית הסורים לקדש אביהם שבשמים
 אל נקמות הופיע נקום נקמת דם עבדיך
 השפו על לא חמס עשו ראה ה והביט
 הצרות האלר להם נמכרונו אני ועמי
 פקח עיניך וראר את שוממותי אלה
 הטבעיים והמקריים מעת עושותי בסתר
 רוקמתי בתחתיות לא שקטתי ולא נחתי
 מאז נפחת כאפי נשמה אני חומרי היתי
 לסכול המכות האלה מכף רגל ועד ראש

שתיים

אשפתות לתדפוכות הימים בחרות אפם
 בנו להשמיד ולאבד זקני הדור ושריו
 לתופשי התורה תכלטמו ארץ נקטה נפשי
 בחיי חסדי אלהים כודתי בריתו שכבר מתו
 המסן את לבבי כדונג מפני האש בהתחדש
 אחריהם דור חנף ומרע תרבות אנשים
 חטאים ירדוף אויב אחרי עושי משפט
 וצדקה בארץ רשע מכתיר את הצדיק לא
 נותרה כי נשמה

וסף

מכאוב על מכאובי בקום עלינו
 פעמים צרה ליעקב זר שנתים
 הרעה בקרב הארץ ראשונה בפרוח רשעים
 עמדו עלינו לבלותינו עם נכל אשר יקרא
 עליו מלא רועים על זרע קדש ידו גורל
 כאפם הרגו בנו זקן ועולל כחור וכתולר
 יונק עם איש שיבה וימת עם רב מישראל
 ביום כרות רועים חלינו מאת ה' היתה
 זאת כי עובנו תורתו צדיק הוא כי פיהו
 מרינו אם הורגנו כל היום בשכן ישראל
 בארץ החיים לההריב אנשיר וינצלו
 יושביה אהכו חכו רצוח ונגבו דמים כדמים
 נגעו תחת היותנו גוי צדיק שומר אמונים
 ולא אבה י לסלוח אלה אכלה הארץ
 מדעת יושבי כרה חמס בארץ עושק רש
 גדלת העבי ואונאת העשיר בכתיה הלחלה
 בכל מתנים כשמענו אז לקוהים למות
 ומטי להרג להקריש את קדוש יעקב למען
 ספר שמו נחשבו כצאן שכחר ביום הרג
 רב לא פחדו ולא זעו כהרג הרג מר לי מר
 ביום ענן וערפל אל יחד בימי שנה ביום
 ההוא חלק עמי ימיר יבחר אלהים חדשים
 לא יכול להתאפק בהוציא אל הורג בניו
 נמוגו כי אכלר חרב סכיבם ומלאו פני
 תכל מטועני חרב יזכו מדוקרים זוכ דמם
 בני יצאוני חלק לבם ויכרתו להם בריש
 הרשה אף על פי שתהלתם כאונס סופם

שמים אלה חכרו עכרו ראשי בתקופו

ימים בענד שנה לראשונה מקץ
היות לה שנים עשר חדש השנייה ממהרת
לכא ועוד כה שלישיה תור יי תמימ נקדש
ביום חתונתם והיתה לבעד מלכד כוכד
הגלו ושנת האמות עלינו חזקה בלאיתי
נשוא קנאתם ועברתם כי קשתה אלי גוים
יבאו לשלול קניני בתוך האהל יחזיקו
עשרה אנשים מלשונות הגוים שפת ללא
ידעתי אשמע בכנף איש יהודי להפשיט
כתנתו לישא רדיו מעליו ואם יעז פניו
למתעב גוי להסיר הרפה ולהשיג כלימות
בחרבו ירוץ אליו בצואר לאחזו כערפו אם
יי לא ישמרו ומה לא תשא פשעי ותעביר
את עוני כושא עון ופשע אם גלמי יי ראו
עיניך אותו יום יום מבוכל בכלפו יהלומן
זכפטיש יפרצץ סלע ומה ימריצץ כי תראה
מה עשיתי לך ומה האיתיך ואני כאין
נגדך כאפס ותהו נחשכתי בעיניך ואתר
קדוש יושב על כסא רם ונשא איך תשפיל
לראות בארץ עלילות מצעדי גבר להבל
דמה וכל צעדיו תספור

אלהי

לרוכ הסודך עלי וטובותיך אתי
איך גם אחד איני כדאי לקבל
ליא יועיל חתנצלות לכסות קלון ולא אוכל
להסיר אשמת ממני גדלו תלאותי עז
לשמים ומעל שמים חסדך וחמלתך היא
סמכתי על כן ידעתי כי חטאתי חטאים
גדולים ברחמיך הרבים אתה תכפרם אנא
שא נא לעוננו ולפשעים ולחטאים שעויתי
ושפשעתי כגודל חסדך ואיך אומר לפניך
בוחל וסולח כי חסיד אני ללא עון לי אוכי
אצדיק אבולא חטאתי אבל חטאתי הטאה
גדולה וישר העויתי אשמתי אשום אשם
לי כראתי משחת לחבל געלה נפשי תור
יי ידעת מאסתי הרגתי לפצע נפשי חלד

מסכן לחבורתי זדיתי פרש על פני חמותי
וישכתי בצל הכסף טבעתי ביון מצולת
תאותי יצתתי לי פסל כלו תהו כחדתי
אמרי קדוש לבשתי וחלבישני בגד בוגדים
מרומריתי את פי יי נתתי כתף סודרת
סכותי אני לואש את לבי מעבוד אלהי
עברתי ממצותי ודשכחתי פציתי פי לחרף
מערכות אלהים הי צדקתי יי באצתי
קמתי אני לפתוח בית און אשר נעלו
ראשונים והיה סגור רצון מיי לא רעתה
בפשי שמרתי אדחות פריץ תרתי בלבי
תהו וכהו וחשך ועתה יגדל נא כה יי
למחות כעב פשעי וכענן חטאתי

שומע

תפלה חכמי ושמע תפלותי
בשברון מתנים ובמרירות
לכ על חטאתי נגדי תמיד כי יפגעו כד
אנשים מרי נפש כמוני אני עבדך חנין
לכם תקשיב אזנך לשועתם תשמע וסלחת
אלהי בקני מכל עון ואשמה ואל תתן את
פילחטי את בשרי ומה שחטאתי תשלך
במצולות ים ולא יעמדו עליו דיגי תכבוש
עונותי תאטר עליהם באר פיה אלהי פתח
לבי בתורתך פתוחי חותם יחד לכבי לירא
את שמך נצח נצחים עיני ולכי קרב אותם
אחד אל אחד והיו לאחדים בידיך שימרו
נא ערכני עמך זכר טוב כחותם על זרועך
העיר והקדש וההיכל לפני תבנה בנין עדי
עד וכזרועי אקבץ אבנים לבצר החומות
ובחיקי אשא נפוצות יהודה וישראל אסוף
תאסוף יעקב כלו אל מעון קדשך נוה צדק
הר הקדש בעוד נשמתי כי אראה בירושלם
מלך בחוכמה מגועישי כנפי בכנף מעילן
נוגעות כנף אל כנף עיני יהוה לציון גואל
קרוב ממני תשפך רוחך על בשר אדם
מכני ישראל הברך ונחור עלי רוח השם
ונתנכא בתוכם כי רבת בשרי קרו דרכיך

העשרה עשר ירועות משכן יי כירועות
שלמה עשר אצבעותי היו כנבורים אספרם
כסדר העתק מעיר ל עיר להולך מפרווינצ
הלך ונסוע בגליל ההוא יכוננה עליון גם
בכל עיר כפי רוב השנים תרבה הקדימה

ראשונה

בושלארון יע אחד
היה אברהם ואין שני
להעדיכו כמעלותיו השגתו לא תסלר
בחכמת מצרים ומדע כל בני קדם שר צבא
חכמי הדור לכל דבר חכמת בינה ראשון
ראשון לו רומייר תהלה החכם השלם
הרופ המוכה גדול מרכז שמו יאמ העכד
הוא אדני אברהם קש'ר יע

רדשני

היושב על כסא המעלות
רם ונשא תפארת חכמים
הדר השלמי עמוד המדות והמוסר שלמים
לא עממוהו החכם הגדול הרופא המומחה
מאשטרי בנדיט יע

רדשלישו

כליל החמודות בכל תהלה
מדובר בו נכבדות הוא
מרעי אחוזתי הוא יחיד סגולתי יונתי
תמתי יונה נחפה בכוסף המעלות
ותשוקת התהלות באברת אהבתו יסך לי
הנעלה לכל לראש דון יונה קבליר ה
ומשם גירוני'ה ההוללה

רדביעי

אריה ביער הלבנון כפיר
בעדרי צאן קדשים ארי
שבחכורה עז כנמר במלחמתו של תורח
הגבר הוקם על מרום שכה ותהלה דון
טוד'ים איצ'ק יע ומשם כרצ'לונה שקמתי
אם בישראל

החמישו

אופן אחד בארץ ענן הכבוד
למטר גשם חכם ודעת יאמ
הורה ארץ יושב בשבת הגדולה והכבוד
הרמה והגשאר שרש היחס צמרת החכמה
בן מלכי קדם הארון הגדול החכם הכולל

אין חזון נפרץ יזכני השם לראות יום יהיה
אור הלבנת כאור החמה ואור החמה יהיה
שבעתים ומציון תצא תורה ודבר השם
בירושלים יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבני
לפניך יי צורי וגואלי

אמר

המיסד הנני יסדתי בהכרת
העולם ובחינתו אכן כותן
פנת יקרתו יריתי ולכן קראתי
שם האגרת הזאת אכן כהן כאלו היא אכן
סגולתה ושבער לכהן בר מומי העולם
זהסוכותיו חמסיו ובגידותיו זאני הנני
יוכיף להתנצל כי לא מחכמ' עמלתי על זה
ולא מהיותי ראוי לכיוצא בזה ולא מפני
שלוס העולם ושלותו כי זה ימים רבי הדי
הש' לישראל לבקר צלמות ליהודי' הית' תונה
ויגון חשך אפלה בכל מושבותם ויתהלכו
באשר התהלכו לכי' ולמספד ממורד בית
חורון למעלה עקב'י שק ואפר יצע לרבים
גם לא ממעוררים העירונבי מעלי מלאכת
השיר כי בעונותינו מרכ הצדות זאת
המלאכה כבר אכדה ממגורות והתחתים
כתתו העטים לאתים וקסמות מחתות
תרשטנה מתו בני הצחות והמליצה וישחו
כל בנות השיר והחותר פגול הוא לא ירצה
לקדכן אשר לבני העולם כי לא ישורו
שירים על לברע אכל אמנה עשיתי זה
לשתי סכות הראשונה לכבוד להי ישראל
לקרב לכי לעבודתו בשרם אמות להעיר
את נפשי תמיד שיהיופי ולבי שום

רדשנית

לכבוד עשרה שלישי שלישי
הנבורים עשרה אנשי ראשו
בני המעלה והכבוד הם השכונני בגליל
קש'לונביא ארץ אשר יי אלהינו דורש ארץ
אשר אית' למושב לי ואם לא איפ'ר עיני
ולבי שם כל הימי בעבור הזכיר שמי בחשן
משפטיהם עשיתי לי שירים ושרות בעבור

הנשיא תלי דין יהודה דיעקורשאליא /
הששי מופת הדור אות הימים כליל
המעלות עטרת היחס ציץ
חדת נוד התור הארץ האירה מכבודו לאורו
ליהודים היתה אורח השר הגדול העומר
על בני עמנו לתהלה לשם ולתפארת
מדברנא ראומתיה הנשיא הנכבד הרכ
המוכח דין כונפש שאלתיאל /

השביעי כבוד חכמים צני החשובים
פאר הזמן חמדת הימי חכם
חן חן לו חסד יסוכבנהו וממתקי חכו שקר
החן בערכו לא יותן סגור תחתיו השר
הטפסר הנכבד החכם דין בונשייגור
גראציאן יץ /

השמיני כרוב ממשח הסוכך בכנפי
מעלותיו כנפות הארץ אנך
וספר תור לתור ולתעוד לא נחלת הוריו ולא
אחוזת אבותיו ישוב קנקן חדש מלא ברכת
יימאסף לכל המחנות מיני השלמות זוכה
לכתרי תורה וגדולת יחדו יהיו תמים על
ראשו ואליהם הוא נושא את נפשו כרוך
מבני רך בשני וטעמו כטעם זקני הוא אני
ואני והו אחד בגדר שני בשמו כנגד הטבע
ומעשה נס גוף אחד בשני מקומות החכם

המופלל הנשיא דין חסדאי קרקש יצ
ומשם טראגונה היקרה /

התשיעי ידי יי חמודות הוא חטר
מנזע החכם והשלמו נצר
משרשי היחס ומעלת האבות צניף מלוכר
גדול וכשוא פנים כלביא ישכון באהלי שם
ותהלה לדרוש את יי יגע ומצא לא היתח
מעלה אשר שגבר ממנו החכם הגדול
האדון הנכבד הנשא הנעלה דין שמואל
בנבנשת יץ /

העשירי הכתם הטוב מזוקק שבעתים
ראש השלישים גדול עס אהי
ועס אנשים מקור החכמה והמדע נחל
נזכע מיני חמודות אשר לא יכזבו מימיו
עץ הדעת נטוע בנן הכבוד לא ימוש מעשו
פרי צני עמו נזר אחיו השר הנכבד דין
אשטרוק קרשבין /

אלה המה השומרי נפשי הלא היא
באוצרות לפקדון בארץ וכי
ישר בעיני הלאה לקחת נפשי ממני אומר
לי לא בי הוא כי ירצח השם רוחי ונשמתי
אליו יאסוף אומר אין עמדי כדבר גבורות
מעלותיהם משמחי לב משלי נעשו וברוח
קדשם נוססהבי כל צאם לכבוד העשרה /

סיימתי האגרת בחדש העשירי הוא חדש טבת אחר
חאלף החמישי בן שלש ושמינים שנה אני הוא הדל
באלפי אשר ידעו ספר צעיר בהיות עכבדי עכדיהם
הקטנים מתפלל ליי אהי השמי בעד חשארית הנמצאה ואם איני כדאי מכה אודם ומעונת
לתחפכות הזמן ככלל ובפרט שואג כארי למצוקת זמנו שלו ושל אחרים עת סוכו
יחמוס כחמר חוצות אותו ירמוס משא תלאות ובהלות על שכמו יעמוס המשים תפלת
תמיד בעד השארית סגלת אמתו גזרה ונימוס / קלונמוס בר קלונמוס עמי עשו /

אמר המחבר

חס ונשלם דברי המחבר :

ושדות להכעים הנפש וכחותיה
נוגות
היט' כי רע ומר עליו המעשר אשר
הטעוהו לחדש קטנות ושנאות
ולבקש שררות וקנאות ללכת
בנדולות ונפלאות
הכ' יצעק או לי אמי כי ילדתיני בן
זכר / הפסדתני הפסד מרובה ויצא
בלי שכר
הכא' העתידים עורר ליתן יקבו האיש
בשר אביו ילד יולד לו ישמח כי רב
חילו וסוף יוסף לו מכאוב ויטמא
בעמיו להחלר
הכב' או ואבני למישבניו זכרים נזכרים
ונעשים מחויבים בתליג מצות
וששה סדרים ואלו עובדים בפשע
ומצות על מרורים / זכמה לקו
כאצבע אלהי אשר במטבע הזכרים
המטבע / וצלל במים אדירים
הכג' למי אוי וכמה אביו לכריו מרעותם
הנכריות לכל זכר ישמחו ולכל
נקבה יצחו וכמה בנים כחשים
מכחישים פמליא שלהם ובשים
צדקניות חכמה ותכונה בהן אבני
כזר מתנוססות על בעליהן
הכד' על שפאי ישא קנה ותלונה על עם
סכל ואין בהם תכונה / דור טהור
בעיניו בדרך לבו הולך שוכב
ואברה חכמת חכמיו
הכה' תלונות בני ישראל הפזורים פרץ
על פני פרץ על רשעו ועל חטאתם
נתנו לבלה וחרץ עד יבא גורר פרץ
הכו' הכה ופצוע על קדקדם על התמיד
בזריות קיום חדשיהם ומועדיהם
ביום טובה היות כטוב לקבוע
סעודותיהם שרודים מאד ותורר

שבעל פה העקר שלהם
הכז' בריש שתא סימנא טבא קרא רוכיא
ומילי מעליא טובא / ובעשרת ימים
משכמים לתחנונים ואפוש רחמי
וביום הכפורים טובלים ושרץ
בדם / לוכשים לבנים זכרים
ובסכות קרמים מצויירים עם כפת
תמרי ארבע מיני כגולירין מנצחי
צוחים מים מים ומשכחים ינות
משכרים עושים מצותיהם מצות
אנשים מלומדה מנהג אבותיהם
בני יחס / יהיו למלא בטנם לא יצרו
צעדי אונם להפש היין כנרות כרבו
הסעודות כחכוכר ופורים הפח
בחורים היו גכורים לשתות יין
ומשתה שמרים / וכל המרכר
לסעוד ולשתו משוכב וכשתו מים
מן הכתים והצורים
הכח' בערכי פסחים בודקים ומדקדקים
בסריקין המצויירין ולעשות מצד
עשירי נלושה כרבש ואסקריטין
לחול והמוט / וחרוסת זכר לשיט
עם תבלין וחלוק קליות לנערים
וצלי קדר ומבושל ובשר מליח
ולבם רדוף באווזין ותרכנולין
הכט' בחדש השלישי נתנה תורה רבש
וחלבתחת לשונם וחלות דבש עם
ראשי בשמים מצויירים זכר להר
סיני עקר הרי והתור מתוקה מנפת
צופים קכלנו מראש צורים / כל
החלומ' הולכין אהר הפה למשרי
הכלל העולה אלה מועדה מלבד
שבתות ה' כל האזרח בישראל יודע
ותיק דזי ונשכר יוסף מוקד
שכי לאכול לשבעה ולמככר
עתיק

רבה ואינו מכיר בין חמור לערוד /
 ויש שיתפאר בחכמת האצטגנינות
 בותני עונות לטובת ולפורענות
 חכם בחכמת המזלות ואם כה יאמ'
 יהיה חוס או קור וארץ תלאכות
 נהפך הוא יהיו שנים טובות
 ומבורכות וכל דבריו שקר וזב
 ודברי מדת לות /

הל'ד

ויש שיתפאר בחכמת הדקדוק
 ומסורת ועשה לרוח משקל לחקור
 בין הכבד והקל ואין מוח בקרקרו
 ושונה בנין הקל /

הל'ה

ויש שיתפאר בשירים ומליצות
 חכו ממתקיס לעיני כל יתיצב
 כחומה ידבר בחדו ומשתעי כלשון
 חכמה קריעלידו הוי המעמיקיס
 ולא כעמקה של הלכר כלו ימיהם
 במה שאין לא חכמה ולא מלאכה /

הל'ט

ויש שיתפאר בחכמת התורה בקי
 בהיות דאביו ורבא שתה דבשרה
 עס חלכה כמדומה שיוודע התורה
 כלת / ובקי אפילו במסכת כלה /
 ושחד בחק אותה דוחק ומחזר אפי'
 בספק אשת איש לקולא /

המ'

הלא כמה מעלו טובות מצאו בני זמננו
 להתפאר קול שאונם מעיר / על
 נכסיהם שהם מצליחים וקרובים
 לעיר / וכמה עשירים טפשים
 ונמאסי משתכחין ככשרון המעשי'
 אומרים הרבא אפילו מעט אינם
 עושים /

הל'ב

ויש שיתפאר ביחס לפי דעתו הוא
 מלך על כל בני שחוץ אומר כי
 מולדו נחום המדי בן עירי וארוד /

הל'ג

ויש שיתפאר שהוא חכם כדניאל
 פקה כאנור ואתיאל יסתכל בעצמו
 כהסתכל השחם כנוצתו והוא ערום
 מכל ולא יכיר שטותו /

הל'ד

ויש שיתפאר שהוא איש אמונים
 וירא שמים בכל הענינים ומאתו
 פסו אמוני ויחליף משכרתו עשרת
 מונים /

הל'ה

ויש שיתפאר להיו חכימא דיהודאי
 יחליט בלבבו כל רו לא אניס ליה
 והוא כלי רק הפך מלא /

הל'ו

ויש שיתפאר בחכמת הרפואות
 לעשות נוראות נפלאות והוא
 מטופלי שקר רופאי אליל בהמרה

חותם תכנית האריך למענית ראשית מומי הזמן החזר ומתרעם על
 היושבים על כסא ההוראות בקולקול הדורות נעשת התור כשתי תורות
 וכל אחד זורע שונא וקוצר עולות / ופנה למעלה לעלת העלות המיסר /

בתפלתו היפיר ותחנתו לנורא עלילות לפק ח עינים עורות וינע
 אהבתו בלבס להבין ולהורות וליזמר לשמו עליון שיר למעלות /

תמו ראשי הפרקים

דמות כסא שלמה המלך!

כתוב

בימים חום כשבת המלך אחשוורוש אמרו רז"ל בשעה שחמלך אחשוורוש ישב על כסא מלכותו בקש לישב על כסא שעשה שלמה ברוב חכמתו וכתבונתו של הקב"ה אמרו ישראל לפני הקב"ה רבונו של עולם במקום שהיה יושב שלמה המלך ודן ישראל שנאמר וישב שלמה על כסא יי' למלך על ישראל איך ישב עליו אותו רשע עשה למען שמך ואל תנבל כסא כבודי ונאמרו ז"ל היאך נמצא כסא של זהב כמדי אמרו ז"ל לאחר מיתתו של שלמה עלה שישק מלך מצרים לארץ ישראל ונטל כסא שלמה כשביל כתובת בתו וחזירי אותה למצרים ככתוב בשנה החמישית עלה שישק מלך מצרימה בירושלם ואחר כך עלה סנחריב ושבה את הכסא מארץ מצרי' והביאו לארץ ישראל מפני שהיה מבקש להלחם עמם ובאותו הפרק נפל סנחריב ביד ישראל ובזו את מנונו וחזר הכסא למקומו וישב עליו חזקיהו ונטל את הכבוד והתנשא כמלכותו והצליח כדכתיב ויצלח חזקיהו בכל מעשהו וראה חזקיהו שיש בכסא שש מעלות ומה ראה שלמה לעשות הכסא בו מעלות כנגד שש בני אדם שיצאו מירוד ואלו הן חזקיהו ואשיהו דניאל והבכירי וברוך הקודש עשה אותו כסא כנגד מלכי יהודה שעמדו עליו ואלו הן שלמה רחבעם חזקיהו מנשה אמן ויאשיהו ובימי יאשיהו עלה פרעה מלך מצרים ונלהם ביאשיהו ונטל הכסא מירושלם והביאו למצרים ובקש לישב עליו ולא ידע מנהגו של כסא ואיך יושבין עליו והכתו האריח על ירדו והיה צולע ולפיכך נקרא שמו פרעה נכה ומתרגמנין פרעה חגי'א וכשעלה נבוכדצר למצרים מצא שם הכסא ונטלו והוליכו מבבל ובקש לעלות בו ולישב ולדון את עזקיהו בכלה אמרו ישראל לפני הקב"ה רבונו של עולם נתקיים בנו הכתוב ואויבינו פלילים ונבוכדצר לא היה יודע מנהגו של כסא עלה לישב בו והכה אותו אחרי שעל השמאל ונפל ממנו והיה מצטער ממנו עד יום מותו ועליו אמר הכתוב איך נפלת משמים הלל כן שחר וכי לשמים עלה אותו רשע כן רשע מזרע נמרוד הרשע אלא כיון שרצה לישב על כסא שלמה שנתן לו מן השמים נפל מן הכסא לכך נאמר איך נפלת משמים הלל כן שחר וכשדריש חמדי מלך והחריב את בבל אף הוא נטל את הכסא והוליכו לעולם אשר כמדי לקיים מה שנאמר ושמתו כסאי בעולם ואעפ"כ לא ישב אדם שם לעולם וכשמלך אחשוורוש שלח והביאו לו חכמים לעשות כדמותו של כסא ולא יכלו אלא עשה לעצמו כסא אחר וישב עליו שנאמר בימים ההם כשבת המלך אחשוורוש וגומ' כיצד עשה שלמה המלך הכסא כחכמתו שנתן לו הקב"ה והוא מכובש באבנים טובות ומרגליות שכמותו לא היה יכול לעשות המלך שלמה ושליט' ו מעלות היו לכסא ומאותן המעלות היה עולה לכסא ושנים עשר אריות יש בו על כל מעלה ומעלה יש בו שני אריות כיצד כיון שהמלך שלמה דורש לעלות במעלה ראשונה היו אריות שבו פורשות למעלה ידיהם וכתב מורשם בידיהם ולא היה עולה במעלה שניה עד שהיה קורא הכתובים שדון מורשמין ומה היה בהן כשהמלך הופך פניו לצד ימינו היה רואה את הכתב שדון ביד הארץ של ימין ומה כתוב בו לא תכירו פנים במשפט והופך פניו לצד שמאלו ומה כתוב בו לא תקח שוחד וכן ככל האריות היה כתוב בהן מענינים אלו של משפט כגון ודל לא תהדר בריבן

בריבו וכיוצא בו / וכל מעלה ומעלה היתה מכובשת מאבני טובות ומרגליו ויש בהן אבנים
 יקרות לבנו מכורכמו ויש בהן זכוכית לכן טובו ואילני תמרי מפות את הכסא ומרוקמים
 בכגרי שש והיו טווסין של שן מכוונים כנגד כנפי נשרים / ושני עמודים של שש על ראשי
 האריות ושני אבנים של זהב היו על שני צידי הכסא והיו מלאים מכל מיני בשמים / ושתי
 קתדראות של זהב משני צדי הכסא אחת לגד הנביא ואחד לנתן הנביא / ושבעי קתדראות
 של זהב לשבעים זקנים ויושבין בהן ועל כל קתדר' שני אריות ושני נשרים ומכוונים אחד
 כנגד אחד ועומדין על רגליהן וכשהמלך עומד על הכסא נותן רגלו על מעלה ראשונה
 והיח הגלגל חוזר והארי פושט ידו של ימין והנשר כנפו של שמאל והמלך נשען עליהן
 ועל מעלה שניה הגלגל חוזר והנשר פושט כנפו של ימין וארי פושט ידו של שמאל והמלך
 נשען עליהן ועולה למעלה שלישית וכן כלן / וכשעלה כל המעלות תנין של ככף היח
 טוען גלגל של כסא וכופין למלך שלמה ומושיבין אותו על הכסא ומיד פושטין הנשרי את
 כנפיהם ועולין בגלגל של כסא והיו מוסבין למעלה מראשו ויגדו של זהב היתה עומדת
 בין העמודי ופותחת לו הארון ונוטלת ספר תורה ונותנה אותו על ברכיו לקיים מה שנא'
 והיתה עמו וקרא בו כל ימי חייו / והארי של שמאל פושט ידו ונוטל העטרה ונותנה על
 ראש המלך / והעומדים אומרים תקום מלכות בית דוד לעולם / ועל כל מעלה ומעלה
 היו החיות טמאות עם הטהורות במעלה הראשונה / השור כנגד הארי / בשניה הזאב כנגד
 הטלה / בשלישית נמר כנגד גדי / ברביעית דוב כנגד צבי / בחמישי נשר כנגד צפור /
 והוא היה עולה ביניהם להודיע שהוא נותן שלום ביניהם מפני שהוא יושב בין אלו לאלו
 וכשהיה יושב על כל מעלה ומעלה קורא פסוק אחד על מעלה ראשונה אומר תורת ה'
 תמימה / בשניה עדות הנאמנה / בשלישי פקודי הישרים / ברביעי מצות הבריה / בחמישית
 יראת ה' טהורה / בששי משפטי ה' אמת / ואח"כ יושב המלך שלמה / וכשהיה הכהן גדול
 והזקנים באים למלך שלמה לשאול שום דבר מהמשפט שבין אדם לחברו יושבין מימין
 ומשמאל ודן עמהם את הדין / וכשהם מביאין את העדים להעיד לפני המלך היו הגלגלים
 של כסא חוזרין ואריות נוהגין ונשרים פורחין וטווסין מצפצפין וכל כך למה כדי לחשוף
 את העדים כלבם כדי להעיד אמת / ואף נבוכדנצר כשבקש לישב עליו נשכר כאשר
 כתבנו / ואחשורוש ראה אותו כסא ונתאוה לו לישב עליו יותר מנבוכדנצר ומדריוש
 ומפרעה ולא יכול לישב / והביא אומנין מצור ומאליכסנדריא לעשות אחר כדמותו ולא
 יכלו אלא עשו לו כסא אחר נאה וישב עליו בשנת שלש למלכו ושלש שנים עסקו בו לקי'
 מר שנאמר בימים ההם כשכת המלך אחשורוש על כסא מלכותו אשר בשושן הבירה
 ובשנת שלש ישב על אותו כסא שעשו לו האומנין מצור ומאליכסנדריא / נשלם דמות הכסא
 תהלה לאל רם ומתנשא והוא יחזירוהו למקומו במהרה בימינו אמן /

ותשלם המלאכה כפורים שנת ש' לפק

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is too light to transcribe accurately.]

So divina coope et

אמר

רבי עקיבא אלף
מה הוא אלף

מלמד שאמרד תורד אמת
למד פ"ך כדי שתזכה לחיי
העולם הנה פ"ך למד אמת כדי שתזכה
לחיי העולם הבא מפני מה מפני ש
שהקדוש ברוך הוא נקרא אמת וכסאו
מאז יושב עליו כאמת ופניו יקדמו חסד
ואמת וכל דבריו דברי אמת וכל משפטיו
משפטי אמת וכל אורחותיו חסד ואמת
ומנין שהק"כ נקרא אמת שנאמר וי' אהים
אמת ומנין שכסאו מאז יושב עליו כאמת
שנא' והוכן כחמד כסא ומנין שפניו יקדמו
חסד ואמת שנא' צדק ומשפט מכון כסאך
וגומר ומנין שדבריו אמת שנאמר ראש
דברך אמת ומנין שמשפטיו משפטי אמת
שנאמר משפטי י' אמת צדקו יחדיו וכל
אורחותיו חסד ואמת שנ' כל אורחות י'
חסד ואמת

צדיק י' בכל דרכיו ומנין שאף ימים ונהר'
אומרי שירה שנאמ' לקולות מים רבי ומני'
שאף הרי' ונבעות אומרים שירה שנאמר
הזהרים וכל גבעות עץ פרי וכל ארזי החיות
וכל בהמ' רמש וצפור כנף מלכי ארץ וכל
לאומים שרים וכל שופטי ארץ בתורים
וגם בתולות זקני' עם נערי' יהללו את שם
י' כי נשגב שמו לבדו מנין שכל סדרי
בראשית אומרים שירה שנאמר ממזרח
שמש עד מנאו וגומר ומנין שאף אדם
הראשון פתח בשירה שנאמר מזמור שיר
ליום השבת טוב להודות ליי' ולומר

לשםך עליון בשמי מרום בתוך
מלאכי השרת

דבר אחר אפתח ולשון פה ופה
לשון אפתח שאי' נאמ'

במאתים וארבעים ושמונה אברי' שבאדם
לומר לפניו שירה אלא כפה ולשון שנא'
פי יספר צדקתך שלא נמשלו מה ולשון
לא בים ובנלו' כשם שהים מרחיב ופותח
כך הפה מרחיב ופותח כשם שהים מלא
מרגליות כך הפה מלא מרגליו' של עצמו'
כשם שהים מביע מים כך הפה מביע מים
כשם שגל מתוך הים מתגבר ועולה כך
הלשון בתוך הפה מתגבר ועולה כשם
שהים מטיבוע ספינה בתוכו כך לשון מ
מטיבוע את הבריא בדבר וכשם שהים
מצפצף כך הפה מצפצף וכשם שגל הים
מרגיש כך לשון של אדם מסעיר ברוח
עבירה כשם שהים פולט המים כך הפה
פולט מים כשם שגל הים הורג את
הבריות כך הפה ולשון הרע הורג את
הבריות וכשם שהים יש לו שפה מזה
ומזה כך לשון יש לו שפה מזה ומזה כשם
שהים מביאש ומסרית כך הפה מביאש
ומסרית כשם שגלה הים הכל מתיראים

א ב ג ד ה ו ז ח ט י יא יב יג יד

מרחוק אמונה אומן אם נאמר אומן למה
 נאמ' אמונ' אם נאמ' אמונ' למה נאמר אומן
 אלא למה נאמ' אומן מלמד ששתי אמונות
 הפקיד הקכה לישראל על הר סיני אחד
 לישראל ואחד למשיח אחד לישראל מנין
 שנאמר זכר הסדו ואמונתו לבית ישראל
 ואחד למשיח מנין שנאמר והיה צדק אזור
 מתניו והאמונה אזור חלציו

דבר אחר אלף אמר הקדו ברוך
 הוא לישראל אמרתי
 "פארתי לעמי ופארתי לעמי אמרתי ואין
 אמרתי אלא תורה שנאמר יערוף כמשר
 לקחי תיל כשל אמתי ואין לקחי א
 אלא תורה שנאמר כי לקח טוב נתתי
 לכם תורתו אל תעזבו ומהו אל תעזבו
 מלמד שבשעת מתן תורה קרא הקדו ברוך
 הוא לישראל ואמר להן בני מקח טוב יש
 לי בעולם ואני נותן לכם לעד אבל אם
 תקבלו את תורתו ותשמרו את מצותי מ
 משיבין ואומרים לפניו רבונו של עולם אי
 זהו מקח טוב שאתה נותן לנו אם שמרנו
 את תורתך משיב הקדוש ברוך הוא ואמר
 להן זה העולם הנא משיבין ישראל ו
 ואומרים רבונו של עולם הראינו דונמא
 של עולם הנא משיב הקדוש ברוך הוא
 ואמר להן זה שבת שהוא אחד מששים
 של עולם הנא שנאמ' זכור את יום השבת
 ומנין שכלו שבת שנאמר מזמור שיר ליום
 השבת וגומר ליום שכלו שבת וכיון שראה
 אדם הראשון את השבת פתח את פיו ב
 בשבחו של הקדוש ברוך הוא ואמר מזמור
 שיר ליום השבת טוב להודות ליי ולומר
 לשמך עליון באותה שעה מלאכי השרת
 יורדין כתות כתו ואומרים טוב וכן השמי
 מקצתן היו אוהזין בידיהם כינורות ועובבו
 ומקצתן היו בידיהם נבלים ומצלתים וכל
 כלי שיר

ממנו כך לשונו של אדם הכל מתיראין
 ממנו מה הים לסוף מימיו מתעש' לרפש
 ושיט שנאמר ויעשו מימיו רפש ושיט כך
 הפה סוף דבריו לתוהו והבל שנ' כרות יי
 כל שפתי חלקות וגומר

דבר אחר אפתח לשו' פה ופה
 לשון אפתח אפרוח
 להם לישראל פה ולשון בדברי תורה כדי
 שישבחו שמי בכל יום ויום שאם אי' ישראל
 בעולם אין לי שבח וגדולה שאמלא שירה
 וזמרה שישראל אומרים לפני בכל יום
 לא בראתי עולמי אפילו ישראל שכל
 העולם כולו נברא בשבילן לא בראתיים
 אלא בשביל שירה שנאמר עם זו יצאתי
 לי תהלתי יספור

דבר אחר א אם אין אלף אין
 בית אם אין בירה
 אין אף אם אין תור' תמימה אין כל העולם
 כולו מתקיים אם אין כל העולם כולו מ
 מתקיים אין תורה תמימה מתקיימת אם
 אין נימל אין דלית אם אין דלת אין נימל
 אם אין גמילות חסדים אין דלים אם
 אין דלים בעולם אין גמילות חסדים
 בעולם שנאמר חסדי יי אזכיר ומנין ש
 שישראל איתקדו דלים שנאמר את עם
 עני תושיע ועינים רמות תשפיל לו ואמא
 העולם

דבר אחר אלף אמר הקדו ברוך
 הוא אמונתו לישראל
 פקורתי וקפודתי לישראל אמונתו אין
 אמונתו אלא תורה שנאמר ואהיה אצלו
 אמן ומנין שהפקיד הקכה אמונתו לישראל
 שנ' זכר חסדו ואמונתו לבי ישראל והיה ישראל
 פותח את פיהם ואומרים שירה לפני
 הקכה באותה שעה שנאמר יי אלהים אתה
 ארוסמן אודה שמך כי עשית פלא עצות

על רגליו והוא מסדר דינן של עצמו
 לפני הבריות ואומר להם כלום ראתם
 אלה אחר מבלעדי בשמים ממעל או באר
 מתחת או בארבע רוחות העולם העידו בי
 ותאמרו אמת שנאמר אתם עדי נאום יי
 ואני אל משיבן משטרן וחיות הקודש ו
 זקרח ועדתו כלם נברא אחת בקול אחד
 כפה אחד בדיבור אחד ואומרין לפניו כל
 באי עולם לא ראינו כמות מעולם רשות
 אהר בארץ מתחת אין סלך כמות ואין צור
 בלתיך ואין אדים זולתיך אתה ראשון ואתה
 אחרון ואין אלוה מבלעדיך ואין עוד אדל
 שנאמר ואין כמות באדמים ואין כמעשיך
 באותה שעה משיב הקדוש ברוך הוא לכל
 באי עולם הכא שנאמר ראו עתה כי אני
 אני הוא מה הוא אני אני ב פעמים אלא
 מלמד שאם להם הקדו ברוך הוא אני הוא
 עד שלא נברא העולם ואני הוא משנברא
 העולם ואין אדמים עמדי לעולם הכא אני
 אמית ואתיה אני הוא שאמית כל בני אדם
 בעולם הזה ואני הוא שאחזיר להם דוח
 ונשמה ואתיה אות לעולם הכא ואני הוא
 שמחצתי אותם בעולם הזה בעורות עינים
 בחרישות אנים בחיגרות רגלים בכלילן
 אצבעותים בפניגלות אברי בערלת שפתי
 באילמות פה ולשון ואני הוא שמרפא א
 אותם לעולם הכא ואין מידי מציל ליום

הדין **דבר אחר** מחצתי ואני ארפא
 כשם שאדם נפטר
 כמומו מן העולם הזה כך חוזר כמומו ל
 לעולם הכא מי שנפטר חגר חוזר חגר מי
 שנפטר סומא חוזר סומא מי שנפטר חרש
 חוזר חרש מי שנפטר אילם חוזר אילם מי
 שנפטר גבן חוזר גבן מי שנפטר דק חוזר
 דק אותבלול בעינו או גרב או זלפת או
 מרות

כלי שיר ומנגינן לפניו בשיר שנה ולומר
 לשמך עליון להגיד בכקר חסדך זה עולם
 הבא שנמשל לבקרים ואמנתך בלילות
 זה עולם הזה שנמשל ללילה שנאמר
 תשת חשך ויהי לילה בותרמוש כל חיתו
 זעיר וכי כל חיתו יער לא תרמוש אלא
 בלילה וביום אינ רומשת כלל לא מלמד
 שהעולם הזה נמשל כלילה ומלכי אומות
 העולם משולי כחיו שהם רומשי ביער בני
 דבליה וכיון שעלה עמוד השחר כשם
 שכל החיות חוזרות ליערם ולמקומם כך
 מלכי הארץ ורוזני תבל כיון שבא עליהם
 עולם הבא ומלכות משיח חזרים ליערם
 ולמקומם ויורדין מגדולתן ואינן באין ל
 לעולם שנאמר והיה יי למלך על כל

הארץ
דבר אחר ארץ זהו הקדוש ברוך
 הוא שהוא ראשון ו
 זהו אחרון הוא אלוף ברוב אלפי מלך
 כשם שארץ ראש כל האומות כך הקדוש
 ברוך הוא ראש כל המלכים וגם הוא סוף
 לכל המלכים שנאמר אני ראשון ואני
 אחרון אני הוא ראוי למקרא לומר זאת
 אחרון אני הוא מה תלמוד לו את אחרוני
 אני הוא כלו מלמד כשמהדש את העולם
 הקדוש ברוך הוא הוא עומד בעצמו ומסדר
 סדרן של אחרונים של עולם הכא סדרן
 של צדיקים סדרן של חסידים סדרן של
 עניים סדרן של נביאים סדרן של פרגסי
 הדור סדרן של דור ודור וכל בריה ובריה
 וכל חיה וחיה וכל עוף ועוף וכל נשמה
 ונשמה ומוריד חנוך בן ירד ששמו משטרן
 ואת ארבע החיות מתחת נגללי מרכבות
 בסאו ומעמיד את כסאו לצד אהר ומעלה
 את קרח ואת עדתו משאו ולמתהום רבה
 ומביאין לפניו כל באי עולם והו מעמידן

העולם הנבא בבית ברא את העולם שנא'
 בראשית ברא אלהים בבית דן את העולם
 שנאמר קץ כל בשר בא לפני גש לפני
 קרוב לפני לא נאמר לא בא לפני שיחתי
 העולם בבית שנאמר ביום הזה נבקעו כל
 מעינות תהום רבה כלכל הלשון כבי מנין
 שנאמר כי שם כלל יי' שפת כל הארץ
 הפך חלף חילף עירב לא נאמר לא כלל
 ברך האזרחו בבית מנין שנאמר ויי' ברך
 את אברהם בכל יצחק בבית מנין שנאמר
 ויצחק בא מבוא יעקב בבית מנין שנאמר
 בית יעקב בכל מקום אבל אוהל יעקב
 משכנות יעקב שורש יעקב לא נאמר לא
 בית יעקב שבטים מנין וישראל בחרתי בו
 חשקתי הפצתי רציתי בו לא נאמר אלא
 בחרתי בו בית יוסף מנין שנא' ובית יוסף
 לחבה ישראל מנין שנאמר בית ישראל
 ברכו את יי' ירושלם מנין שנאמר ובחר
 עוד בירושלם חשק הפץ רצה לא נאמר
 לא בחר ציון מנין שנאמר שני כי ביתי בית
 חפלה עולם הנא מנין שנ' כי הנני בורא
 השמים החדשים והארץ החדשה

דבר אחר ז' מהנשתנה ב' מכל
 האותיות שבר הקדוש

ברוך הוא כל סדרי בראשית שגלוי וידוע
 היה לפני הקדוש ברוך הו' שב' פעמי עתיד
 העולם ליחרב אחד בימי דור המבול ואח'
 בסוף אלפים תשעים ושלוש שנה

דבר אחר מ' מנין ששני פעמים
 היה עתיד בית המקד'
 ליחרב

דבר אחר מ' מנין שאמר הקדוש
 ברוך הוא שני עולמים
 אני עתיד לבראת העולם הזה והעולם
 הבא

דבר

מרוח אשך ואחר כך יושב הקדו' ברוך הוא
 כרופא ומרפא אותם בפני כל באי עולם
 שנאמר שלום שלום לרחוק ולקרוב אמר
 יי' ורפאתיו

דבר אחר אלף מ' מנין מה כותבין
 אותו באו' אחת וקורין
 אותו בשלש אותיות מפני שהוא נחשב
 אחד שמע ישראל אלהינו יי' אחד הקדוש
 ברוך הוא נקרא אחד וקריאת שמו אותיות
 משולשת ומנין שהקדו' ב' ה' אה' וכל שם
 ושבח שלו אין קורין לפניו אלא כמשולש
 אהי האהי ואדוני האדוני וכן שיר השיר'
 שיר אה' שירים ב' הרי משולש שמו במדת
 האמונה בראתי את העולם ובמדת אמונה
 אני נוהג עמו ובמדת אמונה אני עתיד ל'
 להחדש שבעים שמות יש להקדוש ברוך
 הוא בפרוש ושאר שלא בפרוש אין להן
 חקר ואין להן מספר

ב אל תקרי ביה אלא בית
 ומה היא ביה אמר
 הקדו' ברוך הוא ב' נתי יצתי
 תכנתי ב' נתי שני פלטיין
 שלי אחד למעלה ואחד למטה יצתי
 כל סדרי בראשית תכנתי חיי עולם הבא
 שנאמ' מי תכן את רוח יי'

דבר אחר בית בוני בכל בית ח'
 במלכות בוני בית אמ'
 הקדו' כרו' הוא כ' בראתי את העולם בכ'
 דנתי את העולם בבית שיחתי את העולם
 בכ' כלכלתי את העולם בבית ברכתי את
 אזרחי בכ' ברכתי את יצחק כ' ברכתי את
 יעקב בבית ברכתי את השבט' כ' ברכתי
 את יוסף בבית ברכתי ארז ישראל בבית
 ברכתי את ירושלם בבית ברכתי את ת

דבר אחר בית בינה לכל בריא
 בינה לכל יצור בינה
 לכל נפש בינה לכל נשמה בינה לכל רוח
 שאלמלא בינה אין העולם מתקיים אפילו
 שעה אחת שנאמר הכו לכם אנשי חכמים
 ונבונים באותה שעה אמר להם הק"ה
 לישר בני הכו לכם בעלי בינה להיוראש
 עליכם מיד הלך משהויה מחזיר בכל
 משכנותיהן של ישראל לבקש בעלי בינה
 ולא מצא שג' ואקח את ראשי שבטיכם
 אנשים חכמים וירועים ולא מצא נבונים
 מכאן אתה למד שגדולה בינה לפני הק"ה
 יותר מן התורה שאפילו אדם קורא תורה
 נביאים וכתובים ושונה משנה ומדרשים
 הלכות ואגדות שמועות ותוספות מושבו
 ומעמדו והנדרו כל סדרי בראשית ואין בו
 בינה אין תורתו שווה כלום מפני מה ברא
 הק"ה את העולם בכ' וסיים בל' כדי ש
 שכשתדבקם ביחד אינן לא כל וכשתהפוך
 אותם אינן לא לב אמר להם הק"ה לישר
 בני אם אתם מקיימים שני דברים הללו
 אני מעלה עליכם כלו קיימתם את התורה
 כלה

רוח חיי בני ומחשב' מנין שנ' לתת לפתאי'
 ערמה עצה ותושיה בינה ונבורה מנין שנ'
 לו עצה ותושיה אני בני' לי נבורה מאירת
 עינים מנין דכתי' אז תפקחנה עני עורים
 הליכת רגלי' מני' שנ' מיי מצעדי גבר כוננו
 משוש ידי' מני' שנ' שאו ידיכם קדש פתיחת
 פה מנין שנ' מי שם פה לאדם מענה לשון
 מנין שנ' מיי מענה לשון

דבר אחר לו טל ומטר וגשמי רצון
 ברכה ונדב' שנתן הק"ה כה
 משמי מרום בעולם בכל שנה ושנה שנא'
 ונתתי מטר ארצכם בעתו שאלמלא
 גשמים יורדים בעולם אין כל בריוה יכולה
 להתקיים שנאמר הרעיפו שמים ממעל
 ושחקי' יזלו צדק שאל מלא צדקה וגמילות
 חסדים שנתן הקדוש ברוך הוא משחקים
 אין העולם מתקיים שנאמר ושחקים
 יזלו צדק וכתי' ומטר עליהם מן לאכול
 ומה נשתנה שחקים מכל רקיעי' מרומים
 מפני שכל כחו ונבורתו של הק"ה אינו
 אלא בשחקים שנאמ' תנו עון לאלהים על
 ישראל גאותו ועוון בשחקי' גאותו בשחקי'
 מנין שנאמ' רוכב שמים בעוזך ובגאותו
 שחקים שכנינתו בשחקים מנין שנאמ' ויצו
 שחקים ממעל תורתו בשחקים מנין שנאמ'
 ועוון בשחקים אין עון לא תורה שנ' י עון
 לעמו יתן ירושלים ובית המקדש בשחקים
 כשהיא בנויה באבנים טובות ומרגליות
 באבן יקרה ובאבן כרכר ובכל מיני אבן
 יקרה ירושלים נקראו צדק שנאמ' צדק
 ילין בה ולמה נקרא שמו שחקים שהן
 משחקים מן טל ומטר ודגן לישראל בין
 בעולם הזה ובין לעולם הבא

דבר אחר שחקים אין שחקי'
 אלא שחקים שהם
 משחקים ככל מיני שיר וזמרה ובכל מיני
 שבת

מהו גימל מלמד שאמר
 הקדוש ברוך הוא
 גמלתי יחד מחסדי' לדלים
 לדלים מחסדים יחד גמלתי
 ומה גמילות של הקדוש ברוך הוא שהוא
 עושה את עולמו בכל יום ויום אלו הן
 רוח וגשמה ותכונה וחכמה וערמה
 עצה ונבורה בינה ומחשבה מאירת עינים
 ושמיעת אזני' והילוך רגלים ומישוש ידיים
 ופתיחת הפה שהוא נתן לכ' לאדם ובריה
 שנתן העולם מתקיים שנ' חסד יי' מלאכה
 האר' רוח וגשם' מנין שנופת באפיו גשם

וערב לפני קול דבריהם יותר מכל בני
 אדם שתחת השמים שנאמר כי שומע אל
 אביונים יי ואת אסיריו לא בזה מהו ואת
 אסיריו אלו בעלי חולי ובעלי מכה שהן
 דומין בעולם הזה כאלו חבושים בבית זה
 האסורים עד שהקבה שולח להם רפואה
 וירפאם מחליים שנאמר ויצעקו אל יי בצר
 להם ואמורים אלו חולים שנאמר לאמר
 לאסורים צאו ולא עוד לא שהקבה מנלגל
 רחמיו עליהם ומקיים מעפר להושיבם
 עם נדיבים ולהנחילם כסא כבוד שנאמר
 מקים מעפר להושיבם וגומר אין כבוד לא
 העולם הבא שנאמר כבוד חכמים יגדלו
 ואמר יעלו חסידים בכבוד והנגע על
 משכבותם ואין משכבותם אלא העולם
 הבא שנאמר יבא שלום יגווחו על
 משכבותם

ד **מפני** מה דלית גותן פני
 כלפי הא שכל מי
 שהוא דל בעולם הזה עשיר
 הוא לעולם הב' בזמן שעשיר
 עוסק במצור עשיר הוא לעולם הזה ודל
 הוא לעולם הבא כגון אמור העולם
 ורשעים לפי שהקדו ברוך הוא נותן להם
 שכרם בעולם הזה שנא' ומשלם לשונאיו
 אל פניו להאבידו מן העולם הבא ש
 ששכר מצוה אחת מן העולם הבא עין לא
 ראתה אלהים זולתך אבל רשעים ואומות
 העולם שאינן עוסקים במצות מקבלין מ
 שולחנם בעולם הזה ולמה לפי שהקדוש
 ברוך הוא אינו מקפח שכר כל בריה ש
 כיצד באין אומות העולם ורשעים ועושים
 מצוה אח' לפניו כדי שישבחו אותן וישמעו
 בני אדם ויכבדו אותן וכל מה שעושים
 רשעים אין עושי אלא לכבודם על כן הם

עשיר

שכר לפני השכינ' בבית המקדש שנמרום
 שנ' הוד והדר לפניו עוז ותפארת במקדשו
 זה בית מקדשו שבשחקי מרומי דא שחקי
 שאלף ושמונה עשר מחנות עומדים לפני
 השכינה בבית המקדש שבשחקי לו לפני
 קדוש בכל יום ויום וכל מחנה אף ושמונה
 עשרה ריבבן מלאכי השרת שכך שחקים
 בנימטריא אלה ה' מחנות שהן סובבין
 לפני השכינה שבשחקים ומרומין שמו
 של הקבה בכל מיני זמר מבקר ועד ערב
 אומרים לפניו ק' ק' ומערב עד בקר א
 אומרים ברוך כבוד יי סקומו מפני מה
 מפני ששכינה העלה למרומים כלילה
 לבית מסתרים שנאמר אכן אתה אל
 מסתתר אמר הק' בה כל דברי לעולם נצב
 בשמים שנאמר לעולם יי דברך נצב ב
 בשמים ואין דבר אלא מלאך הוופא שנא'
 ישלח דברו וירפאם

דבר אחר אמר הקדוש ברוך הוא
 דברתי להקים דל דל
 להקי' דברתי מפני שבני אדם שונאי לדל
 ואי' מי שאוה' לדל לא אני כלב' ומי שיראו
 אותו ובני אדם מכיים חכמת דל שנאמר
 וחכמת המסכן בזויה ואני בעצמי משגב
 לדל שנאמר ויחי יי משגב לדל משגב
 לעתות בצרה וכשבא דל בתפלה לפני
 איני משיבו מפני ריקן שנאמ' לי ישוב דך
 נכלם ואני מקרב שכניתי אצלו בכל יום
 ויום שנאמר קרי' יי לבשרי לב ואי' שברי
 לב אלא עניים וכל האוטם אזנו ממוע
 צעקת הדל ואינו יענה לו בשעה שצועק
 לפני בקול צעקה ומר' וגם הוא יקרא ולא
 יענה שנאמר אוטם אזנו מצעקת דל גם
 הוא יקרא ולא יענה ולא עוד אלא שאינו
 מכיר הקדוש ברוך הוא בכל רגע ורגע לא
 בדל שנאמר וזה אביש אל עני ונכה רוח

~~עשרים בעולם דון ועניינים לעולם הבא~~
 לפי שאין כל אדם זוכה לשתי שולחנות
 ואם יש אדם מישראל שגורל במל טוב
 להיות בעולם הזה וכיר בוראו בכל לבנו
 החולך בתומו ובענוה ולא מניס דעתו על
 חבירו ולא אמר בלבו אני גדול מפלוני
 ופלוני ולא יענה לעניי' בנכחות הלב ולא
 יקלל אדם שהוא קטון ויעשה מעושרו
 לעניים צדקה ולעשירים גמילות חסדים
 בהלואה ונותן דעתו בכל שעה על בוראו
 ואומר בלבו בשפלות וברוח נמוכה מה
 אני מה חסדי מה צדקתי לפני בוראי זה
 אוכל הפירות בעולם הזה וחקרן קיימת לו
 לעולם הבא וכל מצות שיעשה האדם ב
 בעולם הזה ולא יעשה אות' באהב' וביראה
 אינו מקבל שכר מאותן מצות שיעש' האד'
 בעולם הבא ואם תמיה אתה בדברי' הללו
 בא וחסתכל בעשו הרש' ואומ' העול' שהם
 אוכלים מלכות וגדולה בעולם הזה וסופן
 שנסרדין מן העולם הבא שנאמ' והיה בית
 יעקב אש ובית יוסף להבה ובית עשו לקש
 ואומר אכדו גוים מארצו ואומר וזאלילים
 כליל יחלוף ואומר ישובו רשעי' לשאולה
 אבל יש נוחלין חיי עולם הזה וחיי העולם
 הבא כשביל צדקות שעושין שנאמר ועמך
 כלם צדיקים ואום ויקבלן מלכות קבש
 עליו ומניין שישראל נקראו עליונים
 שנאמר אני אמרתי להים אתם ובני עליון
 כלבם

ה

ה'אין ה' אלא שמו של הקב"ה
 המפורש שבו נבר' העולם כלו
 שנאמר אלה תולדות השמים
 והארץ בהבראם אל תקרי בהבראם אלא
 בה' בראם ומנין שאף שמי' וארץ שעתידים
 להתחדש אין נבראין אלא בה' שנ' השמים
 החדשים והארץ החדשה' שמים חדשים

וארץ חדשה לא נאמר לא השמי' החדשים
 והארץ החדש' מכאן אתה למד שלא היתה
 מלפני הקב"ה לא כמעשה בראשית של
 עולם הזה ולא כמעשה אחרית של עולם
 הבא שלא בראו אלא בדבר שאין בו ממש
 אחר בלבד בה' ומה נשתנה מכל האותיות
 שבהם ניתנה תורה לישראל שאין בו ממש
 מפני שכל האותיות כשאדם מוציאן מפיו
 הוא מרגיש בהן בשפתו ובלשונו ומוציא
 טיפת רוק מפיו אבל הא' כשאדם מוציא
 מפיו אינו מרגיש בו אלא בשפתו ולא ב
 בלשונו כל האותיות כולן מקבלו שומאה
 אבל ה' אינה מקבלת שומאה מפני שכל
 שמות המפורשות אינן נכתבות אלא בה'
 ובה' נתחתמו שמים וארץ ועה' ועה' וימות
 המשיח וכמה הן אותיות שבהן נתחתמו
 שמים וארץ שמים עשרה הן כנגד שמים
 עשרה שעות היום ושתיים עשרה שעות
 הלילה ושנים עשרה חדשי שנה ושתיים
 עשרה מזלות ושנים עשרה שבטי' ושתיים
 עשר' ארצות וכולן על שמותן של שבטים
 שנ' יצב גבורות עמים למספר בני ישראל
 ואלו הן שתיים עשרה אותיות שנאמ' אהיה
 אשר אהיה כיצד נתחתמו בהן ארבע
 לכל רוח ורוח שתי אותיות מלמעלה לכל
 רוח ושתי אותיות מלמטה לכל רוח אה'
 מלמעלה יה' מלמטה ורוח רביעית פתוחה
 ועומדת ואינה חתומה יש זמן שהיא פתוח'
 ועומדת ואינה חתומה יש זמן שהי' פתוחה
 ויש זמן שהיא חתומה ובזמן שהיא חתומה
 אינה חתומה אלא ביה' והי' יה' מלמעלה
 והי' מלמטה' ומפני מה יש זמן שהיא
 פתוחה מפני שבו ירד הקדוש ברוך הוא
 לבלבל את הלשון שנאמר וירד ה' לראות
 ארץ העיר ובה' ירד על הר סיני ובה' עתיד
 לירד לחדש' העולם שנאמר ועמדו

לחדשו ומניין שבמדת אמונה ברא את
העולם שנאמר ה' אלהים אחד ארוםך
אודה את שמך כי עשית פלא עצות מרחוק
אמונה אמן ומניין שבמדת אמונה מנהיגו
שנאמר אל אמונה ואין עול ומניין שעתיד
לחדשו במדת אמונה שנה ואמונתו וחסדי
עמו

קחותמות של הקדו ברוך הוא
שנחתמו כל שמו המפורשים
שעל כסא הכבוד שנאמר זה
שמי לעולם אלו שמות המפורשי והזכרי
לדור דור אלו חותמו השם שכל שם ושם
שבמרכבה יש לו חותם ויש לו כינוי והנה
יושב על כסא אש וסביב סביב לו כעמודי
אש שמות המפורשין כל אחד בטכסי אש
כל אחד ואחד בתוך מראות אש ועמהם
חיילות רבות על שרי אש ובזמן שאדם
משתמש בהם מתמלא כל רקיע ורקיע כלו
אש ויורדן לשרוף את העולם באש כיון
שמניעין לארץ רואין שכנפי שמיקשורים
בכנפות הארץ וכנפות הארץ בכנפו שמי'
וחתומין בטבעת אהיה אשר אהיה מיד
עומדין סעסע ונוהגין במדת רחמים עם
כל העולם ועם אותו המשתמש בהן ש
שאלמלא לא חתם הקדוש ב' בחותמו
ארבע רוחות העולם כשאר משתמש בהם
מיד העולם מתמלא אש אלא שחותם הנה
ואיגו שולש אש לעולם שנאמר הלא כד
דברי כאש נאום ה' והשם שהוא נתגלה
למשה בסנה מתוך אהבה מתוך הרחמים
ומתוך הענוה ומתוך הישרות ומתוך
השפלות ומתוך הצדקה ומתוך האמנה
ומתוך אברהם יצחק ויעקב שאפי' אברהם
יצחק ויעקב שהם גדולים ממלאכי השרת
והקדוש ברוך הוא אהבם אהבה נמורה לא
גילה להם שם המפורש לא למשה כלבך

שנאמר

דגליו ביום ההוא על הר הזוחים ואמר כן
ירד ה' צבאות לצבא על הר ציון וכל ה'
האותיות הללו של אש הן ומראיתן כמרא'
ברק ולהבת אש סביב להן וכל אחת ואחת
שיעור קומתו עשרים ואחד אלפי רבבורה
פרפראות וכלן קשורות כתרנים של זיקי
זוהר מפני שהן חקיקות בעש באצבע ידו
של הקדוש ברוך הוא ומנין שכל שם ושם
שיעורו עשרים ואחד אלפי רבבות פרסדאי
שכן הוא בנימל ומה הוא שאמרדך כתיב
אהיה אשר אהיה מלמד שאמר הקדוש ב'ה
אני הייתי ואהיה אני הייתי קודם שנברא
העולם ואני הוא משנברא העולם ואני הו'
שאהיה לעד דבר אחר אהיה אשר אהיה
אמר הקבה במדת רחמים בראתי העולם
ובמדת רחמים אני מנהיגו ועתיד אני ל'
לחדשו במדת רחמי ומניין שבמדת רחמי
ברא את העולם שנאמר זכור רחמיך ה'
וחסדיך כי פעולם המה ומניין שבמדת
רחמים הוא מנהיגו שנאמר ויעבור ה' על
פניו ומניין שהוא עתיד לחדשו במדת
רחמים שנאמר כה אמר ה' שבתי לירושלם
ברחמים

דבר אחר

אהיה אשר אהיה
אמר הקדוש ב'ה
במדת הטוב בראתי את העולם ובמד הטוב
אני מנהיגו ואני עתיד לחדשו במדת הטוב
ומניין שבמדת הטוב ברא את העולם שב'
טוב ה' לכל ומניין שבמדת הטוב מנהיגו
שנ' טיב ה' למעוז ביום צרה ומניין שבמדת
הטוב עתיד לחדשו שנאמר הטיבה ה'
לטובים

דבר אחר

אהיה אשר אהיה
אמר הקדוש ב'ה
במדת אמונה בראתי את העולם ובמדת
אמונה אני מנהיגו ובמדת אמונה אני עתיד

שנאם ושמי ה' לא נודעתי להם ומה הודיע להם מקצת שמו שאינו מפורש שנא' ורא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב באל שדי ושמי ה' לא נודעתי להם ג' אותיות הללו הודיע להם כנגד שלשת ש' כנגד אברה' ד' כנגד יצחק י' כנגד יעקב ולכלם שם אחד גילה להם אבל למשה גילה לו כל השמו' בין שמות המפורשים בין שמות החקוקים על כתר מלכות שבראשו ובין שמות החקוקי' א' כסא הכבוד בין שמות החקוקי' בטבעת שבידו בין שהן עומדין בעמודי אש סביבות מרכבותיו בין שמות שהן מפרחים סביבות שכינה כנשרי מרכבה בין שמות שנתחממו בהן שמים וארץ ים ויבשה הרי' ובקעות תניני תהומות וסדרי עולם וסדרי בראשית סדרי מעונות וזבל וערבות וכסא הכבוד אוצרות חיים וגנזי ברכות וגנזי טל ומטר וגנזי ברכים וגנזי עננים ורוחות וגנזי נשמות של חיים ושל שמי' שב' ודועי דרכי' למשה ומפני מה גילה לו דרכיו מפני שפי' עצמו מאצל עז' ונדבק חזת כנפי השכינה לאברהם שעמד בעשר נסיונות וליצחק שנעקד כשה תמיד על גבי המזבח ומסר דמו להקדוש ברוך הוא וליעקב שהרחיק את עצמו ואת בניו ואת בנותיו ואת קרוביו מעבודה זרה שנאמר ויאמר יעקב אל ב'תו חסירו את אלהי הנכרי' לא מלם לאברהם לא גילה לו אלא על שם זרעו של ישמעאל שנזכר בניהם ליצחק על שם זרעו של עמ' שנזכר בניהם ליעקב מפני שבחר בו הקדוש ברוך הוא לסגולתו וחקק דמותו על כסא הכבוד שברקיע שנאמר כי יעקב בחר לו י' ישראל לסגולתו משבחין לו עליוניס ותחתונים בכל יום שנא' ויאמר לי עבדי אתה אלה מפני שנבחר דרכיו לפני בוראוש' למה תאמר יעקב ותדבר

ה' ישראל נסתרה דרכי מה' וז' שמר של הקדוש ברוך הוא שהוא ז' ומפרנס כל יצורי כפיו בכל יום ויום מקרני ראמים ועד ביצי כנים שב' ספרי מעשיך תשבוע הארץ ואומ' פותח את יריך ומשביע לכל חי רצון וכמה מפתחות יש לו להקדוש ברוך הוא יש לו מפתח של אשה שנאמר ויפתח את רחמה יש לו מפתח של גשמים שנאמר יפתח ה' לך את אוצרו הטוב יש לו מפתח של תחיית המתים שנאמר וידעתם כי אני ה' כפתתי את קברותיכם יש לו מפתח של פרנסה שנאמר פותח את ידך יש לו מפתח של נקבים שב' מהר צועה להפתח יש לו מפתח של מן שנאמר ויבן להם מן ודלתי שמים פתח יש לו מפתח של חדוש מלכיות שנאמר ופתחו שעריך תמיד יש לו מפתח של עינים שנאמר אז תפקחנה עיני עורים וכתוב ויגלה את עיני כלעם יש לו מפתח של חרשים שב' אזני חרשים תפתחנה יש לו מפתח של שפתים שב' השפתי תפתח יש לו מפתח של פה שנא' ויפתח האת פי יש לו מפתח של לשון שנאמר ומה מענה לשון יש לו מפתח של אסורים שנאמר ה' מתיר אסורים יש לו מפתח של ארץ שנאמר תפתח ארץ ויפרו ישע יש לו מפתח של גן עדן שנאמר פתחו לי שערי צדק יש לו מפתח של גיהנם שנאמר פתחו שערים ויבאני צדיק שומר אמונים אל תקרי שומר אמונים אלא שומר אמן שבשביל אמן אחד שעונין ושעים מתוך גיהנם ניצולי מניהם כיצד עתיד הקדוש ברוך הוא להיות יושב בן עדן ודורש וכל הצדיקי' יושבין לפניו וכל פמליא של מעלה עומדין על רגליהן מ קיימינו של הקדוש ברוך הוא עם המזלות

אותן כנדים נאים והופשין בידם ומביאין
 אותן לפני הקדוש ברוך הוא ולפני כל
 הצדיקים כשהן מכוונים ומכובדין שנאמר
 כהניך ילבשו צדק וחסידייך ישמחו בטוב
 כהניך אזדיקו אומות העולם שהן מכהנת
 להקדוש ברוך הוא בעולם הזה כגון א
 אנשוגינום בן אסוריוס וחביריו וחסידייך או
 רשעי ישראל שנקראו חסידים שנא' אספו
 לי חסידיו וכשנכנסין לפתח גן עדן נכנסין
 נכריאל ומיכאל תחלה ונמלכין בהקב"ה
 משיב הק"ב וואמר להם הגיחו להם
 שיכנסו ויראו את כבודי ופיון שנכנסין
 נופלין על פניה ומשתחוין לפניו ומכריזין
 שמו של הקב"ה מיד צדיקי גמורים וישרים
 שיושבים לפני הקב"ה גותנין הודאה
 ומרוממים להקב"ה שנאמר אך צדיקים יודו
 לשמך ישבו וישרי את פניך ואם וירוממוהו
 בקהל עם וגו'

ח חית אל תקרי חית אלא
 חטא מפני שחטא נחשב
 להם לרשעי ישראל בצדק'
 בשעה שהן רואין פניו והי' ומקבלין עליהן
 דינה של גיהנם וכיון שמעלין אותן וחזרין
 בתשובה לפני הקב"ה מיד מתקבלין לפני
 שכינה כצדיקי וחסידיו שלא חטאו מעולם
 ומקבלים שכר על חטא שהיה ביד' כצדקה
 שנאמר ובשוב רשע מרשעתו ועשה משפט
 וצדקה עליהם חיה היא יחיה בהן וחיה לא
 נאמר אלא עליהם מלמד שעליהם יחיה
 עם הצדיקים והחסידים לעולם הבא ולא
 עוד לא שעוליות אות' בישיבה אצל השכינה
 מפני ששברו את לבם בתשובה לפני ה'

דבר אחר קרוב ל'גשברו לב'
 מלמד שכל מי שלבו
 שבור בכל יום ורוחו נמוכה ודברו ממועט

בפיו בכל יום עמו שכינ' מהלכת וליא עוה
 אלא שמעלה עליו הכתוב כאלו מזבח
 בנוי בלבנו ומעלה עולות וזבחים עליו שנ'
 זבחו לאהים רוח נשברה לב נשבר ונרכה י'
דבר אחר קרוב י' לנשברי לב
 חניבין לפני הקנה יותר ממלאכי השרת
 שמלאכי השרת מרוחקים מן השכינה
 שלשים וששה אלפים רבבות פרסאות
 שרפים עומדים ממעל לו בגמטרי' שלשים
 וששה אלפים הן מלמד שגופו של שכינה
 מאתים ושלשים וששה אלפים רבבאות
 פרסאות ופרסאות הללו אינן כפרסאות
 שלנו אלא כפרסה שלו שהפרסה שלו אף
 אפים אמה ואמה שלו ד' זרתות ושפת זרת
 שלו מסוף העולם ועד סופו שנא' מימד
 בשעלו מים ושמים בזרת תכן

דבר אחר טיט זה טיט שבידו של
 הקדוש ברוך הוא שנאמר

הנה כחומר ביד היוצר שכל העולם כלו
 לא נברא אלא הימנו ולבסוף עתידין כלם
 שחזרין לטיט שנאמר הכל הולך לא מקום
 אחד הכל היה מן העפר ואין טיט לא עפר
 שנברא ממנו אדם הראשון שנאמר ויצר
 ח' אלהים עפר מן הארמה
דבר אחר טיט זהו טיטו של
 העולם הבא ש
 שהצדיקים מציינין הימנו כיתות כיתות
 בעשבי השדה בכמה לבושין שריחן הולך
 מסוף העולם עד סופו כרוחן עזן שנאמר
 ויציצו מעיר כעשב הארץ אין עיר אלא
 ירושלם שנאמר העיר אשר בחרת בה
 מכאן את' למד שאין הקדו' ברוך הוא מחיה
 מתים אלא בארץ ישראל שנאמר כה אמר
 ה' בורא השמים ונוטיהם ואומר ונתתי צבי
 בארץ חיים וכי יש ארץ חיים וארץ מתים
 אלא ארץ ישראל שמתים חיים תחיל לעולם
 הבא אם כן צדיקים שבהוצאת לארץ כגון
 משה ואהרן ושאר כל הצדיקי' שבד' פינות
 העולם ה' איך חיינ' ובאים לעולם הבא לא
 מלמד שבשעת תחיית המתים ירד י'
 הקדוש ברוך הוא משמי' שמים העליונים
 ויושב על כסאו בירושלם שנא' בעת ההוא
 יקראו לירושלם כסא ה' וקורא להם הקדו'
 ברוך הוא למלאכי השרת ואומר להם בני
 לא בראתי אתכם לא לשעה זו כדי שתעשו

דבר אחר שמים בזרת תכן מ'
 מלמ' שהשמי' ושמ'
 השמים זרת אחד אורכן זרת אחד רחבן
 זרת אחד קומתן וארץ וכל תחומות פרסת
 רגל אחד ארכה ופרסת רגל אחד רחבה
 ופרסת רגל אח' קימת' עד הרקיע הראשון
 אכל שבורי לב הקדו' ברו' הוא קרוב אצלו
 כל היום מאמה ואמה לכך נאמר קרוב ה'
 לנשברי לב והקדוש ברוך הוא מרחיק
 שכינתו מעל גבהי לבב וכו' נחשבין עליו
 כתועבה שנאמר תועבת י' כל גבה לב ואין
 תועבה אלא עז שנאמר לא תביא תועבה א'
 ב' יתך מכאן כל מי שיש לו גסות הרוח כלו
 עובר עבודה זרה ומהו יד ליד לא ינקת
 מלמד שאפילו יש בו תורה וזכמה כמשה
 רבינו שקיבל תורה מיד ליד ויש בו גסות
 רוח לא ינקת מדינה של גהינם לכך נאמ'
 כי רם י' ושפל יראתה ונבחה ממרחק י' דע
 ופחו ממרחק י' דע כב' יודין מלמד שאמר

לִי קֹרֶת רוּחַ מְשִׁיבִין מְלֹאכֵי הַשָּׁרֵת וְאֹמֵר
 רְבֹנֵנוּ שֶׁל עוֹלָם הִנְנוּ נִעְמָד לִפְנֵיךְ בְּכָל
 דְּבַר שֵׁאתָה רֹצֵה מְשִׁיב הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 וְאֹמֵר לָהֶם לִכּוּ וְשׁוּטְפוּ כֵּד רִחוּת הָעוֹלָם
 וְהִנְבִּיחוּ אֶת אַרְבַּע כְּנָפוֹת הָאָרֶץ וְעִשׂוּ
 מַחִילוֹת מַחִילוֹת בְּקִרְקַע לְכָל צְדִיק וְצְדִיק
 שֶׁבְחֹצֵה לָאָרֶץ וְחִבְיָאוּ לִי צְדִיק בֶּן פְּלוֹנִי
 חֲסִיד בֶּן פְּלוֹנִי חָכֵם בֶּן פְּלוֹנִי שֶׁמְסֻרֹעַצְמָן
 עַל קְדוּשַׁת שְׁמִי בְּכָל יוֹם שֶׁלֹּא יִצְטַעְרוּ
 וַיָּבֵאוּ לָאָרֶץ יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי מַחִיה אֹתָם מִיַּד
 הַחֹלְכִים כָּל מֶלֶאךָ וּמֶלֶאךָ וְכָל שָׂרָף וְשָׂרָף
 זָכַל גְּדוּד וְגִדּוּד וּמְשׁוּטְטִין בְּאַרְבַּע רִחוּת
 הָעוֹלָם וּמְנִיחֵין ד' כְּנָפוֹת הָאָרֶץ וּמְנַעְרִין
 דַּעֲשֵׂי מְנַה וְעוֹשִׂין מַחִילוֹת בְּקִרְקַע הָאָרֶץ
 בְּשִׁבִיל כָּל צְדִיק שֶׁבְחֹצֵה לָאָרֶץ וּמְבִיאִין
 אוֹתָן כְּתוּךְ מַחִילוֹת לָאָרֶץ יִשְׂרָאֵל אֲצִל
 הַכָּה לִירוּשָׁלַם וְעוֹמֵד הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 בַּעֲצָמוֹ וּמַחִיה אֹתָם וּמַעֲמִידֵן עַל רַגְלֵיהֶם
 וְכִיצַד הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מַחִיה אֶת הַמַּתִּים
 לְעוֹלָם הַבָּא מִלְמַד שְׁנוֹטֵל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא שׁוֹפֵר נִדְרָל בִּידוֹ שֶׁהוּא אֵלֶף אַמְדָּה
 כְּאִמְתּוֹ שֶׁל הַקְדוּ בְרוּךְ הוּא וְתוֹקַע בּוֹ וְקוֹלוֹ
 הוֹלֵךְ מִסּוֹף הָעוֹלָם וְעַד סוֹפוֹ בְּתַקִּיעַ רֵאשׁוֹנָה
 הָעוֹלָם כְּלוֹ רוֹעֵשׂ בְּתַקִּיעַ שְׁנִיָּה הָעַפֵּר
 מִתְפַּרֵּד בְּתַקִּיעַ שְׁלִישִׁית עֲצָמוֹתֵיהֶן מ
 מִתְקַבְּצִין בְּתַקִּיעַ רִבְעִית אִיבְרֵי מִתְמַחֲחִין
 בְּתַקִּיעַ חֲמִישִׁית עוֹרוֹתֵיהֶן מִתְקַרְמִין
 בְּתַקִּיעַ שְׁשִׁית רוּחוֹת וּנְשָׁמוֹת מִתְכַּסְּפוֹת
 לְגוֹפֵיהֶן בְּתַקִּיעַ שְׁבִיעִית הַיָּם וְעוֹמְדִין עַל
 רַגְלֵיהֶם בְּלִכְוֹשִׁיתָן שֶׁנֶּאֱמַר ה' צְבָאוֹת יִגַּן
 עֲלֵיהֶם וְאִכְלוּ וְכִבְּשׁוּ אֲכִנִּי קִלְעֵ וְשָׂתוּ וְהִמּוּ
 כְּמוֹ זֶן וּמִלֹּא כְּמֹזֶק בּוֹיּוֹת מִזֵּב הַחוֹשִׁיעִים
 ה' אֱלֹהֵיהֶם בְּיוֹם הַהוּא כְּצֹאֲנָעֵמוֹ כִּי אֲבִנִי
 נֹזֵר מִתְנוֹסְסוֹת עַל אֲדַמְתֵּי וְאִרְפִּי

ד אֶלְחַקְרֵי יוֹד לֹא יֵד מִלְמַד שֶׁהוּא
 יְדוּשֵׁם טוֹב שְׁעֵתִיד הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא לִיתֵן לָהֶם לְצַדִּיקִים לְעוֹלָם
 הַבָּא בִירוּשָׁלַם וְכִבִּית הַמְקַדֵּשׁ שֶׁנֶּאֱמַר וְנִתְתִי
 לָהֶם כְּבִיתִי וְכִחוּמוֹתַי וְגו' אֵין בֵּיתִי לֹא בֵית
 הַמְקַדֵּשׁ שֶׁנֶּאֱמַר כִּי בֵּיתִי בֵית חֶפְלֵת גּוֹמֵם
 וְאֵין חוּמוֹתַי אֵלֹא יְרוּשָׁלַם שֶׁנֶּעַל חוּמוֹתֶיהָ
 יְרוּשָׁלַם וְאֵין יֵד אֵלֹא מְנוֹת שֶׁל ח' יְדוֹת
 וּמְהוֹ יֵד מִלְמַד שְׁעֵתִיד הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 לְהִרְאוֹת לְכָל הַצְדִּיקִים שֶׁמּוֹ וְנוֹחֵן לָהֶם
 כּוֹס שֶׁל חַיִּים כְּדִי שִׁיְהוּ קִיִּים לְעוֹלָמִים
 וּמְהוֹ שֶׁם שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְנַלֵּה שֶׁם
 הַמְפּוֹרֵשׁ לְכָל הַצְדִּיקִים לְעוֹלָם הַבָּא שֶׁ
 שֶׁנֶּבְרָאִין בּוֹ שְׁמִים הַחֲדָשִׁים וְאָרֶץ הַחֲדָשָׁה
 כְּדִי שִׁיְהוּ כּוֹלֵם יְכוֹלֵין לְכִרְאוֹ עוֹלָם חֲדָשׁ
 שֶׁנֶּאֱמַר שֶׁם עוֹלָם אֲחַן לוֹ אֲשֶׁר לֹא יִכְרַת
 וּמִיָּן שִׁזָּה שֶׁם הַמְפּוֹרֵשׁ נֶאֱמַר כֹּאן שֶׁם
 עוֹלָם וְנֶאֱמַר לְהֵלֵךְ זֶה שְׁמִי לְעוֹלָם מִד'
 לְהֵלֵךְ שֶׁם הַמְפּוֹרֵשׁ אֶף כֹּאן שֶׁם הַמְפּוֹרֵשׁ
דְּבַר אַחֵר שֶׁם עוֹלָם אֲחַן לוֹ
 שֶׁלֹּא יִפְסֹק שְׁמוֹ
 מִן הָעוֹלָם שֶׁכִּשְׁשֵׁם שְׁמִים חֲדָשִׁים וְאָרֶץ
 חֲדָשָׁה קִיִּים לְעוֹלָמֵי עוֹלָמֵי כֵךְ עֵתִיד שְׁמוֹ
 שֶׁל צְדִיקִים וְשֶׁם זֶרַע הֶרַע זֶרַע שִׁיעַמְדוֹ
 לְעוֹלָם שֶׁנֶּאֱמַר כִּי כֹאשֶׁר הַשְׁמִי הַחֲדָשִׁים
 וְגו'
דְּבַר אַחֵר שֶׁם עוֹלָם מִלְמַד
 שֶׁשֶׁל מְאֹרְאֵרְבַּע
 עוֹלָמִים עֵתִיד הֶקְבָּה לְהַנְחִיל לְכָל צְדִיק
 וְצְדִיק לְעוֹלָם הַבָּא שֶׁכֵּן שֶׁם בְּנִימְטְרִיא ג'
 מֵאוֹת וְאַרְבַּעִים הוּו'
דְּבַר אַחֵר שֶׁם עוֹלָם אֲחַן לוֹ נֶאֱמַר
 בְּרֵאשִׁית הַמִּסְוִי הַזֶּה וְנִתְתִי
 לָהֶם כְּבִיתִי וְכִחוּמוֹתַי וְכִסּוֹף נֶאֱמַר אֲחַן לוֹ
 אִם נֶאֱמַר אֲחַן לוֹ לְמַה נֶאֱמַר וְנִתְתִי לָהֶם
 וְאִם נֶאֱמַר וְנִתְתִי לָהֶם לְמַה נֶאֱמַר אֲחַן לוֹ
 מִלְמַד

מלמד שכל הצדיקים כלן נותן להם הכה
יד וחלק שכר טוב ושם עולם תהלה
וגדולה ושבח כתר כליל קדושה ומלכות
כנגד כל הצדיקים כלן לעולם הבא יד זה
כוס של חיים שמסקוה הקבדה למשיח
ולצדיקים לעתיד לבא

דבר אחר שם עולם זה שם המפורש
שהעולם הבא נברא בו
תהלה וגדולה זה אור מאירת עינים שהן
מסתכלים בהן מסוף העולם ועד סופו
בסקירה אחת ושבח זו קומה זקיפה כאדם
הראשון ואור נוגה סביב סביב להן לכל
צדיק וצדיק לעולם הבא ושכינה עמהם
בכבוד בכל מקום כאב שהו יושב על כסא
הכבוד כמל שש ושמש בשמח בניו ובנותיו
שנאמר ואני אהיה לה נאום ה' חומרת אש
סביב לה ולכבוד אהיה בתוכה ואמר רבי
ושמתי בת ציון כי חנני בא ושכנתי בתוך
וגומר

כ כף זה כף שכינה כ'פ' שהוא
סנה זו על גבי זו בשמחת
רבה בסעודה של צדיקים
לעולם הבא ועומד ומרקיד לפניו בסעודה
על אותה סעה ואמר ישעיה ה' רמה ירך
מהו רמה ירך מל' שעתיה ישע' לו לפני
הקדוש ב' ה' בסעודתן של צדיקים בנן ערן
בשעה שהוא מרקד לפניהם רבוננו של
עולם רמה ירך לא יבאו רשעים ויראו ב
בטובתן של צדיקים משיב הקדו ברוך הוא
ואמר ישעיה בני יבאו ויראו בשמחתם
ובטובתם וילבשו בושה וכלמה שנאמ' יהו
ויבושו קנאת עם משיב ישעיה ואמ' לפני
רבוננו של עולם לא יבאו ולא יראו אומר
הקדוש ברוך ה' מי מכריע בינינו שגעשה
כדברו משיב ישעיה ואמ' לפניו רבוננו של
עולם תבא כנסת ישראל הגדולה ותכריע

בינינו ונעשה מיד קורא הקדוש ברוך הוא
למטטרון שר הפנים ואמר לו עבדי לך
והבא לי כנסת ישראל כדי שתכריע בינינו
ומיד הולך מטטרון ומביא כנסת ישראל לפני
הקדוש ברוך הוא ולפני ישע' וכיון שרואה
כנסת ישראל את הקדוש ברוך הוא אמרה
לפניו רבוננו של עולם למה קראת אותנו
משיב הקדוש ברוך הוא ואמר לה בתי
מפני שאני אומר יבאו רשעי ויראו בטובתן
של צדיקים משיבה יבאו ויבושו שנאמר
ותראה אויבתי ותכסיה בושה באותה שעה
באי רשעי לפתח נן ערן ועומדין להסתכל
בטובתן של צדיקים ורואין כל הצדיקים
כל אחד ואחד בפניו כבודו וכל אחד ואחד
שולחן של מרגליות לפניו וביד כל אחד
ואחד כוס של זהב מרוקם כאכנים טובות
ומרגליות שהוא פלא סם חיים וכל מעדני
גן ערן מונחים לפניהם על השולחן ולפני
כל אחד ואחד עומדים ג' מלאכי השרת
לשמשן וקרני הדר על ראשיהם וברקים
יוצאין אז מפיהם וזיו פניהם הולך מסוף
העולם ועד סופו כזיו החמה שנא' ואהבו
כצאת השמש בנבחרתו ומי' ושמ' השמים
פותחין את דלתותיהן ומטטרין עליהם
טללי בושם של אפרסמון טהור שריחו
הולך מסוף העולם ועד סופו ואלף אלפים
מלאכי השר' עומדין לפניו ואוחזין בידיה'
כינורות ונגלים ומצלתים ומרגני' לפניהם
בסעודה והקדוש ברוך הוא עומד בעצמו
ומרקד בעצמו בסעודה וחמה ולבן וכוכבי'
ומזלות סי'ינו ומשמאלו מרקדין לפניהם
עמו וכיון שהרשעים רואין אותה גדולה
וכל אותה כבוד מנביחין את קומתן מארץ
אמ' בהי' מפני כבודן של צדיקי להסתכל
בהן לומר מי אלו שכל אמותו הכבוד וכל'
אותו גדולה עשה להם הקדוש ברוך הוא

משיבין מלאכי השרת ואומרים לפני הללו
 עמו של הקדוש ברוך הוא שעסקו בתורתו
 ומצותיו והביאום לכן ערן ליתן להם שכר
 טוב מיד נופלים רשעים על פניה ופותחי
 את פיהם כשבהו של הקדוש ברוך הוא
 ושל צדיקים ואומרים אשרי העם שככה
 לו

ל למד אל תקרי למד אלא
 לב מבין דעת מלם ש שקול
 הלב כנגד כל איברי לאדם
 יש לו עינים אף ללב יש לו עינים . לאדם
 יש לו אזנים אף ללב יש לו אזנים . לאדם
 יש לו פה אף ללב יש לו פה . לאדם יש
 לו דבור אף ללב יש לו דבור . לאדם יש
 לו נחמה אף ללב יש לו נחמה . לאדם יש
 צעקה אף ללב יש לו צעקה . כל מה שיש
 באדם יש בלב מכאן למדנו שהלב שקול
 כנגד רמח איברים שבאדם ולא עוד אלא
 ששנים עשר דברים יש בו באדם ואלו הן
 לב מבין דעת ותבונה כליות יועצות עצות
 טובות ורעות פה מחתך בכל מיני מאכלות
 לשון גומר כל מטעמי מאכלות קנה מושך
 ומוציא כל רוחות וקולות ושט כולע כל
 מיני מאכל ומשקה ריאה שואבת כל מיני
 משקין כבד טועם ומרה זורקת בו טפה
 ומניחתו טחול שוחק כל מיני שחיקות
 קורקבן שוחק כל מיני אכילות קנה ישנה
 שנת מתוקה ואין שנאה אלא בלב שנאמר
 לא תשנא את אחיך בלבבך ואין קנאה לא
 בלב שנאמר כי יום נקם בלבי ואין דאגה
 אלא בלב שנאמר דאגה בלב איש ישחנה
 לפיכך אין הקדוש ברוך הוא צופה לא ללב
 שנכי האד' ריאה לעינים וה' ריאה ללב
 מס מפני מה מס שנים בנת
 אחת מפני ששניה עומדים
 ברוי כסא הכבוד וללו ח

ל

מ

שבאות

שבאות מ' פתוחה נקרא הקבה מלך מלכים
 ובמם סתומה נקרא הבה מושל מושלי' שני'
 ומלכותו בכל משלה ואומ' ה' ימלוך לעולם
 ועד ואומר מלך להים על גוים ואמר כי לה'
 המלוכה ומושל בנוים וכיון ששומעין סם
 פתוחה ומם סתום מפי הבה דבר זה פותחין
 את פיהם ואומרים שירה לפני הקבה ומד'
 שירה אומרים לך ה' הממלכה והמתנשא
 לכל לראש באותה שעה באין כל שרי' מ'
 מלכיות שבכל רקיע ורקיע לפני הקבה
 ונוטלין כתר מעל ראשם ומניחין על בני
 קרקע ערבו רקיע כנגד כסא הכבוד וכו' רעין
 ומסתחווין ונוטלין על פניהן לפני הקבה
 ומקבלין פניו ואתכ פותחין פיהם ואומרים
 שירה לפניו מה שיר' ממלכות הארץ שירו
 לאלהים זמרו ה' סלה וכל גדודי אש וכל
 שרפי' להבה באין בשירות ותושבחו לפני
 הקבה ומקבלין פניו ומסתחווין לפניו שנא'
 וצבא השמים לך מסתחווין ואכ' פותחין את
 פיהם ואומרים שירה מה שירה מלך להים
 על גוים אלהים ישב על כסא קדשו קדוש
 ויושב על כסא קדוש הקבה רם ונש' יושב
 על כסא קדשו אש אכלה מערכו אש ומנין
 שנקר' קדוש שב' ק' ק' ה' צבאו ומנין שאף
 כסאו נקרא קדוש שנ' אלהים ישב על כסא
 קדשו והוא רם על כל גוים אל תקרי גוים
 אלא נאים אלו שרי מלכים ורחנים שהם
 מתנאים במרום מפני גובהן ומנין שהקבה
 נקרא כבוד שנ' צבאות הוא מלך הכבוד
 סלה וכסאו נקרא כבוד שנאמר כסא כבוד
 מרום מראשון

גפשו וזקפת שני' נר להי' נשמת אדם חופש
 כל חדרי בטן משל למלך שיש לו פלטרין
 בכית המסונף וכשבקש ליכנס בתוכו אומר
 לעבדיו הדר ליקו בתוכו את הגנה שארא' מה
 שבתוכו אף הבה ברא את האדם מן העפר
 ומן הדם ומן המרה גפח באפיו נשמת חיים
 כדי שיחפש מה בחדרי לבבו של אדם שני'
 נר אלהים נשמת אדם חופש כל חדרי בטן
 ואומ' חוקר לב וכוונן כליות ומפני מה אינו
 חוק' אלא כליות ולב מפני שהלב מבין בינה
 ומחשב מחשב' וכליות יועצות עצות טובות
 ורעות אהבה הללו הן מנהיגיו ופרנסיו של
 אדם ואין לי עסקי' אלא בהן שכל אברים
 של אדם ננהמ' על ידיה' לכך נאמ' נר להי'
 נשמת אדם

דא נר אלהים נשמת אדם ולא נשמת
 כחמה והלא נשם אדם ונשם בהמ'
 הכל הולכים למקום אחד שנא' הכל הולך
 אל מקום אחד ולא עוד אלא שאחד האדם
 ואחד הבהמה לימות המשיח שני' כי מקרה
 בני אדם ומקרה הבהמה וגו' מה הוא כמות
 זה כן מות זה אדם מת אף בהמה מתה מה
 אדם מסמא אף בהמה מסמאה כמותה ולא
 עוד אלא בזמן שהבהמה מתה בעלת מוכר
 אותה לג' פגזים אוכלים את בשרה ועורה
 נותנין אותה לעבדה ולא עוד אלא בזמן
 שהיא מתה רוחה יש לה מנוחה אבל אדם
 כשהוא מת רוחו אין לו מנוח' מפי שעומדין
 אותו בדין ומסדרין לפניו כל מעשים שהיו
 בידו בין לטובה בין לרעה ואומ' לו לא כך
 עשית ביום פלוני לא כך פעלת ביום פלוני
 לא כך חקתה ביום פלוני ואפי' שיזח קלה
 שבין איש לאשתו בשעת תשמיש מגיד לו
 ביום הקבר שנא' כי חנה יוצר הרים ובורא
 רוח מגיד לאדם מה שיתו' ואם מתו בלבו
 בחייו אומרים לו מפני מה מתו בניך בחיך

נ

נן בן מפני מה אחד רובץ ואח'
 זקוף ועומד מפני שנבראתו בו
 נשמה לבריות שכל נשם ונשם'
 פעם שהיא רובצת פעם שהיא זקופה בזמן
 שאדם רובץ גפשו רובצת ובזמן שאדם זקוף

אם נסתמו עיניו או מפני מה נסתמו עיניו
 אם נעשה אדם בחייו אומר לו מפני מה
 נעשית אדם בחייו. אם נעשה חרש / אם
 נעשה מצורע הכל אומר לו שהיה הקב"ה
 כל מעשיו ישרים שנאמר כי ישרים דרכי
 ה' וצדיקים ילכו בה ופושעים יבשלו בם
 לנח"ג מפני מה כשלת בעוונך ואבדת את
 דרכיך ופילגת את עצמך ועוררת לגחינם
 ואם היה בידי להשיב טענה שהוא זוכה בה
 כדון מקבלין חימונו ואם לאו מכין אותו ג'
 פולסאו של אור ועושי אותוקטם ומפזרין
 אותו בארבע רוחות העולם שנאמר והחמס
 קם למטה רשע ואחר כך מחזירין אותו ד'
 מלאכי השרת אחד אחד לכל כוח והוח
 ומכניסין את קטמו מארבע רוחות העולם
 ומטמנין אותו בתוך הקבר עד שמניעוים
 הד' הגדול בוער כתנור כי הנה יום בא זה
 יום הדין הגדול בוער כתנור זה גהינם ש
 שנמשלה כתנור שנאמר נאום ה' אשר אור
 לו בציון ותנור לו בירושלם והיו כל זדים
 אין זדים אלא לצים מכאן אתה למד שכל
 אדם שיש בו ליצנות אין דנין בנהיג' חחלה
 אלא הוא שנאמר עושה בעברת זרין ואין
 עברה אלא גהינם בארבעי יום נוצר הולד
 זכא רבעים יום נתנה תורה לכך ג' דינין ב
 באותו היום שהוא ארבעים יום כיומו של
 אדם ולא כיומו של הקב"ה שיומו של הקב"ה
 ארץ שנים שנאמר כי ארץ שנים בעיניך
 שהכל ברשותו של הבה והכל בדרכו אשר
 לא יעזוב להן שלא יטעמו טעם גיהינם
 שורש זוגשמה שדומה לנטיעה כנופו של
 אדם ועוף זה הנוף ויכ' למה נאמר גר' אדם
 נשמת אדם ולא נשמת בהמה אלא אדם
 מפני שנברא כדמותו של הקב"ה כיוצא
 בדבר נאמר מי יודע רוח בני אדם הצדיקי'
 שדומים לאברהם בצדקתו שנקרא אדם

שנא' האדם גדול בענקים הוא זמנין שאין
 גדול אלא אברהם שנאמר נשיא אלהים
 אתה בתוכינו ורוח הבהמה אלו רשעים
 שנמשלו כבהמה שנמשלו כבהמו גדומי
ס סמך אל תקרי סמך אלא סומך
 זה הקב"ה שהוא סומך גופלים
 שנאמר סומך ה' לכל הנופלי'
 סומך עליונים וסומך תחתונים סומך העול'
 הזה וסומך העול הבא ומנין שסומך עליוני'
 שנאמר אני ידי נשו שמים אל תקרי נשו
 שמים אלא נסמכתי שמים סומך דתחתוני'
 מנין שנאמר סומך ה' לכל הנופלים ואין ג'
 גופלים אלא תחתונים שהן משפילי עצמן
 מפני קומתן סומך העולם הזה מנין שנאמר
 עליך נסמכו ואתה עניתם עולם הבא מנין
 שנ' ותושע לו זרועו וצדקתו היא סמכתהו'
דא סמך אלו ישראל שסומכין תמיד
 להן זכות אבותיהם אברה' יצחק
 ויעקב ויוסף משה ואהרן ודוד ושלמ' זכותן
 של אברהם ויצחק במזרח סביב להן שנא'
 מי העיר ממזרח צדק זכותן של יעקב ויוסף
 במערב שנאמר ודמות פניהם פני אדם זה
 דמות יעקב שחקקה על כסא כבוד דמות
 שור זה דמות יוסף שנאמר בכור שורו הדר
 לו זכותן של משה ואהרן כדרו שהתורה
 לא נתנה אלא בדרים שנאמר אלוה מתיסן
 יבא זכותן של דוד ושלמה בצפון לפי
 שכל נבואתן שנתנבאו על יש' לא נתנבאו
 אלא על מתן שכון של צדיקים שבנין עדין
 שהוא נתן בצפון ומנין שהן עדין בצפון
 שנאמר ממתים ידך ה' ממתים מחלד נוס'
 דוד נתנבא ואמר כשראה טובה של גן עדין
 מה רב טובך אשר צפנת ליראך שלמה
 נתנבא ואמר יצפון לישרים תושיה ישרים
 אלו צדיקים גמורים שמקבלים פני שכינה
 בכל יום ישבו ישרים את מנין הקדוש ברוך

נקרא ישר וצדיקים נקראו ישרים הקדוש ברוך הוא מנין שנא' טוב וישר ה' צדיקים מנין שנאמ' אודה ה' בכל לבב בסוד ישרים ועדה הקדוש ברוך הוא נקרא טוב שנאמ' טוב ה' לכל וצדיקים נקראים טוב שנאמר אמרו צדיק כי טוב כי פרי מעלליה יאכלו שכר מעשיו לעולם הנא פרי מעלליהם יאכלו בעולם הזה

דבר אחר

סמך זו ירושלם שהרי סמו' להם סביב הרים ומוקפים לה כנגד אבות ובעות סמוך מוקפת להם כנגד אמהות שנ' ירושלם הרים סביב לה

דבר אחר

סמך זה משכן שעשה משה וישראל כמדבר שהיו סמוכים ארבע מחנות שבטי ישראל שנאמר דגל מחנה ראובן תימנה דגל מחנה דן צפונה דגל מחנה יהודה מזרחה דגל מחנה אפרים ימה

דבר אחר

סמך זה בית המקדש ששכינ' בחוכ וסמוך לו סביב מלך וכהן גדול כהנים וולויים וישראל כמדבר שהיו סמוכין לו ארבע מחנות שבטי ישראל שנאמר מחנה ראובן תימנה דגל מחנה דן צפונה דגל מחנה אפרים ימה

דבר אחר

סמך זו התורה סביב סמוך לה נביאים וכתובים משנה מדרש הלכות והגדות ושמועות ותוספות שנא' באר חפרוה שרים כרה נדיבי עם אין באר לא תור שנמשל לבאר שנאמר באר מים חיים ואין מים לא תורה שנאמר הוי כל צמא לכו למים ולמה נמשלו דברי תורה למים לומר לך מה מים מניחים מקום נבוה וחולכי למקו' נמוך אף דברי תורה אין מתקיימין אלא במי שהוא נמוך ומשפיל עצמו חפרוה שרים אין

שרים לא משה ושבעים זקני שהיו דורשין את התורה בשבעים לשונות ומוציאין כל אחד ואחד טעמי החכמה מן התורה כרה נדיבי העם אלו סופרים כגון דוד ושלמה דניאל ומרדכי ועזרא הסופר כחוקק ש שהכל אומרים הלכה למשה מסיני שנקרא מחוקק שנאמר כי שם חלקת מחוקק ולמה נקרא שמו מחוקק שחקק כל ארת וארת שבתורה באצבעות ידיו במשענותם אלו נביאים שהיו מחיים את המתים כגון אליהו ואלישע שהחיו מתים ומדבר מתנה זה מדבר סיני שנתנה להם לחת במתנה מסיני שנאמר ויתנם ה' אלי ואומר זכרו תורת משה עבדי תורת משה אלו תורה נביאים וכתובים חוקים אלו המדרשות והמשפטים אלו שמועות והגדות שנ' מנין דבריו ליעקב

ע

עין לא נאמר אלא עין של תורה שהוא עין לכל עין והיא אור לכל אור והיא חכמה לכל חכמה והיא בינה לכל נבונים והיא מדע לכל יודעי והיא חיים למחזיקים בה מנין שהיא עין לכל עין שנאמר מצות ה' כרה מאירת עיני ומנין שהיא אורה שנא' כי נר מצוה ותורה אור ומנין שהיא חכמה שנאמר אני חכמה שכנתי ערמה ובה משחין כל לב וכליות שנאמר פקודי ה' ישרים משמחי לב ובה משחקין לפני הקדוש ברוך הוא בכל עת ובה עושין שמחה לישראל שנאמר בשכבך תשמור עליך והקיצות היא תשיחך ובה מצילין את ישראל מדינה של גהינם שנאמר כי תלך כמו אש לא תכוה תבא תורה שהוא אש שנאמ' הלא כה דברי כאש ותציל את ישראל מדינה של גהינ' שזויה מלאה אש ובה קיימין עליונים ותחתונים שנא' אם לא כריתי יומם וילילה

אדם שכל העולם כלו מחקי' בהם שלמלא
 מענה לשון ופתחון פה אין העולם יכול
 להתקיים אפילו שעה אחת לפי שבשעה
 שאמר משה לפני ה' הן אני ערל שפתי'
 נודעו כל בריות שבעולם ואמרו זכה
 משה שהוא עתיד לדבר עמו שכינה כמאת
 ושבעים וחמש מקומות והוא מנא כל אות
 ואות וכל דב' ודבר וכל פסוק ופסו שבתורת
 בשבעים לשון הוא אומר לפני ה' הן אני
 ערל שפתים וזכה להיות שליח בין נבירה
 לישראל שנאמ' אנכי עומד בין ה' וביניכם
 שאפ' מסטרן אינו יכול לעמוד בין הנבור'
 לבשר ודם ובשבל שאמ' משה כי כבד פה
 ולא איש דברים אנכי זכה שאמר לו ה' הנה
 לא כן עבדי משה אמר לו ה' הקכה אתה אום'
 כי כבד פה וכב' לשון אנכי חיי' אני נותן לך
 פתחון פה ומענה לשון יות מכל באי עולם
 שכל חדרי תורה וכל גנזי חכמה שיש לי
 במרום שלא יראו אלא על ידיך שנ' ואנכי
 אהיה עם פ'ך והורתיך אם נאמ' אהי' עם פ'ך
 למה נאמ' והורתיך ואם נאמר והורתיך לס'
 נאמר אהי' עם פ'ך לא מלמ' שזה שאמ' אהי'
 עם פ'ך זו פתיחת פה ומעג' לשון זה שאמר
 והורתיך זה גנזי חכמה שגלה לו הקכה כדי
 שיהא רואה כחכמתו כל סדרי בראש' שנ'
 לא כן עבדי משה בבתי לא נאמר לא בכל
 בתי מלמ' שהפקידו ה' לפש' על כלי ישראל
 ועל כל גנזי תורה ועל כל גנזי ערמה ועל
 כל מדע ועל גנזי גן עוז ועל כל גנזי חיים
 והראהו כל מדות שבעולם הזה וכל מדות
 שבעולם הבא וכיון שרא' משה בפרגוד של
 כיתו כיתות של סופרי' כיתות של סנהדרין
 בלשכת הנביות ודורשין ספר תורה נביאים
 וכתובים בארבעים ותשע פנים שנ' אמרות
 ה אמרות שהורות כסף צרוף בעליל לארץ
 מוקק שבעת' ומדו מוקק שבעתים ארמט

פנים

חוקי' שמי' וארץ לא שפתי' וב' מתחדשי' שם'
 ואר' חדשי' לעול' שנ' כי כאש השמי' החדשי'
 והארץ החדש' בזכות ישראל שמקימין את
 הדת' שנ' ראש' חכם ירא' ה' תהלתו עומד'
 לעד ומהו תהלתו עומדת לעד זו מתן ש
 שרן של צדיקים לעתיד לבא .

פ אל תקרי פי לא פה ואין פה לא
 משה שנ' כי כבד פה וכבד לשון
 אנכי מלמד שבאותה שעה אמר
 משה לפני ה' בכה רבוננו של עולם יודע אני
 בעצמי שאתה אלוה לכל באי עולם לא
 בראת את העולם לא לחלוק לך כבוד שנ'
 כל הנקרא בשמי לכבודי בראתי וכל אבר
 ואבר שבראת באר' לא בראת אותן לבשלה
 לא בראת ראש אלא לכבוד שמך לתפלין
 ולקידו לך ולהשתחות לך . לא בראת עיני'
 אלא לראות כבודך . לא בראת אזנים אלא
 לשמוע כבודך וחושם לזריות לחיי' להטע'
 קנה למשך ולהוציא . לב להבין בינה .
 הכליות ליעץ עצה . ריאה לטאוב . כבד
 לכעוס . מרה להזיק . טחול לשחוק .
 קורקבן לטחינה . קיבה לשינה . אבר
 קטן להשתין ולהוציא זרע . גידין לדמים .
 עור לתואר . ידים למלחמה . רגלי' להלך .
 ולשון לשיחה ולדיבור עכשיו תן לי שיחה
 תן לי דבור להשתמש בהן בפר' ובלשון
 משיב הבה ואמ' לו מי שם פה לאד' הראשו'
 שנ' מי שם פה לאדם אני הוא ששמתי פה
 ולשון לאדם הראשון שהפקדתיו על כל
 באי עולם לקרוא כל אחד וא' בשמו ולשום
 שמות לכל בריה ובריה שנ' וכל אשר יקרא
 לו האדם נפש חייה הוא שמו .

צ צדי אל תקרי צדי לא צדק זה
 צדקו של הקכה שהוא עושה
 עם בשר ודם זו דעת בינו חכם'
 ופתיחת פה ומענה לשון שהוא נותן לבני

פני' משנות בחזרת משה ואם תמה אתה על הדבר צא מנה שבע פעמי' של שבע שבע הרי ארבעי' ותשע כמותה שעה ראה משה מזלו של רבי עקיב' בפרגוד של מקו' שהיה יושב ודורש אותיות של תורה על כל תני כל אות ואות ואמר עליו'ג' מאות ושש'וה' טעמי תורה מיד היה מפחו ומדועזע ואמר אין לי עסק בשליחות של מקום ואין לי עסק בדברי תורה שב' ויאמר בי' אדני שלח נא ביד תשלח גלוי' ה' לפני' הבה מה בלבו של משה מה עשה הבה שיגרו לסננזא' שר כל התכונה מה עשה תפשו למש' והוליכו למקום אחר והראהו כפרגוד של מקו' רובי רבנות ומזלות של חכמה ושל גביא' ושל סנהדרין ושל סופרים שיושבין ודורשין טעמי תורה ומקרא ומשנה ומדרש הלכות והגדות ושמעיות ותוספות ואומרים הלכה למשה מסיני' מיד נתקרר' דעתו וכיון שראה הקכה אין' נתקררה דעתו אמר הרי אהרן אחיך יהא תורגמן שלך לפני' פרעה והוא יעמוד לפניו וידבר אליו שב' ואהרן ידבר ל' פרעה באותה שעה גפתח לו למשה דלתי' דבור ופתחי' שיחה ודיה' משה מוצא פתחון פה ומענה לטון יותר מכל באי' עולם שבא' שפתים ישק משיב דברים נכוחים.

החמה ומטה האלהים בידם שחוקק עליו שם המפורש ודבור פיהם יוצאין שלהבת מיד נפלה עליהם פחד ורעדה אימה וזיעה ורתת והשליכו קולמוס מידם ואנרותם מעל טכמם ונפלו על פניהם לפני' משה ואהרן והיו משתחוו' להם שב' שמח מצרים בצאתם כי נפל פחדם עליה' מה בצאתם נפל פחדם עליהם אף בביאתם נפל פחדם עליהם אה'כ' אום' להם פרעה מי שלחכם אצלי אמר לו אלהי העברים משיב פרעה ואמר מה שמו של אלהי' מה כחו וגבורתו בכמה מדינות בכמ' ארצות בכמ' עיירות הוא מולך כמה מלחמות עשה ונצח כמה מדינות כבש כמה עיירות לכד כמ' חילות ופרשים יש עמו בצאתו למלחמה אסרו לו כחו וגבורתו מלא עולם קולו חוצב להכות אש דבורו מפרק הרים כסאו שמים וארץ הדים רגליו קשתו אש חציו שלהב' רוסחו לפיד מנינו ענני' חיכו ברק ולא כהזל יוצר הרים וגבעות בורא רוחות ונשמות עושה שלום בין אש למים בורא שמים כלום ב מדבורו דוקע הארץ בשחתו יוצר הרים בחכמתו צר את העובר במקו' אמו מכסה שמים בעבים ומוריד טל ומטר במאמר ומצמיח אדמ'ן ומפרנס כל העולם מקרמי דאמים עד ביצי' כנים סמית ומחיה בכל יום משיב פרעה ואמר לו איני צריך לו כלום שאני בראתי עצמי שנאמר לי יאורי ואני עשתיני' מלמד שכך אמר להם אתם אומרי' כי הוא מוריד טל ומטר הא כב' יש לי גילום נהר שהוא יוצא מתחת עץ חיים ומיסו מתברכות ועל ראשי מושבותיו יוצאותו ספריגן עין שכל פרי משאו ב' בני' אתונות וכל האוכל ממנו טועם בכל אחד הוא שלש מאות מטעמים שוב אמר להם פרע' למשה ואהרן המתניו לי עד שאביא דלוקמא של כתבי'

ק

קוף זה משה אבי החכמה אבי כל הגביא' אבי החכמ' שחוקף לפני' פרעה כל דברי חכמו'כל דברי בינה וכל דברי עצמה וכל דברי דעה וכל דברי השכל בשבעי' לטון והיו שבעים סופרים כותבים שבעים לטון וכל כתב וכתב עומדין לפני' פרעה הרשע כיון שראו את משה ואר' אהרן שזקן דומין למלאכי השרת ורום קומתן כארזי' הרבנון וגלגל עינין דומין לגלגלי' כוכב הזנוגה וזקנות שלהן כאשכולות חמרת חיו' פניהם כזו

כתבים של אגרות מלכי בראשית ורוגי
תכל שמעולם כתובות אחן אות' לסופרים
לקרא את כלן בשבעים לשון שמה אמצא
בהם אגרת אחת בשם אלהיכם שמעולם
לא שלח לי אגרת שלום ולא ספר בינ' מה
עשד' שיגר ופתח כל דלתי גנזי ספרים
שמימי בראשית והביאם לפני משה ואהרן
וקרא לשבעים סופרים יודעים שבעי' לשון
כל אחד ואחד לקרות בפניהם בשע' אחת
וכיון שראה שלא נכתב בהם שמו של ה'
הקדוש ברוך הוא אמר להן לא ידעתי את
אלהיכם לא הוא לא שמו ולא כחו ולא
גבורתו באותה שעה אמר לו הקב"ה רשע
אתה אומר לשלוחי איני יודע כח וגבורה
של אלהיכם הריני מעמיד בשביל דבר
שאמרת ומודיע' כחי וגבורתי למען תספר
כבודי בכל העולם שנאמר ואלוים בעבור
זאת העמדתיך וכו'

ר יש זה הקדוש ברוך הוא שהוא
ראש לכל העולם והוא קורא
דורות ראשוני' ודורות אחרונים'
שנאמר מי פעל ועש' קורא הדורות מראש'
דבר אחר יש זה ראשו של ה'כח
שדומה לכתם פז'

דבר אחר זה ראש המדרש שכל
פעם ופעם שקול בכתם
פז קוצותיו תלתלים תלי' של הלכות
שחורות כעורב שכל הלכה והל' טוענת
חן בפני עצמה'

דבר אחר אין יש לא דברו של
הנה שנק' ראש שבו
ברא ה'כח שבעה רקיעים וכל פמליא שלו
ומניין שדברו נקרא ראש שנא' ראש דברך
אמת ומנין שבו ברא הקב"ה שבעה רקיעים
שנא' דבר ה' שמים נעשו ונעשה לא נאמר
אלא נעשו או שבעה רקיעים שבראן ה'כח

בדיבור אחד שנ' זכרוה פיו כל צבאיו'
דבר אחר יש אין יש לא מגדל
מה שבנו בני דור ה'
הפלגה שראשו מניע לשמים שנאמר הבה
בננה לנו עיר ומגדל אמרו בני דור הפלגה
לא שושים היו בני המבול שאמרו לבוראם
סוד ממנו עד שהמטיר עליהם מי המבול
ארבעים יום וארבעים לילה ואיכיון מן
העולם שנאמר קל הוא על פני המי' אבל
אנו בננה מגדל מהארץ עד לרקיע וגשב
לתוכו כמלאכי השרת' ונקח קרדומות
בידינו ונבקיע הרקיע ויוזבו המי' העליונים
למטה אצל המים התחתונים כדי שלא
יעשה בנו כשם שעשד' בבני דור המבול
באותה שעה נתחלקו בני דור הפלגה לנ'
כיתות אחת אומרת נבנה מגדל מן הארץ
עד לרקיע וגשב כמלאכי השרת' כדי שיהא
מושבינו בעליונים וכתחתונים'

וכת שנייה אומרת נבנה מגדל מהארץ עד
לרקיע ונעשה לנו שם ואין שם לא עבודה
זרה שנ' ושם אלהים אחרים לא תזכירו'

וכת שלישיה אומרת נבנה מגדל מהארץ
לרקיע ונחתוך השמים חתיכות חתיכות
ונעשה מלחמה עם הקב"ה כת האומרת
נעלה לרקיע וגשב שם כמלאכי השרת'
עליהן הכתוב אומר וירד ה' לראות את
העיר ואת המגדל' וכת האומרת נעלה
וגעבוד שם עז' עליהן הכתו' או' הבה ונרדה
ונבלה שם שפתם' וכת האומרת נעשה
מלחמה עליהם הכתוב אומר ויפץ ה'
אוחם משם'

דא יש אין יש אלא גבוה בצר שנ'
אנת הוא רישיה דדהבא'

דא יש אין יש לא ישראל שנתן הקב"ה
ראש לכל האומות שנאמר ונתנך
ה' לראש ולא לזנב'

ש

שין זה שיניהם של רשעים שעתיד
 הקבה לשוברן שלש פעמים אחת
 בעולם הזה ואחת לימות המשיח
 ואחת לעה כשם ששין זה יש לו שלש
 ענפי כך משבר הבה שיניהם של רשעים
 שלש פעמי שנאמר קומה ה' הושיעני אהי
 כי הכית את כל אויבי לחי שיני רשעים
 שברת ולא עוד אלא שעתידין שיניהם
 של אוכליהם של ישראל להיות יוצאין
 מפיהם עשרי ושתים אמות וכל באי עולם
 רואין ואמרין מה חטאו אלו שכך יצאום
 שניהם מפיהם משיבים ואומרים מפני מה
 שאוכלין ממין ישראל שהם קדושי למקום
 כתרומם שכל האוכל מהם חייב עליהם שב
 קדש ישראל הראשית תבואתו כל אוכליו
 יאשמו וכיצד משבר הקכה שיניהם של
 רשעים גמורים שלש פעמים מלמ שיאמר
 הקדוש ברוך הוא לשרים וגדודים ב
 בשמי מרום ואום להם שרי גדודי הסתכלו
 ברשעים גמורים הללו שגזלו בני ואכלו
 עמי משיבים שרים וגדודים אתה שליט
 בעולםך ועל כל מעשה ידך מי יאמר לך
 מה תעשה שנאמר באשר דבר מלך שלטון
 משיב הבה ואומר להם אם כן אני ואחרם
 נשבר שיניהם גדודי אני הפקדתי אתכם
 בעול' הזה שתזקקו אצלם ותשכרו שניהם
 שנשבר המטה רשעים אף לימות המשיח
 שנאמר יבושו רודפי ואל אבושם אני יחתו
 המה ואל אחתה אני הכיא עליהם יום רעה
 ומשנה שברן שברם אף אני בעצמי אשבר
 את שיניהם ואטרדם מן העולם מלמד
 שיהרדין מן השמים ונזקקין אצל כל רשע
 ורשע ומשברין שניהם ויכלום מן העילים
 שנקול ה' שובר ארזים אלו רשעי' שדומין
 לארזי הלבנון וכיון שבא משיח לישראל
 יורדין עמו מיכאל וגבריאל שרי צבאות

ושרי קדושים ועושין מלחמה עם רשעים
 משלש שעות עד תשע הורגין תשעה עשר
 אלפים רבבות מרשעים שבאמות שנאמר
 יחמו רשעים מן הארץ אימתי מרובה ש
 שבחו של הקדוש ברוך הוא בזמן שיכלו
 רשעים מן הארץ שנאמר ובאבוד רשעים
 רנה ואף לעולם הבא יורד הקבה בעצמו
 מן השמים ועושה דין ברשעים ומשבר
 שיניה במטה של גחלי ומאבדן מן העולם
דבר אחר שין שלשה ענפיו כנגד
 שלשה עולמות שאדם
 דר בהן עולם הזה וימו משיח ועולם הבא
דבר אחר כנגד רוח ונשמה וגוף
 שאדם תלוי בהן
דא כנגד ג' קדושו שבועול ואידין קדושת
 הקכה קדושת שבת וקדושת ישראל
 קדוש הבה מנין שנ' ואתה קדוש קדושת
 שבת מנין שנא' ושמרתם את השב' כי קדוש
 הוא קדושת ישראל מנין שנ' קדש ישראל לה'
 ראשית תבואתה
ת חיואל תקרי תיואל אלא תאזה זה
 תאותו של בשר ודם שהו מתאזה
 בעהו בכל יום ויום ולא עוד אלא
 שנפשו דאבה לתאזה הקימתי בדברי וכוין
 שמצאן נפטר והולך מן העולם שנ' ישנתי
 אזי נוח לי שהוא ישן שנה מתוקה לעולם
 הבא ואין שכיב' בעהו לא מעט לפי שעה
 כדי שיזיח כיצד בשו יוצא ערום ממעי אמו
 בלא לבוש בלא כסות בלא מעל בלא
 סנדל ובלא כל מה שברא הקדוש ברו' הוא
 וכיון שיצא ממעי אמו מצפה ומתאו למעג'
 לשון וכיון שמצ' מעג' לשון מתאו לחליכת
 רגל ומתאוה לחכמה ולתור' ולכסף וליוהב
 ולוקח אשה ומתאו לבני' ולעושר ונכסים
 ולשדו וכרמי' וכל מה שברא הקדוש ברוך
 הוא בעולמו וכיון שמצא כלם נפטר מן
 העולם

העולם הזה והעולם הבא

אותיות

תורה יולד כדי שיזכה וירש בה העולם
 הכא שנאמר כבוד חכמים יגדלו סוף
 אדם לפות סוף בהמה לשחיטה הכל
 למיתה הן עומדין אשרי מי שעמלו בתורה
 ועשה נחת רוח ליוצרו וגדל בשם טוב
 ונפטר בשם טוב מן העולם עליו הכתוב
 אומר טוב שם משמן טוב ויום המות מיום
 הולדו

העולם והולך כשהוא ריקן שנא' אין אדם
 שליט ברוח לכלוא את הרוח וכתו' ויקרבו
 זמי דוד לפות ימי המלך לא נאמר לא ימי
 דוד לפי שאין שררה ומלכות כשע' המיתה
 כמות סלך כמות עני ועל אות ש' ערה אפר
 אויב אדם לעמל יולד איני יודע אם לעמל
 מלאכה יולד אם לעמל תורה יולד כשהוא
 אומר אשיב דברי במיך הוי אומר לעמל

סליקו להו אותיות רבי עקיבא בשנת חמשת אלפים ושלש מאות וששה בש"ט
 בשנת שלשה ימים לחדש אדר. כא טב וחקור והבן חכמה רבה
 באלו אותיות שתקן רבי עקיבא. ברוך המתן ליעקב כח
 ולאין אונים עכמה ירבה. בבית בן משק בית
 האדון מארקי אכטוכי יושטיכיאן בריאלטו

Handwritten mathematical calculations and tables in Hebrew script, including a circular stamp: **AKADEMIA KÖNYVTÁRA**

$\begin{array}{r} 21 \\ + 2 \\ \hline 23 \end{array}$	$\begin{array}{r} 21 \\ + 2 \\ \hline 23 \end{array}$	$\begin{array}{r} 21 \\ + 2 \\ \hline 23 \end{array}$	$\begin{array}{r} 21 \\ + 2 \\ \hline 23 \end{array}$	$\begin{array}{r} 21 \\ + 2 \\ \hline 23 \end{array}$	$\begin{array}{r} 21 \\ + 2 \\ \hline 23 \end{array}$
---	---	---	---	---	---

Additional calculations and notes are scattered throughout the page, including a list of numbers on the right side: 60, 25, 20, 30, 26, 33:10, 45, 20, 35, 40, 52, 40, 4.